

Giới thiệu Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert

Thế giới này, xa không có tưởng tượng đơn giản như vậy! "Người thấy, cũng không nhất định là chân thật, người cảm giác được, có thể cũng chỉ là biểu tượng mà thôi . . ."

Nguyên lai, thế giới này, đã sớm không tồn tại nhân loại sao? Vậy vì sao, ta còn có thể . . . Là ta bị thế giới di vong ? Hay là ta quên thế giới, lại giống hoặc là . . ." Mang theo Hệ Thống đi vào Tu Tiên thời đại, vận dụng hiện đại Võng Du kỹ năng xuyên toa vu các đại vị diện, sau cùng bí mật, thật không ngờ xuất hồ ý liệu, đáng sợ tốt cùng . . . Quyền sách mở ra, Hồng Hoang hành trình, sủng vật tiến hóa, thượng cổ phù chú, anh hùng loại . . .

Ghi chú : Các bạn đọc qua Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống thấy không tệ đừng quên để lại bình luận, vote điểm, tặng nguyệt phiếu, cảm ơn, tặng hồng bao... bla bla. Tuy nó không đáng bao nhiêu tâm sức nhưng là động lực giúp ta làm tốt kỹ nhiều hơn.

Cám Ôn. Cầu Vote tốt !!! Bạo Chương !!!

Lịch đăng chương : Nửa đêm (thêm chương/ngày theo số vote 10 điểm , nguyệt phiếu, v.v)

Đánh giá chung của converter : Bộ này ta vừa làm vừa đọc, hay không chịu nổi > < đối với ta một người không chuyên lắm hệ thống cho biết.

Truyện Converter

Convert By TRUYENCVT

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tân Thế Giới

Convert By TRUYENCVT

Cường liệt đề cử một nhà đồ ăn vặt tiệm, ở Đào Bảo lục soát "Hay Lôi" hoặc lục soát cửa hàng tên "Hay Lôi tiền nhiều đóa", chủ thôi thủ công phu bánh quy ngọt lắm, thích ăn điểm tâm các thư hữu tuyệt đối không nên bỏ qua, siêu cấp mỹ vị (toàn năng Ngũ Hành Hệ Thống Chương)!

"Keng, kiểm tra đo lường đến cơ thể sống mới ."

"Keng, cơ thể sống mới đã tử vong, phù hợp Luân Hồi Pháp Tắc . Có thể chiếm ."

"Keng, đang ở rót vào linh hồn, độ hoàn thành% ... 2% ..."

"Keng, rót vào linh hồn hoàn thành, đang ở sống lại ..."

"Sống lại hoàn thành, nguyên nhân Luân Hồi Pháp Tắc hạn chế, không thể sống lại nguyên lai thế giới, kiếp trước giới là Linh Nguyên giới . Nhân vật đẳng cấp về không, Hệ Thống một lần nữa khởi động ."

Sở Diệp ôm đầu, mở mắt ra mang theo mê man, não túi thống khổ bên trong khiến hần hơn nửa ngày mới nhìn rõ chu vi, trí nhớ xa lạ yểu như thủy triều cuộn sạch đầu óc của hần .

...

Hôm nay là sơ kỳ phù chú học tập thành tích kiểm tra đo lường trọng yếu một ngày đêm .

"Được, cái này Sơ Cấp phù chú Chi Huyết Phù ta đã biểu thị một lần, kế tiếp ta sẽ gọi người đi lên Họa, tổng cộng ba lần cơ hội, nếu là có một lần có thể thành công, như vậy người có thể thăng cấp làm Phù Chú sư học đồ, tiếp tục lưu lại học tập, nếu không phải có thể đi qua, cũng đừng trách sư tôn ta bất cận nhân tình ."

Người nói chuyện là một gã tóc hoa râm, râu mép có chừng dài nửa thước lão ông, tên là Phong Nguyên, là phù chú thuật có danh sư Tôn .

Phong Nguyên trong tay chống gậy, nhìn dưới đáy học đồ, thỏa mãn gật đầu . Bỗng nhiên, hần nhướng mày, nhìn về phía Sở Diệp, lạnh giọng quát lên: "Sở Diệp, hôm nay là tranh tài thời kì, người dĩ nhiên còn đang ngủ, ta xem người là thật không có cứu, nếu như không thông qua khảo hạch, người liền thu dọn đồ đạc cút đi ."

Phù chú học viện, tổng cộng mấy ngàn lô-gích học sinh, học sinh càng là tới từ bốn phương tám hướng, thuộc về trọng điểm viện giáo, người bình thường rất khó tiến nhập, có thể thấy được phù chú học viện tôn quý .

Sở Diệp ngay từ đầu lúc tới là vô cùng nghiêm túc, có thể phải thì phải mấy ngày nay, lại mỗi ngày ngủ gà ngủ gật, thậm chí còn thiếu giờ học một ngày đêm, hoàn toàn không đem hẳn công việc này hơn nửa đời người lão sư để vào mắt, thật sự là khiến hắn rất căm tức .

"Ha ha, phê phẩm tiểu tử ngốc, sư tôn gọi ngươi đây, còn ngủ đây!" Bốn phía bạn học trào phúng khiến Cổ thân phản ứng kịp, đầu cũng thanh tỉnh .

Cảm thụ được cái này hoàn cảnh lạ lẫm, hắn rốt cuộc minh bạch, hắn dĩ nhiên trọng sinh .

Một ngày trước, hắn còn ở trên địa cầu, đó là hắn đang ở chơi một cái mới ra toàn bộ tin tức trò chơi, lại không nghĩ rằng mũ trò chơi không hợp cách, đưa tới rò điện, trực tiếp đưa hắn điện giật chết, sau đó liền tới đến Linh Nguyên giới (toàn năng Ngũ Hành Hệ Thống Chương) . Sau đó vừa vận gặp phải một cổ thi thể, trong óc xuất hiện không giải thích được thanh âm phía sau, hắn là được công sống lại, vẫn hồn hồn ngạc ngạc .

Xuyên Việt lại bị hắn gặp gỡ, hắn không khỏi cười khổ, trên địa cầu thương gia thực sự là càng ngày càng gian thương, mũ giáp còn không hợp cách . Bất quá hoàn hảo Xuyên Việt, cũng không toán Tử Vong, chỉ là tại sao muốn Xuyên Việt đến một cái trăm mặc ít nói, không đúng tí nào gia hỏa trên người a!

Ở trong trí nhớ, chủ nhân của cái thân thể này không đúng tí nào, thiên phú kém thương cảm, sở dĩ trăm mặc ít nói, cơ hồ không có bằng hữu .

"Còn đứng ngây đó làm gì ? Còn không mau một chút đi lên ." Lúc này, sư tôn trước mắt oán giận, nhìn Sở Diệp quát .

Sở Diệp đứng lên, lão đạo địa đi lên, lại là rước lấy một trận cười to .

Sư tôn cũng là lắc đầu, thâm nghĩ tiểu tử này chính là cùi mục một cái, khi hắn lớp, chỉ do vũ nhục thanh danh của hắn, lúc này đây nếu không phải có thể đem Chi Huyết Phù chế tác thành công, tuyệt đối không thể lưu .

Xem lên trước mặt ba cái vật phẩm, một bả cả vật thể bích lục bút lông, một chén màu máu đỏ mục thiêng, ba tấm hoàng sắc lá bùa, hắn có chút buồn bực, dường như không biết Họa a, mới vừa mới vừa ngủ, ngay cả phù văn nội dung cũng không biết là cái gì .

"Hừ, nhìn ngươi ngủ được thom như vậy, ta xem ngươi làm sao Họa, Họa không được, cút ngay đần, ta Phong Nguyên không thu phế vật ." Sư tôn nhìn Sở Diệp tay chân luống cuống đáng đáp, lạnh rên một tiếng .

"Keng, Hệ Thống khôi phục hoàn thành, phát hiện lá bùa, đang ở tái nhập tư liệu ..."

"Keng, tái nhập Phù Chú sư chức nghiệp thành công, phù chú mở ra, thỉnh xem qua ."

Bên tai bỗng nhiên vang lên thanh âm khiến Cổ thân mục trùng khẩu ngốc, nguyên lai mấy ngày hôm trước đầu vẫn vang đúng là hệ thống này thanh âm, hắn đây là mang theo trò chơi Hệ Thống Xuyên Việt ? Hơn nữa tựa hồ còn nhiều hơn chức năng mới, dĩ nhiên có thể thấy cái gì liền tái nhập tư liệu gì ?

Sở Diệp thậm chí nhin không được cười hắc hắc hai tiếng .

Sư tôn mặt xạm lại, ngay cả hanh đều lười phải hừ, đồ đệ này, thật sự là gỗ mục không điều khắc được, lúc này đây nếu như Họa không ra Chi Huyết Phù, vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không lại muốn người học sinh này .

Nhắm mắt lại, Sở Diệp sửa sang một chút trí nhớ của cổ thân thể này, sau đó điểm kích tin tức bảng .

Tính danh: Sở Diệp

Danh xưng: Không

Cảnh giới: Bất nhập lưu tu sĩ

Điểm kỹ năng:

Kỹ năng: Không

Linh Thạch: 0

Hồn Châu: 0

Điểm kinh nghiệm EXP: 0

Phó chức nghiệp: Phù Chú sư

Xem sau đó, Sở Diệp không nói gì, trước không nói còn lại, chỉ là cảnh giới của hắn dĩ nhiên là bất nhập lưu tu sĩ, ngay cả cấp thấp nhất vào đường cũng không có đạt được, thân thể này thì ra là chủ nhân cũng quá lần .

"Ai, toán, nếu ta mượn dùng thân thể của ngươi sống lại, đã giúp ngươi làm chút chuyện đi." Sở Diệp thâm than 1 tiếng, thấp giọng nói: "Tuyển chọn Chi Huyết Phù ."

"Ha ha, còn tuyển chọn Chi Huyết Phù, ngươi cho rằng ngươi nói tuyển chọn Chi Huyết Phù có thể về ra đến ?" Nghe được Sở Diệp nói ra kỳ quái như vậy một câu nói, cả sảnh đường học sinh cười to .

Sư tôn nhìn Sở Diệp, khoe miệng co giật, hấn đã tại ranh giới bùng nổ, nếu Sở Diệp lại cố tình gây sự, hấn liền sẽ bắt người đem đuổi ra ngoài .

Sở Diệp có chút xấu hổ, lúc này đây không thềm nói (nhắc) lại, mà là dùng đại não giao lưu .

"Tuyển chọn Chi Huyết Phù thành công, khấu trừ điểm kỹ năng một điểm, Chi Huyết Phù học tập xong thành, xác xuất thành công trăm phần trăm ."

"Trăm phần trăm!" Sở Diệp hít một hơi lạnh khí, trong lòng mừng rỡ, bởi vậy, lúc này đây khảo hạch tuyệt đối có thể đi qua .

"Ngươi có thể rút đi, rút ra ngoài, cho ta bắt người rút ra khỏi học viện!"

Sư tôn rốt cục nộ, nhìn Sở Diệp đứng bất động đứng nguyên tại chỗ lâu như vậy, cho là hấn lại đang thất thần, chỉ vào mũi hấn nổi trận lôi đình .

"Sư tôn, ta vừa mới chỉ là đang nghĩ Chi Huyết Phù phép vẽ, hiện tại được, ta có thể bắt người động thủ Họa ." Cổ thân hít sâu một hơi, tỉnh táo nói .

"Không cần, ngươi đã bị khai trừ, mau rút ." Sư tôn lớn tiếng quát lớn, đối với cái này cái đi học ngu, còn trốn học học sinh, hấn đã là không ôm bất kỳ hy vọng nào, khiến hấn đang học viện, chính là vũ nhục phù văn này học viện .

Khai trừ ? Sở Diệp sùng sốt, lập tức rống to: "Cái gì ! Ngươi muốn khai trừ ta ? Ta trái với học viện quy định ? Ta làm ra bị hư hỏng học viện vinh dự sự tình ? Ngươi dựa vào cái gì khai trừ ta ?"

Ở địa cầu lúc, Sở Diệp liền là bởi vì cùng lão sư không hợp, lão sư mỗi ngày tìm việc, có chuyện gì đều tới Sở Diệp trên đầu cánh, một năm qua một đôi kiểm tra giấy thông báo, cuối cùng hấn mới không hơn, làm lên trò chơi chuyên trách .

Trên địa cầu tính tình, đều là mấy thập niên, kiêu căng khó thuần, không dễ dàng bỏ, cho nên khi sư tôn tùy tiện nói khai trừ thời điểm, hấn liền nộ .

Kỳ thực hấn như thế nổi giận còn có một chút nguyên nhân, đó chính là cổ thân thể này phụ thân khiến hấn vào cái này sở học viện thế nhưng phí rất đại công phu, tiền tiền hậu hậu tiền mười lần lễ vật, cái này mới thành công .

Nếu là bị khai trừ, Sở Diệp không mặt mũi đi gặp cha mẹ .

"Vô liêm sỉ, phản ngươi, Tiểu Liễu, ngươi đi gọi Chấp Pháp Giả đến, bắt hấn cho ta đánh ra đi ." Sư tôn lần thứ hai nổi trận lôi đình, hấn cánh bị một người học trò lớn như vậy rống, đây là đang đánh mặt của hấn .

Tiểu Liễu cười xem Sở Diệp liếc mắt, đi ra ngoài .

Sở Diệp trừng mắt sư tôn, vẻ mặt kiệt ngao, nói ra: "Ta từ đầu tới đuôi cũng không nói gì một câu nói bậy, chỉ là ở suy tính một chút Chi Huyết Phù phép vẽ, ngài sẽ khai trừ ta, ta đối với ngươi rống, chỉ là bởi vì ngươi không có võ đoán xử lý sự tình, lẽ nào ta có sai ?"

Mất thấy giận dữ sư tôn, hấn lại nói: "Hiện tại, ngươi xem được, Chi Huyết Phù ta đến tốt cùng là làm sao về!"

Chi Huyết Phù Phù Văn thoát nhìn giống như một cái khép lại chữ bế, chỉ bất quá mặt trên nhiều ba gờ, là đại biểu huyết dịch .

Sở Diệp chưa từng thấy qua sư tôn Họa Chi Huyết Phù, thế nhưng hấn nghĩ chắc là cùng hệ thống chênh lệch không bao nhiêu, không chút do dự nào, cầm lấy thông linh phù bút .

Hấn cũng không có bắt người đi Họa, mà là đứng yên tại chỗ, ánh mắt bình tĩnh, đạm nhiên, thậm chí chậm rãi nhắm mắt lại .

Giận dữ sư tôn nhìn thấy một màn này, thần sắc hơi kinh ngạc, mặt mang vẻ kinh dị .

Vẽ bùa quan trọng nhất là tâm bình khí hòa, Phàm là cao đẳng Phù Chú sư Họa trước khi tất cả đều sẽ thành thoi ngưng khí, khép kín hai mắt, đem Tâm Tĩnh như chết thủy . Chỉ có tân thủ mới sẽ ra tay liên Họa, mà Sở Diệp cách làm, hoàn toàn phù hợp cao đẳng Phù Chú sư .

"Lẽ nào tiểu tử này kỳ thực đã sớm sẽ Họa ?" Sư tôn trong lòng nổi lên vẻ mong đợi .

Lúc này, Sở Diệp đột nhiên giương đôi mắt, nắm lên Phù bút, bỗng nhiên chấm mực thiêng, toàn vừa ở Phù trên giấy động .

Trong tay hấn thông linh phù bút uyển như du long, một hồi hướng trái một hồi hướng phải, thành thạo, hoàn toàn không giống như là một cá tân thủ làm .

Sư tôn ở một bên nhìn liên tục gật đầu .

Bỗng nhiên, Sở Diệp bút chuyển hướng, thông linh phù bút chợt giơ lên, dĩ nhiên lần thứ hai hướng về phía trước rơi vào lá bùa đình, xoát xoát xoát, điểm ba cái, sau đó thu hồi Phù bút .

"Trời ạ! Hắn về là cái gì a, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy phù chú a, hắn dĩ nhiên tại Chi Huyết Phù ở phía trên lần thứ hai thêm vài điểm, hắn không phải sẽ không Họa sau đó tùy tiện về chứ ?" Có người kinh hô .

"Hồn đàn, hồn đàn, người dĩ nhiên trên đùa cùng lão phu, thật sự là ghê tởm!" Vốn có kinh ngạc liên miên sư tôn cũng là giận tím mặt, Sở Diệp rõ ràng đã về xong Chi Huyết Phù, thế nhưng dĩ nhiên gián đoạn đầu bút lông, hơn nữa qua quyết trở nên, dĩ nhiên tại mặt trên lại thêm ba giờ .

Phù chú về lên đến nhất định không thể gián đoạn linh lực liên tiếp, bằng không nhất định sẽ thất bại trong gang tấc, Sở Diệp đầu bút lông bỗng nhiên đình chỉ, đó là phạm Đại Kỵ Hủy, hơn nữa cuối cùng ở phía trên thêm ba giờ, toán là có ý gì, rõ ràng là trên đùa cùng người .

Thế nhưng, lúc này phù chú dĩ nhiên Quang Hoa lóe lên, mặt trên Phù Văn hồng quang lóe lên rồi biến mất, phù văn kia bỗng nhiên biến thành màu ngân bạch, có thể rõ ràng cảm giác được Phù Văn trên Linh Khí lưu động, sư tôn nhất thời sửng sốt .

"Phong lão, Cháp Pháp Giả Trương Phong đến, xin hỏi người nào đang nháo sự tình ?" Cả người quan binh quần áo người đi tới, đầu tiên là đối với Phong Nguyên hơi khom người, sau đó ánh mắt nhìn quét toàn trường .

"Dĩ nhiên là Trương Phong Cháp Pháp Giả, hắn xuất thủ thế nhưng vô cùng tàn nhẫn, phạm là bị hắn xuất thủ dạy dỗ người, đại bộ phận đều là một tháng sượng mặt giương ." Phần dưới có người nghị luận, "Tiểu tử kia có thể thâm ."

Sư tôn đang đang kinh ngạc bùa chú thành công, vươn tay ngăn trở Trương Phong, về mặt đại ra đạo: "Trước hết chờ một chút ."

Nhìn về phía Sở Diệp, hắn nghi vấn hỏi: "Vì sao người trên đường đoạn một cái, lại có thể thành công về ra phù chú, còn có chính là về cái gì phù chú, ta vì sao từ trước tới nay chưa từng gặp qua ?"

Sở Diệp nghe vậy, thần sắc lạnh lùng nghiêm nghị, phù chú tuy là cùng là Chi Huyết Phù, thế nhưng sử dụng sau đó, ở 10 giây bên trong, bất cứ thương tổn gì cũng sẽ không chảy máu, đây là hắn Chi Huyết Phù chỗ bất đồng, về phần tại sao đầu bút lông gián đoạn còn có thể thành công, đó là bởi vì hắn có Hệ Thông .

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nhiệm vụ

Convert By TRUYENCVT

Sở Diệp tự nhiên sẽ không nói cho Phong Nguyên hắn tùy thân mang theo Hệ Thống, cũng không giải thích, thuận miệng nói: "Sư tôn, ta đây coi như là hoàn thành trách nhiệm?"

Phong Nguyên hít sâu một hơi, xem Sở Diệp sắc mặt của liền biết hắn còn đang tức giận, cũng nghiêm chỉnh hỏi lại, chỉ phải ngượng ngùng nói: "Hoàn thành rồi cuộc." Dừng một chút, hắn nói tiếp: "Thế nhưng ta muốn biết, người vì sao trên đường gián đoạn, phù chú nhưng không có mất đi hiệu lực."

Phong Nguyên dừng lại ở trung cấp Phù Chú Sư đã thật lâu, nếu là có thể nắm giữ loại kỹ thuật này, hắn hoàn toàn có thể Tackle cao cấp Phù Chú Sư, trở thành Phù Chú học viện đệ nhất Phù Chú Sư.

Sở Diệp cười nhạt, thâm nghĩ quả nhiên là cùng trong tiểu thuyết như nhau, chỉ cần người cường đại, dù cho người là tên khất cái, cũng sẽ bị nhân cao cao tại thượng thờ phụng.

"Người chính là gây chuyện tên đi? Đi với ta một chuyến đi!" Lúc này, Trương Phong vùng xung quanh lông mày đưa ngang một cái, nhất cái bàn tay đặt tại a Sở Diệp trên vai.

Sở Diệp chỉ cảm thấy toàn thân chợt trầm xuống, hầu như cũng bị đè bẹp hạ, cái loại này lực lượng để cho hắn không thể kháng cự. Trong đầu chỉ có một loại cảm giác, cường, tranh phong không hô là chấp pháp đội, hay cường.

Phong Nguyên thấy thế, liền vội vàng nói: "Chờ, chờ một chút, người đi xuống trước đi, không sao."

Trương Phong mặc dù có chút kỳ quái, nhưng vẫn gạt đầu, xoay người ly khai.

Hít sâu một hơi, Phong Nguyên lần nữa nói: "Sở Diệp, người rốt cuộc làm sao làm được?"

Tuy rằng hán rất kéo không dưới nét mặt già nua đi hỏi, thế nhưng cửa này hồ đến hán thẳng cấp đến cao cấp Phù Chú Sư chuyện, hán không thể không làm như vậy.

Sở Diệp thấy thế, cũng không biết là châm chọc, còn là khinh bỉ cười cười, xoay người đi ra cửa lớp.

Phong Nguyên bị tức nét mặt già nua đỏ bừng, nhìn đi ra Sở Diệp, bắt đầu đi lắc đầu, thập phần hối hận lúc trước kích động.

...

“Ngày hôm nay khí trời thật không sai.” Ra cửa, Sở Diệp nhìn lam bầu trời màu lam, tâm tình thập phần thư sướng.

Mặc dù đang Địa Cầu đã chết, thế nhưng tối thiểu chuyển kiếp, còn mang theo Hệ Thống, cái này ý nghĩa hán có thể mượn Hệ Thống tu luyện, chỉ là Hệ Thống có điểm hăm hại, dĩ nhiên cái gì chưa từng tổng.

“Hệ Thống Hệ Thống, ngươi tối thiểu cho ta một Tân Thủ Lễ Bao đi.” Sở Diệp trong lòng la lên.

“Định, Tân Thủ Lễ Bao đã tổng xuất, thỉnh đi trước ba lô kiểm tra.”

Thật có? Sở Diệp đại hỉ, vội vã mở ba lô, đây là hán lần đầu tiên mở ba lô, bên trong dĩ nhiên là khoảng chừng 10 thước vuông không gian.

Không gian một góc, dùng màu sắc rực rỡ ti mang cột một cái rương lớn, trên đó viết Tân Thủ Lễ Bao bốn người đại tự.

Đề nén kích động trong lòng, Sở Diệp đoán rằng, hệ thống này hội tổng cái gì chính đây? Một nghịch thiên pháp thuật, một con Thần Thú, còn là cái gì?

Đang ở hán chờ ra là lúc, một tay đặt tại trên bả vai hán, nhìn lại, nhất thời thờ dãi một hơi, nguyên lai là bạn tốt của hán Dương Hạo.

Dương Hạo sanh ra ở một không quá giàu có gia đình, cùng Sở Diệp cổ thân thể này không sai biệt lắm, thế nhưng Dương Hạo cũng phù chú thiên tài, đến nay đã là sơ cấp Phù Chú Sư, sâu Phong Nguyên yêu thích, cũng là Phù Chú học viện có tiềm lực nhất đệ tử.

Sở Diệp cùng Dương Hạo so sánh với cũng như một cái trên trời một cái dưới đất, hán nguyên lai là hoàn toàn bất động phù chú, tự nhiên là sẽ không vẽ, vẽ ra tới cũng là phế, Dương Hạo vì thế một mực chỉ đạo hán. Hán cũng chỉ có ở Dương Hạo trước mặt cảm nói hơn hai câu nói.

Bởi vì Dương Hạo nguyên nhân, Sở Diệp mặc dù là một củi mục, nhưng lại trầm mặc ít nói, thế nhưng nhưng không ai khi dễ hán, tối đa cũng chính là trên đầu mỗi mụ hai câu, còn đã tính có thể.

“Sở Diệp, ngươi biểu hiện hôm nay thế nhưng để cho ta thất kinh a, thật có của ngươi, ngươi đó là cái gì phù chú, ngay cả ta đều chưa thấy qua?” Dương Hạo ôm vai Sở Diệp, cười hi hi nói.

Sở Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta, ta đó chính là Chi Huyết phù a.”

“Sai a, Chi Huyết phù điều không phải như vậy, sư tôn vừa nói ngươi điều không phải Chi Huyết phù.” Dương Hạo nói.

“Thế nhưng ta một lừa ngươi, đó chính là Chi Huyết phù, bắt quá ta hơi chút cái tiền mà thôi.”

Dương Hạo giật mình nói: “Chính ngươi dối? Sở Diệp, ngươi điều không phải ở đâu ta ngoạn đây?”

Phù Chú thuật,

Là thượng cổ lưu truyền xuống một loại phù chú, nghe nói là thời kỳ thượng cổ pháp thuật thi triển ra hết sức phức tạp, có người tài ba liên nghiên cứu có thể hay không đem pháp thuật áp súc đứng lên, sau đó dùng thời gian cấp tốc thi triển.

Trải qua hơn vạn năm nghiên cứu, người nọ rốt cục thành công, nhưng là lại bởi vì nghiên cứu phù chú, tu vi dừng lại, dẫn đến thọ nguyên khô kiệt, cuối thân tiêu nói vẫn, bắt quá cũng thành tự hậu nhân.

Thế nhưng Phù Chú thuật cũng chưa xong thiện, cạm bẫy chứa nhiều, hơn nữa Phù Chú thuật lưu truyền xuống phù chú chỉ là đối một ít cấp thấp tu sĩ hữu dụng, sở dĩ cũng đã thành một ít tu luyện trắc trở, lại có thể cảm thụ được linh lực nhân đi học tập.

Tuy rằng đều là đề giai phù chú, nhưng là muốn sửa chữa, vậy cơ hồ là không thể nào, đến nay mới thôi, coi như là cao cấp Phù Chú Sư viện trường cũng không có năng lực đi tu sửa, đừng nói củi mục Sở Diệp a.

Quay về với chính nghĩa Dương Hạo thế nào cũng không tin, phù chú là Sở Diệp chính sửa sửa đổi.

“Chỉ biết ngươi không tin.” Sở Diệp liếc hán một cái nói.

“Không là không tin ngươi, là căn bản không có lý do a, viện trưởng đại nhân đều không thể sửa chữa phù chú, ngươi có thể sửa chữa?” Dương Hạo cũng là bạch liễu tha nhất nhần, nói rằng.

Sở Diệp không nói gì, cái này Dương Hạo còn thật là từ suy nghĩ, hiểu được biến báo mới hiểu được sinh tồn, cỡ nào đạo lý đơn giản, được, hán cũng

nói không rõ, cũng lười giải thích.

Dương Hạo ngày hôm nay cũng rất buồn bực, hôm nay Sở Diệp cho hắn cảm giác rất kỳ quái, hình như thay đổi một người, thế nhưng rõ ràng còn là Sở Diệp chính.

Nghĩ vậy thứ tới mục đích, hắn vỗ đầu một cái, nói: “Sở Diệp, ngươi xem ta, ta đều đã quên nói cho ngươi biết, vừa Phong Nguyên lão sư cho ngươi đi hẳn phù chú thất một chuyến.”

Sở Diệp nhướng mày, đối với lão đầu tử kia hắn thế nhưng không có cảm tình gì, nói chung mà nói hay ẩn tượng đầu tiên rất kém cỏi, là một cực kỳ thể lực lão gia này, cùng trên địa cầu này chỉ biết làm khó dễ cấp lão sư của hắn như nhau.

Hừ một tiếng, Sở Diệp nói: “Ta mới không đi, lão gia hóa kia, ta không thích, vừa còn nói muốn khai trừ ta đây!”

“Ngạch, Sở Diệp, cái này không thể được a, lão gia hóa kia thế nhưng cùng viện trưởng quan hệ tốt, hẳn nếu là khai trừ ngươi, đây chính là phân phút sự tình.” Dương Hạo khuyên nhủ: “Cho nên nói, ngươi hay là đi thật là tốt.”

Sở Diệp trong lòng hừ lạnh, hắn hiện tại có Hệ Thống, này phù chú thiên kì bách quái đều có, ở học viện này học còn không bằng hệ thống đây, nếu không phải là bởi vì phụ thân để cho hắn lại học viện này không dễ dàng, hắn mới lại phải tiếp tục ở lại.

Cắt đứt Dương Hạo nói, hắn nói: “Ta không đi, hiện tại ta chuẩn bị trở về ký túc xá, để cho hắn lão đầu áy trách địa trách địa.”

Nói xong, Sở Diệp vừa nghiêng đầu, hướng về ký túc xá rời đi.

“Ai, ta nói, tiểu tử ngươi ngày hôm nay thế nào biến hóa lớn như vậy?” Dương Hạo tròn to hai mắt, hô một câu, sau đó lăm bầm cấp Phong Nguyên bầm bầm đi.

Cùng nhau đi tới, Sở Diệp phát hiện vô số người đối với hắn chỉ trỏ, nói đều là một ít không tốt ngữ, cái gì người này trong rất nghèo, người này còn muốn đặt lên Tôn Nghiên, quả thực hay cóc mà đòi ăn thịt thiên nga và vân vân.

Ký ức lần thứ hai kéo tới, Tôn Nghiên tên này để cho hắn nhớ lại một cùng hắn cùng nhau lớn lên nữ hài, hai người thế nhưng thanh mai trúc mã, quan hệ vẫn tốt, thế nhưng đi tới nơi này một học viện sau, Tôn Nghiên khuôn mặt đẹp siêu nhiên, nhất cử trở thành học viện chê cười cấp bậc tồn tại, đối Sở Diệp cũng là càng ngày càng chán ghét, tới hậu đều lười phản ứng Sở Diệp.

Nghĩ đến đây cổ thân thể trước còn đi quấy rối Tôn Nghiên, tới hậu lại bị Tôn Nghiên người theo đuổi đánh chết, hắn thực sự là chạy tới bị kịch.

“Bạn thân, nếu ta thừa kế thân thể của ngươi, như vậy ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem của ngươi y bát... Thân thể phát dương quang đại.” Sở Diệp nói thầm.

Xinh đẹp nữa nữ sinh, nếu là tâm như xà hạt, Sở Diệp cũng sẽ không muốn. Như Tôn Nghiên như vậy, hắn càng chán ghét. Vật gì vậy, vài chục năm thanh mai trúc mã, đều đang bị của nàng lòng hư vinh cấp trộn lẫn a.

“Tôn Nghiên tỷ, ngươi xem, đó không phải là Sở Diệp sao? Của ngươi thanh mai trúc mã.” Bỗng nhiên, đối diện truyền đến nhất nữ thanh âm nói chuyện.

Sở Diệp ngẩng đầu nhìn lên, thật sao! Còn thật là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đi ra, mới vừa vừa nghĩ đến Tôn Nghiên, liền thấy chân nhân.

Tôn Nghiên lớn lên đích xác rất đẹp, phu nếu nộn nà, hạo cổ tay như tuyết, 2 con mắt to như nước trong veo, vóc người cũng là hơi ngậy ngó, thế nhưng thập phần nóng nảy, trách không được có thể trở thành hoa hậu giảng đường cấp bậc.

Tôn Nghiên ngày hôm nay cũng là không may thấu, Phù Chú Sư khảo hạch thiếu chút nữa không có đi qua, kế tiếp là tu luyện lý luận tri thức khảo hạch, đang bận chạy tới, rồi lại đụng phải để cho nàng vẫn xấu hổ vô cùng lúc nhỏ bạn tốt Sở Diệp.

Bởi vì Sở Diệp nguyên nhân, để cho nàng bị không ít châm chọc, cho nên đối với Sở Diệp nàng là càng ngày càng không muốn thấy, lúc này nhìn thấy, nhất thời đem lúc trước bị khinh bỉ rơi tại a trên người của hắn.

“Ta không phải đã nói rồi sao? Sau đó ngươi là ngươi, ta là ta, chúng ta không biết, ngươi tại sao lại lai quấy rầy ta?”

Sở Diệp nghe vậy trong lòng giận dữ, nữ nhân này tới được thời gian về mặt bất mãn, rõ ràng cho thấy bị tức, hiện tại vô duyên vô cớ rơi tại trên người của hắn, đây coi là cái gì? Hắn không có thể như vậy thì ra là cái kia Sở Diệp.

“Lão tử có thể là địa cầu tới, thấy rõ mỹ nữ sinh ra là, thế nhưng hay chịu không nổi khí!” Sở Diệp trong lòng hô to, ở địa cầu hắn thế nhưng chức nghiệp trò chơi ngoạn trong nhà tới cuồng một, cơ bản một bị khí, ngày hôm nay lập đi lập lại nhiều lần bị khinh bỉ, thật sự là để cho hắn hỏa đến bạo tạc.

Tức giận hắn lập tức cả giận nói: “Ngươi là nói ngươi là ngươi, ta là ta, thế nhưng ngươi con mắt kia thấy ta quấy rầy ngươi? Chúng ta cách xa nhau đủ cách xa vạn dặm biết không, ta quay về ký túc xá đi qua nơi này mà thôi, thực sự là tự kỷ!”

“Đây là cái gì tình huống?”

“Ra về là củi mục Sở Diệp tái rống đệ nhất hoa hậu giảng đường...”

“Ừ, đích thật là, các người nghe nói một, hoa hậu giảng đường cùng tiểu tử kia thể nhưng thanh mai trúc mã lớn lên đây!”

“A, không phải đâu? Cái này có trò hay để nhìn.”

Tôn Nghiên cũng là ngạc nhiên trọn to hai mắt, nhìn Sở Diệp chậm rãi không thể tin tưởng, ở trong lòng nàng Sở Diệp thể nhưng vẫn thích hấn, vô luận nàng thể nào đối Sở Diệp, Sở Diệp cũng không có tức giận quá, có thể là thể nào hội như vậy đối với nàng rỗng?

Tôn Nghiên nghĩ, dĩ nhiên khóc.

Hoa hậu giảng đường khóc còn cao đến đâu, này nam những đồng bào nhất thời hộ hoa tâm trong quá, thể nhưng cũng không ai dám tiến lên động thủ, học viện trong vòng có thể là cấm động thủ, hơn nữa bọn họ cũng sợ Dương Hạo.

“Hỗn đản, người dĩ nhiên để cho Tôn Nghiên rơi lệ, người nhất định phải chết.” Bỗng nhiên, nhất đạo thân ảnh vọt tới Sở Diệp trước mặt, một bả niu lại cổ áo của hấn, đưa hấn một quyền đả trên mặt đất.

“Sở Không!!” Nhìn người, Sở Diệp con người co rụt lại, hấn thật không ngờ dĩ nhiên là Sở Không.

Sở Không cùng hấn cùng cha khác mẹ, thiên phú tốt, vốn là chuẩn bị đi tông môn bá sư tu tiên, thể nhưng tham luyện nữ sắc, dám tới nơi này Phù Chú học viện, nghe nói toàn bộ là vì Tôn Nghiên.

Sở Diệp mẫu thân ở Sở gia bài danh thứ chín, là ít nhất, nhưng là lại tới không bị cung chiêu, hình như là bởi vì không cẩn thận hủy khuôn mặt, cho nên mới rơi vào cái này trở mình. Sở Diệp nương 2 ở Sở gia địa vị rất thấp, bình thường thụ xa lánh. Sở Diệp cũng là bình thường thụ khi dễ.

Sở Diệp có thể lại phù văn học viện đến trường, cũng là bởi vì mẹ nó thân quý cầu sở trung thiên, cũng chính là Sở Diệp phụ thân của, để cho hấn đồng ý.

Chỉnh lý xong ký ức, Sở Diệp thật là bạo nộ rồi, cái này Sở Không thật là ngay cả súc sinh cũng không bằng, đối trước kia Sở Diệp phải nhiều ngoan có bao nhiêu ngoan, nhưng lại giết Sở Diệp.

Mấy ngày trước đây Sở Diệp có thể thành công sống lại, liền là bởi vì thì ra là Sở Diệp tử vong, dẫn đến luân hồi cách thành công vận hành mới thực hành.

“Ai, thật là, xem ra ta lại muốn cho người làm một chuyện a.” Sở Diệp than nhẹ.

“Đinh, nhiệm vụ thứ nhất, giáo huấn Sở Không, khi tất yếu có thể đánh chết, hoàn thành nhiệm vụ thu được kinh nghiệm giá trị 100, thu được loại xấu linh thạch 10, thu được thần châu 5.”

Sở Diệp cười thầm, rốt cục có nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tin tức truyền ra

Convert By TRUYENCVT

“Nghe nói không? Học viện chúng ta củi mục Sở Diệp muốn hòa Sở Không quyết đấu.”

“Thiệt hay giả? Bất học vô thuật Sở Diệp dĩ nhiên cùng Luyện Khí sơ kỳ Sở Không sư huynh quyết đấu?”

“Một lừa người, đều truyền ra, bây giờ đang ở luận võ tràng đây, không nói với người, ta phải nhanh lên chạy tới.”

Trong lúc nhất thời, toàn bộ học viện một đi học người của đều hướng về luận võ tràng chạy đi, bọn họ nhưng thật ra cam tâm tình nguyện xem một hồi phế vật cùng thiên tài chiến đấu.

Học viện nhân hầu như đều biết, cùng là Sở gia tới hai người, Sở Không tuổi còn trẻ gần mười sáu tuổi cũng đã là Luyện Khí cảnh giới, thật sự là thiên tài tu luyện, mà Sở Diệp cũng liên nhập đồ chưa từng đạt được, quả thật một củi mục.

Phế vật đối chiến thiên tài, hơn nữa còn là thân huynh đệ, đây chính là hấp dẫn nhãn cầu a.

Bên trong học viện, vô luận là người nào, nghe được tin tức này đều buông động tác trong tay, hướng về luận võ tràng chạy đi.

Dương Hạo vừa ra phù chú thất đại môn, thay đổi nghe được tin tức này, nhất thời sắc mặt tựa thay đổi. Sở Diệp hẳn còn không biết sao, cảnh giới tu luyện chỉ là mới vừa cảm thụ được linh lực, thế nhưng liên nhập đồ chưa từng đạt được như thế nào cùng đã là Luyện Khí cảnh giới Sở Không đã? Đó không phải là muốn chết đó sao?

Không nói hai lời, lo lắng Sở Diệp hẳn bắt người hướng về luận võ tràng chạy vội, dĩ nhiên cũng là Luyện Khí cảnh giới.

Luận võ tràng, ngoại vi bu đầy người, Sở Diệp về mặt hắc tuyến, không nghĩ tới hẳn hay hướng Sở Không phát ra khiêu chiến, dĩ nhiên sẽ lớn như vậy ảnh hưởng.

Nghe bên tai nghị luận, hẳn càng không nói gì, xem ra hẳn là đánh giá thấp cổ thân thể này thì ra là phế vật trình độ.

Nhìn đối diện Sở Không, hẳn nói rằng: “Quét xem.”

“Đỉnh, nhận diện hoàn thành, tin tức như sau.”

Tính danh: Sở Không

Xưng hào: Tiểu Tu Sĩ, tăng công kích 2%.

Cảnh giới: Luyện Khí sơ kỳ

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

Tên... Sở Diệp đảo hít một hơi lãnh khí, Sở Không dĩ nhiên đã là Luyện Khí sơ kỳ, so với hẳn cao một đại cảnh giới.

Tu luyện một đường chia làm Nhập Đồ, Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, đây là tiền 5 Tiểu Thiên chi cảnh, sau 5 đại ngày cảnh hẳn còn không biết.

Hiện tại Sở Diệp là bắt nhập lưu Tiểu Tu Sĩ, liên nhập đồ chưa từng, hiện tại muốn khiêu chiến một luyện khí lúc đầu tu sĩ, cái này thật không phải là ở muốn chết sao?

“Hẳn so với ta mạnh hơn nhiều lắm, ta thế nào mới có thể đánh thắng a, ra về xuy ngư hơi lớn.” Nghĩ đến là chính trước đưa ra quyết đấu, Sở Diệp trên mặt có ta nóng rần lên.

“Đỉnh, kí chủ kiến nghị mở ra Tân Thủ Lễ Bao.” Hệ Thống bỗng nhiên nhắc nhở một câu, để cho Sở Diệp trước mắt sáng ngời.

Thế nào đem cái này quên, còn có Tân Thủ Lễ Bao đây, không nói hai lời, hẳn lựa chọn mở Tân Thủ Lễ Bao.

“Đỉnh, mở Tân Thủ Lễ Bao, thu được kinh nghiệm giá trị 800, đăng cấp đề thăng tới Nhập Đồ đại viên mãn, thu được kỹ năng điểm 3 điểm, thu được Thần Châu 500, thu được Hạ phẩm Linh Thạch 500, thu được sơ cấp pháp thuật Tiểu Hóa Cầu.”

Nghe bên tai Hệ Thống âm, Sở Diệp hưng phấn không thôi, vội vã mở tin tức.

Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Vô

Cảnh giới: Nhập Đồ đại viên mãn (tiếp theo cấp vì Luyện Khí sơ kỳ.)

Kỹ năng điểm: 3

Kỹ năng: Tiểu Hóa Cầu 1 cấp

Linh thạch: 500

Hồn châu: 500

Kinh nghiệm giá trị: 800 (1600)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

“Ha ha, Nhập Đồ đại viên mãn, còn có pháp thuật, lúc này đây xem ta không giết chết ngưoi.” Sở Diệp trong đầu hung hăng nói.

“Sở Diệp, ngưoi một tiểu hồn dân, cho ta xuống tới.” Bỗng nhiên hét lớn một tiếng hấp dẫn Sở Diệp ánh mắt.

Dương Hạo bình thượng luận võ trằng bàn đánh bóng bàn, đi tới Sở Diệp trước mặt, xem cũng không nhìn Sở Không, liền lôi kéo Sở Diệp đi.

“Này, ngươi có hay không đem ta để vào mắt, chúng ta luận võ đây, ngươi mang đi hấn làm gì?” Sở Không xa xa quát dẹp đường.

Dương Hạo quay đầu lại, nói: “Hấn là huynh đệ ta, mà ngươi, thân là ca ca của hấn, lại vẫn khi dễ hấn, ngươi là Luyện Khí, hấn là Nhập Đồ, các ngươi có thể so với tính?”

Sở Không bị nói xong á khẩu không trả lời được, thế nhưng còn nói sạo: “Là hấn trước muốn khiêu khích ta,

Ta không tiếp thụ có thể làm sao?”

Thân là Luyện Khí sơ kỳ hấn, nếu là ngay cả một Nhập Đồ tu sĩ quyết đấu yêu cầu chưa từng tiếp thụ, còn để cho hấn thế nào lẫn vào.

Dương Hạo cũng là hơi sững sờ, có chút không tin nói: “Là hấn khiêu chiến của ngươi?”

Không đợi Sở Không trả lời, Sở Diệp liền tiếp lời: “Là ta khiêu chiến hấn, Dương Hạo ca, chuyện này ngươi chớ xía vào, ta muốn hòa hấn đàng hoàng lại một hồi.”

“Ngươi cái này tiểu hỗn đản, ngươi mới Nhập Đồ, phải nói Nhập Đồ chưa từng, ngươi và hấn đã cái gì? Điều không phải muốn chết a?” Dương Hạo xem ra là thực sự quan tâm Sở Diệp, đều dùng rống lên.

“Này, Dương Hạo lão đại, đây chính là Sở Diệp chính mồm nói ra, nếu là hấn hiện đang trốn tránh đi theo ngươi a, thật là tự không ngốc đầu lên được.” Vậy xem trung có người là lớn.

“Dương Hạo lão đại, chuyện này ta xem ngươi chớ xía vào a, chuyện này hấn khơi mào.” Lại có người nói.

Dương Hạo nghe vậy, sắc mặt biến hóa trái qua, đối Sở Diệp nói: “Như vậy đi, ngươi và hấn so với, thế nhưng ta sẽ ở một bên nhìn, nếu là ngươi gặp nguy hiểm, ta tự xuất thủ.”

Sở Diệp trong lòng một giòng nước ấm chậm quá, Dương Hạo còn thật là hấn huynh đệ tốt nhất, so với thân huynh đệ còn thân hơn. Sở Không thân là hấn thân huynh đệ, lại vẫn động thủ giết hấn, thực sự làm cho thất vọng đau khổ.

Gật đầu, hấn nói: “Tốt, vậy làm phiền Dương Hạo đại ca.”

Dương Hạo kỳ quái nhìn hấn một cái, gật đầu đi xuống.

“Được rồi, hiện tại bắt đầu đi.” Sở Diệp hít sâu một hơi, nhìn đối diện Sở Không.

Nhập Đồ đại viên mãn, đối kháng Luyện Khí sơ kỳ, thật sự là có chút miễn cưỡng, thế nhưng Sở Diệp có nắm chắc, hấn có Tiểu Hòa Cầu pháp thuật, nói vậy Sở Không pháp thuật gì cũng sẽ không, chỉ cần hấn xuất kỳ bất ý phát sinh Tiểu Hòa Cầu, khẳng định thắng lợi.

Sở Không vẻ mặt kiên cố, nhìn Sở Diệp, ở trong mắt hấn, đánh bại Sở Diệp quả thực hay uống miếng nước nhìn hoa chuyện tình, giản đơn không gì sánh được. Hấn tố đây hết thảy, chính là vì để cho Sở Diệp bộ mặt quét rác, để cho hấn ở bên trong học viện ngày ngày không đi xuống.

Tối chủ yếu vẫn là bởi vì Tôn Nghiên, hấn nhớ rõ ràng tiền một lần đã đem Sở Diệp đánh chết, thực sự không hiểu vì sao lại hoạt bính loạn khiêu xuất hiện.

Nhìn giằng co hai người, phía dưới xem cuộc chiến cũng là chờ không nhịn được, thế nhưng đều biết đây là một hồi không có huyền niệm chiến đấu, đều cho rằng Sở Diệp phải thua không thể nghi ngờ.

“Sở Diệp là cảnh giới gì? Dĩ nhiên khiêu chiến Luyện Khí sơ kỳ Sở Không sư huynh?” Một ít không biết Sở Diệp người của nghi ngờ hỏi, không rõ vì sao một thoạt nhìn trên người không có linh lực ba động người của dĩ nhiên hội đưa tới người nhiều như vậy quan tâm.

Người đứng bên cạnh hấn nghe vậy, nhất thời giải thích: “Sở Diệp là Nhập Đồ không được, khả năng đã Nhập Đồ a, thế nhưng Sở Không sư huynh thế nhưng Luyện Khí, hấn khiêu chiến Sở Không sư huynh, đây là đang chính tìm tội thụ.”

“Ngà...” Người nọ minh bạch sau, nhất thời cũng là mang theo trào phúng nhìn Sở Diệp, cho rằng người này hay bệnh tâm thần, chính không có việc gì tìm tội thụ.

Dương Hạo lo lắng nhìn Sở Diệp, cũng hiểu được đây là hồ đồ, thế nhưng lại không thể ngăn cản, chỉ có thể nhìn để với tùy thời xuất thủ cứu nhân.

“Tiểu tử, ngươi đã chính tìm tội, vậy hãy để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường.” Sở Không nạt nhỏ, không nói nhảm nữa, thuộc về luyện khí linh áp đột nhiên bạo phát, nhắm vào Sở Diệp đi.

“Mau nhìn, Sở Không sư huynh vận dụng Linh Áp.”

“Đúng vậy, xem phế vật kia tiểu tử như thế nào giải quyết.”

Tất cả mọi người đang vì Sở Không linh áp trầm trở khen ngợi, Sở Không vẻ mặt thỏa mãn, lòng hư vinh tăng mạnh.

“Bất hảo.”

Sở Diệp chỉ cảm thấy đầu một trận không rõ, Sở Không luyện khí linh áp, quả nhiên cường đại, còn không có gần người, liền để cho hắn có chút cháng váng đầu.

Bất quá cũng chỉ là cháng váng đầu mà thôi, hắn lắc lắc đầu, thấp giọng nói: Khinh thường. Sau đó trực tiếp hướng về Sở Không chạy đi.

“Đó là cái gì tình huống? Sở Không sư huynh linh áp, dĩ nhiên đối với hắn vô hiệu?” Có người kinh hô.

“Làm sao có thể...”

Sở Không cũng là không thể tin mở to hai mắt, hắn linh áp đối Luyện Khí dưới tu sĩ có thể đều cũng có hiệu, tối thiểu cũng có thể để cho kỳ mò hôi đàm địa, thế nhưng Sở Diệp tấn nhiên không nhìn, còn chạy hoạt binh loạn khiêu.

Không cho hắn suy nghĩ nhiều, Sở Không cũng nhìn ra Sở Diệp không có đơn giản như vậy, nhất thời nắm một bả thông thường trường kiếm, mang vào linh lực bỏ đi ra ngoài.

Đang ở xông về phía trước Sở Diệp nhất thời hô to đề tiện, Luyện Khí đối Nhập Đồ còn dùng kiếm, thế nhưng hắn cũng không phải dễ đối phó như vậy, Nhập Đồ đại viên mãn hắn, tốc độ không chậm, nhất thời lóc lên né tránh.

Sở Không cười nhạt, kiếm của hắn nếu là tốt như vậy né tránh là được, trong nháy mắt này, hắn kiếm phong hổ chuyển, hướng tả hốt tả, trực tiếp hướng phía Sở Diệp mặt đánh tới.

Cự ly chỉ kém mười cm!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Oanh động

Convert By TRUYENCVT

Mười cm cự ly, chuyện trong nháy mắt tình.

“Xem ra lúc này đây Sở Diệp nhất định phải thất bại, hơn nữa còn có khả năng có nguy hiểm tánh mạng...”

“Mười cm, coi như là Luyện Khí cũng tránh không thoát a, đừng nói Sở Diệp a.”

“Sở Diệp vốn chính là phế vật, còn vọng muốn khiêu chiến chúng ta Sở đại ca, hắn đã sớm nên nghĩ đến có nhất khác.” Mấy người ủng hộ Sở Không người của nói.

Dương Hạo không nghĩ tới Sở Diệp hội hèn hạ như vậy, dĩ nhiên hội xuất ra kiếm bỗng nhiên xuất thủ, một kiếm này xuống phía dưới, Sở Diệp không chết cũng phải hủy dung, hắn không khỏi mắng: “Hỗn đản này.”

Đối mặt với bên tai không tín nhiệm, đối mặt với Sở Không châm chọc sắc mặt, Sở Diệp bỗng nhiên quỷ dị cười, lúc này thân thể của hắn cự ly Sở Không không được 20 cm.

“Tiểu, Hòa Cầu.”

Sưu! Theo Sở Diệp dứt lời, một cái nhỏ Hòa Cầu bỗng nhiên từ trong tay hắn phát sinh, đánh vào Sở Không nơi đan điền, đưa hắn trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Văng về!

Toàn trường văng về!

Hoàn toàn đã không có một tia thanh âm, mọi người trong đầu đều đang hồ hởi, vừa đó là cái gì? Phế vật kia Sở Diệp dĩ nhiên thắng lợi? Đánh thắng?

Cái này, làm sao có thể? Tất cả mọi người là không thể tin được, ủng hộ Sở Không người của lúc này giống như là ăn ghen như nhau, vẻ mặt đỏ bừng.

Trong lòng bọn họ thiên tài, bọn họ lão đại cứ như vậy thất bại? Thua ở a nhất cái phế vật trong tay.

Một người yếu ớt nhất địa phương đó là hạ ba đường, đánh thắng Sở Diệp cũng không có kế tục thu tay lại, hay nói giỡn, cổ thân thể này bị Sở Không nhiều như vậy dần vật, thế nào cũng phải thu hồi điểm lợi tức đi!

Hắn một đường chạy tới, nắm lên Sở Không, một quyền liên tủa a đi tới, sau đó một nói đầu gối nhắm ngay kỳ hạ ba đường đánh ra.

“Nga!!!” Bị Tiểu Hỏa Cầu có không rõ Sở Không nhất thời cảm giác một trận tê tâm liệt phế thống khổ truyền đến, loại đau này phảng phất đến từ linh hồn ở chỗ sâu trong, thế nào cũng cản không đi, bụng nơi nào đó kêu to ly khai.

Hiện trường nữ sinh nhất thời sắc mặt đỏ thắm, thầm nghĩ cái này Sở Diệp thế nào hư như vậy, thế nào chuyên môn công kích bị người nơi nào! Thế nhưng, vừa tư thế kia thật là đẹp trai.

“Ha ha, Sở Diệp, tiểu tử ngươi thật tình để cho ta mờ mắt, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên thời khắc mấu chốt phát sinh Tiểu Hỏa Cầu, pháp thuật này ngươi đang ở đâu học?” Dương Hạo đi tới ôm Sở Diệp, ha ha cười nói.

Hắn thật sự là thật là vui, quá hết giận, đối với Sở Không hắn đã sớm xem không vừa mắt, không chỉ có là bởi vì Sở Diệp, đối là bởi vì Sở Không cũng luôn luôn cùng hắn đối nghịch.

Chỉ bất quá bởi vì Sở Không thiên phú thực sự tốt đáng sợ, bị học viện che chở, hắn không dám động, nghĩ như vậy, hắn nhất thời vì Sở Diệp lo lắng.

“Sở Diệp, ta cảm giác muốn xảy ra chuyện.” Dương Hạo bỗng nhiên nói rằng.

“Làm sao vậy?”

“Sở Không thế nhưng viện trưởng nhìn trúng người của, ngươi bây giờ đưa hắn đánh thành như vậy, ta phỏng chừng viện trưởng nhất định phải khai trừ ngươi, có lẽ cho ngươi rất nghiêm nghị nghiêm phạt.” Dương Hạo ngưng trọng nói.

Ở Phù Chú học viện danh nhân bảng xếp hạng trên, Sở Không thế nhưng bài danh thứ tám, là viện trưởng nhìn trúng số lượng không nhiều lắm người, bình thường ít người cảm thấy chọc, hôm nay Sở Diệp lại tương kì hành hung, lại dưới sự công kích ba đường, phỏng chừng viện trưởng muốn nổi giận.

Sở Diệp hơi có chút trầm mặc, Dương Hạo nói có lý, học viện danh nhân bảng xếp hạng người của, giai là đến từ đại gia nhà giàu, hơn nữa thiên phú dị bẩm, bị viện trưởng xem trọng, trọng điểm Protect.

Cách đó không xa Sở Không đã bị mấy người đỡ dậy, sắc mặt tái nhợt, hai tay vững vàng bụng nơi nào đó, hung tợn nhìn Sở Diệp.

“Sở Diệp... Ngươi, ngươi quá hèn hạ.” Ủng hộ Sở Không người của ánh mắt bất thiện, ngôn ngữ cứng cỏi.

Người còn lại nói: “Sở Diệp, Sở Không thế nhưng danh nhân bảng xếp hạng người của, hơn nữa thâm thụ viện trưởng đại nhân yêu thích, sẽ bị thu làm đệ tử thân truyền, ngươi tương kì thương nặng như thế, thủ đoạn ti tiện, viện trưởng sẽ không bỏ qua của ngươi.”

Dứt lời, mấy người hừ lạnh một tiếng, đỡ Sở Không hướng về phòng viện trưởng đi đến.

“Đinh, nhiệm vụ hoàn thành, thu được kinh nghiệm giá trị 100, thu được Hạ phẩm Linh Thạch 10, thu được Thần Châu 5.”

đọc truyện với <http://truyencuatui.net/>

Sở Diệp nghe bên tai Hệ Thống nhắc nhở, cũng tuyệt không vui vẻ, vỗ trán một cái, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Được,

Giá hạ từ quá a, ngoạn hoa cái a!”

Dưới đài người vây xem, coi như là Sở Diệp thắng lợi, cũng không dám dừng, sớm ly khai.

Đánh viện trưởng đại thu đệ tử, cái này tội danh, không có thể như vậy tùy tiện tiện là có thể từ chối, dĩ vãng chỉ cần là đánh viện trưởng đệ tử người của, toàn bộ đô hội bị khai trừ, phỏng chừng Sở Diệp giá hạ từ ở Phù Chú học viện không ở nổi nữa.

Tôn Nghiên từ Sở Diệp phát sinh Tiểu Hỏa Cầu một khắc kia cũng đã đại ra, Sở Diệp dĩ nhiên học được pháp thuật, đây chẳng phải là hắn cũng đạt tới Luyện Khí.

Nguyên lai hắn vẫn là lợi hại như vậy sao? Vẫn luôn đang gạt ta. Tôn Nghiên trong lòng có chút hối hận, thế nhưng vừa nghĩ tới Sở Diệp sẽ bị viện trưởng khai trừ, trong lòng nhất thời cười nhạt.

“Sở Diệp, ngươi nói một chút tại sao có thể có ngươi dần như vậy thanh mai trúc mã, ta Tôn Nghiên thực sự là mất bị mù, dĩ nhiên cùng ngươi chơi

nhiều năm như vậy, lúc này đây viện trưởng đại nhân nhất định sẽ khai trừ của ngươi, ngươi chờ xem!” Tôn Nghiên hung ác mà trừng Sở Diệp liếc mắt, xoay người ly khai.

“Ta Thảo, tiện nhân kia, cái này tự kỷ cuồng, ba ngày không dưới sàng.” Sở Diệp nhìn Tôn Nghiên ở trong lòng tức giận mắng, bắt quá nơi này là dị giới, hay là muốn lễ phép một ít, hần há mồm châm chọc nói: “Tôn Nghiên, ngươi hãy nghe cho kỹ, ta Sở Diệp, mới hối hận nhận thức ngươi, hối hận cùng ngươi là thanh mai trúc mã, bởi vì ngươi hoàn toàn để cho ta biến thành thấp kém người.”

Tôn Nghiên cước bộ cho ăn, nhất thời giận dữ, nhưng nghĩ đến Sở Diệp liền muốn bị viện trưởng khai trừ, sau đó tái cũng sẽ không có nhân cười nhạo mình có một phở vật thanh mai trúc mã, trong đầu liền vui vẻ.

“Quên đi, quay về với chính nghĩa ngươi lập tức cũng muốn cõn đản, ta lười cùng ngươi tính toán.” Xa xa, Tôn Nghiên ngôn ngữ truyền đến.

“Tiện nhân kia!!” Dương Hạo nhìn đây hết thấy, mắng một câu.

Sở Diệp vỗ vỗ bờ vai của hần, nói: “Để làm chi Dương Hạo ca, tiện nhân hay già mồm cái lão, đừng để ý tới nàng, ở chúng ta lão gia, tiện nhân là sẽ bị nhân tề ép.”

Nói xong, Sở Diệp xoay người hướng ký túc xá đi đến.

“Nhĩ lão gia? Có thuyết pháp này sao?” Dương Hạo nghi ngờ nói thầm, ngẩng đầu nhìn lên, Sở Diệp đã đi xa, hần vội vã đuổi theo, thuận tiện hô: “Ai, sai, Sở Diệp chúng ta điều không phải một lão gia sao? Còn ngươi nữa nói cho ta biết cái gì là tề ép?”

...

Phù Chú học viện, Phong Nguyên sư tôn phòng thí nghiệm

Phong Nguyên ngồi ở chiếc ghế thượng, trắng bóng tóc bị hần nhéo rút một xấp dày, trên bàn bày đặt hai tờ phù chú, hé ra là Sở Diệp vẽ ra Chi Huyết phù, màu bạc trắng ký hiệu thoát nhìn vui vẻ thoải mái. Một... Khác trương là thông thường Chi Huyết phù, thoát nhìn coi như là bình thường. Phong Nguyên cầm phù bút, trong tay rồng bay phượng múa, mô phỏng theo người Sở Diệp Chi Huyết phù, càng không ngừng vẽ.

Một lúc lâu sau, Phong Nguyên tức giận đem vẽ ra phù chú toàn bộ xé bỏ, cầm lấy tóc, tức giận quát: “Vì sao, vì sao ta chính là vẽ không được, mỗi lần đều thất bại!”

Một canh giờ, hần dựa theo Sở Diệp phù chú vẽ ra năm mươi trương, toàn bộ thất bại, không một thành công. Phong Nguyên hầu như muốn chọc giận điên, thân là trung cấp Phù Chú Sư, thậm chí ngay cả một đơn giản Chi Huyết phù đều vẽ không được.

Hít sâu một hơi, Phong Nguyên an ổn mà ngồi xuống, nhíu mày, cầm lấy Sở Diệp bức họa Chi Huyết phù nhìn hồi lâu, cuối cùng được ra một cái kết luận.

“Tiểu tử kia thượng ta khóa hầu như mỗi lần ngủ, đần độn, ngay từ đầu chăm chú phỏng chừng cũng là giả bộ, tiểu tử kia khẳng định có một vô cùng cường đại sư phụ tôn, ừ? Chắc là cao cấp Phù Chú Sư, nói không chừng còn có thể càng cao, nhất định là.”

Thật sao! Nhân gia đều là lung tung làm cho an tội danh, cảm tình Phong Nguyên cấp Sở Diệp tùy tiện an một sư tôn.

Cầm phù chú ngưng mắt nhìn nửa ngày, hần lại cảm thấy sai, lầm bầm “Không đúng lắm a, tiểu tử kia đã có sư phụ, vì sao phụ thân hần còn phải đưa lễ tổng mười lần đưa hần đưa vào Phù Chú học viện a, giảng không thông, giảng không thông..”

Một bên lắc đầu, cầm phù chú đi tới đi lui, “Chẳng lẽ tiểu tử kia mình chính là một cao cấp Phù Chú Sư?”

Phong Nguyên dừng bước lại, trầm ngâm ôn chuyện, lầm bầm nói: “Hần không phải là, tiểu tử kia là Sở gia tiểu tử ngọc, choáng váng vài chục năm, tại sao có thể là cao cấp Phù Chú Sư đây? Nếu là nói như vậy, như vậy kỳ phía sau, khẳng định có một rất mạnh giúp đỡ, chỉ có giải thích như vậy, mới là hợp lý nhất! Hơn nữa, có thể vẽ ra thần kỳ như vậy phù chú, như vậy đối phương chỉ ít cũng là cao cấp Phù Chú Sư, như vậy tu vi, cũng sẽ không thấp!!”

Phong Nguyên nghĩ tới đây, hơi biến sắc mặt, vì mình lúc trước sờ tác sờ vì cảm giác được nhất chút sợ, trầm ngâm chỉ chốc lát, thầm nghĩ sau đó nhất định phải cùng Sở Diệp làm tốt quan hệ, còn muốn cùng Sở gia nhiều hơn lui tới.

“Chuyện này, sự quan trọng đại, cần bật người cấp Bạch tiểu tử nói một chút.” Phong Nguyên tiểu tâm dục dục đang cầm Chi Huyết phù, đi ra phòng thí nghiệm.

Chương 5: Khai trừ

Convert By TRUYENCVT

Phong Nguyên đi tới viện trưởng phòng thí nghiệm, trực tiếp đoạt môn mã vào.

Bạch Phong Thanh lúc này vừa nghe xong Sở Không chuyện bị đánh, trong lòng chính hỏa, dám đánh a hấn đệ tử thân truyền, nhưng lại hạ thủ nặng như thế, thực sự là phản thiên. Hấn đang muốn hạ lệnh họp, đem Sở Diệp khai trừ xử lý. Đột nhiên nghe được đại môn bị đá văng ra thanh âm của, nhất thời lửa giận ngút trời, quay đầu lại liền muốn quát lớn.

Vừa quay đầu lại, nhìn người tới dĩ nhiên là bách nguyên, Bạch Phong Thanh nhất thời yên a, như là quả cầu da xì hơi, đầy ngập lửa giận cùng chuẩn bị xong lý do thoái thác cũng nuốt xuống, ngượng ngùng nói: “Phong sư tôn, tại sao là ngài...”

Hấn Bạch Thanh Phong không sợ trời không sợ đất, sợ hay trước mặt lão đầu, sư tôn của hấn, Phong Nguyên, một siêu cấp bạo tỳ khí lão đầu. Hấn ở kỳ trên tay chịu không ít khuy, mới ngồi trên Phù Chú học viện viện trưởng.

Phong Nguyên liếc hấn một cái, thần bí hề hề địa đạo: “Ta cho ngươi biết a, ta có một đồ đệ, chính hấn sáng lập một loại Chi Huyết phù, ngươi xem...”

Phong Nguyên kích động, giống như học lại cơ, nói tới nói lui nói văng cả nước miếng, đem Bạch Thanh Phong nói về mặt hắc tuyến, thế nhưng mắt cũng càng ngày càng sáng.

“Sư tôn, ngươi, ngươi nói là sự thật?” Bạch Thanh Phong bỗng nhiên nắm sư tôn, kích động nói.

Đem Sở Diệp về phù chú để lên bàn, Phong Nguyên nói: “Chính là cái này, ta còn chưa có thử quá, thế nhưng đích thật là hé ra thành công có thể dùng phù.”

“Tìm người đi thử một chút.” Bạch Thanh Phong nói.

“Không cần, ngươi tới thử đi, đây chính là bí mật.” Phong Nguyên nói rằng.

“Ngạch, ta chỉ biết, mỗi lần sư tôn lại khẳng định để cho ta xuất huyết nhiều.” Bạch Thanh Phong nói thầm một tiếng, ngón tay trong lúc đó linh khí hoa đao, ở trên cánh tay họa xuất một vết thương, sau đó phù chú nhất thiếp, niệm động khẩu quyết.

Theo khẩu quyết đọc lên, ngân sắc phù chú hóa thành một đạo lưu quang tiến nhập Bạch Thanh Phong cánh tay trong vòng, vết thương trong nháy mắt khép lại, không đang chảy máu.

“Nhanh như vậy, đơn giản là thần tốc a, phù này nguyên rủa đã thuộc về loại xấu trung giai phù chú hiệu quả.” Bạch Thanh Phong vui vẻ nói, vậy Chi Huyết phù tuy rằng có thể Chi Huyết, nhưng là tuyệt đối không có nhanh như vậy, hơn nữa không thể khép lại vết thương.

Sở Diệp Chi Huyết phù cũng trực tiếp đem vết thương khép lại, quả thực quá thần kỳ.

Nhìn phù chú thượng ký hiệu, Bạch Thanh Phong sắc mặt mê hoặc, phù văn này thoát nhìn về thời gian tất nhiên sẽ bút gãy, chỉ là vì sao lại là có thể thành công vẽ ra. Nếu là kỹ thuật này bị học viện nắm giữ, như vậy học viện tất nhiên có thể trở thành tứ đại học viện đệ nhất.

“Sư tôn, người kia là ai? Mau nói cho ta biết, chúng ta tuyệt đối phải thật tốt bảo hộ.”

“Hấn gọi Sở Diệp.” Phong Nguyên kích động nói rằng.

“Cái gì?” Nghe được trả lời, Bạch Thanh Phong tròn to hai mắt, Sở Diệp, đó không phải là đánh hấn đồ đệ người nọ sao?

“Ngươi làm sao bộ biểu tình này? Chẳng lẽ ngươi nhận thức hấn?” Phong Nguyên cau mày nói.

“Điều không phải, là, đích xác nhận thức, ngay tiền nhất khắc, đồ đệ của ta bị hấn đánh, hơn nữa bị...” Bạch Thanh Phong bất đắc dĩ nói rằng.

Phong Nguyên cười ha ha một tiếng, nói: “Đó là ngươi đồ đệ không may, người này sau đó nhất định phải làm tốt quan hệ, ta dám cắt định, tiểu tử này phía sau nhất định có cao nhân tương trợ, bằng không là không có khả năng vẽ ra thần kỳ như vậy phù chú, nếu là chọc giận hấn, chúng ta có thể sẽ chờ bị diệt môn đi!”

Bạch Thanh Phong nghe vậy, nói rằng: “Thế nhưng, tiểu tử kia điều không phải Sở gia tiểu tử ngọc sao? Hơn nữa đối phương phía sau nếu là có người, vì sao còn phải đưa đến học viện chúng ta đây?”

Phong Nguyên nói: “Trong này ai biết nguyên nhân gì? Thế nhưng Sở Diệp chính khẳng định vô pháp vẽ ra cái này một loại Chi Huyết pháp, hơn nữa có thể làm cho hấn như vậy học sinh đều giáo tốt như vậy, kỳ phía sau tiền bối, tu vi nhất định cũng rất mạnh! Chúng ta không thể trêu chọc a, còn là làm tốt

quan hệ tương đối khá!”

Bạch Thanh Phong bắt đầu gật đầu, trầm nghĩ trong lòng, quai đồ nhi, vì sư xin lỗi người, không thể cấp người mở rộng chính nghĩa a.

Kết đan tu sĩ, đây chính là đại thần thông, bọn họ học viện chỉ là con người học phủ, thích hợp linh căn hỗn độn, tu luyện vô tiến độ người, nếu là chọn kết đan tu sĩ, bị diệt cả nhà hẳn cũng không thể tránh được.

Phong Nguyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Tiểu Bạch,

Chờ hai ngày cử hành một hội đại hội, cấp Sở Diệp một học viện chức vị, hay nhất lớp mười điểm, nhưng là không thể có ràng buộc, ta nghe nói thông thường kết đan đại tu sĩ không thích bị ràng buộc... Được rồi, ta đi."

Bạch Thanh Phong gật đầu, tổng Phong Nguyên lý khai, ban bố một cái tin tức đi ra ngoài.

“Học viện có chuyện quan trọng ban bố, hai ngày sau khai giảng, toàn thể tham gia, không được sai lầm.”

Học viện linh thạch máy phóng đại thanh âm truyền ra thanh âm cuộn cuộn mà đến, ở Phù Chú học viện nội bộ khuếch tán.

Nghe được tin tức này, chỉ cần là nhìn Sở Diệp cùng Sở Không chiến đấu người đều là nhìn có chút hả hê, cho rằng Sở Diệp quả nhiên là cũng bị khai trừ rồi, bởi vì dĩ vãng mỗi lần khai trừ học sinh, toàn bộ đại hội thông báo phê bình, sau đó khai trừ.

Đây đã là học viện lệ cũ thủ đoạn, khai trừ trước người, còn muốn cho người bị mọi người nhớ kỹ, hung hăng nhục nhã.

Ở địa cầu Sở Diệp đã là như thế, bị khai trừ là lúc, còn lớn hơn thông suốt báo, lúc này nghe được hợp thanh âm của, nằm ở túc xá Sở Diệp mất trật cũng không trật, nhìn như không thấy.

“Này, Sở Diệp!! Xong, người cũng bị khai trừ rồi, bị khai trừ!!” Dương Hạo đẩy cửa ra, gào thét đi đến.

“Vậy thì thế nào?” Sở Diệp thản nhiên nói.

Dương Hạo tuy rằng rất kỳ quái bình thường lão lão thật thật, ngay cả bị sư tôn phê bình đều sợ đến si si sách sách Sở Diệp thế nào ngày hôm nay tựa hồ thay đổi một người, thế nhưng hắn vẫn quát: “Có thể thế nào, người biết người là thế nào tiến đến học viện này, người có nhớ không?”

Hắn lớn tiếng nói: “Là bá mẫu nàng quý cầu cha người, cho người đa tìm mười lần lễ vật, thuyết tẫn lời hữu ích, mới để cho người vào, người có nhớ không?”

Sở Diệp nhướng mày, trong lòng như là nin hùa, nói: “Ta đương nhiên biết, thế nhưng vậy có thể đủ thế nào, hắn khai trừ ta, ta có thể thế nào?”

Dương Hạo hiển nhiên không nghĩ tới Sở Diệp cũng dám rộng lớn hắn, nhất thời sùng sốt, sau đó giọng nói trở nên trầm thấp, ngồi xuống bên giường.

“Sở Diệp, ta biết người trong lòng bây giờ rất khó chịu, dù sao người có thể tiến Phù Chú học viện, là bá mẫu... Ai, thế nhưng người không nên cam chịu, người hẳn là tranh thủ.”

“Ta không biết thế nào đi tranh thủ, đầu tiên là mắng Phong Nguyên lão đầu, lại đánh hiệu trưởng đệ tử, ha ha, khai trừ ta, bình thường.”

Sở Diệp nhìn một chút Dương Hạo, lại nói: “Được rồi, huynh đệ, ta biết người là rất tốt với ta, chờ một lát học viện sẽ mở cửa a, nghỉ hai ngày, ta chuẩn bị về nhà một lần.”

“Vậy người lại đến chứ?” Dương Hạo bắt đầu đi.

“Đương nhiên, hai ngày sau, ta đảo muốn nhìn, bọn họ là thế nào khai trừ ta? Có đúng hay không thuyết, Sở Diệp bởi vì nhục mạ lão sư bị khai trừ? Ha ha, buồn cười.” Sở Diệp châm chọc nói.

Đối với cái này Phù Chú học viện, có lên hay không đều không thể nói là, Hệ Thống nơi tay, thiên hạ ta có.

...

Đến rồi tan học thời gian, Sở Diệp đi ra phòng ngủ, mỗi gặp người liền nghe được nghị luận thanh âm của mình.

Hắn nhất thời không nói gì, thân thể này cũng quá bị người ghét bỏ, dĩ nhiên chỉ có Dương Hạo một người bạn.

“Ài, các người biết không? Trường học đi họp, nghe nói là muốn khai trừ phế vật Sở Diệp.”

“Nghe nói, có người nói là bởi vì hắn đánh viện trưởng đệ tử Sở Không...”

“Sai a, không phải nói Sở Không cùng hắn là người một nhà thôi!”

“Người không biết, Sở Không tuy rằng cùng hắn là người một nhà, thế nhưng hai người cũng cùng cha khác mẹ, hơn nữa thập phần không hợp, phòng

chừng Sở Không đã sớm muốn cho Sở Diệp cõn xuất học viện...”

...

“Buồn cười...” Nghe bên tai nghị luận, Sở Diệp chỉ cảm thấy buồn cười phi thường, những người này thật đúng là rất bất quá!

Đi tới cửa chính, Sở Diệp gặp được Tôn Nghiên, nàng và Sở Diệp tương hồ ôm vai ly khai, lúc gần đi còn hung hăng trừng Sở Diệp liếc mắt, trong ánh mắt hèn mọn để cho Sở Diệp thiếu chút nữa phát hỏa.

Dương Hạo vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: “Sở Diệp, đừng tìm tiện nhân không chấp nhận.”

Sở Diệp gật đầu, thầm nghĩ trong lòng, nếu là thật bị khai trừ, hắn nhất định sẽ làm cho vậy đối với tiện nhân trả giá thật lớn.

Lộ ra dáng tươi cười, nhìn Dương Hạo, hắn thực sự rất cảm tạ người bạn này, không khỏi thật sâu ôm hắn một chút, không để ý hắn đại ra vẻ, nói: “Bạn thân, cảm ơn người.”

“Chờ một chút, bạn thân có ý tứ? Còn có, người vì sao bảo ta?”

“Ồ ta lão gia, bạn thân hay hảo huynh đệ ý tứ, bảo người, là đại biểu thâm hậu hữu nghị.” Sở Diệp xa xa quay về.

“Sai a, chúng ta lão gia có người nói này sao? Sở Diệp, người ngày hôm nay thật kỳ quái a, nhân hình như thay đổi tự đắc.” Dương Hạo hô một tiếng đuổi theo.

Ở Sở gia đại môn cùng Dương Hạo nói lời từ biệt, Sở Diệp liền xoay người tiến nhập gia môn.

Sở Diệp mẫu thân tên là Diệp Lan, nay đêm 30 xuất đầu, vốn có sanh khuôn mặt đẹp, sâu Sở Trung Thiên yêu thích, nhưng không nghĩ giữa đường chẳng biết tại sao, mắc phải quái bệnh, đám phá hủy dung.

Phá hủy dung sau Diệp Lan địa vị xuống dốc không phanh, Sở Trung Thiên càng đối với kỳ chán ghét đứng lên, quanh năm suốt tháng đi qua Dạ Nhất thứ, sở dĩ Diệp Lan cũng liền chậm rãi bị mọi người chen nhau đối tiền mặt, từ Sở gia nội viện thiếu chút nữa bị đuổi ra ngoài, bất quá cũng may sinh Sở Diệp, còn là nam nhi, UU đọc sách Sở Trung Thiên liền để cho nàng lưu tại nội viện, mặc dù không có trước quyền lực, thế nhưng cũng là bất đồng làm việc, từng nguyệt sành ăn cung.

Diệp Lan thực tại không may, theo Sở Diệp chậm rãi lớn lên, tính cách trầm mặc ít nói, không đúng tí nào, tu luyện không gì sánh được thông thả, hơn nữa trời sinh tính nhất gan. Trải qua Sở Trung Thiên còn lại mấy người lão bà nhất xui khiến, Sở Trung Thiên càng ngày càng chán ghét Diệp Lan, tối hậu dĩ nhiên theo đuổi hắn bị chạy tới ngoại viện.

Chạy tới ngoại viện Diệp Lan cùng Sở Diệp sinh hoạt càng thêm nghèo khó, trừ ăn cơm, sinh hoạt chi tiêu cơ bản không có, từng nguyệt hay trong phủ phát ra mấy lượng bạc, còn chưa đủ ăn 2 đón tốt một chút, sở dĩ Diệp Lan tự lăm hạ người làm trong phủ y phục tắm, lời ít tiền, thỉnh thoảng cấp Sở Diệp mua chút ăn ngon.

Cùng Diệp Lan Sở Diệp sinh hoạt tại một viện chính là quản ngoại viện Mã lão tam, cả ngày chơi bồi lâu lổ, tại ngoại viện trong vòng hắn quyền lực rất lớn, cũng là trông coi ngân lượng phát ra, thế nhưng thân là quản sự, hắn mỗi tháng ngân lượng còn không bằng Diệp Lan hơn, Vì vậy từng nguyệt đô hội từ trong phủ chia Diệp Lan ngân lượng trong vòng khấu trừ một điểm.

Ngay từ đầu Diệp Lan còn có thể hỏi, thế nhưng sau lại, không chỉ có mặc kệ dùng, Mã lão tam ngược lại thì lăm tằm trọng thêm, cắt xén càng nhiều, kể từ đó, Diệp Lan cũng liền dám đi vấn, từng nguyệt lĩnh nhiều ít tự là bao nhiêu.

Sở Diệp nhớ kỹ, Diệp Lan bởi vì chuyện này, đã lên lên đã khóc cơ hội tốt, mà Sở Trung Thiên cũng thật sự là ghê tởm, đem hai mẹ con bọn họ cho tới ngoại viện sau, tất cả liền không hề quản, hình như Sở gia sẽ không bọn họ hai người này tự đắc.

Sở Diệp sửa sang lại trong đầu ký ức, vừa đi vừa lắc đầu, thầm nghĩ cái này Sở Diệp mẹ con hai người còn thật là rất thảm, bất quá nếu hắn thành Sở Diệp, như vậy thì sẽ không để cho Diệp Lan tái chịu tội.

Nghĩ như vậy, hắn đi vào gia môn.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Lão Mã

Converter By TRUYENCVT

“Chúng ta thật không có bạc... Tháng này ngân lượng cũng không có phát cho chúng ta, chúng ta đâu còn có bạc a!” Mới vừa vừa đi vào gia môn Sở Diệp liền nghe được Diệp Lan thanh âm của, nguyên lai là Mã Lão Tam đã không có ngân lượng, dĩ nhiên lại xảo trá bọn họ, phải biết rằng, trước đây Mã Lão Tam cũng chỉ là cắt xén ngân lượng, chưa bao giờ như vậy quá phận quá.

Chẳng biết tại sao, tuy rằng điều không phải Diệp Lan thân nhi tử, thế nhưng giờ khắc này, Sở Diệp nhưng trong lòng thì bỗng nhiên lửa giận thiêu đốt.

“Đinh, nhiệm vụ xuất hiện, đánh chết Mã Lão Tam, khen thưởng kinh nghiệm 100, khen thưởng Hiếu Tử xưng hào.”

Bên tai truyền đến Hệ Thống nhắc nhở, Sở Diệp một cước đá văng cửa phòng, bên trong Mã Lão Tam đang ở lục tung mà tìm đồ đạc, bỗng nhiên, hắt từ một mộc bên trong rương xuất ra một Thủ Trạc, nhất thời cười ha ha một tiếng nói: “Cái này Thủ Trạc không sai, mới có thể hoán không ít tiền!”

“Cấp lão tử buông!” Đúng lúc này, một đạo âm trầm mà tiếng hô truyền đến.

Mã Lão Tam bị đột nhiên truyền ra thanh âm sợ đến một trận run run, vội vã nhìn lại, phát hiện là Sở Diệp, liền trấn tĩnh lại, cái này Sở Diệp hắn không biết đánh bao nhiêu lần, mà mỗi lần đều giống như kẻ ngu si như nhau để cho hắn đá, chút nào không hoàn thủ. Ngầm, tất cả mọi người gọi hắn kẻ ngu si.

Diệp Lan lúc này cũng nhìn thấy Sở Diệp, chảy nước mắt, kêu lên: “Diệp Nhi, đó là nương Thủ Trạc... Là ta vật trân quý nhất.”

Sở Diệp đứng ở cửa, sắc mặt âm lãnh mà nhìn chằm chằm Mã Lão Tam, nắm tay đã gắt gao nắm chặt, trầm giọng nói: “Thảo, lão tử cho ngươi đem đồ vật buông, ngươi không nghe được sao?”

“Ai hét, ngươi tiểu tử này, làm sao vậy, ngày hôm nay nhưng thật ra rất có cốt khí a? Thế nào trong ngày thường không gặp ngươi đứng ra, như một kẻ ngu si tự đắc, ngày hôm nay đâu bị lư đá? Cũng dám đối với ta rống rống, nhanh lên cút ngay cho ta!” Mã Lão Tam vẻ mặt hoành dạng, đi hướng cửa.

Bởi vì Sở Diệp ở cửa chặn đại môn, hắn liền vươn tay, đẩy Sở Diệp, thế nhưng phát hiện dĩ nhiên thôi bất động, điều này làm cho hắn hơi sùng sờ, nhất thời vẻ mặt lửa giận.

“Tiểu tử thôi, ta xem ngươi là muốn chết.” Mã Lão Tam nhìn chằm chằm Sở Diệp, sắc mặt âm trầm, trong lòng tuy rằng nghi hoặc Sở Diệp ngày hôm nay thay đổi thế nào một người tự đắc, nhưng là lại không có chút nào sợ hãi, tiện tay nắm lên cái ghế sẽ xông lên.

Hắn muốn đánh từ tiểu tử ngốc này.

Diệp Lan thấy thế, bật người gục, nắm Mã Lão Tam chân, “Van cầu ngươi, đừng đánh Diệp Nhi, đừng đánh hắn, vòng tay ngươi lấy đi là được!”

“Diệp Nhi, ngươi chạy mau, chạy mau.” Diệp Lan rồi hướng Sở Diệp hô, thế nhưng Sở Diệp hay không chút sứt mẻ.

Diệp Lan trong đầu lo lắng vạn phần, bình thường Sở Diệp rất nghe lời, vô luận nàng nói cái gì đồ hội bật người đi làm, ngày hôm nay đây là thế nào.

Lúc này, Mã Lão Tam đã buông ghế, mắng: “Không cho ta đá hắn cũng có thể, cho ta 5 lượng bạc, ta bật người đi đi!”

Diệp Lan biến sắc, khóc ròng nói: “5 lượng bạc, ta nào có 5 lượng bạc a, tháng này ngân lượng cũng không có phát, ta...”

“Ta phil!” Mã Lão Tam mắng: “Bớt ở chỗ này cấp lão tử chuyện phiếm, không để cho bạc, ngày hôm nay ta tự đánh chết cái này nhai con, để cho ngươi nhìn ta một chút lợi hại!”

Nói, Mã Lão Tam liền không để ý Sở Diệp, nắm lên ghế liền hướng Sở Diệp đỉnh đầu vỗ tới, lần này từ nếu là phách thực sự a, Sở Diệp đầu tuyệt đối phải nổ hoa.

“A!” Diệp Lan thấy thế, nhịn không được kêu to.

Sở Diệp nhìn bay tới ghế, sắc mặt âm ảm đại biến, một sát ý lan tràn ra, oanh! Toàn thân như là châm xăng, bên trong đan điền linh khí cuồng bạo, hoàn toàn áp không chế trụ được.

“Ta thảo con mẹ ngươi, cầu nô tài, thân ngươi ở ta Sở gia, dĩ nhiên như vậy đối đãi với chúng ta, ngươi đừng quên, ngươi chỉ là một cầu nô tài, chúng ta địa vị tại soa, cũng so với của ngươi cao, ngày hôm nay lão tử tự diệt ngươi!”

Sở Diệp hét lớn một tiếng, ở Diệp Lan cùng Mã Lão Tam kinh ngạc trong ánh mắt của, dĩ nhiên vươn tay bắt lại bay tới ghế, sau đó vài bước đi tới Mã Lão Tam trước mặt, bắt lại kỳ ngọc trong tay vòng tay, toàn ký một cước đưa hắn thích bay ra ngoài.

Sở Diệp rất nhanh chạy tới, hắn nắm lên Mã Lão Tam, huy động nắm tay, bên trong đan điền linh khí bắt đầu khởi động toàn bộ ngưng tụ ở trong tay hung hăng đánh vào Mã Lão Tam trên mặt,

Thình thịch thình thịch thình thịch... Thình thịch thình thịch thình thịch...

Không lâu sau mà, Mã Lão Tam đã là về mặt tiên huyết, mũi gãy, miệng mất lé oai. Diệp Lan bị sợ hãi, rất sợ Sở Diệp gặp chuyện không may, vội vã nhào tới trực tiếp ôm lấy Sở Diệp, “Diệp Nhi, đừng đánh, đừng đánh, xảy ra nhân mạng...”

Bị Diệp Lan ôm Sở Diệp cả người chấn động, cả giận nói: “Nương, cái này Mã Lão Tam khinh người quá đáng, ta nhất định giết hắn...”

“Không nên a, Diệp Nhi, ngươi nếu như giết hắn, nhất định sẽ bị điều tra ra, nương không muốn ngươi gặp chuyện không may a, để mấy lượng bạc, không đáng.” Diệp Lan khóc nói.

Sở Diệp quay đầu lại, nhìn lê hoa đài vũ Diệp Lan, hít sâu một hơi, nói: “Nương, xin lỗi, lúc này đây, hải nhi không thể nghe của ngươi, đây không phải là có đáng giá hay không vấn đề, cậu nó tài kia, khinh người quá đáng a!”

Mã Lão Tam đã là nhiều lần cắt xén bọn họ ngân lượng, trước kia Sở Diệp là một sỏ không sót vài phé vật, chỉ biết ăn ăn no không đói bụng, đối với ngân lượng, hắn không có một chút khái niệm, thế nhưng hiện tại Sở Diệp phi Sở Diệp, người nào nộ hắn, coi như là ngọc thạch câu phần, thấp cũng phải nhường đối phương trả giá thật lớn.

Lúc này đây, vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không nghe Diệp Lan.

Giấy Diệp Lan tay của, Sở Diệp đi tới Mã Lão Tam trước mặt ngồi xổm xuống, vỗ mặt của hắn nói: “Mã Lão Tam, từ kỳ của ngươi đến rồi.”

Mã Lão Tam mũi bị đánh tháp, trên mặt tất cả đều là máu, nhìn Sở Diệp, lạnh run, ấp úng nói: “Van cầu ngươi, tha ta, ô ô...”

“Tha ngươi, Thảo, ta nếu là về trẻ, người nào tha nương ta?” Sở Diệp một cước đá vào bộ ngực hắn thượng, phát sinh bịch một tiếng.

Đem Mã Lão Tam bắt trở lại, Sở Diệp nắm bắt cổ của hắn, quát dẹ đường: “Ngươi nói cho ta biết, ngươi nói cho ta biết, ta nếu như về trẻ, người nào tha nương ta! Người nào!!”

Thình thịch! Sở Diệp vừa một cước đá ra, vừa lúc đá vào hắn hạ ba đường.

Mã Lão Tam chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, cũng vụng bắt quá đi, nơi nào đó đau nhức để cho hắn giùng giàng muốn hô to, thế nhưng hay không kêu được, cổ của hắn bị Sở Diệp bóp gắt gao.

“Nhớ kỹ, kiếp sau không nên tái chọc ta.” Sở Diệp hừ một tiếng, lười cùng hắn hơn nữa, một Tiểu Hỏa Cầu phát sinh, đem Mã Lão Tam châm.

“A, ô ô, không, cứu ta...” Mã Lão Tam như là một hỏa nhân như nhau, ở tại chỗ lăn, chỉ là một hồi, liền đốt thành a tro bụi.

Diệp Lan ở một bên nhìn đây hết thấy, hầu như mau bị sợ choáng váng, đây là con hắn sao? Đây là hắn trầm mặc ít nói, trong ngày thường ngơ ngác ngây ngốc nhi từ sao?

Sở Diệp làm tất cả, nói tất cả, hoàn toàn lật đổ của nàng nhận tri, nhưng là lại để cho nàng rơi lệ trời mưa. Nhất là vài câu, ta nếu là về trẻ, người nào tha cho ta nương! Để cho trong lòng nàng như là đổ mật đường như nhau.

Chờ Mã Lão Tam đốt thành tro, Sở Diệp mới tốt thụ một ít, trong lòng cũng là có chút nghĩ mà sợ, vừa chính quả thực thật là đáng sợ, hắn đều không thể tin được chính bạo giận lên hội đáng sợ như vậy.

“Đinh, nhiệm vụ hoàn thành, thu được kinh nghiệm 100, thu được xưng hào Hiếu Tử.”

Hít sâu một hơi, Sở Diệp tra nhìn thoáng qua tin tức.

Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Hiếu Tử, tặng người khác hữu hào độ 10.

Cảnh giới: Nhập Đồ đại viên mãn (tiếp theo cấp vi Luyện Khí sơ kỳ.)

Kỹ năng điểm: 3

Kỹ năng: Tiểu Hỏa Cầu 1 cấp

Linh Thạch: 550

Hồn châu: 505

Kinh nghiệm giá trị: 900 (1600)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

Linh Thạch dĩ nhiên đã có 550 một, hiện tại hẳn cũng không cần phải con người trong lúc đó đều là dùng bạc, sở dĩ bị tự động quên. Thần Châu ở trong trò chơi mặt là mua Hệ Thống thương điểm vật phẩm bên trong sở dụng, Sở Diệp bây giờ Hệ Thống thương điểm còn chưa mở khai, cũng tạm thời vô dụng.

Kỹ năng điểm là một trọng yếu đồ đạc, dùng để học tập kỹ năng, cho nên tuyệt đúng không có thể tùy tiện sử dụng. Tới hậu nhìn thoáng qua kinh nghiệm giá trị, dĩ nhiên đã 900 a, như vậy chỉ cần bảy bách, liền có thể thăng cấp đến Luyện Khí sơ kỳ.

Đóng tin tức, Sở Diệp đi tới đờ dẫn Diệp Lan trước mặt, nói: “Nương, đi, ta dẫn ngươi đi thay quần áo.”

“Nga, nga! Hảo.” Diệp Lan cũng không biết nói cái gì, theo Sở Diệp vào phòng.

...

Dạ Sắc mong lung, mẹ con hai người ngồi ở phía trước cửa sổ, ăn cơm tối.

Diệp Lan mang trên mặt cái khăn che mặt, nhìn Sở Diệp, vẻ mặt hạnh phúc, nhi tử bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ đại, trở nên không ngốc a, nàng cái này làm mẹ tự nhiên là thập phần vui vẻ.

Sở Diệp nhìn nữ nhân trước mặt, trong lòng nhịn không được thờ dài, thâm nghĩ sau đó nhất định phải để cho hắn được sống cuộc sống tốt, vô luận nói như thế nào, hẳn nếu cướp đoạt a Diệp Lan nhi tử thân thể, như vậy cũng chuyện đương nhiên tần nhi tử hiếu đạo.

“Diệp Nhi, điều không phải nương nói ngươi, ngày hôm nay ngươi thật sự là quá xung động, Mã Lão Tam thế nhưng tam thái thái tự mình chọn đi ra ngoài, bây giờ bị ngươi giết, tam thái thái tất nhiên sẽ tới tìm ngươi phiền toái.” Diệp Lan một bên cấp Sở Diệp đĩa rau, một bên giữ trọng tâm trường nói rằng.

Đang dùng cơm Sở Diệp nhượng mảy, nói rằng: “Nương, Mã Lão Tam chỉ là một nô tài, luôn luôn cắt xén chúng ta ngân lượng, ngược lại cũng thôi, thế nhưng hôm nay, hắn thật sự là khinh người quá đáng a, ta nếu không phải giết hắn, khó bảo toàn không có lần sau, hơn nữa Mã Lão Tam thật sự là quá ghê tởm, người như vậy đáng chết...”

Diệp Lan bắt đắc dĩ thờ dài một hơi, “Diệp Nhi, ai bảo nương một bản lĩnh, bị quái bệnh gì, phá hủy dung mạo, không phải cha ngươi làm sao sẽ ghét bỏ nương a, nói thật đi, cái này đều tại ta, làm phiền hà Diệp Nhi...”

Sở Diệp hơi giận, nói: “Nương, ngươi nói cái gì đó! Ta là con trai của ngài, có cái gì liên lụy không liên lụy.”

Diệp Lan nghe Sở Diệp nói, thập phần lưu sượng, hơn nữa tự tự hữu lý, trong đầu vui mừng, xem ra nhi tử thực sự không còn là ngờ ngác ngây ngốc được, chuyển đi này Phù Chú học viện dĩ nhiên hoàn quay về một khôn khéo nhi tử, không hổ là trọng điểm viện giáo.

Nàng muốn cho Sở Diệp đi Phù Chú học viện, cũng là bởi vì nghe nói Phù Chú học viện bên trong là tiên nhân khởi đầu, Diệp Lan tự ngóng nhìn Sở Diệp có thể trở nên thông minh một ít, tốt nhất là có thể bái một vị tiên nhân vi sư, được sống cuộc sống tốt, như vậy nàng chịu chút khổ không thể nói là, cũng sẽ không nắm quyền sự vì kỳ quan tâm.

Không nghĩ tới, chuyển đi này thật đúng là giá trị. Diệp Lan nhìn hoạt binh loạn khiêu Sở Diệp, đã trong đầu vui vẻ.

“Nương, ta hỏi ngươi chuyện này.” Đúng lúc này, Sở Diệp bỗng nhiên mở miệng.

“Làm sao vậy Diệp Nhi?” Diệp Lan nghi hoặc.

“Là về ta đi Phù Chú học viện chuyện tình, ta nghĩ vấn nương, có phải là ngươi hay không cầu Sở Trung Thiên a?” Sở Diệp hí mắt.

Diệp Lan ngần ngừ, nói rằng: “Diệp Nhi không được vô lý, ngươi làm sao có thể gọi thẳng cha ngươi tục danh?” Lập tức nhìn Sở Diệp thần sắc, không khỏi trong đầu hơi chiến, né tránh nói: “Một, ta không có cầu cha ngươi, là hắn...”

Sở Diệp hít sâu một hơi, vươn tay nắm Diệp Lan, nói: “Nương, ngươi yên tâm, từ hôm nay trở đi, Diệp Nhi nhất định sẽ làm cho ngươi quá thượng cuộc sống hạnh phúc, cho ngươi thành vì thiên hạ kính ngưỡng tồn tại, mà ta, hay thiên địa chủ tể.”

Kiến Sở Diệp không ở hỏi Phù Chú học viện chuyện tình, Diệp Lan thờ dài một hơi, lại nghe đến hắn mạnh miệng, cười mắng: “Diệp Nhi, ta cảm giác ngươi tại sao lại thay đổi dần? Còn thiên địa chủ tể...”

Sở Diệp cười hắc hắc nói: “Đã từng có một vị vĩ nhân, chúng ta cũng gọi hắn Mao gia gia, hắn nói qua, chỉ có có lý tưởng, mới có thể từng bước một đi thực hiện.”

Diệp Lan cười nói: “Diệp Nhi, ngươi lại đang phiền vì mẹ, ta thế nào chưa từng nghe qua ngươi nói người kia?”

Sở Diệp trong đầu Vi Tiểu, Mao gia gia có thể là địa cầu kết quả, ngươi tất nhiên không biết.

“Nương, ngươi chưa từng nghe qua ta nghe qua a!” Sở Diệp cười nắm chặt Diệp Lan tay của.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: 5 Lượng Bạc

Converter By TRUYENCVT

Ngày thứ hai, Tam Nương viện lạc, cũng chính là Sở Trung Thiên tam thái thái, lúc này giận dữ không thôi.

Hôm nay sáng sớm, trong ngày thường cùng nàng thỉnh an Mã Lão Tam cũng không có tới, trải qua điều tra, lại phát hiện Mã Lão Tam trống rỗng thất tung, không để cho nàng tùy vào trong lòng hoài nghi.

“Tiểu Vũ, người nói Mã Lão Tam ngày hôm qua đi nhân xấu xí căn phòng của sau sẽ không đi ra?” Tam thái thái hỏi.

“Ừ, đúng vậy, ngày hôm qua ta dựa theo phân phó của ngài, để cho hắn đi Diệp Lan nơi nào, sau đó sẽ không đi ra.” Tựa hồ là nghĩ tới điều gì, Tiểu Vũ nói sắc mặt thay đổi đến đỏ bừng.

Tam thái thái nhíu, trong lòng nghi hoặc, một đại người sống làm sao sẽ đột nhiên Tiêu Thất, chẳng lẽ Diệp Lan dưới con nóng giận, tương kì sát hại, sau đó phao thi hoang dã?

Tỉ mỉ đảo gọt, nàng lại cảm thấy không quá khả năng, Mã Lão Tam lớn lên cao lớn thô kệch, lực đạo vô cùng, Diệp Lan tiểu nữ mà làm sao có thể giết chết Mã Lão Tam.

“Thiếu nữ nãi, ngài đừng suy nghĩ, ta dám khẳng định, là kẻ ngu si làm.” Tiểu Vũ lúc này chợt nhớ tới cái gì, nói rằng.

Đêm qua, nàng thế nhưng nghe được có người rống giận, thế nhưng không biết là người nào, vừa vừa nghĩ, thật giống kẻ ngu si.

Đem ngày hôm qua nghe được sự tình nói một lần, liền kiến tam Thiếu nữ nãi vỗ bàn một cái, đứng lên, tức giận nói: “Nói như vậy, quả nhiên là kẻ ngu si giết Mã Lão Tam, thực sự là phản, cũng dám sát nhân.”

“Tiểu Vũ, người đi xem kẻ ngu si có phải là thật hay không không ngốc a, mặt khác hắn điều không phải giết Mã Lão Tam sao, lúc này đây chúng ta vừa lúc để cho nhân xấu xí cõn xuất Sở gia.” Tam thái thái nói rằng.

Nhân xấu xí ở Sở gia thật sự là mất mặt, Sở gia mặt mũi của đều bị mất hết, ngay nên đuổi ra ngoài.

Tiểu Vũ gật đầu, xoay người đi ra ngoài.

Sở Diệp tự nhiên không biết tam thái thái âm mưu, lúc này hắn bị Sở Trung Thiên triệu hoán, đi vào Sở gia đại đường, nghe nói là có việc.

“Thật là kỳ quái, trong trí nhớ ta tựa hồ cho tới bây giờ không có bị triệu hoán đi qua đại đường, hôm nay tương đối khác thường.” Sở Diệp nói thầm một tiếng, vào đại đường.

Đại đường trung ương, vẻ mặt uy nghiêm, không giận tự uy dĩ nhiên chính là Sở Trung Thiên, tái kỳ bên người, đứng yên là của hắn mấy người huynh đệ tỷ muội.

Sở Diệp đầu tiên mắt liền thấy được Sở Không, ánh mắt của hắn mang theo nhìn có chút hạ hê, mang theo châm chọc.

Tiến lên một, Sở Diệp khom người nói: “Gặp qua phụ thân.”

“Ừ, Diệp Nhi, ta hỏi người, người có đúng hay không đánh Sở Không?” Sở Trung Thiên không nói hai lời, trực tiếp nói.

Sở Diệp gật đầu không nói.

“Vậy là người điều không phải, còn đi học xong tới Phong Nguyên lão tiên sinh?” Sở Trung Thiên hỏi lại.

Sở Diệp lần thứ hai gật đầu.

Thành thực! Sở Trung Thiên đập bàn một cái, quát dẹp đường: “Sở Diệp, người thật to gan, chống đối sư tôn, hành hung thân huynh đệ, có còn hay không coi người là Sở gia nhân, có còn hay không lưu ý ta người phụ thân này!”

Nhìn trước mặt cúi đầu Sở Diệp, Sở Trung Thiên trong lòng phẫn nộ, thực sự là hối hận đương sơ lại muốn a Diệp Lan, tướng mạo không gì sánh được xấu xí, lại vẫn sinh ra một chi biệt là ừ a con trai ngốc, thực sự là mất hết mặt của hắn.

Sở Diệp nghe bên tai quát lớn, trong lòng chỉ còn lại có cười nhạt, cái này cha, làm còn thật là “Xứng chức” a. Hắn đánh Sở Không, ha ha, thực sự là chê cười, nếu không phải Sở Diệp có Hệ Thống, sợ là hiện tại sớm đã bị Luyện Khí sơ kỳ Sở Không đánh chết.

Sở Diệp hiện tại triệt để trái tim băng giá, Sở Trung Thiên, Sở gia, ha ha!

“Tại sao không nói chuyện, hỗn tiểu tử, ngươi nếu không nói nói, ta tặc đánh chết ngươi cái này nghiệt tử!” Sở Trung Thiên phẫn nộ trứ, một cái tát chém ra.

Ba!

Sở Diệp lui về phía sau vài bước, khoe miệng tiên huyết chảy ra, bỗng nhiên ngừng đầu, lạnh lùng nhìn Sở Trung Thiên, trong mắt là xa lạ trung xa lạ.

Nhìn Sở Diệp ánh mắt của, xa lạ kia, để cho hắn bỗng nhiên có chút tim đập nhanh, bởi vì ánh mắt kia thật sự là xa lạ đáng sợ.

Sở Không nhìn đây hết thấy, nội tâm cười nhạt, Sở Diệp, cho ngươi đánh ta, hanh, ta không chỉ có muốn cho sự phụ khai trừ ngươi, nhưng lại muốn cho phụ thân triệt để chán ghét ngươi.

Sở Diệp đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, ngoại trừ xa lạ kia làm cho lòng người quý ánh mắt của để lộ ra một tia sinh cơ, không phải thực sự như là người ngu.

Đại khái là thực sự đối kỳ thất vọng thấu, Sở Trung Thiên nói rằng: “Mà thôi, mà thôi, ta Sở Trung Thiên không có như vậy con trai ngốc, người đây, để cho hắn còn xuất Sở gia, để cho bọn họ nương lòng tất cả cút.”

“Phụ thân, phụ thân, trước không nên tức giận, học viện chỉ nói là hậu thiên hợp, nói không chừng điều không phải khai trừ hắn đây! Đến lúc đó ngài đi xem, nếu là thật khai trừ hắn, ngài tái để cho bọn họ cút cũng không trễ.” Sở Không đi tới nói.

Hắn nói như vậy cũng không phải là hắn hảo tâm, hai là hắn muốn triệt để nhục nhã Sở Diệp, nhục nhã cái kia nhân xấu xí, tới hậu tái để cho bọn họ còn xuất Sở gia, đây là chọc tới hắn Sở Không hậu quả.

Sở Trung Thiên hăng khon khéo, làm sao sẽ không rõ Sở Không nhỏ mọn, thế nhưng hắn luôn luôn đối Sở Không cung chiều, cũng liền gật đầu ngầm đồng ý.

Nhìn Sở Diệp, hắn nói: “Sở Diệp, ta tặc sẽ cho ngươi một lần cơ hội, nếu là ngươi không có bị khai trừ, ngươi liền có thể kế tục ở lại Sở gia, không phải cút đi.”

Nói xong, Sở Trung Thiên liền vội vã ly khai, chỉ để lại những thứ khác mấy người.

Sở Không đi tới bên cạnh hắn, vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Sở Diệp, ngươi hẳn là cảm ơn ta một phát, cho ngươi vẫn hai ngày còn xuất Sở gia, ha ha.”

Mấy người khác nhìn hắn một cái, cũng là lắc đầu ly khai, chỉ để lại ít nhất Sở Mộng.

“Sở Diệp ca ca, ngươi, ngươi không sao chứ?” Sở Mộng tiểu tâm dục dục vẫn.

“Cảm tạ, không có việc gì.” Sở Diệp trả lời, xoay người rời đi.

Trở lại phòng trong, Diệp Lan liền đi ra lại, bưng ra một chén rau xanh, hai chén gạo, để lên bàn.

“Diệp Nhi, làm sao vậy, phụ thân ngươi hẳn mắng a?” Diệp Lan cảm giác nhĩ tử tâm tình sai.

Sở Diệp hít sâu một hơi, lộ ra mỉm cười, nói: “Không có, nương, ta và ngươi thương lượng chuyện này...”

...

Buổi tối, Sở Diệp nằm ở trên giường, ban ngày nhất mặc mặc không ngừng hiện lên, rồi đi một khắc kia, hắn cũng đã quyết định, mang Diệp Lan ly khai Sở gia. Ở Sở gia ngoại viện, cùng người làm không có gì khác nhau, còn muốn làm việc, còn không bằng ly khai.

Sở dĩ trở lại một cái, hắn liền cùng Diệp Lan nói ra, thế nhưng Diệp Lan không đồng ý, thuyết ở gia tộc vẫn có thể giặt quần áo kiếm chút tiêu vật bạc, ở bên ngoài, thật là không đúng tí nào.

Tối hậu Sở Diệp cũng không có bướng bỉnh, lựa chọn thỏa hiệp, thế nhưng hắn quyết định lập tức kiếm tiền, sau đó rời đi Sở gia.

Suốt đêm không nói chuyện, ngày thứ hai vừa rạng sáng, Sở Diệp liền bị một trận tiếng huyền não giật mình tỉnh giấc, xuất môn vừa nhìn, nguyên lai là nhất đồng lớn nha hoàn cầm vài cái sợi y phục đang ở vắng trong viện mặt đảo.

Diệp Lan trên mặt đất, một bên lấy tiền, một bên càng không ngừng nói lời cảm tạ, Sở Diệp nhìn trong đầu đau xót, viền mắt có chút ướt át.

Nhìn này người hầu nha hoàn bỏ lại y phục thời điểm hèn mọn thần sắc, còn có thỉnh thoảng mạ một đôi lời, Sở Diệp ánh mắt của nhất thời đỏ lên.

Đi tới, hần kéo Diệp Lan, nói: “Nương, để cho bọn họ đem y phục lấy về, chúng ta không giặt sạch.”

Này người hầu vừa nghe, nhất thời lạnh mặt nói: “Không tắm, đi a, đem tiền trả cho chúng ta, chúng ta bật người đã đi.”

Diệp Lan vội vã ngăn y phục, trắng Sở Diệp liếc mắt, sau đó xin lỗi nói: “Xin lỗi xin lỗi, ta tắm, đừng nghe hần.” Sau đó quay đầu lại, đối Sở Diệp nói: “Diệp Nhi, người hai ngày này thật vất vả nghỉ ngơi, đi ngủ một giấc đi, chờ nương giặt xong y phục, mua cho người điếm ăn ngon bồi bổ thân thể.”

Sở Diệp sùng sốt, mũi đau xót, thiếu chút nữa rơi lệ.

Thế nào như vậy giả mồm cái lão, không phải là một câu ám áp nói ma! Thế nào... Thiếu chút nữa rơi lệ đây! Sở Diệp thầm mắng mình, cũng chăm chú nhìn Diệp Lan trong tay vậy không đến 5 lượng bạc.

Như thế nhất đại viện y phục, dĩ nhiên mới 5 lượng bạc, nương coi như là tắm một ngày đêm cũng tắm không xong.

“Không trách trước kia nương mỗi đêm cũng làm cho ta đầm lưng!” Sở Diệp thì thào.

Trong trí nhớ, trước kia mỗi ngày buổi tối, Diệp Lan đô hội nằm lý ở trên giường để cho Sở Diệp cho nàng đầm lưng, thời điểm đó Sở Diệp ngo ngác ngây ngốc, cái gì không hiểu, chửi đứng lên cũng là không yên lòng, dẫn đến mỗi lần Diệp Lan đã khuya vô pháp đi vào giấc ngủ.

Bất quá bây giờ, có mới Sở Diệp, ngài sau đó sẽ không ứng với tái bị khổ, ta sẽ cho ngài rất sống. Sở Diệp nhìn Diệp Lan bóng lưng, trong lòng thì thào.

Đội cho này người hầu toàn bộ ly khai, Sở Diệp thấp giọng nói: “Nương, nhiều như vậy y phục mới 5 lượng bạc, ở bên ngoài giúp người khác tắm 2 bộ quần áo thì có một lượng bạc đây!”

Diệp Lan tắm y phục, sau đó dùng tay áo xoa một chút kiểm, nói: “Diệp Nhi, người nói nương đều biết, thế nhưng ta đây sao... Xấu, đi ra người khác không cũng phải bị ta hù chết, ai còn dám để cho ta giặt quần áo.”

Trong lòng hơi thờ dài, nàng cũng không phải không nghĩ tới quá ở bên ngoài giúp người khác thợ khéo, nhưng là bởi vì vết sẹo trên mặt, người khác phạ muốn chết, cũng không dám thuê làm nàng.

Đây cũng là nàng cự tuyệt Sở Diệp ly khai Sở gia đi bên ngoài mưu sinh tìm cách nguyên nhân chủ yếu.

Sở Diệp hơi lảng, nói cho cùng nương vẫn là vì không cho hần mất mặt.

“Nương, người đừng giặt sạch, cái này tắm một ngày đêm ngài không được mệt không nhúc nhích.” Sở Diệp khuyên nhủ.

Diệp Lan cười mắng: “Người a, trước đây nương lúc rửa người mặc kệ không hỏi, chỉ là ngây ngốc đứng, hiện tại thông minh, cũng không để cho nương giặt sạch, chẳng thay đổi bản đây!”

Sở Diệp bĩu môi, “Nương, nào có nói như vậy nhi tử?”

“Ha hã, nương hay nói giỡn, hay nói giỡn.” Diệp Lan nói rằng, “Diệp Nhi, người đi nghỉ ngơi đi, nương không có chuyện gì, ngày mai người sẽ Phù Chú học viện a, ngày hôm nay nghỉ ngơi thật tốt dưỡng tức tinh thần, học tập cho giỏi.”

“Xem ra nương còn không biết ta cũng bị khai trừ sự tình, bất quá cũng tốt, đỡ phải thương thế hần tâm.” Sở Diệp thầm nghĩ.

Có thể tiến nhập Phù Chú học viện, đây chính là Diệp Lan hợp lại hết mọi đổi lấy, nếu là bị nàng biết mình cũng bị khai trừ, không chừng cũng bị khí thành cái dạng gì.

Tuy rằng sớm muộn gì đều sẽ biết, nhưng là có thể tha một thời tự tha một thời đi.

Trở lại trong phòng, Sở Diệp nhìn bên ngoài giặt quần áo Diệp Lan, trong đầu luôn cảm thấy khó chịu, khe khẽ thờ dài, thầm nghĩ còn là thiếu tiền, chỉ cần có tiền, cũng không cần tố này khổ lụy sống.

“Xem ra, ta phải vì kiếm tiền suy nghĩ chút biện pháp, ít nhất có thể làm cho nương được sống cuộc sống tốt, không cần tái như thế mệt nhọc.”

Sở Diệp ngồi xếp bằng trên giường, ý nghĩ trong lòng rất nhiều, toàn bộ đều là vây quanh kiếm tiền.

Thân là người địa cầu, hiểu đạo đã thật sâu dung nhập đầu óc của hần, Diệp Lan tuy rằng không phải của hần thân mẫu thân, thế nhưng đối với hần thật là tốt lại là có thể rõ ràng cảm giác được. Hơn nữa mỗi lần thấy Diệp Lan, Sở Diệp sẽ gấp nhớ tới trên địa cầu mẫu thân.

“Không biết mẹ hiện tại thế nào?”

Sau đó hần lại nghĩ đến Sở Diệp, không khỏi cười nói: “Ta nghĩ người hần là cảm tạ ta đoạt nhà với người, như vậy tôi thiếu có thể làm cho mẫu thân không hề bị khổ.”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Mua Bút Chế Tác Phù

Converter By TRUYENCVT

Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Hiếu Tử, tăng người khác hữu hảo độ 10.

Cảnh giới: Nhập Đồ đại viên mãn (tiếp theo cấp vì Luyện Khí sơ kỳ.)

Kỹ năng điểm: 3

Kỹ năng: Tiểu Hóa Cầu 1 cấp

Linh Thạch: 550

Hồn châu: 505

Kinh nghiệm giá trị: 900 (1600)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

Nhìn thoáng qua tin tức, Sở Diệp mặt lộ vẻ vui mừng, 2 ngày, dĩ nhiên đã đột phá đến Nhập Đồ đại viên mãn, cái này đã coi như là thiên nhân cử chỉ.

Phù Chú học viện chỉ là con người lệ thuộc học viện, không tính là tu tiên môn phái, tu vi có thể đạt được Nhập Đồ đã có thể được cho cao thủ.

Sở Không ở bảng xếp hạng người thứ ba, cũng chính là tên thứ ba, nhưng đều bị Sở Diệp đánh bại, tuy rằng sấn kỳ thiếu, thế nhưng coi như là bản lĩnh, sở dĩ nói cách khác, Sở Diệp hiện tại đã có thể tiến bảng xếp hạng. Tối thiểu bảng xếp hạng sau năm tên không phải là đối thủ của hắn.

“Có thực lực, liền có tất cả.”

Nói thầm một tiếng, ở trên địa cầu hắn xem qua không ít tiểu thuyết in tờ nét, mỗi một một diễn viên đều là thông thiên động mã, đại thần thông quả thực đáng sợ, có thể hủy thiên diệt địa, muốn cái gì có cái đó, hơn nữa đều có diễn viên quang hoàn.

“Hy vọng ta cũng có diễn viên quang hoàn, bất quá ta Hệ Thống sợ rằng thế giới này một người thứ hai có.”

Hệ Thống đây chẳng qua là trò chơi đồ vật bên trong, có thể đưa trong hiện thực, tuyệt đối nghịch thiên, Sở Diệp nghĩ, cái này so với diễn viên quang hoàn còn diễn viên quang hoàn.

“Diệp Nhi, đi ra một chút, giúp ta đem này y phục phơi nắng đứng lên.” Lúc này, Diệp Lan ở bên ngoài la lên.

“Tốt nương.”

Cầm quần áo phơi nắng hoàn, Sở Diệp nhìn trong viện còn có một đồng lớn y phục, trong lòng không hồn giận, nói rằng: “Này nha hoàn quả thực hay mất chó coi thường người, bọn họ xem mẫu thân lạc phách, tựa như thử khi dễ, ta sau đó định sẽ không tha cho bọn hắn.”

Diệp Lan nghe vậy, cười mắng: “Ta nói Diệp Nhi, ngươi cái này vừa mờ khiêu thể nào như là thay đổi một người, động một chút là đã đã sát sát, hơn nữa ngay từ đầu tựu sát nhân, đem vì nương đều dọa sợ.”

Sở Diệp trước kia là đàn độn, cả ngày đầu trống trơn, không có việc gì, bị người gọi kẻ ngu si, hiện tại bỗng nhiên thông suốt, hơn nữa trở nên cường thế như vậy, Diệp Lan ngược lại có chút không có thói quen.

Bất quá Diệp Lan còn không có sỏ đến hy vọng Sở Diệp biến trở về đi, nhìn một chút đờ ra Sở Diệp, tiếp tục nói: “Diệp Nhi, ngươi muốn nghe vì lời của mẹ, không nên hơi một tí tựu đã đã sát sát, phải hiểu được nương nhện, không phải sớm muộn gì thiệt thòi lớn biết không?”

“Biết, nương, ngài không phải muốn nói thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân sao! Hải nhi biết, bất quá cũng phải nhìn hần có đúng hay không chủ động chọc ta a, nếu như trước chọc ta, ta coi như là không giết hần, cũng phải nhường hần rơi một lớp da!”

Đang ở giặt quần áo Diệp Lan tay run một cái, nhin không được thờ dài một hơi.

Sở Diệp không muốn cùng Diệp Lan ở phương diện này nhiều lời, nói sang chuyện khác: “Nương, trong có bạc hay không, ta quyết định đi kiếm tiền, bất quá cần một ít tiền vốn...”

Mới vừa nói xong, hần liền có ta hồi hận, ở địa cầu thuận miệng hướng phụ mẫu đòi tiền đã thành tập quán, dĩ nhiên đã quên tình cảnh hiện tại.

Quả nhiên, vừa nghe đến muốn bạc, Diệp Lan sắc mặt hơi đổi một chút, từ trong túi xuất ra 5 lượng bạc, nói rằng: “Diệp Nhi, nương... Trên người tự cái này 5 lượng bạc a, gởi ngân hàng...”

Diệp Lan sắc mặt đỏ bừng, ngồi chồm hồm ở nơi nào, vươn tay đem bạc đưa tới.

“Nương, không có việc gì, những... Đây là đủ rồi.” Sở Diệp do dự một chút, còn là nhận lấy, hần nếu không phải nhận, Diệp Lan nhất định sẽ cho là hần churong mất số tiền này, trái lại đôi thương tâm

Diệp Lan lộ ra vẻ tươi cười, trong lòng không hề khẩn trương, nói rằng: “Diệp Nhi, ngươi chuẩn bị vậy những thứ này tiền làm cái gì? Việc buôn bán?”

“Ừ, đúng vậy nương, yên tâm đi, sau đó ngài không cần tái giặt quần áo a, ta bảo chứng, để cho nương ở thêm so với viện này đại gấp trăm lần thiên bội phòng ở.”

Nhìn Sở Diệp, Diệp Lan lần thứ hai cười mắng: “Ngươi a, sẽ hống ta hải lòng, nương chỉ cầu ngươi ở đây Phù Chú học viện có thể thanh thân ổn định học tập là được, nương chẳng quan tâm cái gì căn phòng lớn.” Nói xong, cúi đầu kể tục tắm này người làm y phục.

Sở Diệp nhìn một chút, vốn còn muốn hỗ trợ, thế nhưng vừa nghĩ tới ở địa cầu mỗi lần tự mình rửa y phục đều tắm không còn hình dáng, còn chưa tính.

Cùng nương nói một tiếng, Sở Diệp liền vội vã ra cửa, hướng về láng giềng phương hướng đi đến.

Muốn kiếm tiền, hần có thể nghĩ tới chỉ có đi qua phù chú, bởi vì ngoại trừ Phù Chú thuật hần cái gì cũng sẽ không, căn cứ ký ức biết, này Chi Huyết phù hé ra liền có thể giá trị một lượng bạc, hần chỉ cần tùy tiện vẽ ra tắm vẽ, liền có thể kiếm rất nhiều tiền.

Về bùa cần Phù Bút cùng lá bùa mới có thể, Sở Diệp mới hướng Diệp Lan muốn bạc, vì hay đi mãi Phù Bút cùng lá bùa.

Chi Huyết phù thuộc về loại xấu đề giai phù chú, đối lá bùa yêu cầu không cao, lá bùa cũng có thật xấu chi phân, chia làm thượng trung hạ Tam Phẩm. Thông thường thông thường lá bùa đều là dùng đặc thù phù ma làm thành, thời gian lâu dài phù ma làm được lá bùa càng tốt.

Sở Diệp đối phù chú lá bùa lý giải cũng không nhiều lắm, đều là ở trong tiểu thuyết xem ra, không biết phường thị lá bùa là như thế nào phân chia. Bất quá những... Đây đối với hần không thể nói là, Chi Huyết phù thuộc về loại xấu đề giai phù chú, hơn nữa Sở Diệp xác xuất thành công thế nhưng trăm phần trăm, cho nên liền tùy tiện lựa chọn tắm vẽ nhan sắc hoa mỹ hơn nữa tiện nghi nhất một cửa tiệm, tương kì lá bùa mua lại.

“Một lượng bạc, mười trương lá bùa, thực sự là không sai.” Sở Diệp thì thảo rời đi.

Đội được hần xoay người rời đi, điểm chủ kia mới hi hi cười nói: “Gặp phải một kẻ ngu si, ta đây phù chú tuy rằng tiện nghi, cũng dùng sinh trưởng ba ngày phù ma làm thành, coi như là cao cấp Phù Chú Sư cũng không nhất định có thể vẽ ra phù lai, sớm biết rằng đa lừa dối hần mãi tắm vẽ a.”

Sở Diệp không biết mình mua được phé vật lá bùa, lúc này hần gặp nan đề, hần tuy rằng nghĩ đến Phù Bút nhất định phải đắt một điểm, nhưng là lại thật không ngờ mắc như vậy.

“Lão bản. Phù này bút lại muốn một trăm lượng bạc, đây chính là kém nhất a!” Sở Diệp ở một cửa tiệm bên trong, chỉ vào trên vách tường một cây viết nói rằng.

Con kia Phù Bút mao cả phân minh hay thông thường ma thú trên người bộ lông, Sở Diệp chỉ là dùng Hệ Thống quét nhìn liếc mắt cũng đã biết.

Tàn thứ phẩm Phù Bút: Dùng thông linh thủ bộ lông làm thành. Phụ gia hiệu quả: Rơi chậm lại phù chú tỷ lệ thành công ba mươi phần trăm.

Sở Diệp nhìn càng hô to hãm hại phụ thân, chau mày, phù này bút là bên trong cửa hàng kém nhất một, rơi chậm lại phù chú tỷ lệ thành công ba mươi phần trăm, ai dám mãi?

Thế nhưng ngay cả như vậy, dĩ nhiên cũng giá trị một trăm lượng bạc, đây rõ ràng là ở bấy người.

Lão bản nhìn quét Sở Diệp, mắt cũng không trát một chút, lai hần ở đây mãi Phù Bút đều là Phù Chú học viện người của, thông thường có thể tiến Phù Chú học viện học sinh đều là gia tài bạc triệu, người nào sẽ để ý chính là mấy trăm lượng bạc.

“Vị khách quan kia, phù này bút ngươi xem một chút đa tinh xảo, một trăm lượng bạc không khuy.” Lão bản kia nói.

Sở Diệp đen kiểm, còn không khuy, cái này Lạp Ngập Phù Bút, phụ gia hiệu quả thế nhưng rơi chậm lại xác xuất thành công, ai dám mãi? Cũng chính là

Sở Diệp dám

Những thứ khác Phù Chú Sư, nếu là mua Phù Bút, vốn có hể ra phù chú hẳn có ba mươi phần trăm tỷ lệ thành công, kết quả dùng Phù Bút, đó không phải là nhiều lần thất bại, không được đi tức giận phun máu mới là lạ.

“Lão bản, chớ để hãm hại ta, phù này bút rõ ràng là thông linh thử bộ lông làm thành, thuộc về tàn thứ phẩm, nhưng lại rơi chậm lại ba mươi phần trăm tỷ lệ thành công, ngươi lại vẫn lấy ra nữa mặt!” Sở Diệp trầm giọng nói.

Lão bản kia vừa nghe, biết gặp được một người biết, thế nhưng nhưng làm bộ như không biết nói rằng: “Ngươi tiểu tử này, cái này Phù Bút rõ ràng là loại xấu trung thật là tốt Phù Bút, ngươi không hiểu không cần loạ giảng, ta không bán cho ngươi, bỏ đi bỏ đi.”

“Ngươi...” Sở Diệp nói còn chưa dứt lời đã bị lão bản Hòa Kế đẩy ra gian nhà.

“Được, xem ra là không có biện pháp mua được Phù Bút a.” Sở Diệp lắc đầu, chợt thấy đối diện cửa hàng, trong lòng có chút tìm cách.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Mượn bút vẽ hoa

Converter By TRUYENCVT

Phù Triện Các, nơi này là bán ra phù triện địa phương, đương nhiên cũng trở về thu phù chú thay bán đấu giá, rất nhiều người bởi vì sát nhân đoạt bảo lấy được phù triện không thấy được ánh sáng, ở nơi này trong len lén bán đi, đôi lấy Linh Thạch cùng bạc, đương nhiên thông thường đều là bạc, Linh Thạch bọn họ thông thường chưa dùng tới.

Nếu là Phù Triện Các như vậy khẳng định có Phù Bút, Sở Diệp mua không nổi, hẳn liền chuẩn bị mượn.

Vào Phù Triện Các, Sở Diệp nhìn lướt qua, chỉ có hai người tiểu nhị, một nam một nữ, chính đang nói đùa. Đại khái là thấy Sở Diệp tiến đến, cái này mới dừng lại, hỏi: “Không biết các hạ cần gì phù triện?”

Sở Diệp cũng không có bật người thuyết ra ý nghĩ của chính mình, mà là hỏi: “Các ngươi đều có cái gì phù chú đây?”

Người nọ mà nghe vậy, trên mặt nhất thời sinh làm ra một bộ tự hào trung vẻ, xem ra bọn họ Phù Triện Các phù triện không ít.

“Chúng ta nơi này có Chi Huyết phù, Hồi Linh Phù, Thổ Động, Thổ Kiếm Thuật phù, Thủy Kiếm phù, Kim Lô phù, Khổn Thần chú, Hòa Cầu chú, Hòa Điều chú...” Nói rất nhiều, người kia nói: “Không biết các hạ cần gì?”

Sở Diệp lúc này đã trọn to hai mắt, thập phần bất khả tư nghị, hẳn suy nghĩ một chút đám kia kể nói phù triện, nhìn lại mình một chút phù chú kỹ năng, bên trong vài loại phù chú, nhất thời cảm giác được có chút yếu.

Bất quá dễ cho hẳn cảm thấy vui mừng là, hẳn phù chú, trên cái thể giới này độc nhất vô nhị.

Câu cửa miệng nói, thiếu gì đó đa nhất đa, liền không bao nhiêu tiền. Sở Diệp phù chú ở thể giới này hẳn còn không có thấy qua người thứ hai vẽ ra, như vậy tuyệt đối là vật hi hữu phẩm, tuyệt đối có thể bán ra một giá tốt.

“Ừ, các ngươi giúp ta xuất ra một Chi Huyết phù đi!” Sở Diệp nhàn nhạt nói rằng.

Nghe nói Sở Diệp hỏi nửa ngày cũng chỉ là muốn Chi Huyết phù, thanh niên kia hơi có không hồn giận, giọng nói cũng trở nên kém rất nhiều, “Phía trước đi, góc người thứ nhất bên trong quầy tất cả đều là Chi Huyết phù, mười lượng bạc hể ra, chính nhìn đi!”

Đối với thanh niên tiểu nhị thái độ Sở Diệp không cho là đúng, quay về với chính nghĩa hẳn chỉ là dùng nơi này Chi Huyết phù so sánh một chút mình, thuận tiện cũng so sánh một chút những thứ khác phù chú, với khác nhau một chút có cái gì bất đồng.

Đi tới Chi Huyết phù mặt bàn, Sở Diệp cầm lấy hể ra nhìn một chút, mừng thầm trong lòng, nơi này Chi Huyết phù cùng Phù Chú học viện giống nhau như đúc.

“Nói như vậy, ta Chi Huyết phù liền chỉ có ta có thể vẽ ra.”

Đem Chi Huyết phù buồng, Sở Diệp nhìn mình Chi Huyết phù mặt bản, trong lòng đối với Phù Bút càng thêm khát vọng, chỉ cần có Phù Bút, còn sợ quá không hơn ngày lạnh.

“Ừ, cái này Chi Huyết phù không sai, chỉ bắt quá...” Sở Diệp cố ý bán một cái nút.

“Chỉ bắt quá cái gì? Người muốn mua liền mãi, nào có nói nhảm nhiều như vậy.” Tiểu nhị càng thêm không hồn giận, đối với cái này quấy rầy hấn và tình muội liếc mắt đưa tình người của rất là khó chịu.

“Ha ha, chỉ bắt quá cái này Chi Huyết phù là Hạ phẩm đề giai phù chú, Chi Huyết hiệu quả thông thường, chỉ có thể nhắm vào thông thường thương tổn, không có gì lớn dùng.”

Nàng kia nghe vậy nói: “Vị này quan nhân chúng ta ở đây còn có Hạ phẩm trung cấp Hạ phẩm cao cấp Chi Huyết phù, hiệu quả sẽ có rất lớn tăng phúc, người có muốn hay không mãi?”

Thanh niên kia tiểu nhị nói: “Tình muội, cùng hấn thuyết nhiều như vậy để làm chi, người xem hấn, vừa nhìn hay một cùng quý, không có tiền mua.”

Nhiều lần bị người khinh bỉ, Sở Diệp cũng có chút căm tức, không vui nói: “Ta không phải là không mãi, mà là các người những... Đây Chi Huyết phù thật sự là hiệu quả quá kém, cùng ta so sánh với, quả thực hay một cái trên trời một cái dưới đất.”

Sở Diệp lần này nói ra, không phải là đang đánh Phù Triện Các mặt của, làm trò mặt của bọn họ đem Phù Triện Các làm thấp đi một tầng thứ, cái này ở trong mắt người khác không thể nghi ngờ là muốn chết tồn tại.

Thanh niên tiểu nhị cùng tình muội sắc mặt của cũng thay đổi, quát dẹp đường: “Người một không biết nếu nói tên, nói thế nào đây, muốn chết điều không phải?”

“Bản thân nói những câu là thật, ăn ngay nói thật mà thôi...”

“Người, người chờ cho ta...” Thanh niên kia sắc mặt đỏ bừng, mắng một tiếng, đằng đằng hướng về trên lầu chạy đi.

Ở chỗ này mãi phù chú những người còn lại cũng bị hấp dẫn lại, dám khinh bỉ nhìn Sở Diệp, cho là hấn hay một không biết nếu nói kẻ ngu si.

“Cái này Phù Triện Các lão bản thể nhưng phù triện môn người của mở,

Đại biểu thể nhưng so với Phù Chú học viện còn mạnh hơn phù triện môn, mà phù này triện môn lão bản thực lực cũng là kinh khủng, nghe nói thể nhưng người tu tiên, đã mở lấy a tu tiên cánh cửa, đạt tới luyện khí đại viên mãn, tiểu tử kia lại vẫn cảm cảm rõ, lập tức là của hấn từ kỳ.”

“Luyện Khí đại viên mãn, người nói sai, nghe nói môn chủ mấy năm trước đó là luyện khí đại viên mãn, bây giờ là Trúc Cơ lúc đầu, trở thành chân chính người tu tiên.”

“A, nói như vậy lại, tiểu tử này thâm hại hơn a...”

Sở Diệp đối bên tai nghị luận nghe thanh thanh sở sở, trong lòng cũng là thầm mắng một tiếng, hấn đối với Phù Triện Các hoàn toàn không biết gì cả, Phù Triện Các dĩ nhiên là thuộc về phù chú môn.

Tại đây phạm nhân địa giới, Phù Chú học viện rốt cuộc cấp thấp nhất học viện, nhưng là muốn đi vào đã là khó khăn càng thêm khó khăn, mà phù chú môn cũng thuộc về đối cấp cao nhất tồn tại, ở phạm nhân trong thể giới, không thua gì người tu tiên.

Sở Diệp hiện tại chỉ là Nhập Đồ đại viên mãn, Luyện Khí cũng không đạt được, nghĩ đến chỗ này cứ rất khả năng chọc tới một Trúc Cơ tiên nhân, có thể là tiên nhân chân chính, nội tâm cũng là hơi có chút kích động.

Đằng đằng đằng...

Trên lầu truyền tới tiếng bước chân, không lâu sau mà, vị thành niên chạy phía, đi tới Sở Diệp bên người hung hăng trừng hấn liếc mắt, nói rằng: “Người xong đời, cái này xuống tuy rằng không phải chúng ta môn chủ, nhưng cũng là chúng ta Các Chủ, người chờ xem, cũng dám làm thấp đi chúng ta Các Chủ phù chú năng lực.”

Sở Diệp hít sâu một hơi, cố gắng trấn định, mục đích của hấn đã đạt được.

Trước sở dĩ nói như vậy, chính là vì dẫn cái này Các Chủ, không có Phù Triện Các Các Chủ, hấn mượn bút vừa nói dám chắc được không thông.

Các Chủ là một trung niên nam tử, sắc mặt âm trầm hám trạch Sở Diệp, nói rằng: “Người chính là can đảm đó cảm làm thấp đi ta phù chú tên?”

Hít sâu một hơi, Sở Diệp nói: “Các Chủ, đích thật là ta, thể nhưng ta không có làm thấp đi ngài phù chú, ta làm như vậy cũng là bất đắc dĩ, thật sự là có chuyện gì cùng ngài thương lượng, nếu như ta trực tiếp yêu cầu thấy người, ta nghĩ bọn họ chắc chắn sẽ không đồng ý.”

Các Chủ nghe vậy, ánh mắt bình tĩnh nhìn Sở Diệp, người này cũng chính là một nho nhỏ Nhập Đồ mà thôi, so với hấn kém đến xa, nhưng là có thể ở trước mặt của hấn trấn định như vậy, còn thẳng thắn, xem ra cũng là một không biết như thế nào đồng dạng người.

Hắn miệt thị nhìn Sở Diệp, nói rằng: “Ngươi nói đi, chuyện gì?”

“Có thể không mượn một nói?” Sở Diệp nói.

“Bảo ngươi nói ngươi cứ nói, ngươi na nói nhảm nhiều như vậy, có tin là ta giết ngươi hay không!” Thanh niên kia bỗng nhiên xuất khẩu, chắc là để ở Các Chủ trước mặt ra làm náo động.

Các Chủ phát tay, nhìn Sở Diệp một lúc lâu, nói: “Ngươi ở nơi này nói đi!”

Gật đầu, Sở Diệp có chút bất đắc dĩ, hắn biết kế tiếp hắn nếu là thuyết ra ý nghĩ của chính mình, nhất định sẽ bị người chê cười từ, có thể là vì kiếm tiền, hắn vẫn là nói: “Là như vậy, ta hy vọng Phù Triện Các có thể cho ta nhất chi Phù Bút, mà ta về ra phù chú hội phân cho Phù Triện Các năm phân chi... Tam”

Sở Diệp cắn răng, nói xong.

Tất cả mọi người bị Sở Diệp nói kinh ngạc đến ngây người, toàn trường vắng vẻ, thậm chí có chút không dám tin tưởng.

Các Chủ cười híp mắt nhìn Sở Diệp, trong mắt lóe lên một tia kinh dị, nói: “Nhỏ như vậy tên, ngươi muốn về cái gì phù chú?”

“Chi Huyết phù!” Sở Diệp lớn tiếng nói.

“Ha ha ha...”

“Ha ha ha, Chi Huyết phù, nghe chưa? Hắn thuyết về Chi Huyết phù, cười ngao ta...”

Một ít đến đây mãi phù chú người của cũng là cười ha ha, thầm nghĩ người nọ là điều không phải trời sanh kẻ ngu si, dĩ nhiên nã bán không được Chi Huyết phù với tới Các Chủ lược thuật trọng điểm cầu, nhưng lại như vậy đường hoàng, nói còn như vậy chần chẫn có từ.

Thậm chí còn có người châm chọc nói: “Chi Huyết phù, bực này Lạp Ngập phù chú cũng tới mất mặt, coi như là Hạ phẩm cao cấp Chi Huyết phù cũng không có nhiều hiệu quả, người nào sẽ đi mãi.”

“Hay, ngươi nếu có thể nã Chi Huyết phù hoá một Phù Bút, như vậy ta tựu về Kim Lôi chú...”

“Cái gì, Kim Lôi chú, đây chính là công kích phù chú a, ngươi dĩ nhiên hội về, ta ra 500 trong bạc mãi hế ra...”

“Ta ra tám trăm lượng...”

...

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hãm hại

Converter By TRUYENCVT

Chu nhìn dưới dĩ nhiên bán đấu giá đứng lên, Sở Diệp nhất thời vẻ mặt xấu hổ, hắn hiện tại toàn thân gia sản đều chỉ có tứ 2, nhân gia tùy tiện hay mấy trăm 2, thật sự là nhân so với nhân tức chết người.

“Mấy người các ngươi không mua đồ cút ra ngoài, đừng ở chỗ này mại đồ đạc...”

Các Chủ đột nhiên tức giận, nhất thời sợ đến nhất đại bộ phận nhân một trận đại ra, sau đó ngược ngừng cười cười, người ủng hộ cái kia hội về Kim Lôi chú ly khai phòng khách. Đương nhiên lưu lại là đại đa số, đoán chừng là để xem Sở Diệp chê cười đi.

Nhìn về phía Sở Diệp, Các Chủ sắc mặt thập phần không hòa hoãn, người này chẳng lẽ là tới bắt hắn tiêu khiển? Chi Huyết phù đưa ra cổ quái như vậy yêu cầu, nếu không nhiều người nhìn như vậy, hắn liền trực tiếp thượng đi giết tiểu tử này.

“Ngươi đi đi, ta không làm khó dễ ngươi, sau đó không chính xác bước vào Phù Triện Các một!” Các Chủ lên tiếng.

“Các Chủ, ngươi xác định để cho ta đi, ngươi sẽ không nhìn ta một chút Chi Huyết phù là như thế nào? Hiệu quả thế nhưng so với của ngươi Hạ phẩm cao cấp Chi Huyết phù hoàn hảo, hơn nữa chế tác tỷ lệ thành công thế nhưng trăm phần trăm.” Sở Diệp lớn tiếng nói.

Dứt lời, nhất thời một trận cười nhạo thanh, so với Hạ phẩm cao cấp còn mạnh hơn Chi Huyết phù nhưng thật ra có, thế nhưng tỷ lệ thành công trăm phần trăm? Đây không phải là chuyện phiếm sao?

Các Chủ hiển nhiên cũng là bị làm tức giận, xoay người, nói rằng: “Ngươi nhất định phải nã ngươi nói Chi Huyết phù đòi lấy ta đồng ý điều kiện của ngươi?”

Sở Diệp nhìn Các Chủ, trong lòng có chút chột dạ, nhưng vẫn là xác định gặt đầu.

“Hào, đây là ngươi nói, đã như vậy, ta liền đáp ứng ngươi.” Các Chủ làm ra một đề cho tất cả mọi người không nghĩ tới quyết định.

“Ngài đáp ứng rồi?” Sở Diệp vui vẻ ra mặt.

“Thế nhưng, ngươi được trước đi qua ta xét duyệt, nếu là không có đi qua yêu cầu của ta, ngươi ngày hôm nay tự chó đi.” Các Chủ mắt sáng như đuốc, bỗng nhiên toàn thân khí tức đại phóng, bao phủ toàn trường, để cho vốn đang đỏ kị Sở Diệp mọi người nhất thời sợ đến không dám nói lời nào, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng.

Sở Diệp đáng tuổi cười cũng là trong nháy mắt Tiêu Thất, toàn thân như là đồ duyên như nhau làm lại, mày nhăn lại.

“Hào, ta đáp ứng.”

“Có quyết đoán.” Các Chủ cười nhạo, vung tay lên, một con cá vật thể bích lục Phù Bút văng ra ngoài, bay thẳng hướng Sở Diệp.

“Phù Bút tên là ngọc bích, sử dụng chôn dấu thiên niên ngọc thạch làm thành, thuộc về tốt Phù Bút a, ngươi nếu là thành công làm ra ta hài lòng phù, ta liền tặng cho ngươi.”

Tiếp nhận Phù Bút, Sở Diệp cười cười toe toé.

Ngọc bích: Hạ phẩm cao cấp Phù Bút, thiên niên ngọc bích làm thành, hiếm thấy. Phụ gia hiệu quả: Tăng phúc tỷ lệ thành công năm phần trăm, chế tạo phù chú có chứa công kích hiệu quả.

Đây chính là cực phẩm Phù Bút, thứ tốt, đơn giản là thiên đại thứ tốt, Sở Diệp cầm ngọc bích, xoa liên tục.

“Được rồi, ngươi bây giờ có thể bắt đầu rồi, đây là lá bùa.”

Nhìn bay tới lá bùa, Sở Diệp một trao nơi tay, đối Các Chủ gật đầu.

Hắn mở Phù Chú Sư kỹ năng lan, nhìn một chút Chi Huyết phù, âm thầm gật đầu.

Vẽ bùa nguyên rủa chủ yếu là bình tâm tĩnh khí, Sở Diệp lúc này cũng bình tĩnh không được, ngọc bích thuộc tính thêm được để cho hắn kích động không thôi, ở đối diện Phù Bút trong điểm tốt nhất cũng không có ngọc bích cường.

Hít một hơi thật sâu, Sở Diệp cũng không tái cần gì bàn, quay về với chính nghĩa Chi Huyết phù tỷ lệ thành công trăm phần trăm, hơn nữa Phù Bút ngọc bích, tỷ lệ thành công là một trăm phần trăm 5, nói chung vô luận như thế nào tuyệt đối sẽ không thất bại.

Hắn nhìn chung quanh tứ, ngoại trừ rất nhiều người vây xem, nhưng không có một có thể phóng lá bùa địa phương, hắn đơn giản trực tiếp đem lá bùa đặt ở tả trong tay, sau đó cầm lấy ngọc bích, điểm một cái tiểu nhị vừa bùng tới được chú linh chu sa, giờ lên ngọc bích.

“Hắn đây là muốn làm gì?” Nhìn thấy Sở Diệp động tác có người kinh dị.

“Hắn muốn ở trong tay mặt vẽ Chi Huyết phù?”

“Ha ha, tiểu tử này, thật là có thú. Thủ thế nhưng gồ ghề bất bình, vẽ đi ra ngoài Chi Huyết phù nhưng là sẽ giảm bớt nhiều, hôm nay ta tự nhìn tiểu tử này Chi Huyết phù rốt cuộc thế nào một lợi hại pháp!” Các Chủ thầm nghĩ.

Sở Diệp đã bắt đầu chuẩn bị vẽ Chi Huyết phù, thế nhưng hắn nghĩ đến Các Chủ nói, trong lòng có chút lo lắng.

Vạn nhất vẽ đi ra ngoài Chi Huyết phù còn không phù hợp yêu cầu của hắn,

Ta đây điều không phải phải chết ở chỗ này?

Để lý do an toàn, Sở Diệp mở ra Phù Chú Sư kỹ năng lan.

Chi Huyết phù: 1 cấp.

Ân thân phù: Chưa học tập.

Thổ Độn phù: Chưa học tập.

Thủy Độn phù: Chưa học tập.

Ngoại trừ những... Nay phù chú, còn lại đều còn chưa mở khái, phòng chừng đợi được Phù Chú Sư thăng cấp mới có thể.

Kỹ năng điểm còn có tam điểm, Sở Diệp tổn hao một điểm lần thứ hai học tập một chút Chi Huyết phù, đem Chi Huyết phù thăng cấp đến 2 cấp, mới thở dài một hơi.

Chi Huyết phù: 2 cấp, tỷ lệ thành công 95%. Độ thuần thực: 95%.

Nhị cấp Chi Huyết phù tỷ lệ thành công 95%, hơn nữa ngọc bích tỷ lệ thành công, vừa lúc trăm phần trăm.

Thấy Sở Diệp sững sờ hồi lâu, người vây xem nhất thời cười lớn ra, Các Chủ sắc mặt âm trầm, quát dẹp đường: “Người còn không bắt đầu, có đúng hay không đùa giỡn ta?”

“Không có, ta chỉ là bình phục một chút tâm tình.” Sở Diệp ngẩng đầu, nắm chắc ngọc bích.

Cà! Ngọc bích xuất động, tốc độ của hắn có thể nói thật nhanh, rồng bay phượng múa.

Hắn đầu tiên là nắm chặt ngọc bích, vẽ ra phù môn, một thật to người sai vật, sau đó dưới ngòi bút liên tục, nháy mắt hé ra thông thường Chi Huyết phù hoàn thành.

Mọi người thập phần kinh dị Sở Diệp thạo, Các Chủ cũng là có ta kinh ngạc, thế nhưng cái này còn xa xa thiếu yêu cầu của hắn.

Đúng lúc này, đều cho rằng Sở Diệp đã hoàn thành Sở Diệp cũng ngọc bích giờ lên, quanh co trở lại ngay từ đầu, cà cà hơn nữa tam điểm, ở mọi người ngạc nhiên trong thần sắc, phù chú ngân quang lóe lên, thành công!

Thành công là chuyện trong dự liệu tình, Sở Diệp không có gì kinh ngạc, cầm Chi Huyết phù, nhìn Các Chủ.

“Người đây không phải là Chi Huyết phù, Chi Huyết phù điều không phải như vậy họa pháp, người dĩ nhiên khác phù chú trêu đùa ta, quả thực chán sống.” Các Chủ vốn có vẫn là hết sức thương thức Sở Diệp thạo, thế nhưng lúc này cũng tức giận không thôi.

Hắn vài bước đi tới Sở Diệp trước mặt, đưa qua Chi Huyết phù, lần thứ hai nhìn mấy lần, nhìn chăm chăm Sở Diệp, “Đây là cái gì phù chú?”

“Chi Huyết phù!”

“Người tái hồ ngôn loạn ngữ, ta không chừng sẽ giết hay không người!” Các Chủ cả giận nói.

“Đây là Chi Huyết phù, Các Chủ nếu không tin, thế nhưng thực nghiệm, không có thực nghiệm liền đồng dạng thuyết điều không phải Chi Huyết phù, người cái này Các Chủ thật sự là khó khăn kẻ dưới phục tùng!” Sở Diệp hai mắt phun hỏa, con bà nó, cái này mượn bùa bút còn làm thành như vậy.

Tê!

Mọi người đảo hút lãnh khí, Phù Triệu Các Các Chủ bị một Nhập Đồ tiểu tử thuyết khó khăn kẻ dưới phục tùng, đây quả thực là thiên đại kỳ văn, tất cả mọi người ở bội phục Sở Diệp can đảm cùng dũng khí.

“Hào, hào một khó khăn kẻ dưới phục tùng!” Các Chủ ánh mắt mang theo màu đỏ tươi, khoát tay, nhất thời một đạo bạch mang lóe ra, hóa thành một đạo quyền đánh vào Sở Diệp trên người, phát sinh bạch một tiếng.

Phốc! Sở Diệp phun ra một ngụm tiên huyết, bay ngược trên mặt đất, cả giận nói: “Người vì sao đánh ta?”

“Chỉ bằng cho người mượn trêu đùa ta, ta tự có thể giết người, còn dám thuyết ta khó khăn kẻ dưới phục tùng, đây là muốn chết!” Các Chủ quát khê, vùng thủ, một đạo phong nhận phát sinh, đem Sở Diệp cánh tay trực tiếp vẽ cắt, tiên huyết chảy ròng.

Thế nhưng cái này vẫn chưa xong, hai tay hắn kết ấn, trực tiếp dẫn động không khí chính là linh khí, nạt nhỏ: “Phong Nhận thuật.”

Tam đạo phong nhận lần thứ hai gào thét hướng về Sở Diệp bay đi, cái này nếu như bị dính vào, sợ là trực tiếp sẽ gặp bị phong nhận tước tử.

Không do dự, Sở Diệp trực tiếp đem phù chú đánh vào người, thông thường phù chú thông thường đều là hóa thành hư hỏa Tiêu Thất, Sở Diệp cũng ngân quang lóe lên, Tiêu Thất ở cánh tay của hắn thượng.

“Mau nhìn! Mau nhìn!” Có người bỗng nhiên quát dẹp đường.

Theo Chi Huyết phù đánh vào người, tiên huyết phun trào vết thương cơ hồ là trong nháy mắt khép lại, nhưng lại phản xạ ra vài đạo băng tiễn.

Băng tiền uy lực nhỏ yếu, bị phong nhận trực tiếp chặt đứt, nhắm ngay Sở Diệp cánh tay lần thứ hai họa xuất.

“Chuyện gì xảy ra? Làm sao có thể!” Khiến người kinh dị chuyện xuất hiện, theo gió nhận chém ra, hoa ở Sở Diệp trên người, cũng chỉ là xuất hiện một đạo nứt ra, không có tiên huyết xuất hiện, mà nứt ra cũng là trong nháy mắt khép lại.

“Cái này, cái này...” Các Chủ cũng là chấn kinh rồi, “Người đây thật là Chi Huyết phù, còn là trung phẩm Chi Huyết phù.”

Các Chủ nhất thời thu hồi uy áp, vội vã chạy tới, đỡ Sở Diệp, cười nói: “Cái này, đây thật là Chi Huyết phù, vị huynh đệ này, chúng ta nguyện ý cùng người hợp tác, nguyện ý.”

Sở Diệp cười nhạt, suốt nửa giết hấn, còn muốn muốn hợp tác, quả thực nằm mơ.

Hắn vung thủ, đem Phù Bút bỏ lại, trầm giọng nói: “Các Chủ hảo ý ta tâm lĩnh, tại hạ tiêu không chịu nổi.” Nói xong, xoay người rời đi.

“Tiểu tử này cấp kiểm không biết xấu hổ, người xem đi, Các Chủ nhất định sẽ tức giận giết hấn.” Thanh niên tiểu nhị thấy thế nói rằng.

“Người xem, Các Chủ ra vẻ đang cầu xin hấn.” Tình muội tròn to hai mắt nói.

Các Chủ lôi kéo Sở Diệp, quả thực như là thay đổi một người, “Huynh đệ, hiểu lầm, hiểu lầm, đều là hiểu lầm a, ta phi thường nguyện ý cùng người hợp tác, phi thường nguyện ý, cứ dựa theo người nói tốt.”

Tất cả mọi người tròn to hai mắt, cảm đều nhanh rơi xuống đất.

Thanh niên tiểu nhị cũng là ngạc nhiên tròn to hai mắt, quả thực không thể tin được hết thảy trước mắt, đây là trong ngày thường cái kia vô cùng uy nghiêm Các Chủ sao? Thế nào như là một phổ phường đánh đá. Tái vừa nhìn, sát, thế nào vẫn cùng tiểu tử kia xưng huynh gọi đệ a.

Tuy rằng Các Chủ trở nên thấp kém, thế nhưng Sở Diệp lại không có chút nào lòng của động, người này động một chút là muốn giết người, như bây giờ cũng thấy mình phù thiện thật sự là cường đại, nếu như một ngày kia chính vô dụng, chẳng phải là bị người ta một đao cấp chém chết.

“Các Chủ, đây không phải là hiểu lầm, nếu không phải của ta phù lợi hại, sợ là đã bị người chém chết, người còn nói hiểu lầm.”

“Ngạch, thân ái huynh đệ, thật là hiểu lầm, như vậy biết không, người chỉ phải đáp ứng cùng ta hợp tác, ta tái biếu tặng người một con Phù Bút, so với ngọc bích còn tốt hơn.” Các Chủ đau lòng mà nói rằng, Sở Diệp Chi Huyết phù mạnh như vậy, như vậy bản thân nhất định là không thể khinh thường, nếu là có thể kéo đến Phù Triện môn, đây chính là một thiên đại công lao.

Nói không chừng lập tức bị môn chủ tưởng thưởng, phần thưởng một trăm nghìn vạn bạc thì tốt rồi.

Sở Diệp cũng bị hấn đưa điều kiện mê hoặc một chút, hơn nữa hấn bây giờ xác thực thập phần cần tiền, ngày mai sẽ phải bị khai trừ, đến lúc đó cũng không phương đi, còn không bằng hiện tại đáp ứng.

Chính phải đáp ứng Sở Diệp vừa nghĩ, hiện tại hấn thế nhưng chủ động phương, vì sao gấp như vậy đáp ứng, phỏng chừng bây giờ cấp chính là trước mặt hỗn đản Các Chủ.

Hắn thập phần lạnh nhạt xoay người, nói rằng: “Các Chủ, con người của ta là thập phần dễ nói chuyện, như vậy đi, người tùy tùy tiện tiện cho ta mấy triệu bạc, tái tùy tiện cho ta mấy con thượng phẩm Phù Bút, ta cũng liền đáp ứng cùng người hợp tác.”

Phốc... Người ở tại tràng uống nước thủy phun ra ngoài, không uống nước, thiếu chút nữa bị nước bọt nghẹn chết, nhìn Sở Diệp, như là xem quái vật, tiểu tử này có phải điên rồi hay không, cái này khai ra điều kiện, quả thực hù chết nhân.

Ngày không nóng, Các Chủ cũng giọt mồ hôi chảy ròng, nuốt nước miếng một cái, hấn khổ sở nói: “Tại hạ Khúc Tuấn Mai, thật sự là xin lỗi tiểu huynh đệ, thế nhưng người nói điều kiện, có thể hay không ít hơn chút nữa, ta thật sự là không chịu nổi a!”

Lần này tử, mọi người càng kinh ngạc, Các Chủ dĩ nhiên thỏa hiệp? Điều này sao có thể!

Khúc Tuấn Mai thế nhưng một kiệt ngạo bất tuân người của, làm sao có thể đối mặt như thế vô lý đầu yêu cầu tựu thỏa hiệp?

Sở Diệp suy tư, nói: “Cũng tốt, như vậy đi, bạc cho ta năm mươi vạn, trung phẩm Phù Bút một con, có thể đi!”

Khúc Tuấn Mai xấu hổ cười, “Ít hơn chút nữa, ít hơn chút nữa!”

“Còn thiếu a!” Sở Diệp bĩu môi, nói: “Ta không có thể như vậy chỉ biết một loại phù chú!”

Xác nhận ý nghĩ trong lòng, Khúc Tuấn Mai nhất thời đại hỉ, liền vội vàng gật đầu, “Ta biết, ta biết, tiểu huynh đệ nhất định là vị tiền bối nào đệ tử, ngài ít hơn chút nữa, ít hơn chút nữa.”

“Được rồi, ta là một dễ nói chuyện nhân, bốn mươi chín vạn bạc, hơn nữa một trung phẩm Phù Bút.”

Các Chủ nuốt nước miếng một cái, trắng Sở Diệp liếc mắt, cái này gọi là dễ nói chuyện, rõ ràng là vắt chày ra nước! Thế nhưng hắn còn thì không thể phát hỏa, còn muốn cười làm lành nói: “Huynh đệ, ta, ta thực sự nã không ra nhiều như vậy, như vậy đi, ta cho ngươi năm nghìn bạc, gia tăng một Hạ phẩm cao cấp Phù Bút, thực sự không được, tiểu huynh đệ còn là lãnh tâm hãn chỗ đi!”

Sở Diệp trong lòng cười thầm, đạt được mục đích, kết thúc công việc!

“Hào, xem Các Chủ như vậy thành tâm, như vậy ta tự đồng ý. Bất quá...”

Vừa nghe bất quá, mọi người nhất thời hô to đề tiện, tiểu tử này đơn giản là một tiểu hỗn đản, lại vẫn cảm lược thuật trọng điểm câu, có thể tiến nhập Phù Triện môn bọn họ cũng đã cảm tạ trời đất, tiểu tử này lại vẫn nhiều như vậy yêu cầu, thực sự là nhân so với nhân tức chết người.

Khúc Tuấn Mai cũng là bị kích, tiểu tử tông ai, ngươi còn có cái gì yêu cầu a!

“Bất quá cái gì, huynh đệ ngươi nói.” Quay về với chính nghĩa đều đã đến nước này, Khúc Tuấn Mai cũng liền kiên trì hỏi.

“Bất quá cái này ngay từ đầu nói ta phải sửa đổi một chút, ta vẽ phù chú, phân cho các ngươi một phần mười.”

“Không được!” Khúc Tuấn Mai hét lớn một tiếng, toàn ký thở dài một hơi, thấp giọng nói: “Tiểu huynh đệ, cái này quá ít.”

“Một phần hai biết không?” Khúc Tuấn Mai nói.

Hắn tốn hao nhiều đồ như vậy nhưng chiều Sở Diệp, chính là vì hắn phù, nếu là phân thiếu, hắn còn không bằng để cho Sở Diệp rút đi đây.

Sở Diệp biết lòng dạ nhỏ mọn của hắn, cũng im lặng, làm bộ trầm ngâm một hồi, tựa hồ coi như hạ quyết tâm thật lớn, nói: “Như vậy đi, một phần năm, tối đa!”

“Hai phần năm!”

“Thập phần chi tam!”

“Hai phần năm!”

“Hào, thành giao.” Sở Diệp hít sâu một hơi, ôm Khúc Tuấn Mai vai, “Lão huynh a, hợp tác khoái trá, hợp tác khoái trá!”

Hai người cùng nhau đi lên lầu, lưu lại há hốc mồm mọi người.

“Các Chủ đầu có đúng hay không bị lừa?” Có người vẫn.

“Ngươi không muốn sống nữa, cảm nghị luận Các Chủ, tùy tùy tiện tiện sẽ giết ngươi, còn ngươi nữa vừa không thấy sao? Tiểu tử kia Chi Huyết phù thể nhưng sử dụng sau một đoạn thời gian miễn dịch công kích, quá mạnh mẽ.”

“Còn có hay, vẫn có thể phát sinh công kích, đây chính là tập hợp công phòng nhất thể phù, Các Chủ tự nhiên cực lực mời.”

Trong đám người nghị luận âm ỉ, một người cau mày, thấp giọng nói: “Tiểu tử này, điều không phải Sở gia phế vật thiếu gia sao? Thế nào thay đổi lợi hại như vậy?”

Lầu hai, Sở Diệp cùng Khúc Tuấn Mai tiến đến.

Tường bốn phía treo đầy phù triện, trong phòng đang lúc là một ngọc bích bàn, cái ghế cũng là dùng đặc thù bó củi làm thành, tản ra trận trận mùi thơm ngát.

Trên bàn mấy chén linh mực, mấy con Phù Bút, Sở Diệp nhìn lướt qua, đều là cấp thấp đồ đặc, mà không tài cảm thấy hứng thú.

“Ngồi một chút, tiểu huynh đệ, ngươi tọa.” Khúc Tuấn Mai bắt chuyện Sở Diệp ngồi xuống, mình ngồi ở a đối diện.

“Tiểu huynh đệ, ngươi thật là là để cho ta mở rộng tầm mắt a, ngươi Chi Huyết phù thực sự là thần, quả thực ngay cả ta Phong Nhận thuật đều không thể xúc phạm tới ngươi, nhưng lại mang vào công kích...”

“Chờ một chút...” Sở Diệp cắt đứt lời của hắn, “Ngươi nói mang vào công kích?”

Hắn tại sao không có phát hiện mang vào công kích?

“Đúng vậy, vừa ngươi sử dụng Chi Huyết phù sau, vài đạo thủy kiếm hướng ta kéo tới, bất quá bị ta Phong Nhận thuật khuấy nát.” Khúc Tuấn Mai nói rằng.

Sở Diệp nghe vậy, nghĩ tới ngọc bích, nhất thời minh bạch đây cũng là ngọc bích phụ gia hiệu quả, nhất thời mừng rỡ vạn phần, không nghĩ tới cái này phụ gia hiệu quả mạnh như vậy, để cho Chi Huyết phù đều có thể đủ công kích, đơn giản là thần khí.

“Huỳnh đệ, ta còn không biết tên của ngươi? Khả phù báo cho biết?”

“Ngươi kêu ta là là được!” Sở Diệp trả lời.

“Nga, là, ừ được rồi!” Khúc Tuấn Mai gật đầu.

“Ha ha, để cho ngươi kêu ta gia, ngươi sau này phải gọi!” Sở Diệp trong lòng cười ha ha, nhìn về phía Khúc Tuấn Mai nói: “Như vậy. Khúc Các Chủ, đáp ứng đồ của ta?”

“Nga, ngươi xem ta, quên mất.” Nói xong, Khúc Tuấn Mai đứng lên, đi tới bên tường cái giá thượng, lấy ra vài tấm ngân phiếu, sau đó lấy ra một cái hộp đã đi tới.

“Đây là năm nghìn trong ngân phiếu, đây là trung phẩm cấp thấp Phù Bút lang mi. Diệp huynh đệ ngươi xem một chút đi!”

Sở Diệp gật đầu, thu ngân phiếu, sau đó mở hộp ra.

Lang mi: Trung phẩm cấp thấp Phù Bút, sử dụng linh thú gió bão chỉ lang mi tâm của mao chế tác, phụ gia hiệu quả: Về bùa tốc độ tăng 50%, phù chú khởi động tốc độ tăng hai mươi phần trăm, mang vào công kích kỹ năng phong nhận tỷ lệ ba mươi phần trăm.

Đào hít một hơi lạnh khí, Sở Diệp không kịp chờ đợi đem lang mi thu vào, cười lớn nói: “Hảo hảo, khúc huynh đây nghĩa khí, để biểu đạt kính ý, ta tự cấp khúc huynh mười trương Chi Huyết phù biểu đạt kính ý!”

“A, thực sự? Ha ha, hảo, thật tốt quá!” Khúc Tuấn Mai kinh hi không gì sánh được, mười trương Chi Huyết phù, ý nghĩa hẳn có thể bảo mệnh mười lần, phải biết rằng hợp tác sau Sở Diệp về phù chú đều phải trải qua Phù Triện môn xét duyệt, hẳn hầu như không chiếm được, hiện tại thể nhưng tùy tiện đạt được mười trương, làm sao có thể không mừng rỡ.

Kỳ thực chủ yếu là hẳn muốn học một chút cái này Chi Huyết phù họa pháp, đây mới là mấu chốt nhất.) Như vậy sau đó phải nhiều thiếu có bao nhiêu.

Xuất ra mười trương là bùa, hẳn đưa cho Sở Diệp, sau đó đôi mắt - trông mong được nhìn.

Sở Diệp hít sâu một hơi, cầm lấy ngọc bích, lại bị Khúc Tuấn Mai ngăn cản, để cho hẳn sử dụng lang mi.

Sở Diệp suy nghĩ một chút, còn là gật đầu đáp ứng, rốt cuộc cấp Khúc Tuấn Mai một điểm thù lao đi!

Cầm lấy lang mi, nhất thời một loại huyết mạch tương liên cảm giác kéo tới, cái loại này linh khí đau nhức triệt cảm giác, quả thực thoải mái trở mình.

Hắn vung tay lên, bắt đầu vẽ lên lại, Khúc Tuấn Mai trông mắt tròn thật lớn, tỉ mỉ nhìn.

Thế nhưng Sở Diệp tốc độ vốn là rất nhanh, hiện tại lang mi gia tốc 50%, vẽ lên lại giống như là trong tay sinh phong, hầu như không nhìn ra tung tích, trong nháy mắt liền vẽ ra mười trương phù chú.

Ngẩng đầu, Khúc Tuấn Mai mắt trừng lớn, tát vào mồm mở lớn có thể bỏ vào hạ một cái trứng gà.

“Khúc huynh, được rồi, hôm nay chỉ tới đây thôi, ta đi.” Nói xong, Sở Diệp xoay người.

“Chờ một chút, Diệp huynh đệ, ngươi chờ một chút.” Khúc Tuấn Mai hô.

“Làm sao vậy?”

“Diệp huynh đệ, ngươi gia nhập chúng ta Phù Triện môn, ta cho ngươi nhất tấm lệnh bài, đại biểu chúng ta khách khanh trưởng lão, cùng ta bình khởi bình tọa.” Nói, Khúc Tuấn Mai ném qua lại một tấm bằng.

Sở Diệp tiếp nhận, trầm ngâm một chút, thu chuẩn bị ly khai, thế nhưng lại nghĩ tới điều gì, xoay người nói rằng: “Lúc này đây phù chú, ta thăng cấp một chút, tâm niệm vừa động liền có thể sử dụng, mặt khác mặt trên tam trương mang vào Phong Nhận thuật.

Sở Diệp đã đi xa, Khúc Tuấn Mai nhưng ở đang cầm trong tay Chi Huyết phù thật lâu không nói nên lời.

Chương 11: Chịu nhục

Converter By TRUYENCVT

Người tu tiên thế giới, thái dương thập phần khéo léo, thế nhưng nhiệt độ lại là giống nhau cao. Tuy rằng đã tới gần hoàng hôn, nhưng vẫn là làm cho cảm giác khô nóng.

Sở Diệp ra Phù Triện Các, nụ cười trên mặt sẽ không có Tiêu Thất quá, lần này từ sinh ra năm nghìn lượng bạc, đơn giản là phát tài.

Phù Triện môn là lệ thuộc với Phù Chú học viện trên tồn tại, hẳn coi như là bằng thượng một thế lực lớn, coi như là ngày mai Phù Chú học viện khai trừ hẳn, hẳn cũng chẳng quan tâm.

Ở Phù Triện môn còn buồn không có tiền, không ai sao?

Cái này lắng giềng đến buổi tối nhân trái lại nhiều hơn, hi hi nhưong nhưong, Sở Diệp thấy không ít mỹ nữ, thanh thuần làm nhan, người nào đó thiếu chút nữa chảy nước miếng.

Thế nhưng mỹ nữ mặc dù nhiều, Sở Diệp tuy rằng cũng thêm nhỏ dãi, thế nhưng còn không đến mức thông đồng, ánh mắt của hắn thế nhưng tương đối cao, tối thiểu cũng phải là một người tu tiên, có thể dung nhan vĩnh trú, trường sanh bất tử cái loại này.

Có Hệ Thống, Sở Diệp cảm giác mình tu tiên đó là ổn định thỏa thỏa, nếu như lấy một phạm nhân nữ tử, một một vài thập niên liền chết, hẳn còn không được thương tâm từ.

Chạy đến nguyên lai mai lá bùa địa phương lần thứ hai mua một trăm trương, nhạc người nọ cười toe tóa, cười nói: “Vị khách quan kia, ngài nếu như thế thích nhà ta lá bùa, như vậy ta làm chủ miễn phí cho người thêm mười trương.”

Tiếp nhận người nọ đưa tới lá bùa, Sở Diệp cười cười, xoay người chuẩn bị rời đi, rồi lại nhìn không được quay đầu lại.

“Người bán lá bùa cũng liền ta mãi, những người còn lại tận lực chó bán, bằng không một ngày kia nói không chừng tự số người khó giữ được.”

Mãi lá bùa người của sừng sốt, sắc mặt đại biến, lại phát hiện Sở Diệp đã đi xa, vội vã xoa một chút mồ hôi lạnh, thu thập một chút ly khai.

Ở chợ đem ngân phiếu đổi thành bạc đặt ở bên trong không gian, Sở Diệp mới Về đến nhà.

“Nương, còn không có giặt xong a, chó giặt sạch, đều cho bọn hắn đưa trở về.” Thấy Diệp Lan còn đang khom người giặt quần áo, Sở Diệp tiến lên, sau đó ngồi xổm xuống, nói rằng.

Vươn tay lau mồ hôi, Diệp Lan nói: “Không được, tiền ta đều thu, không tắm sao được.”

Ngẩng đầu, nói: “Diệp Nhi, người đi ra ngoài một ngày đêm, làm cái gì đi?”

“Ta cả ngày hôm nay thế nhưng buôn bán lời không ít tiền, nương, ngài chó giặt sạch.”

Hiện tại Sở Diệp thế nhưng có năm nghìn lượng bạc, tuy rằng không tính là có tiền, thế nhưng tối thiểu không cần để cho Diệp Lan tái bị khổ kiếm vát vát, hẳn tiện tay xuất ra một trăm lượng đưa cho Diệp Lan.

Điều không phải Sở Diệp không muốn nã đa, mà là hắn nếu là trực tiếp lấy ra nửa mấy trăm 2, Diệp Lan nhất định sẽ miên man suy nghĩ, dùng tiền không an lòng. Mà cái này một trăm lượng hẳn cũng nghĩ xong thế nào đi thuyết, đã nói là về bùa nguyên rửa bán.

Diệp Lan nhìn trước mặt một trăm lượng bạc, kinh ngạc há to mồm: “Diệp Nhi, nương điều không phải hoa mắt đi? Người cả ngày hôm nay buôn bán lời một trăm lượng?”

“Đó cũng không, ta thế nhưng Sở Diệp, ngày hôm nay ta đi ra ngoài tùy tùy tiện tiện về tắm về phù chú, liền bán nhiều tiền như vậy.” Sở Diệp không có cấp Diệp Lan hỏi cơ hội, trực tiếp giải thích.

Diệp Lan không biết bọn họ Phù Chú học viện chuyện tình, cũng không biết này phù chú rốt cuộc có đáng tiền hay không, quay về với chính nghĩa nghe nói Phù Chú học viện người của đều rất lợi hại, kiếm tiền hãy cùng ngoạn tự đắc, cũng liền tin tưởng Sở Diệp nói.

Cầm quần áo lượng ở một bên, Sở Diệp trực tiếp lôi kéo Diệp Lan ra cửa, tuyên bố đi khách sạn lớn ăn, đêm nay chúc mừng.

Diệp Lan theo Sở Diệp, ở sau người nói lầm bầm: “Người tiểu tử này, buôn bán lời ít tiền tự túm điều không phải người, cũng không biết tiết kiệm...”

Có đôi khi hết lần này tới lần khác sự không theo nhân nguyện, vừa ra cửa hai người liền gặp phải sáng sớm một đám nha hoàn cùng người làm, bọn họ tiến lên ngăn trở hai người.

“Này, các người đi làm gì? Y phục giặt xong một?”

Sở Diệp mới vừa muốn nói chuyện, Diệp Lan liền ngăn hấn nói: “Không có đây, ngày mai ta nhất định giặt xong.”

Nha hoàn nói: “Ngày mai, ngày mai đều lúc nào? Ta ngày mai sẽ được mặc đây! Ngươi có đúng hay không một đầu óc a, ngươi không biết chúng ta ngày mai được mặc a!”

“Hay, ngươi rút nhanh lên trở lại tắm, không phải tiền tự cho chúng ta trả lại, còn nhiều hơn cấp gấp đôi, bởi vì ngươi trái với ước định.”

Diệp Lan đứng ở một bên không biết làm sao, Sở Diệp trong mắt đã mang theo lửa giận, sát ý bốc lên.

Đã từng Sở Diệp là một kẻ ngu si, ai cũng không dám nhạ, đã tại đây ta người làm trung tạo thành thâm căn cố đế quan niệm, lúc này hoàn toàn đem Sở Diệp lượng ở một bên, tiếp tục nói: “Ngươi có phải điếc hay không, mau đi trở về tắm a!”

Diệp Lan nghe vậy, nhìn thoáng qua Sở Diệp, phải trở về đi.

“Nương, đừng nghe bọn họ.” Sở Diệp kéo Diệp Lan.

Bây giờ Sở Diệp không có thể như vậy trước kia Sở Diệp, có thực lực, hấn sẽ không tại như vậy uất ức mà sống, dám trêu hấn, vậy tổng các ngươi xuống địa ngục.

“Diệp Nhi, ta còn là trở về đi, y phục còn không có giặt xong đây!” Diệp Lan sợ bọn họ đối Sở Diệp thương tổn, lo lắng nói.

Diệp Lan sắc mặt trắng bệch, mang theo lo lắng nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp trong lòng không khỏi mọc lên một tia bi ai, thật không biết qua nhiều năm như vậy, Diệp Lan mẹ con là làm sao qua được, trong trí nhớ từng món một khuất nhục sự tình, để cho hấn nắm chắc nắm tay.

Sở Diệp hiện tại giống như là lên đạn thương, người nào đi lên chàng người nào tử, thế nhưng hết lần này tới lần khác còn chính là có người không có mắt, đi tới đây một cái Diệp Lan, nói: “Ngươi nữ nhân xấu xí này, có đúng hay không không nghe được a, xấu như vậy còn ra đi, thật không biết Sở lão gia là thế nào coi trọng của ngươi!”

Diệp Lan bởi vì vết sẹo trên mặt, vẫn bị người nói là một nhân xấu xí, thế nhưng vẫn chưa có người nào ngay mặt thuyết, lúc này nghe được, nàng bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, nước mắt tí tách chảy ra, cũng không quay đầu lại chạy về.

“Ta xong rồi con mẹ ngươi, ngươi muốn chết... Ngươi cái này chửi tiện hạ nhân!”

Sở Diệp tiếng hô truyền khắp toàn bộ Sở gia, hấn bỗng nhiên mở to hai mắt, trực tiếp xông lên, nhắm ngay nói người nọ một cái tát phiến đi ra ngoài.

Người nọ bị Sở Diệp một cái tát đã mông, lập tức phản ứng kịp, khàn cả giọng hét lớn: “Ngươi kẻ ngu này, ngươi dám đánh ta, ta là Nhị nương người của, ngươi dĩ nhiên đánh ta!”

Sở Diệp vừa nghe, càng thêm tức giận dâng lên, xông lên tương kì lật úp trên mặt đất, quát dẹp đường: “Ta quản ngươi là người nào? Nói thật ra ngươi tiện nhân này cũng chính là một hạ nhân, các ngươi cũng chỉ là Sở gia người làm, các ngươi đều nhớ kỹ cho ta, các ngươi con mẹ nó không họ Sở, mà lão tử họ Sở! Các ngươi nhiều nhất cũng chính là một con chó, chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng mới có thể cắn người!!”

Sở Diệp gào thét ra, đem người nọ có mặt mũi bầm dập, sau đó lại một chân đá vào trên mặt của hấn, mũi đều cấp đoán thắp, sau đó hấn vừa nhìn về phía những người khác.

“A, kẻ ngu si nổi điên, kẻ ngu si nổi điên...”

Không biết là người nào trước hô một tiếng, nhất thời gà bay chó sủa, đoàn người chạy loạn. Sở Diệp cười nhạt, nhìn thoáng qua dưới chân người của, nói rằng: “Nói cho ngươi biết, lúc này đây coi như ngươi gặp may mắn, tiếp theo, ta trực tiếp giết ngươi.”

Nói xong Sở Diệp buông ra chân, cũng không có tâm tình gì ăn, hấn đứng dậy trở về biệt viện.

Diệp Lan ngồi ở ghế trên, khốc một liên tục, Sở Diệp thấy thế, nhất thời một ngọn lửa vô danh lần thứ hai dâng lên, những.. Đây câu nô tài, còn thật là đáng trên lỗ mũi kiêu, sớm biết rằng vừa giết bọn họ, cùng lắm thì sau đó cùng Sở gia đoạn tuyệt lui tới.

Đi tới Diệp Lan bên người, nắm tay nàng, Sở Diệp nói: “Nương, ngài đừng khóc, bọn họ tự là một đám câu vật, ta đã giáo huấn bọn họ.”

Sở Diệp vừa nói chuyện, tiện tay đưa qua khăn mặt, cấp Diệp Lan sát lau nước mắt, sau đó đem nàng ôm chặt lấy.

Diệp Lan dù sao cũng là nữ nhân, trở nên xấu cũng không phải là của nàng sai lầm, bị trong nhà hạ nhân ngay mặt nói mình xấu, nàng lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể lặng lẽ khóc.

Sở Diệp cũng không biết thế nào thoải mái, chỉ là ôm Diệp Lan, trong con ngươi mặt mang trứ băng lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Sở gia, ta không lạ gì

Converter By TRUYENCVT

Nhị nương phòng trong, nghe bên tai mấy người hội báo, nàng mang trên mặt nồng nặc sát ý, cái này Sở Diệp tiểu thăng nhóc, quả thực lật ngày, cũng dám động người của nàng.

Nghe tam muội thuyết Sở Diệp trở nên không ngốc a, nhưng lại giết Mã Lão Tam, đây là muốn đem mấy người các nàng chen xuống phía dưới, xem ra được vội vàng đem bọn họ đuổi ra Sở gia.

Nhị nương cùng tam nương đều là lòng dạ ác độc người, nói làm liên làm, lập tức mang theo người đi tới Tam Nương viện lạc, hai người vừa thương lượng, hướng về Sở Diệp sân thẳng chạy tới.

Hai người sống hơn nửa đời người, cũng có chút cẩn thận cơ, cũng không có bật người tự xông lên đánh người, mà là mặt âm trầm sắc đi vào, đứng dịp thấy a Sở Diệp ôm Diệp Lan trắng cảnh.

Nhị nương con người đảo một vòng, kẻ thượng tâm đầu, hét lớn: “Thực sự là đạo đức bại hoại, các người dĩ nhiên mẹ con thông dâm, làm ra như vậy câu chuyện, thật là không biết liêm sỉ a!”

Tam thái thái biết nhị tỷ mưu kế rất nhiều, đương sợ nàng hay ở nhị tỷ dưới sự trợ giúp mới trở thành Sở Trung Thiên tam thái thái, lập tức phụ họa nói: “Sở Diệp, người xem một chút người làm chuyện tốt, dĩ nhiên cùng mẹ người lâu ôm bảo, thật sự là bại hoại đức hạnh, các người không xứng ở lại Sở gia.”

Nhìn hai người này kẻ xướng người họa, một mặt đỏ một mặt trắng, Sở Diệp sớm đã thành tức giận không ngớt, cái này Sở gia, khi hấn hiềm lạ ở lại?

Hắn đứng lên, đem Diệp Lan đỡ dậy, sau đó nói: “Các người toàn vật gì vậy? Các người na chỉ mắt chó thấy chúng ta tổ câu chuyện a?”

Tam thái thái cùng nhị thái thái cả giận nói: “Chúng ta không nhìn kiến làm sao sẽ thuyết, vừa các người lâu ôm bảo, thật sự là đại kỵ.”

Sở Diệp nghe vậy, xuy cười một tiếng, nói rằng: “Các người đây là thừa nhận các người là chó?”

Tam thái thái đầu óc chuyển mạn, mê hoặc nửa ngày không biết mình khi nào thành câu, nhưng thật ra nhị thái thái đầu óc chuyển mau, nhất thời phản ứng kịp, tức giận về mặt đỏ bừng.

“Sở Diệp, thân là Sở gia con nối dòng, dĩ nhiên vô lễ như thế, nào có người đối với người như vậy tam nương Nhị nương nói chuyện?”

Nhìn miệng của hai người kiêu, Sở Diệp thật sự là không muốn cùng các nàng nhiều lời, quát đẹp đường: “Ta thừa nhận các người là ta Nhị nương tam mẹ? Các người vừa đã nói, ta không xứng ở lại Sở gia, đã như vậy, ta thì không phải là Sở gia người của.”

Nhị thái thái sừng sốt, không nghĩ tới Sở Diệp hội trở nên như thế nhanh mềm nhanh miệng, xem ra đồn đãi quả nhiên không giả, Sở Diệp quả nhiên trở nên tinh minh rồi, cái này đối với bọn họ mà nói không có thể như vậy nhất một chuyện tốt tình.

Nhị thái thái mượn cơ hội này, nói rằng: “Người nói người điều không phải Sở gia người của? Tốt Sở Diệp, xem ra người đã sớm muốn rời đi Sở gia a đúng không?”

Vẫn nghe Diệp Lan nghe vậy, nhất thời cảm giác được không ổn, tiến lên một, lôi kéo Sở Diệp, nói rằng: “Nhị tỷ, Diệp Nhi hấn chỉ là khí hồ đồ, hấn họ Sở, hay Sở gia nhân.”

Nói xong Diệp Lan phía sau trừng Sở Diệp liếc mắt.

Nhị thái thái hừ lạnh một tiếng, nói: “Ai là của người nhị tỷ, người chỉ là một ngay cả hạ nhân cũng không bằng nhân xấu xí, ta khi người nhị tỷ đều cảm giác mất mặt người biết không? Người nói người thể nào không sớm một chút trốn xuất Sở gia, còn ý ở chỗ này làm gì?”

Ta Thảo, Sở Diệp nổi giận, hấn hận nhất người khác nói Diệp Lan, tuy rằng điều không phải mẹ ruột, thể nhưng mỗi một lần người khác mạ Diệp Lan Sở Diệp đó hội muốn giết người, hấn đoán rằng có thể là đã bị nguyên lai Sở Diệp ảnh hưởng.

Hắn đi lên trước, không để ý Diệp Lan ngăn cản, quát đẹp đường: “Nói cái gì? Người nói nương ta xấu? Người cũng không nhìn một chút chính, còn

dám thuyết nương ta?”

“Ta làm sao vậy?” Nhị thái thái bỗng nhiên có chút hoảng trương, sờ sờ mặt mình, lẽ nào cũng sinh dấu vết?

Sở Diệp cười nhạo, nói rằng: “Ngươi, ngươi xem một chút ngươi, bao lớn, thực tế hơn hai mươi tuổi, thoát nhìn quả thực như năm mươi tuổi như nhau, xem xem ngươi mặt to bần tử như là thốt như nhau, phỏng chừng con lừa thấy đều ngại luy, nhìn nhìn lại ánh mắt của ngươi, như là ong mật che như nhau, sưng như là khí cầu xuy năm thứ nhất đại học dạng, còn không ngại mất mặt, còn nói nương ta?”

Sở Diệp nói một hồi, sau đó tựa hồ nghĩ còn không đã nghiền, lại đem tam thái thái cũng không ngờ như thế nói một phen, lúc này mới hết giận.

Nhị thái thái quả thực muốn chọc giận từ, nâng khăn cả giọng kêu lên: "Sở Diệp, ngươi cái này tiểu thẳng nhóc, dĩ nhiên thuyết ta là thốt,

Ngươi... Ngươi cút cho ta ra Sở gia, Sở gia không chào đón ngươi!!"

“Ha ha!” Sở Diệp nở nụ cười, “Để cho ta cón xuất Sở gia, ngươi có cái kia quyền lực?”

Chê cười! Có thể quyết định một người ly khai không ly khai Sở gia, các ngươi nói còn không toán! Sở Trung Thiên không mở miệng, các ngươi toán cái gì?

Sở Diệp tiến lên một, nhãn thần băng lãnh, nói: “Trước không nói các ngươi có hay không cái quyền lợi này, coi như là có, đem ta đuổi ra khỏi Sở gia thì tính sao, ta vẫn là câu nói kia, cái này Sở gia, lão tử không lạ gì!”

Ngôn ngữ như đinh đóng cột, Sở Diệp đứng ở nơi đó, giống như một pho tượng khắc băng, toàn thân tản ra lạnh lùng hàn ý. Nhiều năm như vậy, Sở Diệp cùng Diệp Lan sinh hoạt, trong trí nhớ rất rõ ràng, hẳn cảm động lây.

Diệp Lan thân là Sở Trung Thiên thê tử, dĩ nhiên rơi vào ngay cả hạ nhân cũng không bằng, thân phận thấp không nói, thậm chí ngay cả cơ bản nhất sinh hoạt đều khó khăn với duy trì, dựa vào cấp bọn nha hoàn làm công duy trì sinh kế, đây hết thảy đều nguyên với mặt của bọn họ tử, đều nguyên vu Sở Trung Thiên không thể làm cơm ăn mặt mũi của!

Nhị thái thái ý nghĩ rất cuộc linh hoạt, lúc này nhưng là bị Sở Diệp nói ế nói không ra lời, chỉ là về mặt phần nộ, chỉ vào Sở Diệp nói: “Hảo, hảo, đây là ngươi nói, ngươi chờ ta đây giống như gia chủ thuyết, ngươi chờ cón xuất Sở gia đi!”

Sở Diệp cười nhạt, tiến lên một, “Xin cứ tự nhiên!”

“Diệp Nhi, đừng nói nữa, ngươi...” Bị hai người cái và kịch liệt sợ đến sủa Diệp Lan phản ứng kịp, gấp đến độ về mặt đỏ bừng, vội vả trách cứ Sở Diệp.

Sở Diệp cắt đứt Diệp Lan nói, nói: “Nương, nhiều năm như vậy ta sao là như thế nào tới được? Bọn họ cho ta chúng ta một ngày đêm ngày lành? Sống ở chỗ này, mỗi ngày trôi qua sinh hoạt quả thực không bằng heo chó, còn không bằng ly khai.”

Nói xong, hắn nhìn về phía chạy tới cửa nhị thái thái chờ người, lớn tiếng nói: “Các ngươi đi về đi, thế nhưng ta phải cảnh cáo các ngươi một câu, không có ly khai Sở gia trước, cái này biệt viện tự hay là ta Sở Diệp, các ngươi người nào nếu không phải trải qua ta cho phép một mình tiến đến, đừng trách ta thủ đoạn độc ác! Sát nhân, đây chỉ là một động động thủ chuyện nhỏ!”

Những lời này, Sở Diệp nói rất tuyệt, hoàn toàn không có cho mình để đường rút lui, chủ yếu nhất là sau đó Diệp Lan ở chỗ tối thiểu Hội An toàn bộ rất nhiều.

Cửa bọn người bị Sở Diệp nói kinh ngạc đến ngây người, toàn thân không tự chủ được run lên, khí trời rất nóng, mỗi người bọn họ cũng toàn thân như tiến nhập hầm băng, vội vả rời đi.

Nhìn chằm chằm vào bóng lưng của bọn họ, thẳng đến nhìn không thấy, Sở Diệp mới bĩu môi quay đầu lại.

Diệp Lan sầu mi khổ kiếm, mang theo phần nộ nhìn Sở Diệp, “Diệp Nhi, ngươi thực sự là quá nhâm tính, ngươi thế nào sẽ không nghe lời của mẹ đây!”

Có thể nhìn ra được Diệp Lan rất phần nộ, nàng nói xong liền đem tiền kiếm được vứt trên mặt đất, hướng về phòng trong đi đến.

Sở Diệp cười khổ, Diệp Lan mặc dù là nữ nhân, nhưng là cùng Sở Diệp tính tình cũng rất tương tự. Hắn đẩy cửa ra, đi vào nhà tử, ngồi ở Diệp Lan hai bên trái phải.

“Nương, điều không phải ta không nghe lời ngươi nói, UU đọc sách mà là ngươi nghĩ một chút, hài nhi nói có ở nhà hay không để ý?” Sở Diệp nói xong ánh mắt bình tĩnh nhìn mẫu thân.

Diệp Lan mười bảy tuổi giá nhập Sở gia, mười tám tuổi sinh Sở Diệp, mười chín tuổi liền huy dung, hôm nay đã là hơn - ba mươi. Tính toán, ngược lại cũng ở Sở gia sinh sống hơn mười năm, thế nhưng cái này hơn mười năm, đích thật là lòng chua xót không ngọt.

Từ chính huy dung sau, Sở Trung Thiên thái độ trở nên càng ngày càng kém, khi đó đau khổ sinh hoạt cũng đã bắt đầu, sau lại, Sở Diệp chậm rãi lớn lên, kẻ ngu si vậy hẳn càng làm cho Sở Trung Thiên biến đổi tái biến, tới hậu bị người hãm hại, rơi xuống ngoại viện, trở thành nhân hạ nhân.

Trong nháy hơn mười năm, cái này hơn mười năm, một ngày một đêm mình cũng ở một nhọc, chỉ vì a nuôi dưỡng đại trước mắt Sở Diệp. Chịu nhiều đau khổ, bọn ta chưa từng nhủ.

Diệp Lan trong lòng tư tư một chút, nhìn Sở Diệp gầy gò xanh đen thân thể, bỗng nhiên nhin không được vành mắt đỏ lên, trong lòng đau nhức, hải tử, nhiều năm như vậy, nương không nên khổ người a!

Thấy Diệp Lan thần sắc, Sở Diệp liền biết nàng đã tha thứ chính, tiến lên lôi kéo mẫu thân tay của.

“Nương, người yên tâm đi, coi như là ly khai Sở gia, chúng ta như nhau sẽ không đói bụng đến, có hải nhi ở, vạn sự không lo, tiền, đối chúng ta mà nói, coi như tổ chức số.”

“Chỉ số, người a, buôn bán lời một trăm lượng bạc còn chưa đủ mua cho người vài món quần áo mới đây, cứ như vậy nói mạnh miệng” Diệp Lan giả bộ hơi giận.

“Ha ha, nương, yên tâm đi, hải nhi bảo chúng, sau đó chúng ta tuyệt đối sẽ quá tốt nhất sinh hoạt...” Sở Diệp kiên định nói.

Nhiều năm như vậy đau khổ sinh hoạt, người cũng nên hảo hảo hưởng phúc, nương, từ hôm nay trở đi, ta sẽ thay Sở Diệp chiếu cố thật tốt ngài, ta chính là Sở Diệp, Sở Diệp chính là ta.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Kỹ năng Ma Pháp Tiến

Converter By TRUYENCVT

Buổi tối, đầy sao lóe lên, treo đầy bầu trời.

Dị giới ánh trăng, là thiên màu đỏ, tản ra quang mang nhàn nhạt, Sở Diệp ngồi ở nóc nhà, bụng một chén dị giới rượu ngon, nhìn xám trắng hiểu rõ ánh trăng.

Ly khai Địa Cầu đã nửa tháng, không biết bên kia phụ mẫu thế nào? Tuy rằng bọn họ bình thường chỉ lo kiếm tiền, rất ít cùng mình liên lạc cảm tình, thế nhưng dù sao cũng là cha mẹ ruột.

Suy nghĩ một chút, Sở Diệp lại nghĩ tới Diệp Lan, cái kia toái nguyệt ở trên mặt để lại sỗ bết dấu vết nữ nhân, cái kia chiếu cố một sỏa mà mười mấy năm nữ nhân.

“Yên tâm đi, nương, ngài chính là ta nương, ta nhất định sẽ mang theo người ngao du ở nơi này giữa thiên địa.”

Uống một ngụm rượu ngon, Sở Diệp nhìn xa bầu trời ánh trăng, thầm nghĩ trong lòng, không biết tháng này lượng có đúng hay không cùng trên địa cầu như nhau, chính dưới chân thổ địa có đúng hay không một chỗ khác không gian Địa Cầu đây?

“Đang mong đợi một ngày nào đó, ca trở thành trong thiên địa chí tôn, muốn đi đâu liền đi đó, thiên hạ chúng thần kiến ta đều xưng huynh gọi đệ, thiên hạ tái vô ngã không thể đi chỗ, thiên hạ tái không thể trở ta người, thiên hạ tái vô ngã không biết chỗ!” Sở Diệp trong lòng rộng to hơn, một hơi thở uống cạn sạch bầu rượu trong vòng rượu.

Trở lại phòng trong, Diệp Lan đã đi vào giấc ngủ, Sở Diệp đi tới bên cạnh nàng, lẳng lặng nhìn nàng một hồi, mới xoay người trở về nhà.

Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Hiếu Tử, tặng người khác hữu hảo độ 10.

Cảnh giới: Nhập Đồ đại viên mãn (tiếp theo cấp vì Luyện Khí sơ kỳ.)

Kỹ năng điểm: 3

Kỹ năng: Tiểu Hóa Cầu 1 cấp

Linh Thạch: 550

Hồn châu: 505

Ngân lượng: 4904

Kinh nghiệm giá trị: 900 (1600)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

Xem qua tin tức, Sở Diệp phát hiện sinh ra một ngân lượng, thậm chí có thể là chính tiếp xúc đến ngân lượng, cho nên mới xuất hiện tin tức, dù sao Hệ Thống có thể là có thêm nhìn thấy cái gì liền có thể tái nhập phương diện kia tư liệu năng lực.

Hắn nhìn quét trên bàn cây đèn, tin tức nhất thời xuất hiện, nhìn quét phòng trong gì đó, tin tức đều rất toàn diện.

“Đây chính là một hảo kỹ năng, thuộc về trong trò chơi mặt tự mang kỹ năng, vạn vật giám định, cũng là ngoại gia đặc biệt kỹ năng, bất quá bây giờ còn không có thăng cấp, chỉ có thể thấy một bộ phận thuộc tính.”

Chơi một lúc lâu, Sở Diệp có chút uể oải, cái này mới dừng lại, chuẩn bị học một ít mới phù chú cùng kỹ năng.

Mở phó chức nghiệp Phù Chú Sư kỹ năng, có thể học tập phù chú không nhiều lắm, Sở Diệp kỹ năng điểm hữu hạn, tạm thời học tập một đối với hắn hữu dụng nhất kỹ năng, Thổ Độn phù.

Thổ Độn phù: Mượn thổ địa lực, xuyên toa sở ngoài mười dặm.

Nhấn một cái, theo học tập thành công nhắc nhở, hắn cũng biết Thổ Độn phù họa pháp.

Thổ Độn phù, chính thể như là một hế đất tự, trung gian một cái đại đạo thông suốt, ở đất chữ phía trên, một cây dây nhỏ tương liên.

Hiểu sau, Sở Diệp đóng cửa phù chú kỹ năng lan, sau đó mở nhân vật kỹ năng, cái này vừa nhìn, nhất thời kinh ngạc đến ngây người, về mặt chấn động.

“Chúc mừng Sở Diệp lần đầu tiên mở nhân vật kỹ năng, thân thể kiểm tra đo lường hoàn tất, vì ngũ hành huyết mạch, ngũ hành linh căn, ngũ hành thánh thể, sở hữu kỹ năng biến hóa làm lại đưa, có thể học tập ngũ hành sở hữu kỹ năng, hậu kỳ Hệ Thống thăng cấp sẽ khởi động đổi nhiều chức năng, kính xin chờ mong!”

Theo nhắc nhở âm Tiêu Thất, kỹ năng lan bạch quang bao trùm, một hồi thật lâu mà, mới có thể thấy rõ ràng.

Nhân vật kỹ năng lan không có gì lớn phân loại, toàn bộ hay căn cứ đẳng cấp sắp hàng, hiện tại Sở Diệp là Nhập Đồ đại viên mãn, có thể tu luyện kỹ năng dĩ nhiên cao tới hơn mười người.

Trong đó đại bộ phận đều là một ít tương tự với Tiểu Hóa Cầu pháp thuật, Sở Diệp chỉ là thô sơ giản lược nhìn thoáng qua, không có học tập, kỹ năng điểm vốn là hữu hạn, hắn không cần thiết đi học tập này vô ích chỗ kỹ năng, chỉ do lãng phí.

Hiện nay Sở Diệp công kích pháp thuật chỉ có một Tiểu Hóa Cầu, Phù Chú thuật có Chi Huyết phù cùng Thổ Độn, coi như bằng có phòng ngự cùng trốn chạy kỹ năng, chỉ kém một chút hữu hiệu công kích.

Cần nhắc dưới, Sở Diệp học tập một công kích kỹ năng, cũng là hiện nay mới thôi,

Hắn có thể học tập kỹ năng mạnh nhất.

Ma Pháp Tiến: Sử dụng là lúc mũi tên mang vào linh lực, đối với địch nhân tạo thành thương tổn.

Ma Pháp Tiến, Sở Diệp nhớ kỹ chắc là đã từng nhất khoản kinh điển trong trò chơi mặt kỹ năng, thuộc về công kích tầm xa, ngay từ đầu tính chưa tính là cường đại, thế nhưng Sở Diệp học tập chủ yếu là để phía sau bạo liệt tiến, đương nhiên phía còn có cường đại hơn.

Sở Diệp không biết là, hắn hiện tại đã biến thành tiên võ song tu, đứng ở điểm xuất phát trước mặt nhất.

Đem hai người kỹ năng điểm toàn bộ điểm ở Ma Pháp Tiến trên, Sở Diệp đóng kỹ năng lan, không kịp chờ đợi muốn thực nghiệm một chút, thế nhưng nhưng không có mũi tên, chỉ có thể thôi.

Lá bùa bãi để lên bàn, Sở Diệp cầm lấy lang mi, dính linh mực, trong tay như là nhẹ bỗng lông vũ nhưng là lại lại cứng cáp hữu lực mà bắt đầu rồi huy động.

Nếu là phù chú Đại Sư thấy Sở Diệp vẽ bùa quá trình, tất nhiên sẽ kinh ngạc không gì sánh được, Sở Diệp thạo trình độ quả thực đáng sợ, coi như là bọn họ là cao cấp Phù Chú Sư cũng vô pháp đạt được.

Chi Huyết phù xác xuất thành công bây giờ là 95%, hơn nữa lang mi phụ gia thuộc tính, xác xuất thành công đề cao thật lớn, đồng thời còn mang theo công kích, tuyệt đối là kinh thể hãi tục, Sở Diệp vẽ hơn - ba mươi trương mới ngừng tay.

Chương ba mươi lăm Chỉ Huyết phù, hấn làm xong phân phối, 5 trương mang theo phụ gia thuộc tính cấp Diệp Lan dùng để phòng thân, mặt khác 20 trương cấp Khúc Tuấn Mai để cho hấn đi mai, lời ít tiền, đương nhiên 20 trương toàn bộ đều là không mang theo phụ gia thuộc tính. Về phần còn dư lại mười trương, Sở Diệp liền tùy thân mang ở trên người.

Cầm lấy lang mi, Sở Diệp lần thứ hai xuất ra lá bùa cửa hàng ở trên bàn, bắt đầu vẽ Thổ Độn phù.

...

“Hanh! Tức chết ta, cái này xấu nương 2 phân mình không có đem ta để vào mắt, cũng dám nói chuyện như vậy, thực sự là phản hấn!” Nhị thái thái ở trong phòng phát sinh trận trận rống giận. Ở bên cạnh nâng, ngồi tam thái thái, Sở Không, đứng tiểu Hồng, tiểu Lâm.

Sở Không đối Sở Diệp cũng là thập phần phần hận, ngày hôm nay phát sinh sự hấn cũng biết, tức giận nói: “Cái này Sở Diệp là thật không muốn đứng ở Sở gia a!”

Đối với lúc đầu ở Phù Chú học viện, Sở Diệp của mọi người nhiều người trước mặt đánh bại hấn, đồng thời nhục nhã hấn trắng cảnh rõ ràng ở trước mắt, Sở Không hận không thể sẽ đi ngay bây giờ giết chết Sở Diệp giải hận.

Nhị thái thái biết Sở Không chuyện bị đánh, nói rằng: “Không Nhị, ngươi không phải nói rõ ngày Phù Chú học viện sẽ khai trừ Sở Diệp tên khốn kia cùng cái kia nhân xấu xí sao?”

Sở Không gật đầu, nhìn hạng nhất thông minh thông minh mẫu thân, nói rằng: “Ngươi muốn làm gì?”

Nhị thái thái sắc mặt âm lãnh, nói rằng: “Nhân xấu xí cùng tiểu hỗn đản lần này là nhất định phải cần xuất Sở gia, thì là Sở Trung Thiên lưu lại bọn họ, ta cũng sẽ để cho bọn họ cút đi, bất quá trước đó, chúng ta như phải thật tốt nhục nhã bọn họ một phen mới được.”

Nhị thái thái đối Sở Diệp hận muốn chết, đối Diệp Lan cũng là thấy đã nghĩ thổ, ngày hôm nay lại bị hai người này nhục nhã, thù này không báo, thật sự là không cam lòng.

Ngày mai sẽ là nhân xấu xí cùng con của hấn bị khai trừ thời gian,) đến lúc đó bọn họ nhất định sẽ bị đuổi ra Sở gia, bởi vì bọn họ sẽ cho Sở gia mất mặt, thế nhưng nàng không muốn tự tiện nghi như vậy a Diệp Lan cùng Sở Diệp, nàng muốn để cho Diệp Lan cùng Sở Diệp mẹ con triệt để ở trong thành này ngày ngộ không đi xuống.

Sở Không không rõ mẹ của mình có ý tứ, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Nhị thái thái giải thích: “Như vậy, ngày mai nếu là họp, như vậy toàn trường học sinh còn có các người sư phụ tôn hấn là đều ở đây, chúng ta đi trước cho thấy thái độ, đã nói Sở Diệp cùng Diệp Lan không còn là chúng ta Sở gia người của, chúng ta đầu tiên cùng bọn họ đoạn tuyệt quan hệ, như vậy tài năng không cho Sở gia mất mặt.”

“Cái này ta tán thành, như vậy bằng hung hăng rút Sở Diệp một cái tát, sau đó thì sao?” Sở Không hơi hưng phấn nói rằng.

“Sau đó, chúng ta liền đem Sở Diệp khừ sự đa truyện truyện, để cho Phù Chú học viện người của đều biết sự tích của hấn, tới hậu học viện đưa hấn khai trừ thời gian, chúng ta còn có thể nương trung thiên để hấn tặng lễ mười lần nguyên do lần thứ hai hung hăng nhục nhã hấn, thậm chí còn có thể mượn cơ hội cho hấn vài cái tát, cứ như vậy, bởi vì mọi người chỉ trích, hơn nữa nội tâm hấn hổ thẹn, chắc chắn sẽ không trở tay.”

Sở Không đánh một phát, không thể không nói, không thể không nói mẹ của mình thân hay tàn nhẫn, thế nhưng nghe nương theo như lời nói, thật là càng ngày càng hưng phấn, thực sự hận không thể bắt người đến ngày mai.

“Sở Diệp, ngươi lại dám đánh ta, lúc này đây ta để ngươi biết, cái gì gọi là hối tiếc không kịp.”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Ghê tởm Tôn Nghiên

Converter By TRUYENCVT

Ánh nắng tươi sáng, gió nhẹ phơ phất, ngày hôm nay tịnh chưa tính là nhiệt, Phù Chú học viện phát thanh tràng thượng, ngồi từng hàng đệ tử, Sở Diệp

cùng Dương Hạo chờ người ngồi chung một chỗ, nhìn phía trên đài cao.

Ở đầu tiên vào mắt là Sở Trung Thiên, sau đó là Sở Diệp đại nương, Nhị nương, tam nương 5 nương, còn có mấy người huynh đệ, Sở gia người hầu như toàn bộ trình diện.

Nhìn mấy người không vui sắc mặt, Sở Diệp lòng biết rõ mấy người này là tới xem chuyện cười của hắn mà thôi, mấy người phụ nhân không cần nói, thậm chí ngay cả Sở Trung Thiên nhìn về phía mình nhăn nhó cũng là như vậy thất vọng phần nộ, hắn không khỏi lạnh lùng cười.

Ở đài cao ngay chính giữa, để hai tờ to lớn điều long chiếc ghế, mặt trên ngồi mấy người chưa từng gặp mặt lão nhân, tuy rằng cách xa nhau thật xa, thế nhưng lại có một loại khí thế lẫm nhẫm cảm giác, hiển nhiên điều không phải hơi hợm hạ người.

Lúc này, xa xa viện trưởng Bạch Thanh Phong mang theo đoàn người hạo hạo đang đi tới, sắc mặt ngưng trọng.

Sở Diệp đảo qua Bạch Thanh Phong, xem hướng về phía sau, có Phong Nguyên lão đầu, tái sau này xem, hắn dĩ nhiên thấy được Khúc Tuấn Mai.

“Khúc Tuấn Mai, hắn thế nào tới?” Sở Diệp nói thầm

“Ngươi nói cái gì? Ai tới a?” Dương Hạo nghi ngờ hỏi.

Sở Diệp cười cười, “Một, chỉ là thấy đến một người quen.”

Đối với Khúc Tuấn Mai, Sở Diệp cũng không có quá giải thích thêm, Khúc Tuấn Mai thân phận không bình thường, có thể nói coi như là Phù Chú học viện viện trưởng Bạch Thanh Phong cũng phải lễ nhượng ba phần, nếu là hắn một ngày giải thích. Sợ là không đủ.

Lúc này tràng diện tựa hồ càng ngày càng lớn, người tới cũng càng ngày càng nhiều, từng cái một lão giả, mặc đẹp đẽ quý giá kỳ giả bộ người tới hiện trường, toàn bộ ánh mắt đảo qua một lần Sở Diệp, tuy rằng không rõ ràng, thế nhưng đích đích xác xác mỗi người đều nhìn lướt qua.

Dương Hạo nói thầm nói: “Kỳ quái, không phải là khai trừ sở Diệp huynh đệ sao? Có cần phải làm như vậy không? Dĩ nhiên tới người nhiều như vậy.”

Sở Diệp trong lòng cũng bắt đầu bồn chồn, chuyện đã xảy ra hôm nay tình đích xác quá kỳ quái, nếu chỉ là khai trừ hắn, làm sao sẽ lớn như vậy thanh thế.

Nhìn trên đài mọi người, Sở Diệp thấp giọng hỏi: “Dương Hạo huynh, ngươi nhận thức những người đó sao? Ta thế nào chưa từng có gặp qua?”

Dương Hạo nhìn Sở Diệp, mặt mang khổ sở nói: “Huynh đệ, kỳ thực ngươi đương sơ hắn là nghe ta cấp Phong Nguyên lão sư nói khiêm, bằng không cũng sẽ không có sự tình hôm nay a, ngươi biết hôm nay tới đều là một ít gì người sao?”

Sở Diệp lắc đầu không biết.

“Ngươi xem, hàng thứ nhất tam mệnh lão giả, là chúng ta Phù Chú học viện người sáng lập, thực lực bọn hắn cao cường, đến nay đã đạt đến Trúc Cơ hậu kỳ, thật thật tại tại người tu tiên.”

“Mạnh như vậy!” Sở Diệp không khỏi mở to hai mắt, lần thứ hai nhìn về phía ba gã lão giả, lần đầu tiên xem chẳng qua là cảm thấy khí thế lẫm nhẫm, hiện tại nhìn nữa, quả nhiên là tiên phong đạo cốt.

“Còn không cần như vậy, ba người bọn họ trung gian một người, tên là đàn tam huyền ngang, không chỉ có là một gã người tu tiên, còn là một gã sửa võ giả, võ đạo tiên đạo đồng tu! Nghe nói là nhất tu tiên môn phái đệ tử nòng cốt đây!”

Dương Hạo nói xong, mặt mang kiêu ngạo.

Tu tiên môn phái không có thế như vậy như Phù Chú học viện, Phù Triệu môn chỗ như vậy, tu tiên môn phái nếu bị gọi môn phái, như vậy ít nhất cũng là có một gã kết đan lão tổ tọa trấn, nhưng là chân chính thông thiên động mà cao nhân, bên trong cánh cửa đệ tử càng vô số.

Tu tiên môn phái người của tùy tiện phái ra một có thể đánh bại Phù Chú học viện bằng xếp hạng người, Dương Hạo càng với gia nhập môn phái vi quang vinh.

Sở Diệp biết tu tiên, thế nhưng đối với sửa võ cũng không hiểu rất rõ, hỏi: “Dương Hạo huynh, không biết sửa võ là cái gì?”

Dương Hạo vì lẫm, cười nói: “Sở Diệp, ta làm sao biết cái gì là sửa võ, bất quá ta nghe ta phụ thân thuyết, sửa võ cùng tu tiên khác nhau lớn nhất là người tu tiên sử dụng linh lực là việc chính, chủ yếu là pháp khí, pháp thuật công kích, mà sửa võ giả cũng chia làm rất nhiều, tỷ như 1. Kiếm khách, Cung Tỉn Thủ, chờ một chút, hơn nữa ta nghe cha thuyết ở phía tây, thậm chí còn có Ma Pháp Sư, cùng chúng ta Đông Phương người tu tiên rất tương tự...”

Ma Pháp Sư, Cung Tỉn Thủ, Sở Diệp vừa nghe liền minh bạch là cái gì a, sửa võ phỏng chừng cũng chính là phương tây phương thức tu luyện, cùng hắn chơi được một ít bạn trên mạng rất là tương tự,

Chức nghiệp rất nhiều.

Sở Diệp nghĩ đến ma pháp của mình tiến, thầm nghĩ vậy hẳn là là thuộc về Ma Pháp Sư kỹ năng, nhưng là lại lại cùng đã từng nhất khoản đen sẫm trò chơi Amazon kỹ năng tương tự, tái nhìn một chút kỹ năng lan, Sở Diệp có thể xác định, hẳn cũng là tiên vô song tu, ở thế giới này cũng là lòng phượng và sừng lân.

Sở Diệp chờ ra trong lúc, nhân số đã tới không sai biệt lắm, Bạch Thanh Phong gió êm dịu nguyên ngồi chung một chỗ, ánh mắt nhiều lần nhìn phía Sở Diệp, Sở Diệp đều cảm giác được không có ý tứ.

Tôn Nghiên ngồi ở hàng thứ nhất, cự ly Sở Diệp ba người cự ly, thấy trên đài sở ánh mắt của người tất cả đều nhìn quét Sở Diệp, khóe miệng không khỏi lộ vẻ một tia cười nhạt, Sở Diệp, không có một người thực lực tiểu tử ngốc, lại vẫn vọng tưởng cùng ta nhắc lên quan hệ, thật không biết ta khi còn bé làm sao sẽ coi trọng hẳn.

Tôn Nghiên càng nghĩ càng giận, nhìn không được hừ một tiếng, nói: “Người nào đó ngày hôm nay sẽ bị khai trừ, cũng không biết có phải hay không là thực sự thiếu đầu óc, cũng dám chống đối sư tôn, nói năng lỗ mồm, cái này được rồi, Sở bá bá mặt mũi của đều bị mất hết.”

Dừng một chút, nàng còn nói thêm: “Bất quá mình bạch đạo lý nhân đều biết, như vậy chưa tính là Sở bá bá sai lầm, ai bảo người nào đó là một kẻ ngu si, cả ngày không có việc gì, không không chịu thua kém đây!”

Sở Diệp tự nhiên chỉ đạo Tôn Nghiên nói tới ai, trong lòng hung hăng mắng vài câu tiện nhân, lại cũng không nói nói, tràng cảnh này, lười phản ứng.

Dương Hạo là một bạo tính tình, lúc nhỏ chỉ có Sở Diệp một người bạn, sở dĩ rất là quan tâm Sở Diệp, Tôn Nghiên nói Sở Diệp không thêm đề ý, thế nhưng hẳn lưu ý, lập tức liền nạt nhỏ: “Tôn Nghiên, ngươi con mẹ nó có ý tứ, ngươi cứ như vậy hận Sở Diệp, UU đọc sách khi còn bé người nào con mẹ nó để ngươi đa lần bị thương này, là ai để ngươi thiếu chút nữa bị dã thú ăn?”

Tôn Nghiên nghe vậy, thoáng có vẻ có chút trầm mặc, khi còn bé chuyện tình rõ ràng ở trước mắt.

“Tôn Nghiên, sau đó ta bảo vệ ngươi.”

“Tôn Nghiên, ngươi yên tâm, người này sợ ta, ngươi nhanh lên một chút chạy...”

“Tôn Nghiên, của ngươi thanh mai trúc mã tại sao là Sở Diệp a? Cái phế vật cùng kẻ ngu si?”

“Tôn Nghiên, ngươi dĩ nhiên cùng một kẻ ngu si chơi hơn mười năm, thực sự là đề tiện...”

“Không được, không.. Hẳn chỉ là một kẻ ngu si, nhất cái phế vật, hẳn không xứng cùng ta cùng một chỗ.” Tôn Nghiên quát khê, Sở Diệp khi còn bé đối với nàng là hảo, thế nhưng mọi người hội lớn lên không phải sao? Nàng không thể chịu đựng được người khác một câu kia cú châm chọc, nàng cho rằng cùng Sở Diệp người như vậy cùng một chỗ hay kém một bậc.

Dương Hạo nghe vậy lửa giận thiêu đốt, nổi giận mà sẽ đứng lên trừu Tôn Nghiên, nhưng là lại bị Sở Diệp ngăn cản.

Hắn nhàn nhạt liếc Tôn Nghiên liếc mắt, đối Dương Hạo nói: “Dương Hạo huynh, vô phùng, chó cắn a ngươi, ngươi hà tất tái giáo trở về, chó lấy nhất chủy bản mao.”

Dương Hạo nghe vậy nhất thời cười ha ha.

Đây là một chỉ tên một chỉ vào họ, lại đem Tôn Nghiên mắng một lần.

Tôn Nghiên làm sao sẽ nghe không ra nói bên trong ý tứ, chỉ vào Sở Diệp, mặt cười đỏ bừng, “Sở Diệp, ngươi...”

Hít sâu một hơi, nàng đề xuống lửa giận trong lòng nói: “Tùy ngươi thuyết, để cho ngươi cũng sẽ bị làm trò mặt của nhiều người như vậy bị khai trừ, ta xem ngươi còn có thể cười được, đại phế vật!”

“Ta cười không cười ra tiếng, còn tù không ngươi làm ơn!” Sở Diệp một tiếng hừ lạnh, tuy nói hẳn là nam nhân sẽ không dễ dàng đá nữ nhân, thế nhưng hẳn nhưng là sẽ sát nhân.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Chúng ta nói ra suy nghĩ của mình!

“Được rồi, chư vị đệ tử, chư vị trưởng lão, viện trưởng, còn có các vị Phù Triện môn tiền bối, thật tinh hoan nghênh các người đến đây cổ động, ta Bạch Thanh Phong thật sự là cảm giác được về vang cho kẻ hèn này a!”

Bạch Thanh Phong sắc mặt mừng rỡ, nhìn người, hẳn thật không ngờ đem Chỉ Huyết phù cho huyền tử ngang trưởng lão sau, dĩ nhiên sau bật người truyền tới người nhiều như vậy trong tay, dĩ nhiên đem cao hơn Phù Chú học viện cấp một Phù Triện môn đều hấp dẫn mà đến.

Nhìn lướt qua tọa ở phía sau Khúc Tuấn Mai, Bạch Thanh Phong hơi câu nệ, thế nhưng dù sao làm nhiều năm như vậy viện trưởng, còn là bật người bảo trì trấn định, nói rằng: “Hôm nay, người toàn bộ đều cũng có danh đại nhân vật, ta giới thiệu sơ lược một chút.”

“Ngồi ở bên cạnh ta chính là, Phù Chú học viện tam vị tiền bối, thực lực cường đại, Phù Chú học viện liền là bọn hắn khéo tay sáng tạo, đại gia hoan nghênh.”

Dưới đài tiếng vỗ tay cuộn cuộn, trên đài ba người gật đầu.

Bạch Thanh Phong khoát khoát tay, sau đó nhìn dưới náo nhiệt mọi người, bắt đầu dĩ cho mình gia trị hé ra khuếch đại âm thanh phù, sau đó tiếng sấm liên tục vậy thanh âm phát sinh: “Cái này hữu biên chính là Phù Triện môn Khúc Tuấn Mai khúc tiền bối!”

“Cái gì!”

“Trời ạ, là Phù Triện môn người của, bọn họ thế nhưng một bán tu tiên nơi a, muốn đi vào quả thực khó khăn càng thêm khó khăn a!”

...

Tất cả mọi người sôi trào, đám không thể tư nhìn Khúc Tuấn Mai.

“Dĩ nhiên là Phù Triện môn người của, Sở Diệp, Phù Triện môn a!” Dương Hạo cũng không ngoại lệ, ghé vào Sở Diệp bên tai hét lớn.

“Phù Triện môn làm sao vậy!” Sở Diệp bĩu môi, khinh thường nhìn Khúc Tuấn Mai, trong lòng mắng một câu, thăm nghĩ lúc này đây Khúc Tuấn Mai có thể rút cuộc xuất thân danh tiếng, phỏng chừng có thể lung lạc không ít người tâm.

“Thế nhưng, Phù Triện môn có như vậy nổi danh?”

“Quả nhiên là phế vật, cũng không biết người nhiều năm như vậy đều đã làm gì, thậm chí ngay cả Phù Triện môn chuyện tình cũng không biết.” Tôn Nghiên châm chọc, “Nga, ta hiểu được, kẻ ngu si mà thôi, còn có thể khần cầu một kẻ ngu si có thể biết chút ít cái gì đây!”

Sở Diệp lười phản ứng năng, hỏi: “Dương Hạo huynh, cái này Phù Triện môn có cường đại như vậy? Vì sao tất cả mọi người muốn sôi trào cảm giác?”

Dương Hạo kích động nhìn Khúc Tuấn Mai, giải thích: “Sở Diệp, tuy rằng ca ca ta không biết người vì sao bỗng nhiên trở nên như vậy kỳ quái, thế nhưng trước kia người cả ngày không biết suy nghĩ gì, đối với Phù Triện môn đã không có giải, thế nhưng, Phù Triện môn lại là chúng ta cái này phạm trần đang lúc cường đại nhất, lại duy nhất một có thể cùng tu tiên môn phái chân chính có liên lụy môn phái.”

“Phù Triện môn người sáng lập không có ai biết hẳn tên gì, nói chung đều là bọn hắn môn chủ phụ trách toàn bộ Phù Triện môn, nhưng là bọn hắn môn chủ thực lực đã là kết đan lúc đầu, thậm chí có thể chống lại một tiểu tu tiên môn phái, bất quá Phù Triện môn tổng bộ cũng không dễ tìm, người bên ngoài muốn đi vào cũng rất khó.”

Sở Diệp nghe xong những lời này, đối với Phù Triện môn lý giải cũng là càng sâu một tầng, chính thế mà nói Phù Triện môn thực lực xa xa cao hơn Phù Chú học viện, nói trắng ra là, Phù Triện môn đã đứng hàng tu tiên môn phái phạm trù, đã không thuộc về phạm giới.

Mà Phù Triện môn ở thế gian đều là một ít đệ tử bình thường phụ trách, tỷ như Phù Triện Các, phỏng chừng Khúc Tuấn Mai chính mình cũng không biết làm sao tiến nhập Phù Triện môn tổng bộ!

Bất quá hẳn khởi sẽ vì này Chỉ Huyết phù tự như vậy ăn nói khép nép? Hiển nhiên không quá hiện thực!

Kỳ thực Sở Diệp phỏng đoán cũng không sai, Khúc Tuấn Mai cũng chính là thuộc về phân bộ thế lực nhỏ, muốn đi vào Phù Triện môn tổng bộ, hẳn đích xác vô pháp làm được, thậm chí thuyết Khúc Tuấn Mai ngay cả Phù Triện môn tổng bộ ở nơi nào đều không rõ lắm, hẳn mỗi lần cũng chính là phụ trách đem kiếm được tiền tài đưa cho hàng năm phụ trách lại thu người của mà thôi.

Mời chào Sở Diệp, nói không chừng cũng chỉ là hắn muốn kiếm chút khoản thu nhập thêm mà thôi.

“Phù Triện môn hiện tại đã trở thành kỳ lân ngọn núi phụ thuộc, các người dĩ nhiên ngay cả điều này cũng không biết, quả nhiên là vật hợp theo loài!” Tôn Nghiên miệt thị nhìn Dương Hạo liếc mắt, ánh mắt chẳng đáng.

Quả nhiên là một kẻ ngu si, một cùng kẻ ngu si lâu cũng mau biến thành kẻ ngu si a, hai người này cùng một chỗ thực sự là tuyệt phối.

Dương Hạo ánh mắt phun hỏa, cái này Tôn Nghiên thực sự là càng ngày càng càn rỡ, quả thực không đưa hắn để vào mắt, nương không phải là leo lên học viện bảng xếp hạng Sở Không sao? Lão tử còn là thứ chín đây!

Vẫn ần ần Dương Hạo cũng lười tái dễ dàng tha thứ,

Nghiêng đầu qua chỗ khác nói rằng: “Ta nói hai chúng ta nói, ngươi tiện nhân này ở một bên hạt ồn ào cái gì?”

Dương Hạo sẽ không mắng chửi người, mắng rất trắng ra, thế nhưng rất hết giận, đem Tôn Nghiên tức giận không nhẹ! Quay đầu liếc mắt nhìn xa xa, Sở Không cùng nàng cách xa nhau hơn hai mươi cá nhân, lập tức cũng không dám nhiều lời, hừ một tiếng, nói: “Đợi lát nữa chờ bị khai trừ đi!”

“Vẫn là câu nói kia, khai trừ không ra trừ, cũng không có chuyện của ngươi!” Sở Diệp giọng của rốt cục mang cho a băng lãnh.

...

Trên đài cao, Bạch Thanh Phong đã giới thiệu xong người, ánh mắt thoáng qua trong lúc đó trở nên nghiêm túc, hẳn còn có ý lần thứ hai sử dụng tam trường khuếch đại âm thanh phù, thanh âm nhất thời lần thứ hai mở rộng gấp ba.

Lần này từ không chỉ có là những người khác, ngay cả Sở Diệp cái này bản thân chẳng quan tâm mình bị khai trừ không bị khai trừ nhân cũng là không khỏi bĩ môi, trong lòng mắng: “Nhật hán tổ tiên, không phải là khai trừ lão tử? Nói thẳng không thì phải, lại vẫn làm nhục ta như vậy, nhiều như vậy khuếch đại âm thanh phù, rất sợ người khác nghe không được phải không?”

Dương Hạo cũng bị Bạch Thanh Phong cử động dọa cho ngây ngô, ngạc nhiên nói: “Sở... Sở Diệp, ta động cảm giác cái này hai lão giống như là muốn xử quyết ngươi dường như...”

Sở Diệp không trả lời Dương Hạo, mà là ánh mắt nhìn chăm chăm Khúc Tuấn Mai phương hướng, chỉ thấy hắn quay Sở Diệp cười cười, môi khẽ nhúc nhích.

Cau mày nhìn Khúc Tuấn Mai hình dáng của miệng khi phát âm, Sở Diệp trên mặt biểu tình cũng càng ngày càng đặc sắc, tối hậu nhin không được lên tiếng nở nụ cười.

Hình dáng của miệng khi phát âm rõ ràng là: “Sở Diệp huynh đệ, tại hạ bội phục, lão gia hỏa kia dĩ nhiên đem ngươi phong làm khách khanh trưởng lão, thuộc về Phó viện trưởng cấp bậc, thật sự là để cho tại hạ mở rộng tầm mắt a!”

Nguyên lai điều không phải khai trừ ta, là để cho ta đương khách khanh trưởng lão? Ha ha! Sở Diệp cười to trong lòng, ánh mắt mang theo trào phúng nhìn này châm chọc người của chính mình, Tôn Nghiên, Sở Không, còn có hắn đại nương, Nhị nương, tam nương chờ một chút, cùng với hắn nhất tâm chán ghét cha của hắn, Sở Trung Thiên.

Các ngươi không đều đã cho ta muốn khai trừ sao? Không đều ngóng nhìn ta bị khai trừ? Hanh, ta muốn cho các ngươi nhìn, ta Sở Diệp không có thể như vậy ai cũng có thể lái được ra!

Yên tâm, Sở Diệp ngồi ở tại chỗ, ánh mắt thập phần bình tĩnh, vẫn mang theo dáng tươi cười.

Cứ như vậy, này thấy Sở Diệp người của đều thập phần không giải thích được, nhân mã này thượng sẽ bị khai trừ, thế nào còn như vậy hài lòng? Không nghĩ ra bọn họ chỉ có thể đem đây hết thấy quy kết vì Sở Diệp bị sợ choáng váng!

“Ai, hảo đoạn đoạn một người, lại bị sợ choáng váng!”

“Đúng vậy, bất quá ta nếu như bị khai trừ, phỏng chừng cũng cùng hắn không kém bao nhiêu đâu, Phù Chú học viện cỡ nào khó khăn tiến ngươi cũng không phải không biết!”

Sở Diệp nghe vậy, về mặt hắc tuyến.

Dương Hạo lo âu nhìn Sở Diệp, tiến lên ôm bờ vai của hắn, an ủi: “Lá cây, đừng lo lắng, thì là ngươi bị khai trừ, ta cũng vậy huynh đệ của ngươi, cùng lắm thì sau đó ngươi theo ta, bảo chứng ngươi không chết đói!”

Hắn cũng nghe nói Sở Diệp nếu là bị khai trừ, liền không thể đứng ở Sở gia, cho nên mới như vậy thoải mái.

Sở Diệp cảm động nhìn Dương Hạo liếc mắt, không khỏi ước ao khỏi Sở Diệp lai, lại có như thế một hảo huynh đệ.

“Được rồi, hiện tại tất cả chuẩn bị sắp xếp, ngày hôm nay nhiều người như vậy lai, chính là muốn tuyên bố nhất kiện chuyện trọng đại!” Bạch Thanh Phong thanh âm của truyền khắp ở mỗi khắp ngõ ngách, mỗi người đều có thể đủ nghe được.

Vào thời khắc này, bỗng nhiên mấy người đồng thời mở miệng: “Chờ một chút, chúng ta có chuyện muốn nói!”

Chương 16: Khách khanh trưởng lão

Converter By TRUYENCVT

Bạch Thanh Phong có chút không vui nhìn thoáng qua người nói chuyện, vừa nhìn là Sở gia mọi người, nhất thời hết giận, bọn hắn bây giờ có thể là vì Sở Diệp mở cái này đại hội, cũng không thể chọc tới Sở gia người, miễn cho cùng Sở Diệp trong lúc đó phát sinh không hài lòng, lập tức hơi tiểu ý nói rằng: “Mời nói!”

Sở Trung Thiên thấy thế, nhất thời có chút được sủng ái ngang nếu kinh cảm giác, Phù Chú học viện tùy tiện một người đều tầm không được, viện này trường thế nào khách khí như vậy? Thế nhưng hắn không biết đây hết thấy đều là bởi vì Sở Diệp, còn tưởng rằng viện trưởng vốn chính là hòa ái người, lập tức quay về một trong cười, nói rằng: “Hào, tại hạ Sở Trung Thiên, ngày hôm nay ta trước tiên là nói về một việc.”

“Ngày hôm nay ta muốn nói hay, ta Sở Trung Thiên không có Sở Diệp đứa con trai này, từ hôm nay trở đi, hắn cùng với ta Sở gia không hề quan hệ, bởi vì ta Sở Trung Thiên đâu bắt khởi người này!”

Sở Trung Thiên ngôn ngữ sắc bén, ánh mắt âm trầm, vốn có hắn còn không có ý định tố như thế tuyệt, thế nhưng khai trừ Sở Diệp dĩ nhiên người nhiều như vậy ở đây, còn có Phù Triện môn người của, nếu không phải cùng Sở Diệp phiết thanh quan hệ, sau đó bọn họ Sở gia rốt cuộc mất mặt ném quá, hắn không muốn mạo hiểm như vậy.

Sở Trung Thiên dứt lời, quay đầu lại nhìn thoáng qua Bạch Thanh Phong, phát hiện trong mắt hắn mang theo không giải thích được, mang theo có chút phần nộ, tuy rằng Sở Trung Thiên không biết tại sao phải như vậy, nhưng vẫn gật đầu ngồi xuống.

Theo hắn ngồi xuống, dưới đài nhất thời ồ lên, thế nhưng còn không có chờ người nghị luận, Sở gia Nhị nương cũng đứng lên, quát dẹp đường: “Ta Sở gia Nhị phu nhân, tuyên bố Sở Diệp mà ta không hề quan hệ, hắn cả ngày không có việc gì, quả thực mất hết chúng ta Sở gia mặt mũi của, hắn không xứng họ Sở, còn xuất Sở gia đi, mang theo của người cái kia xấu nung!”

“Còn có ta, Sở gia tam thái thái, Sở gia hay một bại hoại, mất mặt xấu hổ, Sở gia không chào đón ngươi!”

“Còn có ta, Sở gia đại phu nhân...”

Mãi cho đến Sở gia mọi người nói xong, người ở chỗ này đã là ngạc nhiên há to mồm, lập tức bộc phát ra đinh tai nhức óc tiếng thảo luận, Sở Diệp ngạc nhiên ngồi ở tại chỗ, cũng là không thể tin được, Sở Trung Thiên dĩ nhiên hội làm trò mặt của nhiều người như vậy thân thủ chặt đứt giữa bọn họ phụ tử quan hệ.

Sở Diệp đã triệt để thất vọng đau khổ, trông mặt của hắn mang theo hàn lãnh, mang theo đột như kỳ lai lạnh lùng.

Cái loại này lạnh lùng nhần thân, Dương Hạo ở Sở Diệp bên người tận mắt đến, thân thể của hắn chấn động, chạy tới trước nay chưa có hàn lãnh, ở trí nhớ của hắn lực, Sở Diệp chưa bao giờ sẽ có thân sắc tức giận, vẫn luôn là ngây ngốc ngờ ngác, thế nhưng ngày hôm nay, cũng để cho hắn không biết làm sao.

“Sở Trung Thiên, ha ha, hảo, ngươi đã nói như thế, như vậy ta từ nay về sau cũng sẽ không tái nhận thức ngươi!”

Sở Diệp nhìn trên đài mấy người, hít sâu một hơi, sau đó hừ lạnh, hy vọng Sở Trung Thiên kế tiếp sẽ không hỏi hận.

Nhân chỉ có ở gian nan nhất thời gian mới có thể nhìn ra được người nào đối với ngươi là thật tâm, chính như giờ này khắc này Sở Diệp, người nào quan tâm hắn người nào chẳng quan tâm hắn liếc mắt liền có thể nhìn ra được.

Trước không nói mười mấy năm qua Sở gia nhân thế nào đối đãi mình và Diệp Lan, chỉ là ngày hôm nay bọn họ theo như lời nói, Sở Diệp liền có thể tổng bọn họ xuống địa ngục, tuy nói sẽ bị người ta nói thành lục thân không nhận đại ma đầu, thế nhưng thuyết cũng đó là, hắn cũng không phải Sở Diệp, chẳng qua là đinh Sở Diệp túi da mà thôi.

Tôn Nghiên vẫn cười nhạt, đối Sở Diệp càng thêm hèn mọn, hiện tại đợi được mọi người nói xong, cũng đứng lên, theo của nàng đứng thẳng, người ở tại tràng tự nhiên an tĩnh lại, Phù Chú học viện chê cười, có người nói đã từng là Sở Diệp thanh mai trúc mã, ngày hôm nay cũng có một án nói.

Nàng hít sâu một hơi, lộ ra tiêu chuẩn Vi Tiểu, thế nhưng sắc mặt ứng hồng cùng bộ ngực trên dưới phập phồng vẫn có thể nhìn ra được ngày hôm nay Tôn Nghiên là cỡ nào kích động!

Ngày hôm nay sẽ triệt để phiết thanh cùng phe vật này quan hệ, sau đó tái cũng không cần lo lắng người khác rồi rãnh nói toái ngữ, nàng đã kích động đến hầu như nói không ra lời.

“Hôm nay, ta Tôn Nghiên cũng muốn nói một câu, trong ngày thường luôn có người thuyết cái kia Sở Diệp là cùng ta từ nhỏ đến lớn thanh mai trúc mã,

nhưng lại cùng ta luyện ái quá, thế nhưng ta muốn nói cho các người biết, vậy cũng là nói vậy, cháu ta nghiên tại sao có thể có hấn như vậy thanh mai trúc mã? Cháu ta nghiên là ai? Là Phù Chú học viện hoa hậu giảng đường, hấn phế vật kia thể nào xứng đôi ta? Sở dĩ còn xin mọi người sau đó không nên vũ nhục ta, ta ngại mất mặt...”

Dứt lời,

Nhìn mọi người lần thứ hai há to mồm, Tôn Nghiên hài lòng Vi Tiểu, sau đó ngồi xuống. Lúc này đây, rốt cuộc triệt để nói rõ a đi? Mỗi người đều nghe được, hơn nữa trên đài viện trưởng, sư tôn, thậm chí còn có Phù Triện môn người của đều nghe được, không người nào dám nói cái gì a đi?

Dương Hạo không ưa nhất như Tôn Nghiên như vậy nịnh nọt tiện nữ nhân, lập tức đứng lên quát dẹp đường: “Tôn Nghiên, ta không biết ngươi muốn giải thích cái gì? Như ta vậy nói cho người biết, Sở Diệp mới không có như người vậy thanh mai trúc mã, bởi vì chỉ do mất mặt!”

Sở Diệp cũng là bị Tôn Nghiên tức giận không nhẹ, thế nhưng hấn cũng không có đứng lên, lúc này đây hấn tuyền trạch nén giận, là bởi vì nhiều năm quen biết hiểu nhau, tiếp theo, những người này đều sẽ là hấn người xa lạ, từ nay về sau, hấn chỉ nhận thức hai người, Diệp Lan, còn có huynh đệ duy nhất, Dương Hạo.

Phong Nguyên nhẹ nhàng ho khan hai tiếng, sau đó nhìn về phía Bạch Thanh Phong, thấp giọng nói: “Đây là có chuyện gì?”

Bạch Thanh Phong bắt đầu dĩ lắc đầu, biểu thị không biết, hấn cũng không hiểu vì sao Sở gia nhân lại đột nhiên cùng Sở Diệp đoạn tuyệt quan hệ, phải biết rằng Sở Diệp hiện tại có thể là một khối hương bột bột, ai cũng muốn.

Dù sao cũng là nhân gia gia nội chuyện, Bạch Thanh Phong cũng không tiện thuyết, chỉ là phát phát tay, để cho mọi người an tĩnh lại, sau đó tiếp tục nói rằng: “Được rồi, hiện tại mọi người im lặng, kể tiếp ta kể tục.”

“Ngày hôm nay, chuyện ta nói là nhất kiện rất chuyện trọng yếu, quan hệ đến chúng ta Phù Chú học viện danh dự!”

Dưới đài người toàn bộ thẳng khởi cái lỗ tai, Tôn Nghiên càng hừ lạnh một tiếng, cùng Sở Không cùng nhau, về mặt chờ mong, nói làm bảm, Sở Diệp, tiếp theo cú người sẽ khai trừ rồi, sau này xem ta như thế nào trì người!

Bạch Thanh Phong hít sâu một hơi, nói tiếp: “Chuyện này hay về Sở Diệp chuyện tình, chúng ta gần đem hấn...”

“Trao quyền cho chúng ta Phù Chú học viện khách khanh trưởng lão, hưởng thụ cùng Phó viện trưởng bình khởi bình tọa quyền lực!!”

Một tiếng này rống vang vọng ở học viện, ngoại trừ trên đài cao thái nhân ngoại, phía dưới mọi người bao quát Sở gia người toàn bộ như là dưới mộng lấp đặt lò xo, thoáng cái bắn ra, nẩy nghìn nhân trong nháy mắt, nhất tề ngồi dậy, cùng nhau quát to: “Làm sao có thể!!!”

“Làm sao có thể! Điều này sao có thể!” Tôn Nghiên giống như là quả cầu da xì hơi, thoáng cái than ngã xuống đất, khuôn mặt không thể tin tưởng.

Sở Trung Thiên chờ người cũng là há to mồm, hai mắt trừng lớn, hoàn toàn không thể tin được, Sở Diệp dĩ nhiên không có bị khai trừ, mà là bị trao quyền vì khách khanh trưởng lão, đây chính là Phó viện trưởng cấp bậc.

Sở Trung Thiên hầu như sắp tan vỡ, hiện tại hấn không thể phiến chính mấy người miệng rộng tử, nhìn Sở Diệp thần sắc hoàn toàn bước chân a là ngay từ đầu lạnh lùng, mà là mang theo khẩn cầu cùng e ngại.

Sở Diệp chống lại ánh mắt của hấn, cười lạnh một tiếng, liền không rảnh để ý.

Sở Trung Thiên nhất thời ứa oái xuống tới, thấp giọng lẩm bảm nói: “Sai rồi. Ta thực sự sai rồi!”

Sở Diệp nhìn về phía Sở gia mấy người thái thái, các nàng về mặt sợ hãi, nàng lười xem, trực tiếp đảo qua Sở Không.

Lúc này Sở Không quả thực như là nỗi giận ác ma, sắc mặt dữ tợn, nắm chặt nắm tay, hấn không rõ, rõ ràng là muốn khai trừ Sở Diệp, tại sao phải bỗng nhiên biến thành khách khanh trưởng lão, vì sao đây hết thấy đều ngoài dự liệu của hấn.

Sở Không càng ngày càng tức giận, dĩ nhiên liễu lĩnh rống to, “Bạch Thanh Phong, vì sao, người ác mộng người điều không phải muốn khai trừ hấn sao? Hấn hay nhất tên khốn kiếp, nhất cái phế vật, vì sao người vốn có thuyết thu ta làm đồ đệ, lại vô duyên vô cớ đổi ý, trả lại cho cái phế vật này khách khanh trưởng lão, cái này đều là của ta, đây là ta!”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngữ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sở Diệp quyết định

Convert By TRUYENCVT

Bất thành linh tin tức đem Sở Không đã kích hầu như phát cuồng, đây hết thảy tại sao là Sở Diệp, mà không phải hần? Không, đây hết thảy đều là của hần, người nào cũng không thể thương, người nào thương, sẽ giết người nào!

Nổi giận Sở Không trực tiếp nhảy lên một cái, hai tay vỗ, cường đại linh lực toả ra, từng đạo băng nhận phát sinh, hướng về Sở Diệp công kích, dĩ nhiên nếu muốn giết a Sở Diệp.

Bạch Thanh Phong thấy thế, hơi biến sắc mặt, hét lớn một tiếng, nói rằng: “Phế vật, quả thực muốn chết.”

Đột nhiên, một đạo thân ảnh màu trắng Tiêu Thất ở trên đài, Bạch Thanh Phong trong nháy mắt xuất hiện ở Sở Không trước mặt, vung tay lên, cường đại linh áp trực tiếp đem Sở Không chấn thổ huyết, toàn ký hần một cái tát chém ra, đem Sở Không phiến bay ra ngoài.

Trở lại trên đài, Bạch Thanh Phong ánh mắt bất thiện, hần rốt cuộc minh bạch vì sao Sở gia nhân gấp như vậy cùng Sở Diệp đoạn tuyệt quan hệ, nguyên lai bọn họ căn bản không biết Sở Diệp sẽ bị phong làm khách khanh trưởng lão, bọn họ cho rằng Sở Diệp là muốn bị khai trừ.

“Một đám ngu xuẩn!” Bạch Thanh Phong khinh thường hừ một cái, nhìn về phía Sở Không, nói rằng: “Người này nỗ lực đánh lên chúng ta khách khanh trưởng lão, căn cứ quy tắc, lúc này lấy xử tử, nhưng là chuyện này ta không đáng định luận, Sở Diệp trưởng lão, tuyền giao cho ngươi.”

Nói, hần nhìn về phía Sở Diệp, đối kỳ mỉm cười.

Sở Diệp đứng lên, bình tĩnh thong dong, cũng không có bao nhiêu kinh hi, nhìn huyền tử ngang cùng Khúc Tuấn Mai bọn người là hơi kinh ngạc, thậm chí nghĩ người này nhất định phi vật trong ao, chỉ là đạt được cái này cự kinh hi lớn đậm nhiên, liền một mấy người có thể làm được.

Đi tới trên đài, nhìn đang ngồi đệ tử, Sở Diệp biết, bọn họ đại thể thuyết đều khi dễ qua đã từng chính, hiện tại hần thành khách khanh trưởng lão, phạ là bọn hần đều ở đây lo lắng, lo lắng Sở Diệp hội báo thù cùng bọn chúng.

Bất quá Sở Diệp cũng không có như vậy dự định, hần nhìn về phía Sở Không, vì khê thở dài một cái, nói rằng: “Sở Không, ta ngươi vốn là người một nhà, thế nhưng ngươi trước đó vài ngày dĩ nhiên muốn giết chết ta, hoàn hảo bị ta tránh thoát một kiếp, sau đó ngươi nhiều lần muốn đẩy với ta chết mà, ta không thể tái dễ dàng tha thứ ngươi.”

Sở Không cho rằng Sở Diệp muốn giết hần, nhất thời sợ đến tiểu tiện, trực tiếp quỳ xuống lai, dập đầu nói: “Không, không nên, ta sai rồi, ta sai rồi...”

Vốn là thất hồn lạc phách Sở Trung Thiên thấy con trai của mình dĩ nhiên là như vậy nhất gan nhu nhược, nhất thời như là bị sét đánh trúng, thoáng cái than ngồi ở chỗ ngồi.

“Ngươi sai rồi, thế nhưng ta cũng không có thể tha ngươi, trừ phi...” Sở Diệp dừng một chút.

Sở Không con ngươi đảo một vòng, cho rằng Sở Diệp là ở tức giận chính tranh đoạt Tôn Nghiên, lập tức không chút do dự nào, nói rằng: “Sở Diệp, ngươi, ngươi tha cho ta đi, ta, ta bảo chứng sau đó không hề cùng Tôn Nghiên nói một câu, ta căn bản không thích nàng a, tiếp cận nàng chỉ là vì ngoạn nàng, bất quá ta mới chơi hai lần mà thôi, ta bảo chứng còn nộn đây!”

Tôn Nghiên ở một bên nghe thế đón nói, trong nháy mắt như là bị sét đánh trúng, uể oải trên mặt của mạng cho không thể tin tưởng, sau đó chuyển hóa thành phẫn nộ.

Sở Không, ngươi, gạt ta! Ngươi vẫn luôn đang gạt ta! Tôn Nghiên trong lòng đang rỉ máu, nàng là thật thích Sở Không, mà không phải nếu nói ham hư danh.

Tôn Nghiên đứng lên, thê thảm mà cười, nói rằng: “Sở Không, Sở gia, ta Tôn Nghiên sẽ không bỏ qua các ngươi.”

Nói xong, Tôn Nghiên lung lay lắc lư ly khai.

Mọi người không có đi chặn lại, không biết, lại lưu lại một đại tai nạn.

Nhìn Tôn Nghiên rời đi, tám lưng kia mạng theo không nói ra được hoang vắng cùng hiu quạnh, dung nhập ở phía xa, thẳng đến nhìn không thấy.

Lúc này, Sở Diệp đối với nàng trái lại ít một chút hận, nhiều một chút đồng tình, đây hết thảy phỏng chừng nàng cũng là người bị hại, đã bị Sở Không mộng tể đi! Sở Diệp yên lặng chúc phúc, chỉ hy vọng nàng sau đó có thể quá hảo tất cả.

Thu hồi tâm tư, Sở Diệp nhìn quý trên mặt đất Sở Không, lắc đầu, xoay người, “Viện trưởng, Sở Không ta xem hãy bỏ qua hần đi, từ tội thì miễn đi!”

Sở Không nghe vậy nhất thời có chút không thể tin tưởng, hần ngừng đầu, trong mắt lộ vẻ cảm kích, nói rằng: “Cảm tạ, cảm tạ.”

Bạch Thanh Phong gật đầu, thầm nghĩ: “Người này thái độ làm người nhân nghĩa làm đầu, thương hại thiên hạ, chỉ bất quá cũng sinh ra không quả quyết,

không chỉ tốt hay xấu a!”

Nói,

Hắn gật đầu, nói: “Sở Không, người chết tội có thể miễn, thế nhưng mạng vạ khó thoát, từ hôm nay trở đi, người tự không còn là Phù Chú học viện đệ tử, từ đâu tới trở về nơi đó đi!”

Vừa may mắn mình có thể không cần chết Sở Không nghe nói như thế nhất thời sùng sốt, toàn thân đều đang run rẩy, hồi lâu sau, mới yên lặng gật đầu, thật sâu nhìn Sở Diệp liếc mắt, chậm rãi đứng lên, xoay người ly khai.

Lúc này đây, sợ là hẳn sau này sẽ gặp đánh mất ý chí chiến đấu, phạ tái cũng vô pháp đi tới.

Sở Trung Thiên lúc này cũng đứng lên, = nhìn Sở Diệp về mặt hồ thẹn, thế nhưng tiền nhất khắc bọn họ còn luôn mồm cùng Sở Diệp đoạn tuyệt quan hệ, lúc này kiến Sở Diệp sắc mặt lạnh lùng, cũng chỉ là ngượng ngừng cười, xoay người ly khai.

Bạch Thanh Phong cười cười, nói rằng: “Sở Diệp, người còn thật là dễ cho lão phu ta mở rộng tầm mắt a, Khúc Tuấn Mại dĩ nhiên cùng người là bạn tốt, hẳn cái tên kia, mấy tuổi thế nhưng có hơn bảy mươi tuổi.”

“Hơn bảy mươi tuổi?” Sở Diệp nhất thời không nói gì, nhìn Khúc Tuấn Mại, bĩu môi.

“Này, lão gia này, người có đúng hay không thuyết ta nói vậy a? Ta không phải là ăn một viên định nhan đan dung mạo cố định a sao?”

Khúc Tuấn Mại đã đi tới, vỗ vỗ Sở Diệp vai, sau đó ôm, nói rằng: “Chớ hù đi chúng ta ca hai người cảm tình!”

Sở Diệp bĩu môi, ngăn Khúc Tuấn Mại cánh tay của, nói rằng: “Đừng như vậy, ta có khiết phích, đối nam nhân không có hứng thú!”

“Ha ha ha...” Hiện trường nhất thời vang lên một mảnh tiếng cười, ngay cả Phù Chú học viện mấy người sáng lập cũng là bị chọc cho khẽ mỉm cười một cái, sau đó đứng lên đi ra phía trước.

Dưới đài đệ tử nhìn trên đài một màn, chỉ cảm thấy môi phát khô, hầu hơi nước, đây là cái gì tình huống? Vài đại nhân toàn bộ đều ở đây quay chung quanh Sở Diệp xoay quanh? Phù Triện môn Khúc Tuấn Mại dĩ nhiên cùng Sở Diệp xưng huynh gọi đệ?

Bọn họ dám mở to hai mắt, ngày hôm nay bọn họ đã bị rung động ngoại tiêu trong mềm, cái này nhất ba nhất ba, đánh thẳng vào bọn họ nội tâm.

Đầu tiên là Sở Diệp bị đóng cửa vì Phù Chú học viện khách khanh trưởng lão, tiếp theo là Phù Triện môn Khúc Tuấn Mại cùng Sở Diệp xưng huynh gọi đệ, thế giới này là thế nào? Vì sao tất cả chuyện tốt rơi xuống nhất cái phế vật trên người?

Dưới đài hàng thứ nhất tới phía nam, Phù Chú học viện bầy xếp hạng tiền mười người, lúc này nhìn về phía Sở Diệp ánh mắt của hơi này sinh ác độc, nhưng càng nhiều phải không tiết.

“Hanh, chỉ là Nhập Đồ cảnh giới, dĩ nhiên sẽ phải chịu người nhiều như vậy coi trọng...” Một người trong đó hừ lạnh, rõ ràng đồ kị.

“Đi thôi, đừng xem, tìm một cơ hội, sửa chữa sửa chữa hẳn là được, đi thôi, đi uống rượu...”

...

Sau khi tan họp, mọi người ly khai, Sở Diệp bị Bạch Thanh Phong chờ người mang theo trở về học viện, Bạch Thanh Phong đối Sở Diệp rất là khách khí, nhưng thật ra huyền tử ngang ba người mỗi lần cũng chỉ là đậm đậm nhất tiếu, thỉnh thoảng vẫn mấy người phi thường bí ẩn vấn đề, tỷ như Sở Diệp sư tôn là ai? Sở Diệp ở nơi nào học tập Phù Chú thuật pháp chờ một chút.

Những thứ này đều là Sở Diệp thứ trọng yếu nhất, hẳn tự nhiên sẽ không giải thích, đương nhiên cũng vô pháp giải thích, hẳn không có sư tôn, hết thầy đều lai với Hệ Thống, tự nhiên muốn không rõ ràng quá, tới hậu đảo là cái gì chưa từng trả lời, UU đọc sách huyền tử ngang ba người vung tay áo từ, mượn cơ rời đi.

Sở Diệp nội tâm cười nhạt, quả nhiên, đều nói người tu tiên một lòng vì chính, tư dục quá mạnh mẽ, đích xác không giả, ba người này lúc này đây đến đây phạ là vì phù chú.

Kế tiếp, cười cùng Bạch Thanh Phong chờ người nói chuyện phiếm nửa ngày, Sở Diệp cũng chuẩn bị ly khai, hẳn muốn phải nhanh trở lại Sở gia, đem Diệp Lan trước nhận đi ra hơn nữa, không thể tái đứng ở Sở gia.

“Viện trưởng, Phong Nguyên sư tôn, khúc huynh đệ, nếu như không có chuyện gì khác, ta nên rời đi trước một, trong nhà có một số việc, cần ta trở lại.” Sở Diệp mở miệng.

Phong Nguyên không hiểu nói: “Trở lại? Người không phải là bị Sở gia đoạn tuyệt quan hệ sao? Trả lại gì chứ?”

Sở Diệp hơi có chút xấu hổ, Bạch Thanh Phong thấy thế nói rằng: “Sư tôn, Sở Diệp trưởng lão nhất định là có chuyện gì, có chuyện gì có cơ hội hơn nữa, trước hết để cho hắn trở về đi!”

Phong Nguyên bắt đầu đi gặt đầu, hẳn không hy vọng Sở Diệp sớm như vậy trở lại chính là muốn để cho Sở Diệp chỉ đạo vài câu, nói không chừng liền có thể thăng cấp đến cao cấp Phù Chủ Sư, đến lúc đó Phù Chủ học viện chính thể địa vị sẽ gấp lần thứ hai bay lên.

Bất quá Sở Diệp hiện tại thể nhưng khách khanh trưởng lão, nhưng lại cùng Khúc Tuấn Mai là hảo huynh đệ, hẳn cũng không tiện cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là đồng ý.

“Sở Diệp, đây là trưởng lão lệnh bài, sau đó ở Phù Chủ học viện người có thể tùy ý.” Bạch Thanh Phong xuất ra một khối ngọc bài, giao cho Sở Diệp.

Thân phận lệnh bài: Đại biểu Phù Chủ học viện trưởng lão chức vị, được không sử quyền lực. Quyền sử dụng đã tán thành.

Gặt đầu, Sở Diệp cũng không có quân lệnh bài thu ở Hệ Thống không gian, mà là thu ở tại trong lòng, sau đó nói: “Sư tôn, viện trưởng, đã như vậy, ta hãy đi về trước, chờ vài ngày ta sẽ trở về.”

Nói xong, Sở Diệp xoay người ly khai học viện.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thổ Độn phù

Convert By TRUYENCVT

Khúc Tuấn Mai ở phía sau do dự một chút, đi theo.

“Khúc huynh, sao người lại tới đây?” Đi không xa, Sở Diệp phát hiện Khúc Tuấn Mai chẳng biết lúc nào theo nhiều.

“Ừ, Sở Diệp huynh đệ, ta nhiều là chúc mừng của người, trở thành Phù Chủ học viện trưởng lão.”

Sở Diệp bắt đầu đi nói: “Ta ngược lại không phải là rất vui vẻ, đối với trưởng lão này chức vị, ta nhưng thật ra không được tốt lắm hiếm lạ, bất quá hoàn hảo chỉ là khách khanh trưởng lão, không hạn chế tự do của ta, không phải ta nhất định sẽ từ đi.”

Khúc Tuấn Mai gặt đầu, trưởng lão chức vị mặc dù tốt, nhưng là lại có hại bùng, thông thường đồ hội hạn chế một người hành động, bất quá khách khanh trưởng lão tự rất tốt đa, vô câu vô thúc, chỉ là treo cái chức vị, còn có rất nhiều quyền lực.

Hắn cười nói: “Người chính là đang ở phúc trung không biết phúc, được rồi, Sở Diệp huynh đệ, không biết người trở lại có hay không chế tác Chi Huyết phù, ta nghĩ là không phải có thể bắt đầu bán ra?”

Đề mượn hơi Sở Diệp, hẳn thể nhưng tốn hao năm nghìn bạc cùng 2 mai Phù Bút, hẳn đau lòng không gì sánh được, nếu không phải quay về điểm tiền vốn, thực sự là khuy quá.

Sở Diệp mỉm cười, dừng bước lại nói rằng: “Khúc huynh, Chi Huyết phù ta trở lại nhưng thật ra về một điểm, bất quá quá ít, cho người lại không nên việc, chẳng cho người điểm tân đồ đặc, người xem có cần hay không?”

“Tân đồ đặc?” Khúc Tuấn Mai nhân tình sáng lên, nước bọt chảy ròng, lần trước Sở Diệp cho hắn Chi Huyết phù mang công kích hiệu quả quả thực để hắn mừng như điên không ngớt, cái này tân đồ đặc sợ là càng thêm trân quý.

“Huynh đệ, không biết, là thứ tốt gì?” Khúc Tuấn Mai không tự chủ được đem xưng hô khiến cho càng thêm thân mật.

“Chính là cái này!” Sở Diệp làm bộ bắt tay phóng vào trong ngực, sau đó lấy ra 20 trương phát hoàng lá bùa, mặt trên một thật to đất tự bị hoành ngăn ra lai, chính thể ký hiệu như là dùng ngân thủy đúc, tản ra ngân sắc gai mắt quang mang.

“Đây là cái gì phù?” Khúc Tuấn Mai có chút run rẩy, hẳn ở Phù Triện môn rốt cuộc rất có quyền lực, thấy qua vô số phù chú, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy phù chú.

Hắn phát hiện Sở Diệp tổng cộng lộ ra quá lưỡng chủng phù chú, thể nhưng cái này lưỡng chủng hắn đều chưa từng thấy qua, hẳn thậm chí có thể tương tượng đến sau đó bó lớn chưa từng thấy qua phù chú, đến lúc đó vạn nhất có một công kích tính phù chú, đây chẳng phải là thực lực thành tăng lên gấp bội?

Sở Diệp một mực quan sát Khúc Tuấn Mai thần sắc, nhìn thấy hắn chỉ là mang theo kinh ngạc cùng vui vẻ, thế nhưng không có tham dự, nhưng thật ra trong lòng trấn an một ít, cũng tán thành người này, tối thiểu người như vậy sẽ không bởi vì một điểm lợi ích mà nếu muốn giết người, chỉ cần cho hắn một điểm chỗ tốt, hắn liền sẽ từ từ mà cùng người thành lập hữu nghị.

Mà cái loại này tham dự người, liền sẽ vì lợi ích, lâm trận phản chiến, đến lúc đó người ngay cả mình tại sao chết cũng không biết.

Đem Thổ Độn phù đặt ở Khúc Tuấn Mai trong tay, Sở Diệp giải thích: “Đây là Thổ Độn phù, không biết cùng khúc đại ca của người Thổ Độn phù có cái gì bất đồng?”

Sở Diệp hỏi như vậy, chủ yếu là xác nhận một chút hắn phù chủ có đúng hay không đều không giống với thế giới này phù chủ, bất quá vừa xem Khúc Tuấn Mai kinh ngạc, phỏng chừng đây cũng là nhất trương độc nhất vô nhị phù chủ.

Quả nhiên, Khúc Tuấn Mai tiếp nhận đi, vui vẻ nói: “Cái này, phù này nguyên rủa ta còn thực sự chưa thấy qua, Sở huynh đệ? Đây là cái gì phù chủ?”

“Ha ha, cái này gọi là tổ Thổ Độn phù, sử dụng sau thân hình hóa đất, che giấu năm mươi dặm.” Sở Diệp nói dừng một chút, tiếp tục nói: “Đồng thời tiền tam trương phù chủ mang vào công kích hiệu quả.”

Khúc Tuấn Mai nghe bên tai giải thích, kích động nói năng lộn xộn, cường đại, cường đại, cái này Thổ Độn phù cùng bọn họ Phù Triện môn Thổ Độn phù so ra, đơn giản là một cái trên trời một cái dưới đất.

Coi như là bọn họ cao cấp Thổ Độn phù, cũng chỉ là che giấu một trăm trong, nhưng là lại là có thể bị cao thủ cảm giác được, thế nhưng Sở Diệp Thổ Độn phù, chỉ là Hạ phẩm đệ giai phù chủ, công năng cũng mạnh so với cao cấp phù chủ còn lợi hại hơn, dĩ nhiên có thể thân hình hóa đất, sau đó sẽ che giấu, nhưng lại mang vào công kích, đơn giản là thần khí.

“Sở Diệp huynh đệ, người, người nói là sự thật sao?” Khúc Tuấn Mai nuốt nuốt một búng nước miếng, cả kinh nói.

“Khúc huynh đệ, yên tâm đi, ta Sở Diệp từ không nói láo, phù này nguyên rủa người chuẩn bị bán bao nhiêu tiền nhất trương?”

Khúc Tuấn Mai đạt được chuẩn xác trả lời,

Khắc định nói: “Phù này nguyên rủa tối thiểu số này!” Nói hắn giơ lên một năm ngón tay.

“Ngũ thập lượng?” Sở Diệp trong lòng có chút thất vọng.

“Cái gì ngũ thập lượng, là ngũ bách lưỡng nhất trương!” Khúc Tuấn Mai liếc hắn một cái, hắn cũng nghe nói Sở Diệp trước kia là một kẻ ngu si, kết hợp trước đây, hắn thậm chí Sở Diệp có thể là không có sỏ nhiều kính.

Sở Diệp không biết Khúc Tuấn Mai trong lòng nghĩ như vậy hắn, nếu là biết cần phải tức giận thổ huyết. Hắn cười nói: “Vậy khúc đại ca người phụ trách đi, ta hiện tại được về nhà một lần.” Nói, kế tục đi trước.

Khúc Tuấn Mai đuổi kịp, nói rằng: “Sở Diệp huynh đệ, cái này Thổ Độn phù là cường đại, thế nhưng ở Phù Triện Các bắt hảo mại, bởi vì đều là con người, chiến đấu cũng không dùng được tốt như vậy phù chủ, giới cách hội giảm bớt nhiều, sở dĩ ta chuẩn bị đi Tu Tiên Phưởng Thị đi mại.”

Tu Tiên Phưởng Thị? Sở Diệp nội tâm sùng sốt, “là địa phương nào?”

“Tu Tiên Phưởng Thị là một ít đệ giai người tu tiên cầu mua đồ địa phương, đại đa số là một ít tán tu, bọn họ có đôi khi chặn giết một ít người tu hành, thu được một ít bảo vật, thế nhưng đều là không thấy được ánh sáng gì đó, sẽ gấp đi phưởng thị bán đi, đổi lấy Linh Thạch.”

“Linh Thạch!” Sở Diệp rốt cục nở nụ cười, Linh Thạch, rốt cục bắt đầu chỗ hữu dụng a sao? Hỏi hắn: “Linh Thạch có thể mãi thế gian gì đó sao?”

“Cơ bản không được, bởi vì thế gian người của nữ Linh Thạch không có ích lợi gì, còn có thể rước họa vào thân, Linh Thạch chỉ là sửa tiên nhân tiền, cũng có thể tu luyện, thế nhưng thông thường đều ở đây tu hành thế giới truyền lưu.”

“Vậy những thứ này phù chủ đi phưởng thị mại, là đổi lấy Linh Thạch còn là bạc?”

“Ta kiến nghị người còn là đổi lấy Linh Thạch đi, bạc thứ này kiếm được giản đơn, Linh Thạch không quá dễ dàng, hơn nữa người bây giờ còn cần Linh Thạch tu luyện, tiền tài, dù sao cũng là vật ngoài thân, thực lực mới trọng yếu.”

Sở Diệp gật đầu, lần thứ hai cùng Khúc Tuấn Mai hàn huyên một hồi, đến rồi cửa chính thấy Dương Hạo, hắn liền cùng Khúc Tuấn Mai xa nhau, sau đó đi tới.

“Này, Sở Diệp, tiểu tử người, khi nào câu đáp thượng Phù Triện môn người của a? Cũng không cùng ta nói một tiếng, quá không có suy nghĩ, nhưng lại thành Phù Chủ học viện trưởng lão, người có biết hay không ta ước ao từ.”

Sở Diệp cười cười, cũng không có nhiều lời, nói: “Người ở đây để làm chi? Tự chuyên môn chờ ta a?”

“Đó cũng không, ta ở chỗ này chờ người, chính là muốn tể người cho ăn, ngày hôm nay người muốn mời khách!” Dương Hạo nghĩa chánh ngôn từ nói.

“Hào, hảo, hảo, ta mời khách!” Sở Diệp bất đắc dĩ nói.

“Này, không phải đâu, ngươi thực sự mời khách, ta nói chơi.” Dương Hạo ngạc nhiên, Sở gia mặc dù có tiền, thế nhưng Sở Diệp không có tiền, hắn là biết đến, thế nào cũng không có thể để cho Sở Diệp mời khách a, trước hắn đều là nói giỡn.

Sở Diệp tự nhiên biết Dương Hạo là vì tốt cho hắn, trước đây mỗi lần Sở Diệp không, Dương Hạo đô hội dẫn hắn đi phụ cận tiệm cơm mỗi một đồng đồ đặc để cho Sở Diệp mang về nhà, khi đó Sở Diệp tuy rằng không nói lời nào, thế nhưng trong đầu cũng nhớ kỹ thanh thanh sở sở.

“Ngày hôm nay, ngươi coi như là nói ngoạn, ta cũng phải mời khách, nói cho ngươi biết, ca không thiếu tiền.” Nói, Sở Diệp vung thủ, một trăm lượng ngân phiếu liền lờ ra lại.

“Ta thảo... Nhiều tiền như vậy? Tiểu tử ngươi sẽ không đi đoạt tiền trang a đi?”

Sở Diệp liếc hắn một cái, nói: “Ta đây như là chém giết ngân hàng tư nhân a sao?”

“Như...”

“Cút, có đi không, một chữ.” Sở Diệp cười mắng.

“Đi, đi, tại sao không đi, ngươi đã có tiền, ta nên tể ngươi một lần, đi nơi nào đây, phải đi Hoàng Triều Lai Phong đi!”

Sở Diệp ngạc nhiên, nói rằng: “Tốt, ngươi thật ác độc...”

Dừng một chút, hắn nói: “Hào, ngày hôm nay theo ý ngươi, chúng ta đi Hoàng Triều Lai Phong, bắt quá ta được trước đó kêu lên nương ta.”

Dương Hạo gật đầu, Sở Diệp trở lại Sở gia, lúc này đây vào cửa, mọi người xem Sở Diệp thần sắc đều mang kính nể, hoàn toàn không còn là trước chẳng đáng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Chính thức ly khai Sở gia

Convert By TRUYENCVT

Đi tới Diệp Lan ở sân, Sở Diệp phát hiện bên trong đã vây mãn nhân, hắn đứng ở cửa, mặt âm trầm nói: “Ta đã sớm nói với các ngươi, không có trải qua ta cho phép tái một mình tiến nhập ta sân, hay tử lộ, các ngươi đều đem lời của ta trở thành gió thoảng bên tai sao?”

Tuy rằng lời này là nhằm vào này vây bắt đại môn người của theo như lời, nhưng Dương Hạo cũng là bị kinh sợ toàn thân run lên, không thể tin tưởng nhìn Sở Diệp, thâm nghĩ trong lòng: “Sở Diệp, ngươi thực sự thay đổi, trở nên hoàn toàn là một người khác.”

“Là Sở Diệp, là Sở Diệp, đi mau...”

Cửa có người phản ứng kịp, đám chạy trốn chết, Sở Diệp hừ lạnh một tiếng, đi vào môn, cũng con ngươi co rút lại.

Bên trong cánh cửa, trên mặt đất quỳ Sở Trung Thiên, còn có mấy thái thái, thậm chí còn có Sở Trung Thiên vài nhi tử, ngay cả Sở Không cũng quỳ ở nơi đó, mà Diệp Lan còn lại là bất đắc dĩ lôi kéo bọn họ đứng lên, bất quá hắn sao cũng không muốn đứng lên.

Sở Diệp hừ lạnh, những người này, quả nhiên là nịnh nọt.

Đi ra phía trước, Sở Diệp nói: “Nương, ta đã trở về.”

Diệp Lan thấy Sở Diệp, vội vã đi tới kéo tay hắn, hỏi: “Diệp Nhi, ngươi bây giờ tuy rằng công thành danh toại a, nhưng là bọn hắn dù sao cũng là thân nhân của ngươi, ngươi đừng như vậy đối với bọn họ, bọn họ cũng chỉ là một thời hồ đồ.”

Sở Diệp nghe vậy, vì đạn, cái này hắn làm sao không biết, thế nhưng nếu ngày hôm nay hắn không có trở thành khách khanh trưởng lão, vậy hắn hạ tràng hội đa thâm?

Hắn thân nhiên nói: “Nương, xem ra ngươi đều biết a. Nhưng có đúng hay không như ta vậy đối với bọn họ, mà là bọn hắn cùng ta phiết thanh quan hệ, mặt khác nếu là ngày hôm nay ta bị khai trừ, bọn họ hội thể nào đối với chúng ta? Nương, ngươi phải biết rằng, chuyện này ta không có sai.”

Diệp Lan nghe vậy, thờ dài một tiếng, nói rằng: “Thế nhưng...”

“Chớ nhưng là, nương, ta ngày hôm nay trở về hay đón ngươi đi ra, trước đó, chúng ta đi trước ăn một bữa cơm.”

Diệp Lan nói: “Diệp Nhi, ngươi, ngươi nghe nương, chớ...”

“Nương, ta nói ngươi đừng khuyên ta, việc này hải nhi... Tâm ý đã quyết.” Nói xong, hắn lôi kéo đồ dẫn Diệp Lan đã đi, đi tới nhất bên người thân, hắn do dự một chút, trương kì nâng dậy, chính thị lúc đầu bị Sở Trung Thiên răn dạy sau, duy nhất một hỏi hắn có sao không Sở Mộng.

“Tiểu mộng, ta phải đi, ngươi sau đó muốn ngoan ngoãn, không phải một ngày kia cũng sẽ giống ta vậy.” Nói hắn trào phúng mà nhìn những người còn lại liếc mắt.

“Ca ca, ngươi, có đúng hay không không nên cha a?” Sở Mộng ngẩng đầu, con ngươi trung mang theo khóc ý.

“Ta, ai, ngươi còn nhỏ, sau đó ngươi tự sẽ minh bạch ta, ngươi muốn thật vui vẻ, ta đi, ừ, được rồi ca ca cho ngươi chút lễ vật.”

Sở Diệp xuất ra một đạo Chỉ Huyết phù điệp cố ý sau đó tìm một tể sợi dây động ở cửa nàng cổ, nói rằng: “Nếu ai khi dễ ngươi, ngươi nếu như bị thương, tự niệm... Sau đó ngươi sẽ không sao, được rồi, ca ca đi.”

Nói xong, Sở Diệp mang theo Diệp Lan xoay người ly khai, Dương Hạo nhìn quỳ trên mặt đất mấy người, bắt đắc dĩ lắc đầu, thờ dài nói: “Sở bá bá, các ngươi thì sao! Ai!”

Thật lâu sau, Sở Trung Thiên mới thần sắc không phấn chấn mà đứng lên, dựa vào tường, cứng rắn là cho mình hai người cái tát.

“Ta, ta làm sao sẽ làm ra chuyện như vậy, ta dĩ nhiên...” Hắn lúc này hối hận không thôi, thế nhưng hết thấy đều đã chậm

Đại thái thái đi lên trước, đỡ Sở Trung Thiên nói: “Lão gia, ngươi khôn nên quá thương tâm, chuyện này ta cho rằng vẫn có chuyển cơ.”

“Cái gì chuyển cơ?” Sở Trung Thiên sừng sốt, trong ánh mắt tinh quang nổ bắn ra, hiện tại hắn là một điểm cơ hội cũng không muốn buông tha, chỉ cần có thể để cho Sở Diệp trở về, hắn nguyện ý buông tha tất cả.

“Lão gia, cái này chuyển cơ hay Sở Mộng...” Đại thái thái nói, nhìn sang một bên tiểu nữ mà...

Hoàng Triều Lai Phong, chính là thành này nội lớn nhất tiệm cơm, nghe nói là phạm giới hoàng triều sở dụng thiện nơi, thế nhưng trên thực tế cũng chính là tiếp đãi một ít có lai lịch người Tửu Quán mà thôi.

Đi tới Hoàng Triều Lai Phong, Sở Diệp mọi người bị cửa phô trương chấn động, đại môn dĩ nhiên hoàn toàn là dùng Hoàng Kim làm thành, lóe ra quang mang, tái sau đó là cửa hai người cây cột, cùng với cửa thật lớn tường xây làm bình phong ở cổng.

Mặt trên điêu khắc vừa... Vừa kỳ lân, dưới chân đạp một con huyền quy, toát ra khí phách khiếp người khí tức.

Sở Diệp tiến lên một, ánh mắt nhìn phía tường xây làm bình phong ở cổng phía trên đồ án, nội tâm lại là có chút xúc động, kỳ lân, huyền quy, đây đều là trên địa cầu truyền Thần Thú, lẽ nào ở thế giới này cũng có sao? Hơn nữa còn là tương tự như vậy.

Như vậy, Địa Cầu truyền thuyết thần thoại, cùng thế giới này có hay không có quan hệ?

Sở Diệp trầm mặc chỉ chốc lát, nhìn về phía cửa thị vệ, mỉm cười, gật đầu.

“Cái này chỉ là đại môn liền có hai người Nhập Đồ lúc đầu người của thủ hộ, quả nhiên không hổ là đại tiệm cơm.” Sở Diệp thầm nghĩ.

Vừa hắn nhìn quét thị vệ kia, phát hiện dĩ nhiên là Nhập Đồ trung kỳ, thật sự là để cho hắn hoảng sợ.

“Này, Sở Diệp, cái này, ta xem chúng ta còn là trở về đi, nơi này, căn bản không phải chúng ta có thể tới!” Lúc này, Dương Hạo mang theo mang mặt nạ bảo hộ Diệp Lan đi tới, thấp giọng nói.

Chỉ là thị vệ đó là Nhập Đồ, hắn thực sự không thể tưởng tượng người ở bên trong thực lực nên có cao cỡ nào cường.

Diệp Lan tại đây bên trong thành sinh hoạt vài thập niên, làm sao sẽ không biết Hoàng Triều Lai Phong, xem Sở Diệp lại muốn tới nơi này ăn, kinh hãi hơn lôi kéo Sở Diệp nói: “Diệp Nhi, nơi này không phải chúng ta có thể tới, chạy nhanh đi!”

“Sợ cái gì, người nào quy định nơi này không phải chúng ta có thể tới a! Đi, đi vào!” Sở Diệp nói, người thứ nhất xông lên.

“Đứng lại, các ngươi không thể đi vào.” Mới vừa tới cửa, Sở Diệp liền bị nhân quát lớn ngăn cản.

“Vi sao không thể vào?” Sở Diệp nhìn hai người thủ vệ nhân, không giải thích được hỏi.

“Không thể vào tù là không thể tiến, các ngươi mau cút, chớ ảnh hưởng chúng ta sinh ý.”

Mặc giống như là muốn phạt người, vừa nhìn hay nghèo kiết hủ lậu dạng, còn muốn muốn vào Hoàng Triều Lai Phong ăn, các ngươi trả nổi trường sao? Hai người thị vệ trong lòng nghĩ, về mặt chẳng đáng.

“Điều không phải, các ngươi rút cuộc có ý tứ? Com này quán không phải là làm cho tới ăn com sao? Vì sao chúng ta không thể vào?” Sở Diệp chất vấn.

“Ta nói không thể vào tù là không thể tiến.” Thị vệ nói.

Như Sở Diệp như vậy nghèo kiết hủ lậu nhân hấn thấy cũng nhiều, mỗi một lần đi vào thời gian đều túm đồ ngốc tự đắc, thế nhưng mỗi lần com nước xong chưa từng tiến dài thọ, sẽ hay thiếu, tới hậu còn phải hai người bọn họ bị mắng, sở dĩ bọn họ cũng học tỉnh minh rồi, thấy cái loại này ăn mặc cực kỳ khôn cùng người của liên ngăn lại.

“Các ngươi thuyết không thể vào, nơi này là các ngươi mở? Các ngươi cũng chẳng qua là đi làm cho người khác, vì sao không cho chúng ta tiến?” Sở Diệp tức giận nói.

Hai người thị vệ nghe vậy, UU đọc sách nhất thời sẽ phát hỏa, Dương Hạo cùng Diệp Lan vội vã nhiều, nói rằng: “Không có ý tứ, không có ý tứ, hai vị tiểu ca đừng nóng giận.”

Nói, lôi kéo Sở Diệp đi qua một bên, không để ý ven đường nhân ánh mắt khinh bỉ, nói: “Sở Diệp (lá cây), nơi này không phải là ta sao có thể tới..”

“Thế nào điều không phải, chúng ta lại không phải là không có tiền!” Sở Diệp thập phần tức giận, không nghĩ tới tới nơi nào đều có như vậy mất chó coi thường người thế lực, ở trên địa cầu, hấn tận mắt đến một lão gia gia bởi vì mặc đồ, đi Thương Thành cũng không để cho tiến, còn bị bảo an đá ra, lúc đó hấn liên không nhịn được đi tới đánh nhân viên an ninh kia, trả lại cho lão gia gia mua cần đồ đạc.

Sở dĩ Sở Diệp xem thường nhất cái loại này mất chó coi thường người thế lực.

“Sở Diệp, ngươi có bao nhiêu tiền, ở chỗ này ăn một bữa phạt ngươi biết bao nhiêu tiền không?”

“Nhiều ít?”

“Chỉ là một bình rượu liền cần 500 lượng, nhất bàn thái 1000 lượng, không phải chúng ta có thể tiêu phí!” Dương Hạo giải thích.

Sở Diệp nhất thời ngạc nhiên, quay đầu lại nhìn thoáng qua Hoàng Triều Lai Phong, thấy hai người thị vệ cùng với tiến tiến xuất xuất người hèn mọn, trong lòng càng tức giận, quay đầu nói: “Con bà nó, cái này Hoàng Triều Lai Phong còn thật là đắt a, nhưng là bọn hấn cũng không nên như thế mất chó coi thường người.”

Sở Diệp hừ lạnh, nói rằng: “Ta sớm muộn gì tiến cái này Hoàng Triều Lai Phong ăn, nhưng lại được để cho bọn họ lão bản cung cung kính kính tự mình bung lên, nhưng lại được xin ta không trả tiền!!”

Dương Hạo cùng Diệp Lan đều bị Sở Diệp làm cho tức cười, nhịn không được cười mắng: “Ngươi cho là ngươi là lão bản của nơi này a! Còn xin ngươi không trả tiền ăn, tiểu tử, thực sự là càng dài việt khả năng.”

Sở Diệp cũng bĩu môi, nghe trong đầu Hệ Thống nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Dị Giới Thôi Tiêu Viên

Convert By TRUYENCVT

“Đinh, nhiệm vụ xuất hiện, Sở Diệp ý chí, trở thành kỳ lân thành trứ danh nhân vật, đạt được Hoàng Triều Lai Phong lão bản kính ngưỡng cao độ, nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng Linh Thạch 10000, Hạ phẩm Linh Khí Ý Chí Chi Cung, ngân lượng 10 vạn, Hệ Thống đẳng cấp đề thăng.”

“Ta kháo!” Sở Diệp cơ hồ là mừng như điên nhảy dựng lên, cười ha ha.

Linh Khí! Linh Khí a! Dĩ nhiên là Linh Khí, Sở Diệp quả thực muốn cười điên cuồng, hân hiện tại đang lo nhất bà sấn thủ binh khí, không nghĩ tới bất người thay đổi tới một bà, hơn nữa còn là Linh Khí, chủ yếu nhất là Hệ Thống lại muốn thăng cấp, vậy ý nghĩa gần đổi mới, đến lúc đó gặp phải vật gì mới? Sở Diệp chờ mong không gì sánh được, đồng thời đã ở cảm khái, chủ này sừng quang hoàn hay cường.

“Hoàng Triều Lai Phong, ngươi yên tâm, ta sẽ nói được thì làm được, đến lúc đó tự để cho lão bản của các ngươi xin ta ăn, xin ta không trả tiền!”

Diệp Lan cùng Dương Hạo bọn người là không giải thích được nhìn tại chỗ loạn bính Sở Diệp, Dương Hạo càng ngạc nhiên nói: “Diệp a di, cái này, cái này hân sẽ không...”

Diệp Lan cũng là lo lắng nói: “Cũng sẽ không đi!” Tuy rằng nói như vậy, thế nhưng Diệp Lan thân thể rõ ràng đang run rẩy.

“Người điên, chớ ở chúng ta Hoàng Triều Lai Phong cửa đùa giỡn, cút xa một chút!” Hai người thị vệ về mặt hắc tuyến mà nhìn Sở Diệp, cả tiếng quát lớn.

Sở Diệp cả kinh, thấy bốn phía ánh mắt của người, nhất thời nét mặt già nua ửng đỏ, dừng lại đi tới Diệp Lan bên người. Thấp giọng nói: “Chúng ta đi mau!”

Ba người đi tới một chỗ tiểu phạm điểm, điểm hơn hai mươi một thái, ở Diệp Lan làm bầm trung cơm nước xong, sau đó chuẩn bị đi mãi phòng.

“Diệp Nhi, ngươi thực sự muốn hòa phụ thân ngươi... Sở Trung Thiên đoạn tuyệt quan hệ a?” Ở trên đường, Diệp Lan càng không ngừng thờ dài.

“Nương, ngươi tại sao lại hỏi cái này a, hài nhi tâm ý đã quyết, nương, ta không biết bọn họ như thế nào cùng ngươi nói, thế nhưng hôm nay ở học viện, ta không có bị đóng cửa vì khách khanh trưởng lão trước, ngươi là không biết ta là cỡ nào si nhục, bọn họ là thế nào nhục nhã ta!”

Dương Hạo ở một bên do dự một chút, cũng là nói nói: “Diệp a di, tuy rằng ta cũng không hy vọng Sở Diệp cùng Sở bá bá quyết liệt, thế nhưng hôm nay trông cảnh thật sự là làm giận, lúc đó Sở Diệp...”

Nói một hồi ban ngày, nghe Diệp Lan sắc mặt đỏ lên, cũng là mang theo tức giận, nói rằng: “Bọn họ dĩ nhiên như vậy làm giận, thực sự là trừng phạt đúng tội!”

“Bất quá, Diệp Nhi, dù sao bọn họ là ngươi thân nhân duy nhất, đừng làm rộn quá cương, nghe nương, được không?”

“Ngạch, nương, ngươi lại nữa rồi, được rồi, ta nghe lời ngươi còn không được sao? Thế nhưng ta nói tốt, hòa hảo là không thể nào!” Nói hân tăng nhanh bộ pháp, Diệp Lan bắt đầu đi đi theo.

...

“Lão bản, phòng này bán thế nào?” Phòng ốc Thị Trường, Sở Diệp nhìn trước mặt căn phòng lớn, diện tích đủ hơn bốn trăm bình phương, hai người ở dư dả!

“Vị này tiểu công tử, ngươi thật là là hảo ánh mắt, cái này bất động sản chỗ cực dương nơi, bốn phía hiện ra long phượng ý, có nhiều đại cát đại lợi, quả thật phong thủy bảo địa...”

“Đắc đắc được, đình, lão bản, ngươi đã nói giới cách được rồi...” Sở Diệp thẹn thùng, nguyên lai ở dị giới cũng là có tương tự với đây mạnh tiêu thụ viên người của a, cái này khẩu tài, nếu là ở Địa Cầu sợ là một tốt công nhân, tiêu thụ công trạng khẳng định tăng vọt.

Người như thế tuyệt đối không thể để cho hân nói xong, không phải đây chính là không dứt.

“Ha ha, tiểu công tử, cái này nơi ở không mắc, chỉ cần năm nghìn lượng lượng! Đương nhiên ta xem tiểu huynh đệ thập phần không sai, tự bớt cho ngươi, 4900 lượng!”

“Ta sát lạc!” Sở Diệp thiếu chút nữa bị kinh nhảy dựng lên, cái này dị giới nghĩ thực sự cũng là đắt tiền thái quá, phòng này đã vậy còn quá đắt, hân đánh giá người trước mặt, trong đầu càng nói thầm, chẳng lẽ hân là thấu thị mắt, có thể nhìn ra được ta chỉ còn lại tứ thiên cửu hơn trăm lượng bạc.

Sở Diệp cũng là bất đắc dĩ, vừa ăn cơm, chỉ còn lại có tứ thiên cửu bách bốn mươi lăm lượng, hiện tại phòng chừng thoáng cái cần quang.

Diệp Lan cùng Dương Hạo cũng là bị hù được, nơi này phòng ở giới cách thật là đắt tiền dọa người.

Diệp Lan nói: “Diệp Nhi, đây cũng quá đắt, chúng ta đi thôi, ngươi nào có nhiều tiền như vậy đi mãi? Hơn nữa, hai người chúng ta ở tốt như vậy để làm chi?”

Dương Hạo cũng là bất đắc dĩ nói: “Sở Diệp,

Ta biết ngươi muốn cho để cho Diệp a di ở khá một chút, thế nhưng đây cũng quá đắt...”

Lúc này, lão bản kia cười ha ha một tiếng, nói: “Tiểu công tử tiền sợ là thiếu đi, đừng lo, chỉ cần làm một vài thủ tục, ngươi có thể tiền trả phân kỳ, trước nhà ở, sau tiền trả...”

Sở Diệp nhất thời hết chỗ nói rồi, nhìn trước mắt lão bản, hẳn thậm chí hoài nghi người nọ là không là địa cầu thượng tiêu thụ viên, cái này tiền trả phân kỳ đều cáo thượng, cái này thật không là vậy đầu óc kinh tế.

Bầu môi, Sở Diệp từ trong lòng lấy ra nhất xấp ngân phiếu, ở Diệp Lan cùng Dương Hạo há to mồm trong ánh mắt của đưa cho lão bản.

“Đây là 4900 lượng, cho ta cái chìa khóa đi!”

...

Vào phòng, Sở Diệp bắt đầu nhìn Diệp Lan cùng Dương Hạo, từ Sở Diệp thoát cái xuất ra gần như năm nghìn lượng sau rốt cuộc bị hai người kia vẫn đuổi theo không tha, dám hỏi mình từ đâu tới nhiều tiền như vậy.

“Nurong, còn có Dương Hạo, ta tái nói một lần chốt, thật là ta về bùa bán...”

“Phù chú ngươi chỉ biết Chỉ Huyết phù, Sở Diệp, ta nhớ kỹ Chỉ Huyết phù mười lượng bạc nhất trương, vẫn chưa có người nào mãi đi?” Dương Hạo không chút do dự vạch trần Sở Diệp.

Trùng hấn liếc mắt, Sở Diệp cười ha ha nhìn Diệp Lan, nói rằng: “Nurong, ngươi yên tâm đi, hài nhi tiền mặc dù nhiều, nhưng là tuyệt đối là chính kiếm, yên tâm hoa, tùy tiện hoa!”

Diệp Lan bắt đầu cười, cười mẫn: “Được rồi được rồi, UU đọc sách biết ngươi có bản lĩnh!”

Sở Diệp cười hắc hắc nói: “Nurong, hiện tại cái này chính là của chúng ta phòng mới a, chúng ta nhà mới, tuy rằng không thể so Sở gia xa hoa, nhưng là lại là so với chúng ta trước sinh hoạt hảo thiên bội vạn bội, sau đó ngài tự thật tốt hưởng phúc đi!”

Dương Hạo cũng là nói nói: “Dùng vậy Diệp Lan a di, Sở Diệp bây giờ biến hóa ngươi tưởng đồ tưởng không được, hẳn hiện tại thể nhưng một đại nhân vật, không chỉ có thành Phù Chú học viện khách khanh trường lão, nhưng lại cùng Phù Triện môn Khúc Tuấn Mai tiền bối nhận thức, nói không chừng vẫn có thể đi lên tu tiên đường, trở thành đại môn phái người.”

Diệp Lan nghe vào trong tai, vui vẻ trong lòng, con trai của mình tiền đồ, năng tự nhiên hài lòng, nhưng là lại cũng không hy vọng Sở Diệp quá mức nổi danh.

Nhân phạ nổi danh heo phạ trắng, nàng chỉ hy vọng Sở Diệp có thể khoái khoái lạc lạc mà sống được là tốt rồi.

Một nhọc một ngày đêm, Sở Diệp cùng Dương Hạo hai người chào hỏi đem trong nhà cần gia cụ mua một lần, không khỏi trách nhiệm Sở Diệp tối hậu một lượng bạc, nhưng lại mượn Dương Hạo ngũ thập lượng, mới đem cần gia cụ toàn bộ lộng cụ.

“Như thế rất tốt, không có một phân tiền, thành tiểu tử nghèo.”

“Thôi đi, tiểu tử ngươi muốn kiếm tiền còn không dễ dàng? Tùy tùy tiện tiện là có thể kiếm mấy nghìn lượng, phải biết rằng ta một tháng mới có hai trăm lượng bạc.” Dương Hạo uống một hớp nước, bầu môi nói rằng.

Sở Diệp tiến lên ôm Dương Hạo vai, nói rằng: “Ha ha, trước đây luôn luôn ngươi bảo bọc ta, sau đó có cần trợ giúp địa phương, mặc dù tìm ta, ta nhất định sẽ không từ chối.”

“Ha ha, nào dám tình hảo!” Dương Hạo cũng là cười ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Nói xấu

Convert By TRUYENCVT

Vào đêm, Sở Diệp ngồi ở trên giường, ánh mắt chớp động, cả ngày hôm nay có thể nói là kinh tâm động phách, ngay từ đầu khai trừ dĩ nhiên biến thành phong thường, thể cục toàn bộ xoay, thật sự là xuất hỷ liêu.

Bất quá bây giờ cũng tốt, tối thiểu hiện tại hết thầy đều an định lại, quá lên cuộc sống mới, đây hết thầy đều rất tốt đẹp.

Diệp Lan không bao giờ... Nửa dùng ở Sở gia bị tội, mà Sở gia người cũng đã bị ứng hữu nghiêm phạt.

Sở Diệp hít một hơi thật sâu, đưa ra song giường nằm ở trên giường, hô lớn: “Đây hết thầy, cuối cùng kết thúc, về phần Phù Chú học viện, ta không biết còn có muốn hay không dời xuống phía dưới.”

Tư tiền tướng hậu, hẳn lại ngồi xuống, quyết định còn là tạm thời ở Phù Chú học viện ngây ngô cho thỏa đáng, không phải hẳn cũng một địa phương đi, mấu chốt nhất là, bây giờ còn có một cái nhiệm vụ như phải hoàn thành, sau khi hoàn thành ngoại trừ Linh Khí khen thưởng, Hệ Thống còn có thể thăng cấp, Sở Diệp rất là chờ mong, Hệ Thống đến tốt cùng hội nhiều hơn cái gì mới công năng.

Hệ Thống thăng cấp, phỏng chừng sẽ phải xuất hiện Hệ Thống Thương Thành, đến lúc đó liền có thể đổi một ít vật phẩm, cũng có thể sẽ xuất hiện những thứ đồ khác, sủng vật? Có lẽ xuất hiện một ít mới kỹ năng?

Sở Diệp suy đoán, nói không chừng còn có thể có thể xuất hiện anh hùng? Lại một đại triệu hoán, khi đó tự sáng, đến lúc đó trở lại một lễ tui.

Kích động Sở Diệp nở nụ cười hai tiếng, mở tin tức nhìn thoáng qua.

Hiện tại Phù Chú thuật học tập Chi Huyết phù cùng Thổ Độn phù, kỹ năng đã có hai người, theo thứ tự là Tiểu Hỏa Cầu cùng Ma Pháp Tiễn. Thấy Ma Pháp Tiễn, Sở Diệp có chút bất đắc dĩ, hiện tại cần chính là một cây cung tiễn, không phải thế nhưng không có cách nào khác thì triển Ma Pháp Tiễn, gặp phải đối thủ còn là như nhau không có cách nào khác chiến đấu.

“Xem ra, ngày mai ta cần phải đi tìm kiếm một cây cung tiễn, tối thiểu cũng phải là một bả Hạ phẩm pháp khí, thông thường bình khí thật sự là vô pháp sử dụng!”

Phổ Thông bình khí cũng chính là Whi bản trang bị, không hề phụ gia thuộc tính, hơn nữa cơ sở lực lượng thấp dọa người, cùng pháp khí so sánh với một bầu trời một chỗ, thông thường đều là người thường sử dụng.

Pháp khí đó là có chứa pháp lực bình khí, Sở Diệp tìm kiếm đó là.

Thì quá cạnh ba, Sở Diệp chậm rãi thu hồi lang mi, nhìn trên bàn Thổ Độn phù, khoe miệng treo khỏi tiểu ý. Thăm nghĩ vừa một số lớn bạc tới tay, sau đó đánh Yawn, trở lại ngủ trên giường gác.

Ngày kế, Sở Diệp rời giường, cùng Diệp Lan cùng nhau ăn xong điểm tâm, liền vội vã ra cửa.

Phù Triện môn, số người nhốn nháo, hi hi nhưong nhưong, chen vai thích cánh.

“Hôm nay Phù Triện môn thế nào người nhiều như vậy? Chẳng lẽ có chuyện gì phát sinh?”

Sở Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, tiến lên lôi kéo một người hỏi: “Vị huynh đệ này, không biết đã xảy ra chuyện gì? Làm sao sẽ có nhiều người như vậy?”

Người nọ kiến Sở Diệp mi thanh mục tú, lại người ngoài lễ độ, cũng là mỉm cười, nói rằng: “Cái này Phù Triện môn, là chúng ta phù chú thành chuyên môn mại phù triện địa phương, bán ra phù chú chất lượng tốt, thế nhưng ngày hôm nay lại bị nhân tìm tới cửa, nói là mua được hàng giả.”

“Nga? Tìm tới cửa nhân là người phương nào đây?”

“Ta đây cũng không biết a, thế nhưng người nọ mua là Phù Triện môn mới ra phù chú, nghe nói rất mạnh đại, thế nhưng không nghĩ tới hội mất đi hiệu lực.” Người kia nói trứ, lại nói: “Bất quá ta suy đoán rất có thể là đồng hành giờ trò quý, không thể không nói mới phù chú đích thật là cường đại, mấy ngày trước đây đi trong núi săn bắn, bị một con mãnh hổ cắn bị thương cánh tay, nhất trương xuống phía dưới, không chỉ có trong nháy mắt Chi Huyết, nhưng lại phóng xuất công kích, giúp ta giết chết con cạp kia, vòng vo một số tiền lớn đây!”

Sở Diệp cũng không có nghe phía sau người nọ nói, trong lòng của hắn toàn bộ đều ở đây mới phù chú vài thượng, thăm nghĩ đây chẳng lẽ là hắn vẽ ra phù chú?

“Vị tiểu ca này, không biết mới phù chú có phải như vậy hay không?” Sở Diệp nói, lấy ra một tờ Chi Huyết phù đưa cho tiểu ca.

“A, đúng đúng đúng, chính là như vậy, tiểu huynh đệ, người cũng mua như vậy phù chú a? Không biết có thể hay không bán cho ta, ta nguyện ý nhiều hơn một lượng bạc.” Người kia cười nói.

“Ha hã, tạ ơn tạ tiểu ca giải thích nghi hoặc, cái này Chi Huyết phù coi như tổ là thù lao a.”

Nói xong không để ý tiểu ca thần sắc kinh ngạc, đem phù chú đưa cho hắn, Sở Diệp liền xoay người hướng về Phù Triện Các đại môn đi đến.

Thật vất vả chen vào,

Sở Diệp liền thấy một người ánh mắt bất thiện ngồi ở ghế trên, trước mặt mà trên bàn bày đặt nhất trương Chi Huyết phù, cùng hắn Chi Huyết phù mười phần tương tự.

Sở Diệp đảo qua người nọ, nhìn trong mắt người chẳng đáng, không khỏi cười nhạt. Chi Huyết phù thoạt nhìn rất là tương tự, nhưng là tuyệt đối điều

không phải hấn về ra, hơn nữa Chi Huyết phù rõ ràng hay nhất trương phế lá bùa, mặt trên dùng linh lực hỗn tạp, sở dĩ thoát nhìn cũng giống là nhất trương phù chú.

Sở Diệp từ bên cạnh hấn đi tới, đi tới bên cạnh hấn dừng một chút, nhìn kỹ Chi Huyết phù liếc mắt.

Về kỳ quái ký hiệu giấy vụn: Vô thuộc tính.

Giám định sau, Sở Diệp tiểu ý càng đậm, đảo qua người nọ liếc mắt, nhìn về phía một đôi tình nhân nhỏ tiểu nhị, hỏi: “Các ngươi Các Chủ đây?”

Vừa thấy được Sở Diệp, hai người kia nhất thời nhào tới, đem Sở Diệp kéo qua một bên, thấp giọng nói: “Ngươi đã tới, Các Chủ ở trên lầu, cho ngươi lập tức đi tới!”

Sở Diệp gật đầu, bước trên lầu, ngồi ở trên ghế nhân sừng sốt, đứng lên cũng muốn theo sau, thế nhưng tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại ngồi xuống.

“Khúc huynh, chào ngươi, Thổ Độn phù bán thế nào?” Sở Diệp nhìn ngồi ở trên ghế Khúc Tuấn Mai, cười hỏi.

“Ai nha, Sở Diệp huynh đệ, ngươi có thể tính ra a, lai lai lai, tổ, ngươi không biết, ta mau bị phiền đã chết!”

Khúc Tuấn Mai chào hỏi Sở Diệp ngồi xuống, sau đó sầm mi khổ kiểm nói: “Sở Diệp huynh đệ, Chi Huyết phù xảy ra vấn đề, lúc ngươi tới thấy người kia đi? Hấn mua Chi Huyết phù, cũng phát không như nhích được, hôm nay tới tìm việc.”

“Sở Diệp huynh đệ, ngươi có đúng hay không về thời gian không cẩn thận thất bại tám vé a?”

Khúc Tuấn Mai hỏi lần nữa, sau đó tiểu tâm dục dục nhìn Sở Diệp.

“Khúc Tuấn Mai, ngươi là không tin ta?” Sở Diệp hơi giận.

“Không, không, Sở Diệp huynh đệ, ta làm sao sẽ không tin còn ngươi, chỉ bất quá, thật sự là án Chi Huyết phù cùng ngươi cho ta giống nhau như đúc a!” Khúc Tuấn Mai khổ sở nói.

Khúc Tuấn Mai trong lòng cũng là âm thầm kêu khổ, một mặt là Sở Diệp cái này đáng kể đại thần, một mặt là Phù Triện Các tín dự, hấn đều không thể mất.

Sở Diệp đứng lên, nói: “Khúc huynh, ta nói thật cho ngươi biết, ta Phù Chú thuật tuyệt đối không có mất đi hiệu lực, càng không thể nào xuất hiện vô pháp sử dụng tình huống, cái này định là có người tận lực vu oan ngươi, ngươi nghĩ một chút, ngươi có cái gì... Không đồng hành cũng là mại phù chú?”

Ở địa cầu là lúc, đồng hành trong lúc đó nếu là có một nhà nóng này, liền sẽ gặp phải một nhà khác trả thù, giống như là ở chỗ bảo mua sắm, còn có đồng hành cấp soa bình đây, xem ra cái này dị giới cũng là như vậy.

Khúc Tuấn Mai nghe nói Sở Diệp nói, cau mày trầm tư chỉ chốc lát, bỗng nhiên vỗ đùi, nói rằng: “Ta đã biết, nhất định là phù chú phù người của, nhất định là.”

“Phù chú phù?”

“Đúng vậy, phù chú phù là chúng ta phù chú môn duy nhất đối thủ, Phù Chú học viện cùng chúng ta giao hảo, tuy rằng Phù Chú học viện cũng mại phù chú, thế nhưng định sẽ không như vậy hãm hại chúng ta, mà phù chú phù cũng cùng chúng ta thế bất lưỡng lập, đã cùng chúng ta phát sinh nhiều lần chiến đấu.”

Sở Diệp nghe vậy, nhất thời ngạc nhiên, không thể không nói, tới chỗ nào đều sẽ gặp phải đã đã sát sát, quả nhiên là đồng hành gặp phải đồng hành, hai mặt hòa vượng vượng.

Vốn có Sở Diệp gặp phải chuyện như vậy tự nhiên là không muốn quản, thế nhưng cái này nếu liên lụy đến hấn Chi Huyết phù, hơn nữa liên lụy đến hấn tài lộ, thì không cần mặc kệ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Phù Chú phủ

“Phù Chủ phù, còn thật là được một tác lại muốn tiến một thước, bọn họ vốn là thuộc về phù chủ thành bắc thành giải đất, hơn nữa nơi nào chỉ có hán một nhà mại phù chủ, đã độc chiếm đầu to, không nghĩ tới lại vẫn liếc lên bên này.” Khúc Tuấn Mại tức giận quát dẹp đường.

“Không được, thực sự là khí sát ta cũng, ta đây tự đi ra ngoài, làm thịt tên hồn đản nào.” Khúc Tuấn Mại cái này bạo tính tình, con tức nhất đại, liền muốn xông ra vũ lực giải quyết.

Sở Diệp ngăn cản hán, nói: “Khúc huynh, chớ để xung động, ngươi bây giờ giết hán, vậy càng là nhận người rồi rãnh nói toái ngữ, bọn họ hội nói ngươi là bởi vì bị nhân vạch trần, thẹn quá thành giận sát nhân diệt khẩu!”

Khúc Tuấn Mại bị Sở Diệp đánh thức, tỉnh táo lại, thờ phỉ phò nói: “Vậy làm sao bây giờ? Cái này Phù Chủ phù thực sự là càng ngày càng can rờ, đã hồng lão tiểu tử là da ngựa, thật muốn hung hăng tẩu hán rằng roi dây đất!”

Sở Diệp lắc đầu, nói rằng: “Đánh người, không có thể giải quyết vấn đề, khúc huynh, hiện tại chúng ta cần trước giải trừ Phù Triện Các tín dự vấn đề, nếu hán thuyết phù chủ chúng ta ở đây mua, như vậy chúng ta để hán xuất ra chứng cứ, hay nhất có thể buộc hán nói ra thân phận của hán, cứ như vậy, là tốt rồi làm.”

“Ngươi phải làm sao?” Khúc Tuấn Mại xông tới...

Một lúc lâu thời gian trôi qua, Khúc Tuấn Mại vỗ bàn một cái, cười nói: “Hảo, cứ làm như vậy, Phù Chủ phù điều không phải can rờ sao? Ngày hôm nay ta gọi bọn họ triệt để ăn trộn gà bắt thành còn mất nắm gạo, Sở Diệp huynh đệ, ngươi đây thật là hay!”

Xuống lầu, Khúc Tuấn Mại cùng Sở Diệp đón nhận trên ghế nhân.

“Ngươi rốt cục xuống, ta còn tưởng rằng ngươi tự dọa ở phía trên không được đây, ngươi xem một chút các ngươi Phù Triện Các phù chủ, tổn hao ta ba trăm lượng bạc, liền mua một phế vật như vậy?”

“Ba trăm lượng?” Sở Diệp cùng Khúc Tuấn Mại đều không khỏi cười nhạt, thầm nghĩ quả nhiên là phù chủ môn người của, hơn nữa còn là một kẻ ngu si, coi như là muốn tìm sự, tối thiểu trước đó biết rõ ràng giới cách trở lại đi? Đây cũng quá không chuyên nghiệp.

“Đúng vậy, Chi Huyết phù cũng chính là mười hai nhất trương, các ngươi dĩ nhiên như vậy lòng dạ hiểm độc, tùy tùy tiện tiện lấy ra giả phù chủ, chỉ bán đất như vậy, chân đường tiền của chúng ta để kiếm?”

Người này nói vừa ra, cửa vì đồ người của liền biết là tới quấy rối, Chi Huyết phù rõ ràng hay một trăm lượng bạc nhất trương, giới cách cũng không biết, còn dám nói là ở chỗ này mua? Đây không phải là chê cười sao?

Tuy rằng đều biết, thế nhưng nhưng không ai đi đứng ra, lời vô ích, nhân gia Phù Triện Các Các Chủ đều nhất phó không quan tâm hình dạng, bọn họ còn ra lai dính vào cái gì?

Bất quá có người cũng đã khởi một phần khác tâm tư, tổn hao một trăm lượng bạc mua Chi Huyết phù, tuy rằng hiệu quả cường, nhưng là thế nào đều cảm giác khuy, liền muốn đem mãi phù chủ tiến đoạt về lại, hôm nay vừa lúc có người quấy rối, liền có mấy người đứng ra.

“Chúng ta phù chủ cũng là mất đi hiệu lực, còn kém điểm chết không cảm quyền thú trong miệng, các ngươi Phù Triện Các được phụ trách!”

Nói chuyện mấy người nhân thần hư hoảng, bây giờ là không quá tự tin, Sở Diệp lập tức tự cười lạnh.

Nói rằng: “Phụ trách, các ngươi có chứng cứ sao? Các ngươi vu khống, chúng ta thế nào phụ trách a?”

Mấy người kia nghe vậy vì lảng, nhưng thật ra Phù Chủ phù người của cầm lấy trên bàn Chi Huyết phù lung lay một chút, nói rằng: “Phù này nguyên rửa hay ở các ngươi ở đây mua, phân minh không có tác dụng, ta thôi động linh lực, không có phản ứng.”

Nhìn cảm giấy vụn người nọ, Sở Diệp cười nhạt, “Tốt lắm a, ngươi nếu thuyết phù này nguyên rửa là giả, như vậy ta mang tới phù chủ so sánh một chút khỏe?”

“Tiểu tử thôi, đối lập ngươi có dám hay không?” Khúc Tuấn Mại trừng hai mắt, thật là dọa người.

“Có gì không dám!” Người kia nói, trừng hai mắt, nhưng trong lòng thì có chút bồn chồn, trước khi tới phù chủ trưởng lão chuyên môn đối lập về ra tâm vẽ cho hán, hán cũng từng đối lập quá, chút nào không khác biệt, ngoại trừ không thể sử dụng.

Nghĩ tới đây, hán nhất thời an tâm một ít, thầm nghĩ lúc này đây hoàn thành nhiệm vụ tự phát tài, đủ ba nghìn lượng bạc, cũng đủ hán hơn nửa đời người tiêu dùng.

Lấy ra một tờ Chi Huyết phù, Sở Diệp hướng về hư không ném một cái, người nọ cũng giống như vậy, ném về phía không trung.

Mọi người tỉ mỉ quan sát ban ngày, cái này hai tờ phù chủ, chút nào không khác biệt, trong lúc nhất thời nghị luận ầm ỉ.

“Không có gì khác nhau a!”

"Hay,

Quả thực giống nhau như đúc."

Xuất ra giả phù chú người của về mặt ngạo thị, nói: "Nhìn thấy không? Ta cũng không gạt người, bọn họ hay mại giả phù chú lòng dạ hiểm độc tiểu thương."

Vừa một mảnh nghị luận, Khúc Tuấn Mại nhất thời cảm tức sẽ xong ra.

Sở Diệp ngăn cản hẳn, trầm giọng nói: "Đại gia thực sự nhìn không ra sao? Phù này nguyên rủa, là có khác biệt!"

"Có khác nhau? Ta chính là ở các người ở đây mua phù chú, các người dĩ nhiên để chống chế như vậy phiền đại gia, thực sự làm cho trơ trẽn!" Phù Chú phủ người nọ hiển nhiên là cho rằng Sở Diệp là đang nói sáo, hẳn căn bản nhìn không ra cái gì bất đồng, rõ ràng là hai tờ giống nhau như đúc phù chú.

Sở Diệp ánh mắt băng lãnh, đảo qua người nọ, khoe miệng nhất phiết, nói: "Mọi người xem rõ ràng, phù chú chủ yếu nhất là cái gì? Là thông linh, mà thông linh thất bại phù chú sẽ gặp ở trong nháy mắt hóa thành một đoàn tro bụi, mà hẳn phù chú, căn bản không có linh khí!"

"Ha ha, người nói không có linh khí sẽ không có? Ở đây người nhiều như vậy, ai tới nói một chút, rốt cuộc có hay không linh khí?"

Người nọ không sợ hãi chút nào về, ở đây mãi phù chú người đều là con người, không cảm giác được linh khí tồn tại, mà có thể cảm nhận được chỉ có rất ít mấy người, rất ít mấy người vừa Phù Triện môn chiếm đa số, nếu là Phù Triện môn người một nhà thuyết, tất nhiên sẽ bị người ngộ nhận là là chính cho mình che lấp, như vậy đôi sẽ gặp nhân hoài nghi.

Hiện trường không người đứng ra nói, người nọ không khỏi cười lạnh nhìn Sở Diệp, thầm nghĩ ta đảo muốn nhìn, người còn có cái gì lời muốn nói, lúc này đây ta cho các người Phù Triện Các ở phù chú thành đánh mất nói quyền!

"Ha ha, vị khách quan kia, của người bàn tính đánh cho không sai, ta cũng biết điểm này cũng không thể chứng minh phù này nguyên rủa không phải chúng ta Phù Triện Các, thế nhưng nếu thật chỉ có điểm này, Sở mỗ cũng sẽ không như thế định liệu trước mà đứng ở chỗ này.

"Thế nhưng..." Sở Diệp bỗng nhiên tiến lên một, sắc mặt đột nhiên đầy trong sạch, nhìn chằm chằm người nọ, nói rằng: "Nếu là để cho từ thực sự chứng thực người là nói xấu, của người hạ thành ta nghĩ người chính rất rõ ràng..."

"Ta... Ta có thể có cái gì hạ tràng, các người hẳn là nhầm lẫn chính các người, nếu là xác nhận, các người Phù Triện Các tự đóng cửa được, tiết kiệm hại nhân."

Dừng một chút, người nọ tiếp tục nói: "Đồng dạng là Chi Huyết phù, ta ở Phù Chú phủ mua mới ba mươi lượng bạc, hơn nữa hiệu quả so với các người mạnh hơn nhiều lắm, chưa bao giờ sẽ có thất bại tình huống!"

"Ha ha, phải không?" Sở Diệp quý dị cười, rốt cục lộ ra chân ngựa a?

"Mọi người nhìn cái này hai tờ phù chú, tuy rằng thoạt nhìn giống nhau như đúc, thế nhưng, chủ yếu nhất một điểm đại gia nhìn không ra!"

"Là cái gì? Người nhưng thật ra thuyết a!" Tất cả mọi người đều có ta khẩn cấp.

Sở Diệp mỉm cười, nói: "Là lá bùa!"

"Lá bùa? Ha ha ha, thực sự là chê cười, nhất trương lá bùa có thể nhìn ra cái gì? Thiên hạ này lá bùa cũng như nhau? Cho dù có phân chia cao thấp, thế nhưng cũng tương không kém đâu, định đa có một chút khác biệt mà thôi." Người nọ sừng sốt, can rở cười to, hẳn còn tưởng rằng Sở Diệp sẽ nói ra phương pháp gì, nguyên lai là lá bùa?

Sở Diệp nhìn cười nhạo người nọ, trấn định nói: "Ta đây nếu như dùng là dài quá ba ngày phù ma làm ra lá bùa đây? Tin tưởng một có một chế phù nguyên rủa người của biết dùng như vậy không hợp cách lá bùa đi?"

Mấy ngày trước, Sở Diệp ở phường thị mua trăm tờ không hợp cách lá bùa, sau lại Sở Diệp còn nhắc nhở một chút mại lá bùa người, không muốn động hôm nay không ai mua lá bùa dĩ nhiên phải lên trọng dụng.

Chương 23: Dã Hồng

Convert By TRUYENCVT

Ba ngày phù ma làm ra lá bùa, vốn là không hợp cách lá bùa, ngoại trừ một ít đũa ngọc Phù Chú Sư hội mãi, những người còn lại xem cũng không nhìn. Đương nhiên đây không phải là thuyết Sở Diệp là đũa ngọc, mà là Sở Diệp chẳng quan tâm lá bùa kia thất bại tỷ lệ.

Không hợp cách lá bùa, sử dụng trung thất bại tỷ lệ rơi chậm lại, phù chú hiệu quả tỷ lệ rơi chậm lại!

Đây đối với thế giới này Phù Chú Sư mà nói, là khuyết điểm trí mạng, thế nhưng đối với Sở Diệp cũng không có gì, sở dĩ hần mới mua không hợp cách lá bùa.

Giờ khắc này, người ở chỗ này cũng bắt đầu chăm chú xem phù chú chi chất, phát hiện hai tờ tuy rằng như nhau, thế nhưng phù chú sát biên giới cũng một thoáng phát thanh, là phi thường kém cỏi lá bùa. Mà một... Khắc trương rõ ràng cho thấy nhất trương nhan sắc ó vàng, tốt nhất phù chú.

Giờ khắc này, nhất thời tất cả mọi người minh bạch, người này hay tới quấy rối.

Quấy rối chi người nhất thời bối rối, nói rằng: “Ngươi, ngươi ăn nói bừa bãi, các ngươi đây là kiếm có!”

“Mượn có? Như vậy ta tái chứng thật một chút, người ở chỗ này đều biết chúng ta cái này Chỉ Huyết phù cũng chính là một trăm lượng bạc nhất trương đúng hay không? Thế nhưng đại gia hay không còn nhớ kỹ vừa hần thuyết tìm ba trăm lượng? Cái này nếu là hần mua, dĩ nhiên không biết giá, cái này không phải là muốn vu hãm ta Phù Triện Các là cái gì!”

Nói đến đây, Sở Diệp dưới chân bước ra một, ánh mắt băng hàn, toàn thân tản mát ra trận trận hàn ý.

Chân tướng của sự tình vừa ra, Khúc Tuấn Mai không cố kỵ nữa cái gì, một đi giới đoạt ra, nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh người kia, vươn tay nắm cổ của hần, vành mắt dục nứt ra nói: “Hỗn đản, nói mau, rốt cuộc là người nào phái ngươi tới?”

“Ta sẽ không nói, ngươi giết ta đi!” Người nọ cũng là kiên cường, dĩ nhiên trực tiếp từ cầu xin đoạn.

Khúc Tuấn Mai lập tức giận dữ, quát dẹp đường: “Ngươi con mẹ nó, không cần phải nói lão tử cũng biết, không phải là Dã Hồng vương bát cao từ sao?”

“Ngươi, ngươi đã sớm biết?” Người nọ ánh mắt kinh khủng.

“Khúc huynh, đưa hần để xuống đi, ta còn có mấy vấn đề hỏi hần!” Sở Diệp lúc này đi tới, vỗ vỗ Khúc Tuấn Mai vai!

Hừ lạnh một tiếng, Khúc Tuấn Mai đáp ứng, Sở Diệp mặt mũi của hần vẫn cấp cho, hôm nay hần rốt cuộc bị Sở Diệp trí mưu thuyết phục.

Bên ngoài vây xem trung mấy người gây rối, lăm lăm đi nhanh lên, Sở Diệp mắt hí một cái, quát dẹp đường: “Mấy người các ngươi đứng lại!”

“A!” Mấy người kia nhất thời về mặt cầu xin sắc nữ trở về, nói rằng: “Đại nhân, chúng ta, chúng ta sai rồi, tha mạng a, chúng ta chỉ là muốn nhân cơ hội đem trước mua phù chú tiền đòi trở về, chúng ta... Chúng ta tuyệt không có ác ý a!”

Sở Diệp gật đầu, nói rằng: “Các ngươi chỉ là một người phạm tục, tự nhiên biết các ngươi một có ý gì, thế nhưng ta chỉ là cho các ngươi đề tỉnh, tâm ma nhất niệm gian, mình làm sự trước đi đầu tự hỏi.”

“Dạ dạ dạ, đại nhân dạy phải, chúng ta nhất định nhớ kỹ trong lòng!”

“Nhớ kỹ trong lòng ký không cần, từ hôm nay trở đi, Phù Triện Các phù chú sẽ không mại cho các ngươi, các ngươi đi thôi!”

Bởi vì bọn họ là con người, Sở Diệp không giết bọn hần, thế nhưng Sở Diệp hội cho bọn hần nghiêm phạt, bởi vì thác hay thác, dối hay dối, không có bán một nửa thác chi phân!

Được rồi có thể không có khen thưởng, thế nhưng sai rồi, phải bị phạt!

Mấy người kia phản nản ly khai, có người nhất thời may mắn đương sơ không có làm ra chuyện hoang đường, nếu là làm, sợ là hạ tràng cùng vừa mấy người kia liền muốn vậy.

Sở Diệp quay đầu lại, nhìn Phù Chú phù người, hần phát hiện mình dĩ nhiên vô pháp nhìn thấu người kia tin tức, coi như là Khúc Tuấn Mai hần vẫn có thể nhìn ra một điểm, thế nhưng đối diện người lại thì không cách nào nhìn ra, trên người khẳng định có thứ tốt.

“Ngươi là Phù Chú phù người của, cũng không tắt giấu điểm, ta chỉ là muốn hỏi một chút ngươi, các ngươi Phù Chú phù thuộc về bắc thành, chúng ta thuộc về nam thành, cơ bản mại đồ đặc không có xung đột, vì sao các ngươi còn muốn làm như thế?”

Khúc Tuấn Mai chờ người cũng là thập phần không hiểu nhìn, hiển nhiên cũng muốn biết.

“Cái này, đại nhân, đây là Dã Hồng mệnh lệnh a, nói vậy khúc đại nhân cũng biết chúng ta Phù Chủ phủ đã âm thầm... Đối phó các ngươì thật nhiều thứ, thế nhưng còn không có chủ động xuất động, lúc này đây nghe nói là bởi vì... Nay Chi Huyết phù chuyện tình!”

“Nói như thế nào?” Sở Diệp vấn.

“Các ngươì ra Chi Huyết phù hiệu quả thật sự là quá mạnh mẽ, ngày hôm qua lưu truyền đến chúng ta bắc thành nhất trương, hơn nữa bị ngươì sử dụng, khiến cho rất lớn oanh động, dẫn đến chúng ta bắc thành cần Chi Huyết phù ngươì của toàn bộ đi các ngươì ở đây, sở dĩ...”

“Sở dĩ Dã Hồng hỗn tiểu tử liên phái ngươì tới cho chúng ta chụp mũ?” Khúc Tuấn Mai thượng quát dẹp đường.

“Là, là như vậy!”

“Dã Hồng, tên khốn kia, thật là đang ép ta san bằng hán Phù Chủ phủ!” Khúc Tuấn Mai thở phì phò nói.

“Ngươi này làm sao bây giờ?” Sở Diệp đối Khúc Tuấn Mai nói.

“Giết đi! Giữ lại cũng không dùng!” Khúc Tuấn Mai thuận miệng nói một câu.

Sở Diệp lắc đầu, nói rằng: “Khúc huynh, tạm thời đừng giết hán, chúng ta thả hán đi đi, để cho hán trở lại nói cho Dã Hồng, nếu là chơi nữa cái gì xiếc, định để cho hán chịu không nổi!”

Khúc Tuấn Mai trầm ngâm, sau đó gật đầu, đối ngươì nọ quát dẹp đường: “Mau cút, trở lại nói cho Dã Hồng tên kia, không được tử tửu lão lão thật thật, ngày đó nhạ mao ta, phi giết hán không thể.”

“Là, là!”

Úng hai tiếng, ngươì nọ cấp tốc chuồn ra môn!

“Đại gia tất cả giải tán đi, chúng ta Phù Triện Các phủ chủ thoả thích mua, tuyệt đối độc nhất vô nhị, hơn nữa giá cả vừa phải, nếu là thật có không thể dùng, thập bội bồi thường!” Sở Diệp quát một tiếng, phân tán mọi ngươì, sau đó cùng Khúc Tuấn Mai cùng nhau lên lầu.

...

Bắc thành, Phù Chủ phủ

“Cái gì! Khúc Tuấn Mai thực sự nói như vậy? Làm càn! Thực sự là ăn gan hùm mật gấu a, đã vậy còn quá uy hiếp ta!” Dã Hồng vung thủ, đem chén trà trên bàn ngã trên mặt đất, phát sinh vỡ vụn thanh âm của.

“Đừng vậy, đã đại nhân, ngươì kia thật là nói như vậy, bất quá hôm nay có thể vạch trần ta, chủ yếu là nửa đường ra một tiểu tử ngốc.” Nại Phi Hồ thấp giọng nói rằng, chính thị ở Phù Triện Các nháo sự ngươì.

“Tiểu tử ngốc? Ngươì nói một chút là chuyện gì xảy ra!” Dã Hồng ánh mắt liên thiểm, trong lòng đối Sở Diệp bắt đầu cảm thấy hứng thú, có thể như vậy từ như vậy tể vị địa phương nhìn ra được hai tờ phù chủ bất đồng, lại phá hán cục, tuyệt đối điều không phải nhân vật đơn giản.

“Là, đã đại nhân, trên thực tế chuyện là như vậy...”

Đãi Nại Phi Hồ nói xong, Dã Hồng đã hoàn toàn tỉnh táo lại, ánh mắt liên thiểm, trong lòng nổi lên tầng tầng sát ý.

Tiểu tử ngốc đối hai tờ Trace cũng như thử rõ ràng, hơn nữa tựa hồ đối với Chi Huyết phù phương pháp luyện chế thạo vu tâm, chẳng lẽ phù chủ chính là hán luyện chế?

Nếu là như vậy, chỉ cần âm thầm giết tiểu tử ngốc không phải xong chuyện?

Khoát khoát tay, U Dã Hồng phân phó nói: “Ngươi mang theo vài tên Luyện Khí sơ kỳ đệ tử đi trước nam thành, giúp ta tra rõ ngươì kia tin tức, sau đó hồi báo cho ta!”

Dừng một chút, Dã Hồng trầm giọng nói: “Đừng giết hán, nếu như lần thứ hai gặp gỡ tận lực rất đối đãi, tận lực đem hán kéo đến chúng ta bên này, nếu như không được, liền giết hán!”

Tuy rằng Nại Phi Hồ kỳ quái đã đại nhân vì sao không giết Sở Diệp, mà là tuyển trạch tương kì mượn hơi, thế nhưng Dã Hồng tính tình cổ quái, hỏi nhiều một câu là được có thể mà roi đầu, hán chỉ là dừng một chút, liền muốn xoay ngươì lui ra.

“Trước chờ một chút, ngươì bây giờ là Luyện Khí sơ kỳ, đối phó Sở Diệp phạ là có chút trắc trở, như vậy đi, ngươì cầm cái này!”

Dã Hồng nói, phát tay vài ra nhất trương phù chủ.

Nhìn Nại Phi Hồ nghi hoặc thần sắc, Dã Hồng nói: “Đây là tăng cường thực lực của ngươì phù chủ, sử dụng sau có thể cho ngươì cấp tốc đề thăng tới Luyện Khí trung kỳ, đối phó tiểu tử ngốc cũng không có vấn đề đi?”

“Cái này, đây tuyệt đối không thành vấn đề a, tiểu tử ngốc hay một Nhập Đồ đại viên mãn phế vật, ta đối phó hắn đó là dư dả, hơn nữa đại nhân phù chú, thì là hắn dài quá cánh, cũng phi không ra tay của chúng ta lòng bàn tay.”

Gật đầu, Dã Hồng nói: “Người đi xuống đi, sự tình làm xong tự nhiên có của người tưởng thưởng, nếu là lúc này đây còn thất bại, tự dẫn theo đầu trở về gặp ta đi!”

Nại Phi Hồ thân thể run lên, liên tục gật đầu, sau đó xoay người, nhanh chóng thôi lui ra khỏi cửa phòng.

Mất híp lại, Dã Hồng nhìn xa xa, khoe miệng treo khỏi quỹ dị dáng tươi cười, lầm bầm nói: “Có ý tứ, ta đảo muốn nhìn, đến tốt cùng tiểu gia hỏa này là ai, dĩ nhiên về ra ngay cả ta cái này trung phẩm cấp thấp Phù Chú Sư đều về không ra Chỉ Huyết phù!”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Lão nhân thần bí

Convert By TRUYENCVT

Sở Diệp tự nhiên không biết lúc này hắn đã bị bắt thành Phù Chú phù người của sở để mất tới, hắn còn đang cùng Khúc Tuấn Mai thương nghị Thổ Độn phù chuyện tình.

Hai người thảo luận thật lâu, không phải là đi nơi nào nơi nào phường thị đi mai Thổ Độn phù, bán Thổ Độn phù Linh Thạch nên thế nào đổi thành bạc.

Để cho Khúc Tuấn Mai bắt đắc dĩ là Sở Diệp hiện tại chỉ cần bạc, không nên Linh Thạch, thẳng đến Khúc Tuấn Mai nói một đồng Linh Thạch thật là tốt chỗ, Sở Diệp mới gật đầu đáp ứng.

Tối hậu hai người đạt thành hiệp nghị, đó chính là Thổ Độn phù toàn bộ đổi thành Linh Thạch, dựa theo trước hai phần năm tỉ lệ thành giao, Sở Diệp nếu là muốn bạc, liền dùng Linh Thạch cùng Khúc Tuấn Mai đổi lấy, một khối Hạ phẩm Linh Thạch là 1000 lượng bạc.

Theo Khúc Tuấn Mai nói ra lời này, Sở Diệp khoe miệng không khỏi hơi co quắp, mở tin tức đảo qua, Linh Thạch còn có mấy trăm, nghĩ đến đương sơ để ngân lượng thiếu chút nữa ở Khúc Tuấn Mai trong tay đã đánh mất mạng nhỏ, hắn liền không nhận được muốn mừng nhân.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, ta còn có chút sự, nhu phải ly khai, về phần cần phù chú, sáng sớm ngày mai ta làm cho đưa tới cho người.”

“Hào, cứ như vậy đi!” Khúc Tuấn Mai cũng gật đầu, hắn cũng cần chuẩn bị một ít đặc biệt chuyện tình.

Ly khai Phù Triệu Các, Sở Diệp trực tiếp hướng về con người đường ông đi đến. Hắn hiện tại cần đó là một cây cung, không cần quá tốt, chỉ cần có thể sử dụng liền có thể, để Ma Pháp Tiên kỹ năng này, cần một cây cung tiên, là nhất định sự tình.

Ma Pháp Tiên, là thuộc về hoàn toàn dùng linh lực hóa thành mũi tên, thuộc về toàn bộ linh lực công kích, đương nhiên cũng có thể mang vào mưa tên trên, phụ gia vật lý công kích cùng linh lực.

Sở Diệp cũng không cầu ở con người chợ có thể mua được cái gì tốt cung, chỉ cần không sai biệt lắm liền có thể.

Đi qua quan đạo, đi tới vũ khí Thị Trường, Sở Diệp không khỏi nhú mày, vũ khí này Thị Trường quả nhiên điều không phải thông thường mà hỗn độn, bãi hàng via hề khắp nơi đều là, hơn nữa còn có nhân đem thảm đặt tới cửa hàng cửa, nhất thời liền sẽ khiến một hồi ác chiến.

Sở Diệp một đường đi tới, kinh hồn táng đảm, dọc theo đường đi không biết gặp phải nhiều ít nguyên nhân gây ra vì mất đất vị trí mà tranh đấu, thậm chí có một lần còn kém bị thương cập vô tội.

Con người láng giềng, còn thật là tìm không được cái gì tốt cung, vẫn tìm cận năm mươi cửa hàng, Sở Diệp nhìn thấy cũng đều là Whi trang bị, một có bất kỳ phụ gia thuộc tính.

Không có phụ gia thuộc tính tuy rằng cũng có thể thích hợp dùng, thế nhưng uy lực dù sao hội yếu bớt không ít, Sở Diệp thập phần không muốn liền khiến cho dùng một Whi cung, ở trên địa cầu ngoạn trò chơi, kém nhất trang bị cũng là tiên khí cấp bậc, tuy rằng hắn không sung tiền, thế nhưng thực lực của hắn cường, hội ngoạn.

Thế nhưng hiện tại thế nhưng chân nhân thế giới, trong trò chơi tử vong còn có thể sống lại, thế nhưng ở đây tử vong vậy coi như thực sự tử vong

“Đi!” Đi tới thứ sáu mươi hàng via hè thời gian, Sở Diệp nhin không được khê đi một tiếng, đi tới, cảm lấy nhất khúc gỗ, hỏi: “Lão bản, vật này là cái gì?”

Lão bản kia cho đã mất khăn khăn vẻ, nhìn Sở Diệp, thập phần chẳng quan tâm địa đạo: “Một cây phá đầu gỗ mà thôi, nhặt, người mãi nhất kiện những vật khác, cái này đầu gỗ sẽ đưa người.”

Sở Diệp gạt đầu, nhìn trước mặt lão bản, chẳng biết tại sao, Sở Diệp dĩ nhiên cũng nhìn không thấy hấn tin tức, đến nay mới thôi, hấn nhìn không thấy tin tức cũng rất nhiều, không thể nghi ngờ là cao nhân chiếm đa số, thứ nhì là trên người có dấu bảo vật người, có nữa đó là một ít hết sức kỳ quái con người.

h

Trước mặt lão bản, cấp Sở Diệp một loại hư huyền cảm giác, thế nhưng nhưng không cách nào ngôn ngữ.

Người đi đường thật nhiều, thấy Sở Diệp dĩ nhiên ngồi chồm hồm ở nơi nào, có người nhin không được nhắc nhở: “Vị tiểu ca này, chó mãi lão nhân kia gì đó, hấn hay nhất một tên lùong gat, hơn nữa còn là một người điên!”

Cũng không có người chú ý tới ánh mắt của lão đầu hiện lên một tia tinh mang, Sở Diệp tự nhiên cũng không có, hấn đứng lên, nhìn thoáng qua trên đất lão đầu sau đó vẫn người nói chuyện, “Huynh đài thế nào nói ra lời này?”

“Tiểu huynh đệ, lão nhân kia cả ngày ở chỗ này ra quấy, hấn mại gì đó tất cả đều là giả, sẽ cho nhân mạng đến vận rủi, hơn nữa đất tiền muốn chết, ngày hôm qua ta mua của hấn gỗ kia, hấn hỏi ta muốn một trăm khối Linh Thạch! Ta đâu nghe nói qua Linh Thạch đồ chơi này? Sở dĩ hấn điều không phải người điên là cái gì?”

Cười gạt đầu,

Sở Diệp hướng người nọ đáp tạ, nhưng trong lòng thì đối lão nhân kia càng thêm cảm thấy lẫn lộn, muốn Linh Thạch? Lão đầu rõ ràng cho thấy ai người, ánh mắt khăn khăn, toàn thân xụi lơ, búi tóc hoa râm..

Hoa râm! Sở Diệp bỗng nhiên sùng sốt, vội vã nhìn lão nhân kia, cái này vừa nhìn, quả nhiên là búi tóc trắng bạch, ứng nghiệm Sở Diệp tìm cách!

“Thế nhưng, mới vừa tới thời gian, hấn vẫn búi tóc bán bạch, hiện tại bỗng nhiên hoa râm, cái này...” Sở Diệp rung động trong lòng, thoáng qua trắng bạch đầu..

Ngồi xồm người xuống, Sở Diệp không nói một lời, cảm lấy một cây cung tiến, sau đó cảm lấy đầu gỗ.

“Lão nhân gia, bao nhiêu tiền...”

“Ta thứ này hôm nay không lấy tiền, cần tiên duyên...” Lão giả môi không nhúc nhích, Sở Diệp cũng cảm giác thanh âm chán như thiên lôi, ở bên tai ầm vang lên.

Theo cái này một tiếng vang lên, Sở Diệp cũng trong óc nhất thời thanh minh, toàn thân như vừa tắm rửa xong, mồ hôi đầm đìa. Thế nhưng hấn nhìn bốn phía, người đến người đi, tựa hồ vừa một tiếng căn bản không có phát sinh.

Thế nhưng trong nháy mắt này, Sở Diệp lại phát hiện dĩ nhiên tăng kinh nghiệm giá trị 500 điểm

Hấn nhất thời chấn động, chỉ là một câu nói, liền tăng 500 chút kinh nghiệm giá trị, lão nhân này rốt cuộc là người phương nào?

Hấn lần thứ hai ngẩng đầu, lão giả đã khôi phục bộ dáng lúc trước, ánh mắt càng thêm khăn khăn, tựa hồ gió thổi qua, sẽ gặp chết đi thông thường!

“Như thế nào tiên duyên?” Sở Diệp vẫn chưa mở miệng, mà là ngồi chồm hồm ngồi dưới đất, không để ý ánh mắt của mọi người, nhìn lão giả.

Hấn không nói một câu, tựa hồ Sở Diệp không còn nữa tồn tại.

“Lão nhân gia, ta nghĩ vẫn, cái này đầu gỗ cùng cung, ta cũng không thể được lấy đi?” Hấn không hỏi nữa tiên duyên việc, mà là nhìn về phía gỗ trong tay cùng cung.

“Có thể... Có thể... Tiên người đã trả tiền rồi, người... Đi thôi!” Lão giả hé miệng, chiến chiến nguy nguy nói rằng.

Trong lòng lần thứ hai chấn động, Sở Diệp gạt đầu, sau đó hướng lão giả cúi người chào thật sâu, sau đó mang theo cùng cung đầu gỗ rất nhanh ly khai!

Sở Diệp tốc độ rất nhanh, hấn không được ở lâu, lão giả kia hiểu ý linh truyền âm, lão giả kia một tiếng ngôn ngữ, đó là 500 kinh nghiệm, lão giả kia chỉ là một tiếng ngôn ngữ, liền kẻ khác vui vẻ thoải mái, tâm tình thanh minh.

Tu luyện người, năm tháng lâu dài, tu tiên sửa võ phương thức bất đồng, thọ nguyên kém cũng tự nhiên bất đồng. Người tu tiên, với nói chứng nói, cảm ngộ ngày to lớn nói, độ kiếp thành tiên, siêu thoát thiên địa, trở thành vô cùng... Người.

Mà sửa võ giả đó là lãnh ích kỳ kính, dùng võ Nhập Thánh, trở thành lực lượng khổng chế người.

Hai người tuy rằng bất đồng, thế nhưng mục tiêu cũng tụ tập một điểm, đánh vỡ thiên địa hạn chế, trở thành chí tôn cường giả, vô câu vô thúc.

Thời gian tu luyện thuyết ngắn phi ngắn, thuyết trường phi trường, có người bách tuổi vị đột phá, sẽ gặp hóa thành một đồng xương khô, mấy năm sau không người nhớ kỹ. Có người tu luyện trăm ngàn năm, trở thành vô cùng..., cảm ngộ thiên địa, vì tiên nhân.

Đoạn đường này gian khổ vạn khổ, tâm ma càng không chỗ nào không có mặt, nơi chốn sống lại. Sở Diệp Hệ Thống trôi buộc, lại luôn cho là người mang Hệ Thống, liên thiên hạ vô địch, trở thành vô cùng... Tiên nhân, tất nhiên là trăm phần trăm, không hề sai lầm.

Kì thực đó chính là tâm ma, vô bên ngoài che mắt, tâm ma đó là lá cây, nhất cái lá cây một tâm ma, ngăn trở Sở Diệp ánh mắt của.

“Ta, đích thật là sai rồi, đa tạ tiên bối!” Sở Diệp bỗng nhiên dừng lại, mắt thấy viễn phương, trong miệng thì thảo.

Thời gian phi khoái, thoáng qua trôi qua, nửa tháng thoáng qua tức thệ.

Hôm nay, một chỗ nhà cửa, theo cười to một tiếng, nhất thời một mảnh liệt áp bách xuất hiện, trong nháy mắt Tiêu Thất.

Sở Diệp đã tọa mười ngày, chưa từng rời nhà, cái này mười ngày, hần cảm ngộ lão giả kia lưu lại đầu gối.

Lúc đầu thấy thuộc tính, cũng tốt cực bị hần hoàn toàn hiểu thấu đáo.

Mộc Trọng: Vô cùng... Người sở dụng, lưu lại một ít nói khí tức, có thể cảm ngộ tăng kinh nghiệm giá trị.

“Cái này mười ngày, kinh nghiệm giá trị gia tăng rồi một nghìn điểm, cảnh giới cũng nghênh đón mới giai tầng!” Sở Diệp đậm đậm nhất tiếu, trong ánh mắt lóe lên một tia trầm ổn.

Mộc Trọng thượng kinh nghiệm giá trị cho Sở Diệp, phía trên vết tích, cũng mang cho Sở Diệp rất nhiều, rất nhiều hai chữ, cũng bao hàm một ít đạo lý.

“Mộc Trọng lão phu sở dụng trăm năm, lưu cho hữu duyên người. Ngày sau còn có thể gặp lại!” Đây là Sở Diệp ở Mộc Trọng thượng thấy chữ viết.

Chữ này tích, nếu không có hữu duyên người, tắc thì không cách nào thấy, Sở Diệp chỉ nhớ rõ, lão giả nói, cần tiên duyên...

Sở Diệp biết, cái này tiên duyên, đó là Hệ Thống..

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Vũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Kỹ năng mới

Convert By TRUYENCVT

? Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Hiếu Tử, tặng người khác hữu hảo độ 10.

Cảnh giới: Luyện Khí sơ kỳ (tiếp theo cấp vi Luyện Khí trung kỳ.)

Kỹ năng điểm: 5

Kỹ năng: Tiểu Hóa Cầu 2 cấp

Ma Pháp Tiến: 2 cấp

Linh Thạch: 550

Hồn Châu: 505

Ngân lượng: 45

Kinh nghiệm giá trị: 3200 (6400)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư Chi Huyết phù, Thổ Độn phù

Xem qua tin tức, Sở Diệp chấn động. Nhập Đồ đột phá, đạt được Luyện Khí, đây là mỗi một một Nhập Đồ cấp bậc hướng tới, khi hắn môn xem ra, chỉ cần đạt được Luyện Khí, đó là người tu tiên, nhưng là lại có người tốn hao một năm, có người mười năm, có người cũng cả đời.

Mà Sở Diệp một tháng, đột phá đến Luyện Khí, đây nên là cỡ nào khiếp sợ sự tình, sợ là nếu bị người khác biết, Sở Diệp liền muốn thật sâu nổi danh.

Thăng cấp đến Luyện Khí sơ kỳ, rốt cuộc đề thăng một đại giai đoạn, thực lực cũng sẽ đại phúc độ đề thăng, thế nhưng trên thực tế cũng so với Nhập Đồ nhiều một chút tiểu pháp thuật mà thôi.

Sở Diệp trầm tư, hắn nhủ trong lúc đó, phát hiện mình chỗ bất đồng, hắn mỗi một lần đề thăng một đại giai tầng, sở học kỹ năng liền sẽ tăng lên nhất cấp.

Đây chính là Sở Diệp hy vọng, kỹ năng điểm tuy rằng đưa tặng không ít, thế nhưng Sở Diệp tin tưởng, đến hậu kỳ, tuyệt đối là thiếu dùng.

Hắn nhìn năm kỹ năng điểm, trầm tư chỉ chốc lát, mở ra a kỹ năng lan.

Năm kỹ năng điểm, vốn tưởng rằng có thể học tập năm mới kỹ năng, thế nhưng Sở Diệp phát hiện hắn sai thái quá, phía sau kỹ năng để cho hắn thập phần chấn động, thế nhưng đẳng cấp thiếu vô pháp học tập, mà có thể học tập, rất nhiều đều thì không cách nào dùng đến.

Duy nhất dùng lấy được hai người theo thứ tự là, sương chi tân tinh, cùng với nặng hơn tiến!

Sương chi tân tinh: Phát sinh một đạo phạm vi mười thước trong sạch, hữu hiệu chậm lại tốc độ của địch nhân. Trước mặt đẳng cấp: 0, học tập cần kỹ năng điểm nhị điểm.

Nặng hơn tiến: Phóng xuất ra ba con mưa tên công kích địch nhân, công kích cùng cấp Luyện Khí cảnh giới toàn lực một kích. Trước mặt đẳng cấp: 0, học tập cần kỹ năng điểm 2.

Sở Diệp nhìn hai người kỹ năng, đã hoàn toàn bất đắc dĩ, hiện tại học tập kỹ năng dĩ nhiên cần hai người kỹ năng điểm,

Vậy sau này, hắn không dám tưởng tượng..

“Hiện tại chỉ có hi vọng sau đó Hệ Thống thăng cấp có thể sửa đổi một chút kỹ năng học tập cần kỹ năng điểm, có lẽ cho nhiều một điểm kỹ năng điểm cũng tốt.”

Điểm kích học tập lưỡng dạng kỹ năng, Sở Diệp đóng kỹ năng lan, đi ra cửa phòng.

“Diệp Nhi, một tự xưng người sư tôn người của tôi tìm hai người thứ, bất quá người nói không cho bất luận kẻ nào quấy rối người, sở dĩ ta để cho hắn đi trở về.”

Diệp Lan kiến Sở Diệp rốt cục đi ra, âm thầm thở phào.

“Ừ, nương, ta chuẩn bị đi ra ngoài hai ngày, nếu là lần sau hắn lần thứ hai đến đây, người liền nói không nên lời bảy nhật, ta tất nhiên trở lại.”

“Người lại muốn đi ra ngoài a!” Diệp Lan ngừng tay trung động tác, xoay người không vui nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp gật đầu, hắn lần này đi ra ngoài là tìm kiếm nhất kiện đồ đặc, tên là Hàn Lang nội đan. Cái này Hàn Lang nội đan, hắn phải đến, đây hết thảy chủ yếu là để về ra tiếp theo loại phù chú chủ yếu nguyên liệu.

Hàn băng đến xương: Thượng cổ phù chú một trong, phóng xuất ra vô số băng trụ, thực hiện cường đại công kích. Cần Hàn Lang nội đan vì linh mục chủ yếu nguyên liệu.

Thăng cấp Luyện Khí, nếu chỉ là kỹ năng tăng cấp một nói, vậy cũng quá lỗ vốn. Sở Diệp đem toàn bộ tin tức nhìn xong, lúc đó liền nhìn trúng hàn băng đến xương cái này phù chú, đây chính là hắn lần đầu tiên nhìn thấy thượng cổ phù chú.

Sở Diệp suy đoán, hắn mỗi một lần đề thăng cảnh giới, Hệ Thống sẽ gặp nhiều hơn rất nhiều thứ, đồng thời cũng để cho hắn đối với thực lực càng ngày càng hướng tới.

Sở Diệp cáo biệt Diệp Lan, đi ra khỏi nhà sau trực tiếp hướng về cửa nam đi đến.

Băng Hàn Phong, chính là một chỗ kỳ lạ nơi, chỗ phù chú thành nam mặt, nhiều năm Sương Tuyết, đương nhiên cũng giới hạn với Băng Hàn Phong.

Băng Hàn Phong diện tích rộng, tại đây Đại Hạ ngày dĩ nhiên đầy Sương Tuyết, thật sự là một chỗ kỳ lạ cảnh tượng. Hơn nữa Băng Hàn Phong ngoại vi không có gì dã thú, luôn luôn có nông phu đi vào ngắt lấy khối băng sử dụng.

Một ngày này, điểm dương cao chiếu, Sở Diệp từ phù chú thành mà đến, đứng ở Băng Hàn Phong sát biên giới, trong lòng thật là cảm giác kỳ lạ.

Bước lên trước đó là Băng Hàn Phong bên trong Suông Tuyết này ra, về phía sau một đó là trời nắng chan chan, làm cho mồ hôi đầm đìa.

Hắn bước ra a một, theo cái này bước ra một bước, Sở Diệp trước mặt cảnh sắc thay đổi trong nháy mắt, vừa còn trời nắng chan chan, đại địa khô nứt địa phương, hiện tại cũng trắng như tuyết trắng, vô biên vô hạn.

Băng Hàn Phong sát biên giới Băng Tuyết vừa phải, không tính là quá dày, vị một mắt cá chân, Sở Diệp đi ở thượng mãn, thực nếu không có vật.

Hành tẩu mấy trăm bộ, nơi này tuyết đã trở nên dị thường đại, trên đường không có cái khác người đi đường, chỉ có Sở Diệp chính, cước bộ của hắn bước trên tuyết, phát sinh kéo kẹt thọt lét thanh âm, cứ như vậy, hắn chậm rãi tiến nhập sơn, bước vào bị tuyết trắng bao trùm rừng rậm ở chỗ sâu trong.

“Tuyết này, từ trên địa cầu toàn cầu thay đổi noãn sau, sợ là không còn có gấp qua đẹp như thế tuyết.” Sở Diệp bộ hành trong lúc đó, ánh mắt trầm ngâm, thần sắc của hắn bình thản, không trung tuyết rơi vào trên người của hắn, dần dần, đem toàn thân hắn nhuộm thành bạch sắc.

Hắn không đi chân động rút xuống, mà là tùy ý kỳ bao trùm toàn thân, tựa hồ là đang hưởng thụ.

Băng Hàn Phong, càng đi trong càng lạnh, Sở Diệp được rồi tam canh giờ, lúc này, hắn cũng ánh mắt nhất ngưng, nhìn về phía xa xa.

Nơi nào lại có ba người, hai nam một nữ, hắn chỉ là nhìn lướt qua, liền biết ba người này tu vi không tầm thường.

Mặc dù không biết kỳ tính danh, thế nhưng Sở Diệp thấy, tái kỳ đối diện, đã có hơn mười đầu toàn thân bông tuyết lang.

Này lang nghe răng nhếch miệng, bộ lông đều là bông tuyết, trong ánh mắt long lánh hồng mang, nhưng cũng là màu đỏ thủy tinh, mà hàm răng, dĩ nhiên cũng là bông tuyết ngưng tụ.

“Thử lang phải là Hàn Lang, chỉ là ta không có đoán được, Hàn Lang cánh sẽ là bộ dáng như thế, tựa hồ như là bị người chế tạo ra.”

Sở Diệp toàn thân là tuyết, núp ở phía xa, vói đại tuyết che đầy thân ảnh, nhìn ba người kia, cùng với đối diện Hàn Lang.

Ánh mắt của hắn nhìn quét một vòng, cuối rơi vào Hàn Lang trên, hắn đang trầm tư, đang suy tư Hàn Lang đến tột cùng có hay không máu, toàn thân đều có thể nhìn thấu, hết thấy đều là thủy tinh, nhìn như vô máu, thế nhưng không có máu, như vậy thì như thế nào trừ hàng?

Sở Diệp bất động, hắn còn đang nhìn kỹ.

“Văn Lâm sư muội, cái này Hàn Lang chính là Ngũ Phẩm yêu thú, tương đương với chúng ta Luyện Khí trung kỳ cảnh giới, hôm nay gặp gỡ hơn mười đầu, sợ là chúng ta muốn dữ nhiều lành ít, chờ một chút ta và tuần ngọn núi sư đệ ngăn cản chúng nó, người mau nhanh đào tẩu!”

Văn Lâm ánh mắt lóe lên, cả giận nói: “Cốc Phong sư huynh, người nói bậy bạ gì đó? Chúng ta đương sơ cùng nhau tiến cái này Băng Hàn Phong, đâu có cùng nhau phản hồi, như vậy ta liền sẽ không bỏ lại các người.”

Tên còn lại ánh mắt nhú chặt, trường kiếm trong tay bạch mang đầy rẫy, trầm giọng nói: “Đừng nói chuyện, những.. Này Hàn Lang, khó đối phó, chúng ta có thể còn sống sót tỷ lệ cơ hồ là linh!”

Thờ phỉ phò hưu..

Đúng lúc này, theo một con Hàn Lang gầm nhẹ, nhất thời hơn mười chỉ Hàn Lang dưới chân vừa bước, hướng về mấy người đánh tới.

Ba người nhất người tay cầm trường kiếm, một người trong tay nắm chặt đại đao, một người trong tay nắm chặt cây quạt, ba người chậm rãi lui về phía sau, đưa lưng về nhau bố trí, vây quanh ở một gốc cây đại thụ che trời biên.

Một con Hàn Lang gào thét mà đến, tay kia trì đại đao người không biết khê quát một tiếng cái gì, đại đao nhất thời kim quang vạn trượng, trong nháy mắt, cánh sinh ra bát chỉ móc, móc câu dẫn ra Hàn Lang, nhất thời khối băng tứ tán, vỡ vụn đầy đất.

Theo Hàn Lang vỡ vụn, một quả lam sắc bông tuyết rơi xuống, Sở Diệp ánh mắt lóe lên, thầm nghĩ đó chính là Hàn Lang nội đan.

Văn Lâm tuy là nữ tử cũng tay cầm chiết phiến, hai tay hắn vỗ, cây quạt cũng là phóng xạ ra vài đạo hàn quang, kèm theo thờ phỉ phò hưu vài tiếng, tới gần hắn một con Hàn Lang cổ xuất hiện mấy người trong suốt lỗ lớn, Hàn Lang tùy theo tan vỡ.

Nã trường kiếm người, để cho Sở Diệp kiêng kỵ nhất, cũng là cực mạnh, hắn chỉ là trường kiếm vung lên, đó là bạch quang lóe lên, một con Hàn Lang liền vỡ vụn ra, rơi xuống trong đó Hàn Lang nội đan.

Lang, là ở chung động vật, lang đồ đẳng giới thiệu, lang có kỳ tự tôn, có kỳ bản tính, nếu là giết kỳ tộc nhân, điều không phải người chết, đó là nó vong.

Sở Diệp định con mắt, hắn đã xác định, mấy người này nếu không phải có thể đột phá Hàn Lang vây quanh, sẽ gặp bị chém giết, tùy theo phơi thây cái này Băng Hàn Phong trong vòng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Đa Trọng tiến phát uy

Convert By TRUYENCVT

Chẳng biết lúc nào, bên trong rừng rậm lần thứ hai truyền đến một tiếng gầm gọi, nhất thời mười mấy con hàn lang lao ra, hơn nữa trước đó, dĩ nhiên cao tới hai mươi ba con .

Tay cầm trường kiếm người nạt nhỏ: "Ngày hôm nay chúng ta không nên tới này, ta ước đoán hôm nay là cái này hàn lang kiếm ăn ngày, mà chúng ta, bị chúng nó cho rằng thức ăn!"

Văn Lâm sắc mặt treo đầy băng sương, một bộ da Giáp bao vây lấy vóc người ma quỷ, ngạo nghễ hai ngọn núi một cái, cả giận nói: "Sư huynh, chúng ta bây giờ khoảng cách Băng Hàn sơn ngoại vi có còn xa lắm không?"

"Còn có ba canh giờ lộ trình!"

"Ba canh giờ, không đủ, cái này hàn lang tốc độ ở Tuyệt Trung sẽ tăng lên gần như gấp đôi, chúng ta không có khả năng chạy ra ." Tựa hồ là biết Văn Lâm suy nghĩ, tay cầm trường kiếm người một bên vung động trường kiếm trong tay, một bên quát lên .

Cốc Phong trường đao khẽ động, đột nhiên trong lúc đó, đao của hắn giống như như lời đinh, mấy đao huy vũ mà xuống, hắn quát lên: "Coi như không có thời gian, cũng muốn ném thử, văn Lâm sư muội, tuấn sơn sư huynh, chúng ta không thể ngốc tại chỗ này, nếu không... Sẽ đưa tới càng nhiều hơn hàn lang, chúng ta phải đột phá vòng vây!"

"Toàn lực xuất động, gặp phải cơ hội liền chạy, có thể sống vài cái là vài cái!" Hắn lại bổ sung một câu .

Hai người gật đầu, ba người nhất tề hét lớn một tiếng, kèm theo 1 tiếng âm vang, ba người khí tức đại biến, linh lực cường đại tiết ra, theo linh lực bắn ra, ba người hợp thành nhất đạo, mang theo Lôi Đình Chi Thế, không bị cản trở ra .

"Cầu nhật, đồ chơi này vẫn không giết được, chúng ta nhất kích tất sát thuật pháp chỉ có thể sử dụng một lần! Bây giờ căn bản đánh không chết ..."

Cốc Phong gầm lên, trường đao chém mạnh, phát sinh răng rắc 1 tiếng, hàn lang cũng chỉ là rơi xuống một khối Băng Tinh, sau đó tiếp tục nhào tới .

Tuấn sơn không nói được một lời, trầm mặc không nói, kiếm của hắn cũng nhanh như thiểm điện, mỗi lần huy động, liền sẽ phát sinh răng rắc 1 tiếng, kèm theo một thanh âm vang lên, bên người hắn hàn lang tất nhiên sẽ bị chặt một khối kể linh kiện .

Hàn lang số lượng cũng không lần thứ hai tăng, thế nhưng tốc độ cực nhanh, theo thời gian trôi qua, ba người rõ ràng uể oải xuống tới, tốc độ chậm lại .

Đây là, xa xa tuyết bỗng nhiên khẽ động, theo tuyết động trong nháy mắt, huu huu huu ... Liên tục tam thanh nổ vang, kèm theo tiếng vang xuất hiện, ba đạo long lãnh bạch quang mũi tên trong nháy mắt tiêu thất .

"Gào ..." Sẽ ở đó bạch quang biến mất trong nháy mắt, xa xa một con hàn lang bỗng nhiên phát sinh 1 tiếng thê thảm mà hồng lên, toàn vừa nguyên cái đầu Đầu lâu phát sinh răng rắc một tiếng vang thật lớn, vỡ ra được .

Sở diệt thân ảnh chậm rãi hiện lên, hắn từng bước một đi tới, đón đối diện ba người ở trong tay của hắn, một cây cung bị hắn kéo, suu suu suu ... Lại là liên tục tam thanh, một con hàn lang trong nháy mắt vỡ tan .

"Keng, giết chết hàn lang, lấy được kinh nghiệm 200."

"Keng, giết chết hàn lang, lấy được kinh nghiệm 200."

Bên tai nêu lên vang lên, Sở diệt bước chân của cũng nhanh hơn, hắn ở trong gió tuyết, trước mặt đi, tại nơi bầy sói cùng ba người đại ra trong, liên tục giết chết hai hàn lang .

"Huynh đệ, không nên tới, cái này hàn lang vô cùng hung mãnh, chúng ta lập tức sẽ đột phá vòng vây, chiếu cố cũng không đến phiên ngươi!" Cốc Phong người thứ nhất chứng kiến Sở diệt, tuy là kinh ngạc Sở diệt mạnh, nhưng là lại cũng không muốn Sở diệt rơi vào sinh mệnh nguy cấp .

Sở diệp đối với lời nói mắt diếc tai ngơ, hần một bước bước trên tuyết, phát sinh răng rắc 1 tiếng, cực giống cành cây gãy, mà mỗi một lần đều sẽ có ba con không thấy rõ mưa tên bắn ra, một chỉ tiếp tục một chỉ, sau đó tất nhiên đánh nát một con hàn lang.

Kèm theo con thứ bốn Ngân Lang Tử Vong, chúng nó rút cục phản ứng kịp, đều giận dữ hét lên, ở trong nháy mắt này, Băng Hàn sơn chỗ sâu hơn, nhất thời xuất hiện ba mươi thủ lĩnh hàn lang.

Sở diệp ánh mắt hơi giận, ngẩng đầu đảo qua xa xa chạy như điên tới hàn lang, hần đi tới một con vừa mới từ vong hàn lang phụ cận, sau đó cúi đầu, vươn tay nhặt lên một viên lam sắc Tinh Thể, chính là hàn lang Nội Đan.

Ba người ngạc nhiên, ngây ra như phỗng, bọn họ lui lại mấy bước, nhìn Sở diệp, nhìn cái này để cho bọn họ cảm giác được người điên người.

Một cái Cung Tiễn Thủ, gần gũi tới gần mấy chục con hàn lang, chỉ vì cái này một cái Ngũ Cấp Yêu Thú Nội Đan? Đây nên là điên cuồng cỡ nào? Còn là nói người trước mắt hoàn toàn chính xác thật là một người điên?

Mặt khác mấy chục con hàn lang sắp xảy ra lúc, tuấn sơn đảo qua Sở diệp, sau đó bỗng nhiên lui lại, đạo: "Lúc này không đi, còn đợi khi nào?"

Nói xong, dưới chân hần khẽ động, hần ở tuyết lên, trực tiếp trượt ra đi.

Mặt khác làm người ta liếc nhau, sau đó nhìn đã gần tới mấy chục con hàn lang, sắc mặt đại biến, nhất thời hướng về Băng Hàn sơn ngoại vi phóng đi.

...

Màn ánh sáng màu xanh lam nhạt chợt từ Sở diệp quanh thân toả ra, ngay trong nháy mắt này, bên ngoài phụ cận hàn lang tốc độ chợt chậm lại, Sở diệp hét lớn một tiếng, lui về phía sau ra mấy bước, giương cung, rút vào lĩnh lực, bắn tên!

Liên tiếp động tác hành văn liền mạch lưu loát, kèm theo Sở diệp bên phải buông tay ra, Cung trên tên lĩnh lực một dạng nhất thời phân ra ba cổ, hình thành ba mũi tên gắn bó nhất đạo quỹ tích bắn ra.

Cảm thụ được bên trong đan điền lĩnh lực vẫn sung túc, Sở diệp không sợ hãi chút nào, hần bỗng nhiên hướng về sau lần thứ hai lui lại, tâm niệm vừa động, mở ra phù chú trống rỗng sinh ra, hần bỗng nhiên niệm động chú ngữ, thiếp ở trên người mình.

phù chú đột nhiên biến mất, ba đạo Băng Tiễn phát sinh, theo Băng Tiễn phát sinh, Sở diệp toàn thân xuất hiện nhất đạo vòng đỏ, hần không những không giận mà còn cười, cả người không tiến ngược lại thụt lùi, cung tiễn bắc.

Suru suru suru ...

Suru suru suru ...

Liên tiếp mũi tên từ các phương hướng phát xạ ra ngoài, nhất thời bắn thùng hai hàn lang.

Sở diệp cảnh giới chữ Nhật Lâm ba người tương đồng, thế nhưng văn Lâm ba người cùng Sở diệp so sánh với, cũng chênh lệch khá xa.

Hàn lang công kích có chứa đóng băng thuộc tính, sẽ yếu bớt nhân tốc độ di động, tốc độ xuất thủ, Văn Lâm, tuấn sơn cùng Cốc Phong ba người Tự Nhiên không còn cách nào ngăn cản.

Bọn họ không có Sở diệp thuộc tính, không có Sở diệp trong tay cung coi nhẹ đóng băng hiệu quả.

Cái này cung tiễn, còn lại thuộc tính một dạng, điều này là Sở diệp coi trọng nó nguyên nhân duy nhất.

Hần nắm chặt trong tay Cung, đứng tại chỗ, lại là vội vã bắn ra mấy kiếm, đánh chết vài đầu hàn lang, lúc này mới bắt đầu lui lại, đồng thời cách xa nhau vài giây, liền sẽ bắn ra ba chỉ mưa tên.

Cứ như vậy, Sở diệp vẫn đánh du kích chiến đấu, không lâu sau khi, dĩ nhiên đánh chết hơn ba mươi con hàn lang, đứng ở xa xa, nhìn nhào tới bốn con hàn lang, Sở diệp cảm thụ được đã cạn lực.

Lĩnh lực dĩ nhiên tại lúc này dùng hết.

Hần không ngừng lui lại, vận dụng khôi phục một chút lĩnh lực lần thứ hai bắn ra nặng hơn tiễn.

"Keng, giết chết hàn lang, lấy được kinh nghiệm 20, thu được tu bổ lĩnh đan một viên."

Sở diệp vì lãng, nhãn Quang Thiểm Thước chỉ chớp lát, nếu như không có đoán sai, đây là hần lần đầu tiên tuôn ra vật phẩm.

Lĩnh lực được tề: Trong nháy mắt bổ sung lĩnh lực ba mươi phần trăm.

Sở diệp mừng như điên, hần tâm niệm vừa động, vào giờ khắc này, trong tay lóe lên, một chai đậm lam sắc được tề xuất hiện, không chút do dự nào, hần uống một hơi cạn sạch.

Linh lực được tề, thuộc về tất cả đại hình trong trò chơi ắt không thể thiếu vật, trong nháy mắt khôi phục sinh mệnh, trong nháy mắt khôi phục nội lực, thật là nghịch thiên vật .

Ăn vào linh lực chất thuốc trong nháy mắt, ở Sở điệp trong tay, cung kia trên tên, trong sát na xuất hiện ở một đoàn linh quang, hóa thành ba mũi tên, kèm theo tam thanh phá không, nổ bắn ra ra .

Thình thịch ...

Hàn lang vỡ vụn, Sở điệp rút lui, hấn tay phải về phía trước đẩy, một quyền màn ánh sáng màu xanh lam nhạt khuếch tán ra, Surong Chi Tân Tinh hiệu quả tùy theo xuất hiện .

"Chính là lúc này, toàn bộ các người đều đi chết..."

Sau đó, Sở điệp dựa vào Surong Chi Tân Tinh đóng băng giảm tốc độ hiệu quả, cộng thêm nặng hơn Tiền Kỹ có thể, ở hàn trong bày sói thành thạo .

Đánh chết hơn - ba mươi con yêu thú, nếu như những yêu thú khác, sợ là đã sớm kinh hách chạy trốn, thế nhưng hàn lang cũng đặc biệt, coi như là chỉ còn lại có một con, cũng không biết chạy trốn .

Một con đem cuối cùng một con hàn lang đánh chết, Sở điệp hít sâu một hơi, nhú mào, tuy là thành công đánh chết cái này hàn bày sói, thế nhưng hấn nhưng cũng thụ thương .

Đi tới hàn trong bày sói, Sở điệp ở đầu băng cận bã trong bắt đầu nhặt lên một viên một viên hàn lang Nội Đan .

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Băng Tinh Ngọc

Convert By TRUYENCVT

Hàn Lang chính là Ngũ Phẩm yêu thú, có thể so với Luyện Khí trung kỳ, thực lực càng cường đại, ba người bọn họ gặp gỡ hơn bốn mươi đầu Hàn Lang đã hấn phải chết chỉ cục diện, Sở Diệp lẻ loi một mình, nhất định hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Bọn họ cho rằng, Sở Diệp nhiều lắm cũng chính là vì bọn họ kéo dài một chút thời gian mà thôi, sau Hàn Lang sẽ gặp lần thứ hai đuổi kịp lại.

Thời gian trôi qua, ba người phát hiện bọn họ dự liệu sự tình vẫn chưa phát sinh, Hàn Lang cũng không có đuổi kịp lại.

“Đến bây giờ Hàn Lang cũng không có đuổi kịp lại, cũng chỉ có một nguyên nhân, tiểu tử kia cũng không có bị Hàn Lang đánh chết...”

“Điều này sao có thể?” Văn Lâm kinh ngạc nói, “Đây chính là hơn bốn mươi đầu Hàn Lang, coi như là chúng ta cũng là hấn phải chết không thể nghi ngờ, đừng nói tiểu tử kia.”

Tuần Phong cầm trường kiếm, cúi đầu, bỗng nhiên xoay người, nói rằng: “Này, Hàn Lang, toàn bộ từ vong, không ai sống sót.”

“Cái gì!” Văn Lâm cùng Cốc Phong đồng thời kinh ngạc nói.

“Tuần phong sư huynh Thiên Lý Nhĩ chi thuật thập phần thần kỳ, tuyệt đối sẽ không làm lỗi, nói như vậy, tiểu tử kia thật không có bị Hàn Lang đánh chết, trái lại giết chết sở dĩ Hàn Lang?”

“Đúng vậy!”

Ba người ánh mắt chớp động, vẻ kinh ngạc đầy.

“Trờ lại!” Tuần Phong bỗng nhiên nói, “Chúng ta phải hảo hảo cảm tạ một chút người này.”

“Đối, mặc kệ sống hay chết, chúng ta cũng muốn giới hơn hảo cảm tạ ơn hấn!” Văn Lâm nhất đĩnh bộ ngực đầy đặn, theo Tuần Phong hướng về đường cũ trở về.

Tuấn Phong tốc độ bay mau, hần đứng ở Sở Diệp mười thước ở ngoài, nhìn trên mặt đất một mảnh Hàn Lang hóa thành toái khối băng, khóe miệng co quắp.

Không nghĩ tới thực sự bị hần truyền thuyết, Sở Diệp không chỉ có không có chết, ngược lại đánh chết sở dĩ Hàn Lang, như vậy hần đến tột cùng là làm sao làm được?

Không lâu sau mà, Văn Lâm cùng Cốc Phong cũng chạy tới, nhất thời phát sinh hai tiếng thét chói tai, sau đó vội vã ngượng ngừng ngậm miệng!

“Chân, thực sự bị hần toàn bộ giết chết...” Văn Lâm ngạc nhiên.

Sở Diệp cúi đầu, mắt cũng không mang một chút, hần đi tới mỗi một một Hàn Lang bên cạnh thi thể, sau đó nhặt lên một viên nội đan.

Nhìn Sở Diệp động tác, tam người nhất thời vừa... Vừa hắc tuyến, lẽ nào người giết tử những... Đây Hàn Lang tự chi là vì một ít vô dụng Hàn Lang nội đan? Bọn họ cảm giác được đầu mình có chút thiếu dùng.

Hàn Lang nội đan, ở trên thị trường vô dụng tiêu thụ, bởi vì không ai cần, tựa hồ Hàn Lang nội đan cũng chỉ có thể tổ một bài biện.

Mà Sở Diệp một người mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng chính là vì cái này Hàn Lang nội đan?

“Này, người, một mình người đem chúng nó toàn bộ giết, sẽ không, chính là vì những... Đây Hàn Lang nội đan đi?” Văn Lâm cẩn cẩn dục dục hỏi.

“Ừ, đúng vậy!” Sở Diệp không e dè trả lời, kiểm nội đan tốc độ vừa nhanh a chia ra, tựa hồ là sợ mấy người cướp giật.

Văn Lâm chờ người càng thêm không nói gì, ba người liếc nhau, quân có thể nhìn ra được trong mắt đối phương cười khổ.

“Vị nhân huynh này, người, người trên thực tế có thể chậm rãi kiểm, chúng ta không cần mấy thứ này.” Cốc Phong lúng túng nói rằng.

Sở Diệp tay của hơi dừng lại một chút, sau đó dĩ nhiên thực sự bắt đầu chậm chạp, đây càng gia tăng nói rõ trước nhanh hơn tốc độ hay sợ bọn họ cướp giật.

Ba người càng thêm xấu hổ, đồng thời cũng một lần nữa quan sát Sở Diệp đứng lên. Bọn họ phát hiện, Sở Diệp cảnh giới không cao, cùng bọn họ không sai biệt lắm, thế nhưng sức chiến đấu, cũng để cho bọn họ lực bất tòng tâm.

Sở Diệp nhặt lên sở dĩ nội đan, hần đảo qua ba người thần sắc, sau đó không nói một lời hướng về ngoại vi đi đến.

Cốc Phong thu hồi đại đao, hô: “Huynh đệ, cái này trời tối rồi, người cần không đi ra, chẳng cùng chúng ta cùng nhau đi, chúng ta cũng phải cảm ơn người đã cứu chúng ta.”

Băng Hàn Phong không có nhặt quang, chỉ có thể dựa vào sắc trời hôn ám để phán đoán ban ngày, hần ngẩng đầu xem hướng thiên không, khí trời hôn ám, cũng là lập tức đến buổi tối, liền dừng bước lại.

Cốc Phong vui vẻ, tiến lên hữu hảo ôm vai Sở Diệp vai,

Nói rằng: “Huynh đệ, tại hạ Cốc Phong, bên kia là sư huynh của ta trương tuấn phong, ta sư muội Văn Lâm, nay ngày thơ phải thật tốt cảm ơn người.”

Sở Diệp gật đầu, nói rằng: “Không khách khí, ta cũng vậy muốn Hàn Lang nội đan mà thôi.”

Mấy người trò chuyện với nhau, chậm rãi cũng phóng lái, một đường hữu thuyết hữu tiểu, tìm được một chỗ khe núi, Văn Lâm vung lên chiết phiến, một đoàn hỏa diễm dâng lên, phiêu phù ở hư không.

Cốc Phong gỡ xuống bên hông treo túi, xuất ra một túi hảo tửu, đưa cho Sở Diệp, nói: “Huynh đệ hát tửu, hôm nay thực sự là cảm ơn người.”

Không do dự, Sở Diệp tiếp được rượu túi, ngửa đầu uống.

Văn Lâm đem bên hông túi gỡ xuống, trong miệng khẽ động, nhất thời xuất hiện rất nhiều thực vật, phân cho ba người.

Sở Diệp Vi Tiểu, ánh mắt đảo qua ba người, đảo qua bọn họ phân eo, đều là lộ vẻ một cái túi, hần biết, đây chính là túi đựng đồ, người bình thường không có cơ hội sử dụng, có thể thực dụng đều là một ít đại nhân vật.

Xem ra ba người này hần không phải là người bình thường, Sở Diệp ngửa đầu hát tửu, ánh mắt thủy chung bình tĩnh.

Ba người thấy vậy, đối với Sở Diệp bình tĩnh tự nhiên càng bội phục.

“Sở huynh, người tới đây Băng Hàn Phong làm cái gì?” Cốc Phong ở vừa nói.

“Ta tới nơi này, chỉ là vì Hàn Lang nội đan.”

Cốc Phong nhất thời một trận xấu hổ, thầm nghĩ cảm tình còn thật là để Hàn Lang nội đan a?

Vấn đề qua đi, vây quanh trời ở giữa không trung hòa điểm, bốn người rơi vào trầm mặc, cuối cùng vẫn là Cốc Phong nhận không được đánh vỡ cục diện bế tắc.

“Sở huynh, người biết mấy người chúng ta hôm nay là cỡ nào không may sao? Chúng ta tới đây trong tìm kiếm Băng Tinh Ngọc, không nghĩ tới nửa đường trên, dĩ nhiên gặp phải tứ năm con Hàn Lang, vốn có mấy người chúng ta đối phó mấy con Hàn Lang còn là đỉnh giản đơn, lại không nghĩ rằng Lang Tê Từ còn ngoan triêu hoán, thoáng cái triệu hồi ra hơn mười đầu, nếu không người xuất hiện, mấy người chúng ta thực sự cũng bị đám kia Lang Tê Từ tề ăn.”

Sở Diệp tự động xẹt qua trong đó có sự, hần nhãn tinh sáng lên, thấp giọng nói: “Băng Tinh Ngọc?”

“Ngà? Sở Diệp, người biết?” Ba người tinh thần chấn động, bất khả tư nghị nhìn Sở Diệp.

Sở Diệp nhìn ba người gật đầu, nói rằng: “Nếu như ta nhớ không lầm, Băng Tinh Ngọc chắc là tại đây Băng Hàn Phong ở chỗ sâu trong, Hàn Lang chi huyết mới có.”

“Hàn Lang chi huyết!! Cái này, cái này...”

Văn Lâm thấp giọng nói: “Dĩ nhiên là ở Hàn Lang chi huyết sao? Nơi nào thể nhưng Hàn Lang quần cư mà phụ cận, gấp gỡ Hàn Lang tỷ lệ rất lớn, nếu là không cẩn thận chọc tới nhất hai cũng thì thôi, nếu là người gia khuynh sào xuất động, chúng ta người nào đều không sống nổi...”

Văn vị mở miệng trương tuần phong bỗng nhiên rút lên trường kiếm, cau mày nói rằng: “Người nói thật là?”

Sở Diệp nói: “Ừ, việc này là ta sư tôn nói, hần không có giả.”

Trương tuần phong nghe vậy trầm mặc, Văn Lâm ở một bên nói: “Sư huynh, người sẽ không thực sự muốn đi Hàn Lang chi huyết đi?”

Cốc Phong lo lắng nói: “Sư huynh, tuy rằng chúng ta bây giờ kế tục Băng Tinh Ngọc, thể nhưng đi Hàn Lang chi huyết quá mạo hiểm a.”

Trương tuần phong trầm ngâm chỉ chốc lát, nói rằng: “Như vậy đi, hai người các người cùng Sở Diệp trở lại, tự ta đi vào, cái này Băng Tinh Ngọc chúng ta phải đến...”

Cốc Phong chữ Nhật lâm nghe vậy, sắc mặt lo lắng, nói: “Sư huynh, như người vậy đi vạn nhất gặp phải Hàn Lang, không được, thực sự quá nguy hiểm...”

“Chỉ là mới có thể gặp phải quần cư Hàn Lang mà thôi, cũng không phải nhất định gặp phải, không cần nhiều lời, các người ngày mai ly khai, tự ta đi...”

Dừng một chút, hần lại nói: “Sở Diệp huynh, nếu là thật tìm được Băng Tinh Ngọc, lại ta có thể trở về, nhất định hảo hảo đáp tạ người.”

“Trương sư huynh khách khí.” Sở Diệp cười nói, sau đó hần tiếp tục nói: “Bất quá ta muốn, chúng ta cùng đi cho thỏa đáng, bởi vì ta cần càng nhiều hơn Hàn Lang nội đan.”

Theo một câu nói này nói ra, không khí hiện trường nhất thời ngưng tụ, tam ánh mắt của người mang theo kinh ngạc, không giải thích được, càng nhiều hơn chính là cảm kích, dù sao có Sở Diệp, thì là gặp phải Hàn Lang đàn, cũng có cơ hội còn sống.

Trương tuần phong một lần nữa ngồi xuống, ba người nhìn cúi đầu không biết suy tư chuyện gì Sở Diệp, ánh mắt chớp động trong lúc đó, thật là cảm kích.

Mặc kệ Sở Diệp nói có phải là thật hay không, mặc kệ Sở Diệp có phải thật vậy hay không cần Hàn Lang nội đan mới cùng bọn họ cùng nhau, chỉ là đáp ứng cùng bọn họ cùng đi, cái này liền để cho bọn họ hết sức kích động, dù sao trước ba người bọn họ đối mặt Hàn Lang thức thù vô sách, mà Sở Diệp một người cũng đánh chết sở dĩ, sở dĩ hoàn toàn có năng lực một người đi vào đánh chết Hàn Lang, không cần mang theo bọn họ.

Bất tri bất giác, ba người nhìn Sở Diệp, đối kỳ tín nhiệm càng thêm chia ra.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Hảo mục đích chủ yếu

Vào đêm, ba người dựa vào tuyết mà ngủ, một hồi, đó là hân tiếng vang lên, Sở Diệp vây quanh ở hòa điểm hai bên trái phải, ánh mắt lóe lên.

Mở Hệ Thống không gian, gọi ra một viên Hàn Lang nội đan, ở trong tay thường thức.

Cấp năm yêu thú nội đan, cả vật thể u lan, dường như Hàn Lang thân thể thông thường, mặt trên linh quang quán, toả ra trận trận băng hàn.

“Đinh, phát hiện Hàn Lang nội đan, đạt được hàn băng Thứ Cốt phù chú mở ra điều kiện, phù chú mở ra.”

Nhếch miệng cười, Sở Diệp thanh kháo một cây đại thụ, yên lặng nhắm mắt lại, nhớ lại hôm nay đối chiến Hàn Lang đoạt được vật phẩm

Tra liếc mắt nhìn tin tức, mỗi một chỉ Hàn Lang thu được 20 chút kinh nghiệm giá trị, tổng cộng là bốn mươi hai chỉ, cũng chính là 840 chút kinh nghiệm giá trị, Sở Diệp thăng cấp đến Luyện Khí trung kỳ cần 3600 chút kinh nghiệm giá trị, cũng chính là bốn mươi hai là Hàn Lang mang đến cho hắn một phần ba kinh nghiệm

“Hàn Lang thuộc về cấp năm yêu thú, tương đương với Luyện Khí trung kỳ, dĩ nhiên một con mới 20 chút kinh nghiệm, như vậy nếu là này tiểu dã thú, điều không phải mỗi lần kinh nghiệm đều là linh?”

Sở Diệp tựa ở bên cây, ánh mắt lóe lên, âm thầm kinh hãi.

Từ lúc mới bắt đầu bắt nhập lưu tu sĩ đến bây giờ Luyện Khí sơ kỳ, mỗi một lần kinh nghiệm cần là lần trước gấp hai, như vậy sau này, mỗi một lần đề thăng tu vi đều muốn hội một lần khó khăn so với một lần khó khăn.

Nắm chặt băng hàn nội đan hơi chút lỏng một ít, hân khe khẽ thở dài, nhìn vẫn còn ngủ say ba người, cũng đem nội đan thu hồi, dựa vào cây híp một hồi...

Ngày thứ hai

Ngày hơi sáng, Trương Tuấn Phong liền tỉnh lại, đầu tiên là ánh mắt trầm trọng đảo qua Sở Diệp, sau đó ngồi ở tại chỗ chà lau hân nhất thanh trường kiếm.

Lập tức tỉnh lại là Sở Diệp, Văn Lâm, còn có cổ ngọn núi.

“Sở huynh đệ, ngày hôm qua một thân một mình giết nhiều như vậy Hàn Lang, hôm nay vẫn có thể nhanh như vậy khôi phục lại, thật là làm cho nhân kinh ngạc a?”

Sở Diệp mỉm cười nói: “Sự tu luyện của ta tâm pháp tương đối đặc thù đi! Thuộc về cái loại này có thể khôi phục nhanh chóng thương thế, hơn nữa ta còn có cái này!”

Sở Diệp do dự một chút, sau đó từ trong lòng xuất ra tiếp cận mười trương tản ra ngân sắc tia sáng phù chú, chính thị Chi Huyết phù.

“Đây là... Gắn nhất truyền phí phí dương dương Chi Huyết phù?” Văn Lâm kinh ngạc nói.

“Ngươi là Phù Triệu Các người của?” Trương Tuấn Phong ngẩng đầu, ánh mắt có vẻ càng thêm kỳ dị, “Còn là thuyết, phù này nguyên rủa là ngươi mua?”

Sở Diệp ánh mắt bình thản, thu hồi tiểu ý, nhìn Trương Tuấn Phong.

Theo Sở Diệp biến sắc, Cốc Phong liền minh bạch Sở Diệp có chút tức giận, bất quá cũng không có thể quái Sở Diệp, thật sự là Tuấn Phong tính tình nhận người ngại, ngay cả hai người bọn họ có đôi khi cũng muốn lôi kéo Tuấn Phong đánh một trận toi bời.

“Sở huynh đệ, ngươi chớ để ý, sư huynh của ta người này cứ như vậy sẽ không cười, luôn là một bộ lạnh như băng hình dạng, trên thực tế hắn không có ác ý.”

Văn Lâm đứng lên, lặng yên không một tiếng động đi tới hai người trung gian ngồi xuống, vừa cười vừa nói.

Gật đầu, Sở Diệp cúi đầu, đem Chi Huyết phù ném cho bọn hắn.

“Cái này Chi Huyết phù điều không phải ta mua, mà là vốn là ta vẽ, mà Phù Triệu Các, chỉ là của ta hợp tác đồng bọn mà thôi.” Sở Diệp bãi lộng cung trong tay, giải thích.

Vốn có hân không muốn giải thích, bất quá Trương Tuấn Phong đích thật là vô ác ý, Sở Diệp tuy rằng nhìn không thấy hân tin tức, thế nhưng tối thiểu trên người hắn cũng không có sát ý.

Nhìn trong tay Chi Huyết phù, ba người biểu tình hơi không có cùng, Văn Lâm là hưng phấn, Cốc Phong trực tiếp ôm phù chú hôn mấy cái, mà Trương Tuấn Phong còn lại là cúi đầu, nhú không nói.

Hắn đối với Sở Diệp, tựa hồ càng thêm cảm thấy hứng thú.

“Người này điều không phải Phù Triện Các người, chỉ là hợp tác quan hệ, nhưng thật ra để cho ta kỳ quái, chỉ là vì sao Khúc Tuấn Mai sư thúc dĩ nhiên sẽ cùng hắn hợp tác? Chớ không phải là phù này nguyên rủa thực sự như trong truyền thuyết thần kỳ như vậy?”

Trương Tuấn Phong thu hồi phù chú, vươn tay chà lau hắn đem đã sáng loáng lưỡng bảo kiếm, ánh mắt thường thường mắt lé Sở Diệp.

“Sở huynh đệ, người phù này nguyên rủa rốt cuộc là trách địa một về đi ra ngoài? Thật sự là để cho ta đây chấn động a! Có thể hay không dạy một chút ta a?” Cốc Phong nhất vừa thưởng thức trong tay Chi Huyết phù, nhất la lớn.

Sở Diệp mỉm cười,

Cái này Cốc Phong tuy rằng thô cuồng, tính tình thẳng thắn, thế nhưng thái độ làm người không có đầu óc, trượng nghĩa, rốt cuộc một chơi được người. Nhưng là của hắn Chi Huyết phù lại là không thể dạy người, điều không phải hắn không muốn, mà là căn bản vô pháp giáo người khác.

“Ta phù chú, chỉ có ta có thể vẽ ra lai, những người còn lại người nào đều không được.”

Bởi vậy, Sở Diệp chỉ có như vậy cự tuyệt.

Cốc Phong nghe vậy nhất thời lão mặt đỏ lên, phù này nguyên rủa là bí mật của người ta, làm sao có thể tùy tiện dạy cho hắn, nhất thời cảm giác có chút lấm miệng.

Văn Lâm khinh thường hừ một tiếng, nói: “Không phải là nhất trương Chi Huyết phù sao? Còn nói trừ người ra ai cũng vẽ không ra, thiết, không muốn dạy ta môn sẽ không giáo, tìm cái gì mượn cớ!”

Sở Diệp ngẩng đầu nhìn Văn Lâm liếc mắt, vẫn chưa cùng chi tính toán.

Ngược lại thì Trương Tuấn Phong có chút ngưng ngưng, đứng lên nói: “Ta sư muội bị nuông chiều a, Sở huynh chớ để ý.”

Lắc đầu, Sở Diệp đứng lên, ánh mắt mang theo ngưng trọng nhìn phía xa xa.

Băng bầu trời màu lam, ở phong tuyết trung hồi mộng mộng một mảnh, tất cả hoàn toàn là băng tuyết thế giới, ở băng sơn trong, lớp băng trên, dài ra một gốc cây khóa đại thụ, che trời dựng lên, đồ sộ hơn, khiến người cảm giác thật là kỳ diệu.

Sở Diệp tiến nhập cái này Băng Hàn Phong là lúc, cũng đã cảm giác được nơi này không bình thường, Hệ Thống đối với hắn làm nhắc nhở, nơi này điều không phải bình thường ngọn núi, còn lại vẫn chưa nhiều lời, chỉ là nhắc nhở mấy chỗ địa phương, chỉ có mấy chỗ địa phương hắn có thể đi vào.

Mà Hàn Lang chi huyết liên là một cái trong số đó.

Đem chơi một chút cung tên trong tay, Sở Diệp nói rằng: “Chúng ta chuẩn bị chạy đi đi, hôm nay tại đây Băng Tuyết trung, tốc độ của chúng ta đã bị hạn chế, đến Hàn Lang chi huyết phòng chừng cần chừng nửa canh giờ.”

“Nửa canh giờ? Cũng không toán cừ, chỉ bất quá Sở huynh đệ người thực sự muốn hòa chúng ta cùng đi?”

“Ừ, đúng vậy, chúng ta đi thôi, không nên đình lại thời gian, tận lực ở ban ngày tiến nhập Hàn Lang chi huyết, bắt được cần vật phẩm, sau đó rời đi, phòng ngừa cùng Hàn Lang đàn xung đột.”

“Hào, cứ như vậy đi!” Trương Tuấn Phong ngẩng đầu nhìn Sở Diệp liếc mắt, đem trường kiếm trong tay treo ở sau lưng, sau đó ánh mắt đạm nhiên nói rằng.

Băng Hàn Phong, tất cả Băng Thiên Tuyết Địa, đại tuyết bay múa đầy trời, bốn người ở vượt qua sau nửa canh giờ, rốt cục được như nguyện đi tới nếu nói Hàn Lang chi huyết.

Hàn Lang chi huyết, cũng không phải là một chỗ huyết động, mà là một chỗ đại thảo nguyên bồn địa, ở bồn địa trong hiếm thấy cũng không có đại tuyết, chỉ là mặt đất lớp băng thật dày, hiện ra thâm hậu băng hàn sắc, không cách nào thấy rõ bên trong là vật gì.

Bốn người núp ở phía xa quan vọng chỉ chốc lát, phát hiện cũng không có Hàn Lang thường lui tới, lúc này mới thở dài một hơi.

“Một hồi sau khi tiến vào, đại gia nhất định phải cẩn thận hành sự!”

Phân phó một câu, vài người lục tục đi vào Hàn Lang chi huyết.

Ở phía xa quan vọng chỉ là thấy một mảnh băng tuyết về, hiện tại cách rất gần, mọi người nhất thời đảo hít một hơi lạnh khí, Sở Diệp ánh mắt liên thiêm, hắn chưa từng phát hiện, cái này bồn địa trong mặt đất cánh sinh trưởng tươi tốt cỏ dại, mà cỏ dại, cánh điều không phải mọc, mà là băng tuyết ngưng tụ.

“Đây hết thấy tất cả, tựa hồ như là bị người điều khắc đi ra, mà không phải là tự nhiên sinh ra!” Sở Diệp nội tâm chấn động, hắn nghĩ đến, coi như là trên địa cầu này hàng mỹ nghệ, sợ là cũng xa xa vô pháp so sánh với.

“Băng Tinh Ngọc ở nơi nào? Sở huynh chúng ta tịnh không tìm được?” Lúc này, Trương Tuấn Phong cau mày đi tới, hần tìm kiếm nửa ngày, tịnh không tìm được Băng Tinh Ngọc, trong lòng lo lắng.

"Nếu như ta không có đoán sai, Băng Tinh Ngọc chắc là tại đây ta cây cỏ rể cây phía dưới, các người có thể đào ra một điểm thử xem.

Sở Diệp nhìn thoáng qua Hệ Thống nhắc nhở tin tức, giải thích một phen, sau đó nhìn quét bốn phía, ánh mắt của hắn càng thâm thúy hơn, lén lút di động vài bước, Sở Diệp đến một chỗ.

Nơi này Thảo cùng địa phương khác bất đồng, tuy rằng cũng là bông tuyết cái loại này lam sắc, nhưng là lại có thể nhìn ra được bên trong có vô số mảnh khảnh tí trạng vật phẩm, đan vào lẫn nhau, giống như lưới lớn.

Sở Diệp mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, đây mới là hần lúc này đây tới mục đích thực sự.

Hàn Lang nội đan, hơn bốn mươi khóa đã cũng đủ, mà bây giờ hần thấy mới là cái này Hàn Lang chi huyết quý giá nhất gì đó, tên là Băng Tinh Cốt Tủy, là một bông tuyết thuần chánh nhất lực lượng chỗ.

Băng Tinh Cốt Tủy: Ẩn chứa thật lớn hàn khí, có thể luyện hóa tăng kinh nghiệm, tăng cường tự thân đối băng thuộc tính kháng tính ngẫu nhiên.

Lặng yên không một tiếng động đem Băng Tinh Cốt Tủy nhỏ, đặt ở Hệ Thống không gian, Sở Diệp đứng lên nhìn về phía ba người khác.

“Băng Tinh Ngọc, ta tìm được rồi, ta tìm được rồi.”

Bỗng nhiên, Cốc Phong ngạc nhiên đứng lên, trong tay nắm tiểu lớn chừng ngón cái màu lam đậm thủy tinh, ở dưới người của hắn, còn lại là một phương diện cận một thước hồ to.

Sở Diệp ngạc nhiên, Văn Lâm cùng Trương Tuấn Phong càng đầu đầy hắc tuyến, cái này Cốc Phong, quả nhiên là bạo lực, để tìm Băng Tinh Ngọc, dĩ nhiên quật mà ba thước...

Biết được nơi đây thật sự có Băng Tinh Ngọc, ba người cũng không tái phản ứng Sở Diệp, dám dấn thân vào trong đó, vui đến quên cả trời đất, thường thường đều sẽ thấy nơi nào đó băng hoa văng khắp nơi, khối băng bay loạn, có đôi khi còn có thể đập phải Sở Diệp bên người.

Sở Diệp không khỏi nhú, đột nhiên có chút hối hận mang theo ba người bọn họ lại, hần mắt thấy viễn phương, nơi nào ngăm đen thâm thúy, tựa hồ có cái gì gán đi ra thông thường.

“Ta tựa hồ có một loại dự cảm bất tường...”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngữ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hàn Lang đàn bạo động

Convert By TRUYENCVT

Liên tiếp ba ngày quá khứ, Sở Diệp tổng cộng thu hoạch tứ khối Băng Tinh Cốt Tủy, không khỏi âm thầm cười khổ, cái này Băng Tinh Cốt Tủy quả nhiên là khó có được. Mà bị hần oạt trôi qua địa phương, bông tuyết đã trở nên thập phần yếu đuối, cũng không có lúc ban đầu hàn lãnh.

Bất quá Sở Diệp cũng chính là ngẫm lại, cũng không oán giận, nếu không phải là bởi vì tự thân Hệ Thống, hần tất nhiên tìm không được Băng Tinh Cốt Tủy chỗ.

Nhìn Văn Lâm, Cốc Phong cùng Tuấn Phong ba người, bọn họ trên mặt mỗi người đều treo đầy đáng tươi cười, ngay cả Trương Tuấn Phong đều là như vậy, Sở Diệp nội tâm suy đoán, ba người khẳng định tìm được không ít Băng Tinh Ngọc.

“Ha ha, Sở Diệp huynh đệ, nơi này thật sự có Băng Tinh Ngọc, nhưng lại không ít, thực sự là đa tạ người, lúc này đây trở lại, ta nhất định phải hảo hảo mời người uống một chén!” Cốc Phong ôm Sở Diệp cười nói.

Văn Lâm mặc dù không có nói, thế nhưng cũng là rất vui vẻ, kích động nhìn Sở Diệp.

“Đa tạ Sở huynh!” Trương Tuấn Phong chỉ là một câu nói, thế nhưng giọng nói rõ ràng cho thấy mang theo cảm kích.

“Cái này Băng Tinh Ngọc hẳn là chỉ là tài liệu mà thôi? Chẳng lẽ các ngươi còn thiếu pháp khí?”

Băng Tinh Ngọc đối Sở Diệp cũng không trọng dụng, nhưng là thấy ba người nhưng lại như là thử quý trọng, trong lòng khẽ động, hỏi.

Ba người liếc nhau, gật đầu, tựa hồ là hạ quyết định gì, cuối cùng vẫn là Trương Tuấn Phong đạm nhiên mở miệng: “Ừ, cái này Băng Tinh Ngọc, thật sự là để cho chúng ta tìm đã lâu, không nói gạt ngươi, Sở huynh, kỳ thực chúng ta là Phù Triện môn người của, chẳng qua là thuộc về hạch tâm nội bộ mà thôi...”

Nói tới chỗ này, ngoại trừ người nói chuyện vẫn đang cúi đầu ở ngoài, Văn Lâm cùng Cốc Phong đều là vẻ mặt tự hào hình dạng.

Sở Diệp trong lòng khẽ run, trong ánh mắt mang theo một chút khiếp sợ, phù chú thành tam thể lực lớn, Phù Chú học viện yếu nhất, Phù Triện môn cùng Phù Chú phù phân đình chống lại, thế nhưng trên thực tế mạnh nhất chính là Phù Triện môn, bởi vì bọn họ chính là kỳ lân ngọn núi phụ thuộc, nếu là như vậy xem ra, như vậy trước mặt ba người này, chỉ sợ cũng cùng kỳ lân ngọn núi có quan hệ.

Xem Sở Diệp ánh mắt khôn khéo, ba người cũng biết vô pháp giấu diếm, Phù Triện môn trở thành kỳ lân ngọn núi phụ thuộc, chỉ cần có điểm tâm tư hỏi thăm liền sẽ biết, lập tức mở miệng lần nữa.

“Sở Diệp huynh, nói vậy ngươi cũng biết, Phù Triện môn hiện nay vì kỳ lân ngọn núi phụ thuộc, trên thực tế chúng ta coi như là kỳ lân ngọn núi đệ tử, bất quá chúng ta thuộc về nội môn, mặc dù đang kỳ lân ngọn núi không thể nói rõ nói cái gì, thế nhưng ở Phù Triện môn trong vòng, nhưng thật ra có điểm quyền lực...”

“Nếu là Sở huynh có cái gì xử lý không tốt chuyện tình, chúng ta có thể thay giải quyết...”

“Ba vị hảo ý tại hạ tâm lĩnh, thực sự là thật không ngờ, các ngươi dĩ nhiên là kỳ lân ngọn núi đệ tử, nói như vậy, ta còn phải gọi các ngươi một tiếng sư huynh đây!”

“Ha ha, Sở huynh không nên nói như vậy, ngươi là bằng hữu của chúng ta. Sau đó tự huynh đệ xưng hô, cái gì sư huynh sư đệ, xa lạ!” Cốc Phong hét lớn.

“Ha ha!” Sở Diệp cười quá.

Chớp mắt một cái, lần thứ hai quá khứ một ngày đêm, điều này, Sở Diệp vừa nhỏ xuống một viên Băng Tinh Cốt Tủy, chợt nghe một tiếng yếu ớt sói tru, lập tức vô số thanh một mảnh đón một mảnh vang lên, nhất thời sắc mặt đại biến.

“Bất hảo, Hàn Lang đàn, chúng ta đi mau!” Sở Diệp hét lớn một tiếng, dẫn đầu hướng về lúc tới đường bên ba.

Văn Lâm, Cốc Phong cùng Tuấn Phong ánh mắt chớp động, cũng là trong nháy mắt theo sau.

Theo Sở Diệp thân thể biến mất trong nháy mắt, Cốc Phong ba người cũng là xông lên, nháy mắt liền vượt lên trước Sở Diệp, tốc độ cực nhanh, để cho hần âm thâm chất lưỡi, đồng thời đối tốc độ của mình thất vọng không gì sánh được.

“Tốc độ của ta quá chậm, xem ra không có tăng tăng tốc độ kỹ năng thật sự là một sai lầm, hiện tại đây là bông tuyết nơi, không biết Thổ Độn phù có thể hay không dùng.”

Sở Diệp đang khi nói chuyện, nhìn thoáng qua Thổ Độn phù, nhất thời thất vọng, Thổ Độn phù dĩ nhiên là màu đỏ, vô pháp sử dụng!

Quả nhiên, Thổ Độn phù chỉ có thể ở trong đất mặt che giấu, tại đây băng trung hoàn toàn không được!

Oanh! Kèm theo một tiếng nổ vang, Sở Diệp quay đầu nhìn lại, nhất thời da đầu tê dại, toàn thân máu đảo lưu, cắn chặt răng, liều mạng chạy trốn.

Lang, quả nhiên là quần cư động vật, ở phía sau hần, rậm rạp toàn bộ đều là Hàn Lang, đủ mấy trăm đầu.

“Cái này ngoạn quá a!” Sở Diệp cười khổ,

Nhìn thoáng qua tin tức của mình, soa hơn một ngàn kinh nghiệm mới thăng cấp, hơn nữa kỹ năng tự mấy cái như vậy, Thổ Độn phù vô pháp dùng, lúc này đây điều không phải muốn cho ta chết ở chỗ này đi!

Phía trước Văn Lâm tam tốc độ của con người cực nhanh, nháy mắt đã chỉ thấy cái bóng, Sở Diệp theo không kịp tốc độ của bọn họ, sau đó mặt Hàn Lang tốc độ nhanh hơn, một hồi, liền đuổi theo Sở Diệp.

“Ngao ô...” Một con Hàn Lang tốc độ nhanh nhất, xông lên phía trước nhất, mắt thấy cự ly Sở Diệp chỉ có ba thước, nó gào thét một tiếng, nhảy lên một cái, mở ngum lớn, hướng Sở Diệp cổ khai ra.

Không kịp nghĩ nhiều, Sở Diệp bỗng nhiên hét lớn một tiếng, sương chi tâm tinh nhất thời thả ra, theo đạm lam sắc lỗ ống kính toả ra, khi hần phụ cận mười thước trong phạm vi Hàn Lang đều là bỗng nhiên giảm tốc độ.

Hàn Lang phun tốc độ chạy cực nhanh, căn bản là vẫn hợp với một con, theo trước mặt nhất một con bỗng nhiên giảm tốc độ sau, phía sau Hàn Lang nhất thời sững sốt, muốn dừng lại, thế nhưng chúng nó dưới chân chính là băng mà, phi thường trượt, ngược lại có thể dùng muốn dừng lại Hàn Lang với nhanh hơn tốc độ trên mặt đất độ Tackle trước mặt Hàn Lang.

Sở Diệp cũng không quay đầu, liều mạng chạy trốn, sương chi tâm tình càng không ngừng thả ra.

“Giết chết Hàn Lang một con, thu được kinh nghiệm 10.”

“Giết chết Hàn Lang một con, thu được kinh nghiệm 10.”

“Giết chết...”

Đột nhiên, liên tục hơn mười thanh nhắc nhở để cho Sở Diệp vi lắng, hắn vẫn chưa xuất thủ, tại sao có thể có Hàn Lang từ vong, quay đầu lại thoáng nhìn, Sở Diệp ngạc nhiên.

Khi hắn sương chi tâm tình trong phạm vi Hàn Lang bởi vì tốc độ đột nhiên chậm lại, phía sau Hàn Lang cánh toàn bộ Tackle, phát sinh vô số bạo liệt thanh, còn có Hàn Lang gào thét.

Một người với mỗi giây một nghìn thước tốc độ bốn ba, hắn lực đánh vào có thể trong nháy mắt phá tan một cái nhà phòng ở, những... Đây Hàn Lang tốc độ rất nhanh, hôm nay một con đánh vào một con trên người, cường đại lực đánh vào hình thành phản ứng dây chuyền, vô số Hàn Lang bị đâm chết.

“Cái này, không thể nghi ngờ là một cơ hội tốt, tuy rằng điều không phải ta thân thủ giết chết, kinh nghiệm có điểm thiếu, thế nhưng cái này Hàn Lang thế nhưng mấy trăm đầu, thậm chí nhiều hơn.”

Sở Diệp trong lòng đập bịch bịch, hắn làm ra một điên cuồng mà quyết định, hắn bỗng nhiên dừng lại, cánh không hề chuẩn bị chạy trốn.

Ánh mắt bắn phá bốn phía, bên tay phải là một nghiêng xuống phía dưới đầu tiểu vách núi, phía dưới cửa thông đạo phi thường nhỏ hẹp, gần không được bát mẻ.

“Đây thật là trời cũng giúp ta... Không điên phải không ma, để ta Sở Diệp điên một lần!”

Gầm nhẹ trong lúc đó, Sở Diệp cảm giác toàn thân máu đều đang thiêu đốt, ánh mắt của hắn trung mang theo máu thiêu đốt điên cuồng, trong tay của hắn cầm lấy trường cung, nhắm ngay sau lưng Hàn Lang đàn.

“Đa Trọng Tiến!”

Theo hắn quát khẽ một tiếng, bên trong đàn điên của hắn linh khí trong nháy mắt bắt đầu ngưng tụ, hướng về cánh tay, hướng về cung, hóa thành vô số cung tiễn phi bắn ra.

Thở phì phò huu...

Nhất thời mấy con Hàn Lang vỡ vụn, triệt để từ vong.

“Ta ở chỗ này, các ngươi những... Đây đã lang, tốc theo đuổi ta!”

Sở Diệp hét lớn một tiếng, xoay người hướng về đầu tiểu dưới cuộn cuộn.

Điên cuồng mà tìm cách một ngày xuất hiện, một ngày có bất kỳ có thể cơ hội thành công, Sở Diệp liền muốn đi thử nghiệm một phen, lúc này đây điên cuồng, tuyệt đối là điên cuồng về đến nhà.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hệ Thống ngươi là muốn bắt chết ta

Convert By TRUYENCVT

Cự ly lối đi kia đủ hai trăm mét là lúc, Sở Diệp bỗng nhiên dừng lại, đứng ở nửa đường, ánh mắt của hắn nhất ngưng, khẽ quát một tiếng, sương chi tâm

trình lần thứ hai thả ra.

Sương chi tân tinh: Phóng xuất ra trong sạch đối với địch nhân tạo thành đóng băng hiệu quả, trong nháy mắt giảm tốc độ hai mươi lăm phần trăm. Hiện nay đẳng cấp 1, duy trì liên tục thời gian 8 giây.

Kèm theo sương chi tân tinh lần thứ hai thả ra, Sở Diệp cũng là cực nhanh lui về phía sau mười thước, sau đó trong nháy mắt xuất ra cung tiễn, Đa Trọng Tiễn như là không muốn sống mà bắn ra.

“Đinh, giết chết Hàn Lang ba con, thu được kinh nghiệm 30.”

“Đinh. Giết chết Hàn Lang, thu được...”

“Đinh, giết chết Hàn Lang...”

Bên tai là không ngừng mà nhắc nhở âm, Sở Diệp nhíu, đầu có chút mê muội, nhưng là lại khó có thể che giấu trên mặt sắc mặt vui mừng.

Sắc mặt hân hân, trong mắt mang theo tinh quang, mỗi một lần sương chi tân tinh làm lạnh thời gian vừa đến, hân sẽ gặp lần thứ hai thả ra, sau đó Đa Trọng Tiễn không ngừng phóng ra, đánh chết này vọt tới trước mặt Hàn Lang.

Hàn Lang số lượng thực sự nhiều lắm, từ từ, Sở Diệp cũng là lực bất tòng tâm, đã bị Hàn Lang cắn xé mấy cái, trong đó một lần thiếu chút nữa cánh tay bị cắn rơi.

Sở Diệp vốn tưởng rằng Hàn Lang còn có thể tuôn ra một ít bỏ huyết đan, có lẽ bỏ linh đan, thế nhưng nếu là như vậy, hân tự ở đây vô địch, một máu ăn bỏ huyết đan, một linh ăn bỏ linh đan.

Thế nhưng trên đời này không có nhiều như vậy chuyện tốt, Sở Diệp đánh chết đủ một trăm đầu Hàn Lang, bên tai nhắc nhở đều nhanh đem hân sáo vừng, thế nhưng chỉ bạo tam miếng bỏ linh đan, bỏ huyết đan cũng không có.

Cẩn hàm răng phóng xuất một trận sương chi tân tinh, hân vội vã xuất ra Chi Huyết phù, sau đó phách ở trên người, nhất thời vết thương không chảy máu nữa, thế nhưng này vết thương lớn nhưng vẫn là đang chảy máu, chỉ bất quá giảm bớt mà thôi.

“Chi Huyết phù, quả nhiên không có cường đại như vậy! Như vậy bị xé rách vết thương tịnh không có cách nào bật người Chi Huyết.” Sở Diệp sắc mặt từ từ âm trầm, bắt đầu sinh từ ầu đã.

Bên kia, Văn Lâm, Cốc Phong cùng Trương Tuấn Phong ba người ly khai không lâu sau, phát hiện Sở Diệp vẫn chưa đuổi kịp, nhất thời đều đỏ đầy tốc độ.

Lúc này, ba người đối diện, trong ánh mắt đều là mang theo không giải thích được, Sở Diệp sức chiến đấu mạnh như thế, làm sao sẽ không có trốn tới?

Cái này hoàn toàn không phù hợp thực lực của hân.

Trương Tuấn Phong mặt mày âm trầm, nói: “Lực chiến đấu của hân thập phần cường hân, thế nhưng tốc độ lại xa xa so ra kém chúng ta, hiện tại rất khả năng bị nhốt ở Hàn Lang chi huyết...”

Cốc Phong nghe vậy, mặt ửng đỏ, nói: “Nơi nào nhiều như vậy Lang Tê Tử, Sở Diệp huynh đệ sợ là ứng phó không được, không được, ta phải đi giúp hân...”

Trong lúc nói chuyện, Cốc Phong liền kính muốn đi gặp trừ Hàn Lang chi huyết lao ra.

“Như ngươi vậy quá khư cùng chịu chết có cái gì khác nhau!” Bỗng nhiên, Trương Tuấn Phong hét lớn một tiếng, kèm theo một tiếng chói tai, hàn quang lóe lên trong lúc đó, nhất thanh trường kiếm liền gác ở Cốc Phong trên cổ.

Quay đầu nhìn Trương Tuấn Phong, Cốc Phong cả giận nói: “Sur huynh! Sở huynh đối với chúng ta có ân, chúng ta mệnh chính là hân cứu được, nếu không phải hân, chúng ta đã sớm chết rồi, hiện tại ta Cốc Phong phải trở lại cứu hân, cho dù là tử, coi như là còn Sở Diệp huynh đệ...”

Cốc Phong luôn luôn là đầu óc giản đơn, làm việc qua loa, không lịch sự ý nghĩ, thế nhưng thái độ làm người trượng nghĩa, thế nhưng đây là Trương Tuấn Phong chỗ như đầu nhất.

Hân hít sâu một hơi, rút lui vài bước, nói rằng: “Hai người các ngươi nhanh đi về, trở lại kỳ lân ngon núi viện binh, tự ta... Cứu Sở Diệp huynh đệ...”

Văn Lâm cùng Cốc Phong biến sắc, nói: “Sur huynh, đây căn bản không kịp, chúng ta cùng đi với ngươi!”

“Các ngươi ngay cả lời của ta, đều không nghe?”

Trương Tuấn Phong vẻ mặt sắc mặt giận dữ, giọng nói mang theo một chút run.

“Xin lỗi, sur huynh, lúc này đây, chúng ta không thể nghe của ngươi, Văn Lâm, chúng ta đi!” Cốc Phong bỗng nhiên quát khê một tiếng, cả người toàn thân khí tức đại phóng, dĩ nhiên đã là Luyện Khí hậu kỳ.

Một bà đẩy ra trên cỏ trường kiếm, Cốc Phong kéo Văn Lâm, mấy cái lắc mình xuất hiện ở hơn mười dặm ở ngoài.

Trương Tuấn Phong cười khỏ, ánh mắt nhìn biến mất sự đệ sự muội, thấp giọng lầm bầm nói: "Cốc Phong sự đệ lại cửa này đầu đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ, sự tôn thuyết hần là thiên phú dị bẩm, đối thổ linh khí cảm ngộ nhờ vào thiên nhân,

Quả nhiên là như vậy!"

"Ai, ta đây sự đệ sự muội cái gì cũng tốt, hay tính tình bướng bỉnh, làm việc qua loa, không có đầu óc, không có một thân bản lĩnh, đầy đầu nghĩa khí chủ nghĩa, không biết tốt hay xấu!"

Trương Tuấn Phong thở dài một tiếng, cả người dừng bước, cũng là trong nháy mắt Tiêu Thất, tu vi cao, lại cũng là Luyện Khí hậu kỳ.

Trong ba người, hần tu vi tối cao, thể nhưng thái độ làm người lại thật là cẩn thận, bất cầu ngôn tiểu, vẫn âm thầm bảo hộ Văn Lâm cùng Cốc Phong, ở kỳ lần ngọn núi, ba người trong lúc đó quan hệ hơn hần Thân huynh đệ tử.

Lần này há son, hần nhưng thật ra là tận lực ẩn giấu tu vi, trước tất cả nguy nan, nói thật ra, chỉ là vì cấp Văn Lâm cùng Cốc Phong một sinh tử lịch lãm

Luyện Khí hậu kỳ, đối kháng hơn mười chỉ Hàn Lang còn miễn cưỡng, thể nhưng mấy trăm chỉ... Trương Tuấn Phong lòng của, cũng là đang run rẩy.

Sở Diệp toàn thân là máu, Chi Huyết phù không biết dùng ra nhiều ít, ánh mắt của hần trung mang theo huyết hồng, Ma Pháp Tiễn hỗn loạn Đa Trọng Tiễn không ngừng bắn ra.

Hần trụ đứng ở đó tối đầu tiểu chỗ, sương chi tâm tinh không ngừng thả ra, thể nhưng nhất cấp sương chi tâm tinh kỹ năng chỉ có thể trong nháy mắt yếu bớt địch nhân hai mươi lần phần trăm tốc độ, dẫn đến có rất nhiều Hàn Lang có thể xông lên.

Ánh mắt của hần ngưng trọng, xuất ra một viên bồ linh đan ăn vào, cấp tốc lui về phía sau, khi hần lui về phía sau trong lúc đó, Đa Trọng Tiễn lần thứ hai bắn ra.

Đối diện với hần, rậm rạp chằng chịt Hàn Lang thi thể đã chồng chất ra một tòa núi nhỏ, Sở Diệp kinh nghiệm ngay từ đầu tốc độ tăng rất lớn, đến rồi sau lại, trực tiếp biến thành một con tam điểm, hiện tại một con gần một điểm, bạo gì đó cũng càng là không có.

"Cmd, những... Đây Lang Tế Tử, là quyết tâm đem ta lột sống hần, ngày hôm nay lão tử cho dù chết, cũng phải tạo nên các ngươi toàn bộ dẽm lưng!"

Sở Diệp rống giận, mắt thấy ý thức lần thứ hai hôn mê, ngay cả vội vàng lấy ra Chi Huyết phù sử dụng, vết thương ngưng tụ, hần lại lấy ra gần tuôn ra lượng khóa bỏ huyết đan ăn vào một viên.

Theo bỏ huyết đan ăn vào, Sở Diệp chỉ cảm thấy chấn động toàn thân, tinh thần trong nháy mắt thanh tỉnh, tại đây Băng Thiên Tuyết Địa trong, không chỉ có không cảm thấy hàn lãnh, lại vẫn cảm giác được nhiệt huyết sôi trào.

"Các ngươi đám này Lang Tế Tử, ngày hôm nay tự cho các ngươi ném thử, ta Sở Diệp điên cuồng rồi cuộc là đáng sợ dường nào đi!"

Hần bắn ra Đa Trọng Tiễn, sương chi tâm tinh bạo phát, sau đó cấp tốc lui về phía sau, dưới chân một bước, cả người lần thứ hai rút lui vài bước, thể nhưng lúc này đã có Hàn Lang thi thể bị chàng bay tới, đưa hần trực tiếp chàng bay ra ngoài, nện ở trên vách núi.

Vào thời khắc này, bên tai bỗng nhiên truyền đến đề thăng thanh.

"Đinh, đánh chết Hàn Lang, đẳng cấp đề thăng vì Luyện Khí trung kỳ, thu được kỹ năng điểm 5 điểm, thể chất chính thể tài nghệ đề thăng, thu được khen thưởng Lễ Bao. Cụ lý tiếp theo cấp đẳng cấp đề thăng cần kinh nghiệm giá trị 12800 điểm"

Giấy dựa đứng lên, nghe bên tai không ngừng mà kinh nghiệm giá trị, Sở Diệp phun ra một ngụm máu tươi, điên cuồng mà cười.

"Khen thưởng Lễ Bao, lần này ta Sở Diệp tất nhiên đem bọn ngươi những... Đây Lang Tế Tử toàn bộ giết."

Sở Diệp quát khê, vội vã mở không gian, nhưng vị phát hiện Lễ Bao, trong lòng âm trầm, vì lẽ trong lúc đó Hệ Thống lần thứ hai nhắc nhở.

"Đinh, khen thưởng Lễ Bao Hệ Thống lùi lại, phát ra thời gian là trong vòng 3 ngày."

Sở Diệp nhất thời há hốc mồm, hần vội vã lui về phía sau vài bước, phóng xuất sương chi tâm tinh, sau đó một bên chạy, một bên thả ra Đa Trọng Tiễn.

Ánh mắt của hần càng thêm âm trầm, hệ thống này dĩ nhiên gặp phải lùi lại, đây rõ ràng là không muốn tại đây trước mắt cho hần bang trợ, cố ý tuyền trạch lùi lại.

"Hệ Thống, ngươi đây là muốn bẫy chết ta Sở Diệp!"

Chương 31: Địa Ngục Hỏa

Converter By TRUYENCVT

Hắn khẽ quát một tiếng, mở tin tức nhìn thoáng qua, bỗng nhiên nhếch miệng cười.

“Hiện tại ta đợi cấp đề thăng, Hệ Thống đưa tặng năm giờ kỹ năng chính thị một cơ hội tốt.” Hắn rút lui vài bước, sắc mặt trở nên tin mừng rờ, đăng cấp đề thăng tới Luyện Khí trung kỳ, mỗi một loại thuộc tính sẽ gặp nhiều hơn kỹ năng, hắn vừa lúc học tập.

Rất nhanh mở kỹ năng lan, Sở Diệp không nói hai lời, đem Sương Chi Tân Tinh từ thượng điểm kích một chút, khấu trừ hai điểm kỹ năng điểm, đề thăng nhất cấp.

Lúc trước Sương Chi Tân Tinh chỉ có thể rơi chậm lại địch nhân hai mươi lăm phần trăm tốc độ, Hàn Lang từ phía trên tốc độ cao nhất chạy xuống, tốc độ cực nhanh lãnh nhân chất lưỡi, Sương Chi Tân Tinh đồng băng hiệu quả, xa xa thiếu.

Sương Chi Tân Tinh: Trong nháy mắt yếu bớt địch nhân hành động tốc độ ba mươi lăm phần trăm, duy trì liên tục thời gian 10 giây.

Sau đó hắn vội vã mở Hỏa Hệ kỹ năng, ánh mắt đảo qua, ngoại trừ Tiểu Hỏa Cầu, còn có một cái Kháng Cự Hỏa Hoàn, cùng với một cái địa ngục hỏa có thể học tập, Sở Diệp không nói hai lời, ở Kháng Cự Hỏa Hoàn trên điểm kích một chút.

Kháng Cự Hỏa Hoàn: Đem địch nhân bên người bị xua tan, phạm vi căn cứ địch nhân đăng cấp quyết định. Hiện nay đăng cấp 1.

Thăng cấp đến Luyện Khí trung kỳ, tổng cộng năm kỹ năng điểm, hiện đang sử dụng 3 một, còn lại nhị điểm, Sở Diệp vội vã mở thổ hệ pháp thuật, học tập hiện nay duy nhất một hữu dụng kỹ năng, thổ tường thuật.

Thổ Tường: Phóng xuất ra một mặt Thổ Tường chống đối địch nhân, hiện nay đăng cấp 1.

Sau đó hắn bật người lại học tập Địa Ngục Hỏa.

Địa Ngục Hỏa: Ngũ hành thuộc hỏa, ngưng tụ hỏa linh lực, từ mặt đất mọc lên tới từ địa ngục hỏa điểm, thương tổn cao. Hiện nay đăng cấp 1.

Học tập xong tất, Sở Diệp đóng kỹ năng lan, khỏe miệng câu dẫn ra một tia tà cười, hơn nữa về mặt tiên huyết, tổng cảm giác như vậy tà mị.

“Lúc này đây, các ngươi những... Nay Lang Tề Tử, tự cấp lão tử toàn bộ đi tìm chết.”

Cuồng quát một tiếng, Sở Diệp nhất thời thả ra Sương Chi Tân Tinh. Cấp hai Sương Chi Tân Tinh mang tới hiệu quả để cho Sở Diệp rất là chấn động, Hàn Lang tốc độ trong nháy mắt dừng lại, phía sau liên tiếp không ngừng đụng vào trước mặt Hàn Lang trên, giống như là hai chiếc cực nhanh chạy ô tô chạm vào nhau, nhất thời linh kiện tứ tán, Hàn Lang cũng là trên người bông tuyết văng khắp nơi.

“Đinh, giết chết Hàn Lang, thu được kinh nghiệm 1.”

“Quả nhiên, kinh nghiệm giá trị mỗi lần chỉ có 1 điểm, bất quá hiện nay còn là nhanh lên giết hoàn cho thỏa đáng, không phải mạng nhỏ đều phải ăn nói ở đây.”

Hàn Lang số lượng còn có rất nhiều, Sương Chi Tân Tinh biến mất một cái chớp mắt, chắc chắn có rất nhiều nhào lên, Sở Diệp ánh mắt lóe lên, toàn thân nhất thời hòa quang tận trời.

“Ha ha, cho các ngươi ném thử Địa Ngục Hỏa cùng Sương Chi Tân Tinh kết hợp uy lực!”

Theo hắn quát khẽ một tiếng, trong không khí hỏa linh khí trong nháy mắt ngưng tụ ở Sở Diệp trong tay, về phía trước đẩy, mặt đất trong sát na xuất hiện không lồ hỏa điểm, ngọn lửa kia khu vực giống như nhất cái tô, đem Hàn Lang bao trùm trong đó, thiêu đốt kỳ thần thể.

Phía sau Hàn Lang lúc này cũng đụng vào trước mặt Hàn Lang trên, có rất nhiều bị chà bay ra ngoài, hướng về Sở Diệp phác lai.

“Hanh, tới hảo, Thổ Tường!”

Cái này quát khẽ một tiếng, thổ hệ linh lực ngưng tụ trên mặt đất, một mặt cao tới ba thước, trường năm thước tường trong sát na xuất hiện, để ngang Sở Diệp trước mặt, bay tới Hàn Lang đụng vào mặt trên, nhất thời phân thân toái cốt.

Sở Diệp nhìn vậy không đoạn đánh vào Thổ Tường trên trở nên phá thành mảnh nhỏ Hàn Lang, hấn càng thêm điên cuồng, hấn một bên thả ra Sương Chi Tân Tinh, một bên ở bên trong không ngừng chạy, Đa Trọng Tiễn liên tục không ngừng bắn ra, thỉnh thoảng có Hàn Lang vỡ vụn.

Cứ như vậy, đủ hơn mười phút trôi qua, hiện trường Hàn Lang lại bị tàn sát mà chỉ còn lại có hơn - ba mươi chỉ, thế nhưng thời khắc này Sở Diệp quả nhiên là cùng đồ mật lộ, linh khí hoàn toàn không có, toàn thân tiên huyết, hấn hiện tại thậm chí ngay cả cầm lấy cung tiễn lực lượng cũng không có.

Hàn Lang giống như là không có tư duy, coi như là mấy trăm đồng bạn bị giết, cũng không tăng lùi bước, mà là từng bước một hướng phía Sở Diệp gào thét, sau đó nhảy lên một cái.

Nhìn bay tới Hàn Lang, Sở Diệp nạt nhỏ: “Nhãi con, ta còn chưa tới cái loại này mặc cho người làm thịt nông nổi.”

Nói, hấn mạnh mẽ giơ lên cung tiễn, ánh mắt lóe lên, thờ phỉ phò hừ, kèm theo ba đạo tiếng xé gió, Hàn Lang nhất thời vỡ vụn đầy đất.

Thế nhưng cũng vào thời khắc này, Sở Diệp thần thức triệt để đóng, cả người đã hôn mê.

Còn thừa lại Hàn Lang còn dư lại hơn - ba mươi chỉ, Sở Diệp rồi ngã xuống, tại đây vô số băng tra trung phát sinh một tiếng rung trời rống to hơn, nhảy lên một cái, trực tiếp hướng về Sở Diệp cổ cắn xé quá khứ.

Hàn Lang hàm răng mặc dù là khối băng ngưng tụ, nhưng là lại sắc bén đến cực điểm, Sở Diệp tựa bị cắn quá một lần, lúc đó nguyên cả cánh tay đều đang chảy máu, không hề trực tiếp, nếu không phải Chi Huyết phù ở, nguyên cả cánh tay đô hội bị phế roi.

Hôm nay Sở Diệp hôn mê trên mặt đất, nếu là bị cắn hầu, hấn phải chết không thể nghi ngờ, Đại La Kim Tiên cũng không cứu sống!

“Nghiệt súc, thương huynh đệ ta, ta giết các ngươi đám này Lang Tể Từ!”

Bỗng nhiên xa xa truyền đến một tiếng thật lớn rống giận, trong hư không bạch mang lóe lên, giống như sấm sét, một con to lớn lưỡi dao từ trên trời giáng xuống, đem bay lên Hàn Lang đều phách toái.

Theo ánh đao kia Tiêu Thất, đi theo mà đến một tiếng quát tháo, kèm theo một tiếng quát tháo, trong hư không nhất thời xuất hiện ba đạo bạch mang, lập tức rất nhanh đan vào một chỗ.

Tam đạo bạch quang đan vào sau, cường đại khí tràng nhất thời truyền ra, đó là một loại sát ý, một loại sắc bén đến không người nào có thể đáng sát khí.

Sát khí này xuất hiện trong nháy mắt, này Hàn Lang dĩ nhiên nhất tề tiếng hô không ngừng, theo sát khí Tiêu Thất, đan vào bạch quang cũng là chạy ào Hàn Lang đàn.

Oanh! Bá bá bá...

Không ngừng mà thanh âm vang lên, Hàn Lang một con đón một con nghiền nát, tới hậu ba mươi mấy chỉ, vẫn không dư thừa. Cốc Phong chữ Nhật lâm trọn to hai mắt nhìn, trước mắt bất khả tư nghị.

“Ho khan một cái...” Trương Tuấn Phong há mồm, phốc một ngụm máu tươi phun ra, ánh mắt ngưng trọng trung mọc lên một tia chấn động, kiếm của hấn chính là một bả thượng phẩm pháp khí, ở tông môn nội khiến cho không ít người thêm nhỏ dãi, thế nhưng hấn tu luyện cũng mạnh hơn một quyền pháp thuật, quyền này Kiếm Thuật chính là kiếm tiên lão tổ sáng chế, tuy rằng chỉ có Nhập Môn kiếm quyết, thế nhưng hấn thế nào cũng thật không ngờ sẽ là mạnh mẽ như vậy.

“Kiếm này bí quyết ta chưa từng kiến sư huynh dùng qua, chỉ là nghe hấn nhắc qua, không nghĩ tới mạnh mẽ như vậy!”

“Là rất cường đại, thế nhưng ngươi không thấy sư huynh đều học máu, phòng chừng hấn bây giờ còn vô pháp hoàn toàn thi triển, dẫn đến cản trở.” Văn Lâm trắng Cốc Phong liếc mắt, thượng đố Trương Tuấn Phong.

“Không cần lo cho ta, UU đọc sách trước cứu Sở huynh đệ...”

...

Vừa một buổi tối, ba người đem Sở Diệp dựa vào cây cối để đặt, lập tức ánh mắt các không có cùng.

Trước, bọn họ chạy trở về cứu Sở Diệp là lúc, lần đầu tiên nhìn thấy đó là vô số Hàn Lang hải cốt, cùng với Sở Diệp ở trong đó đại phát thần uy, này Hàn Lang bị hấn đám đánh chết, để cho bọn họ chấn động không ngớt, ngành sinh sinh đợi được Sở Diệp hôn mê mới phản ứng được, tiền đi cứu người.

Lúc này, nhìn về mặt tiên huyết Sở Diệp, Trương Tuấn Phong cho hấn sử dụng Chi Huyết phù, sau đó tựa ở đối diện trên cây, cầm lấy khối băng chà lau kiếm của mình, tựa hồ kiếm của hấn không cho phép một điểm ô uest.

“Sư huynh, ngươi nói, hấn rốt cuộc là ai? Ở trên người của hấn ta cảm thụ được Thổ, Thủy, Hỏa, ba loại linh căn, đây đã là thập phần không tốt tư chất, nhưng là lực chiến đấu của hấn cũng cao cường dọa người, hơn nữa pháp thuật cũng là chúng ta khó có thể học được.”

Văn Lâm đôi mi thanh tú hơi nhú, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Sở Diệp, không biết có phải hay không bởi vì khăn trương, của nàng bộ ngực sữa ở dưới ánh trắng hoảng động lợi hại.

Trương Tuấn Phong nói: “Lời của hần, không thể không tin, thế nhưng cũng không có thể tin hoàn toàn, người nói không sai, hần tu tiên tư chất rất kém cỏi, tam linh căn, kiếp này nếu là có thể đột phá đến kết đan đó là tạo hóa, thế nhưng hần hiện nay niên kỉ linh quả thực bất quá mười sáu mười bảy, so với chúng ta còn nhỏ, cảnh giới cũng đã là đạt được Luyện Khí trung kỳ.”

Một người có hay không có linh căn đại biểu một người có hay không có tu tiên tư chất, mà một linh căn hơn tịnh không có nghĩa là tư chất tốt, trái lại linh căn càng ít, tư chất càng là hảo.

Đa mà không tịnh, linh căn nhiều nhân, tu luyện chậm chạp, hơn nữa hầu như tìm không được thích hợp công pháp, mà đan thuộc tính linh căn, cũng tối thụ người tu tiên coi trọng, chính là tu tiên thượng đẳng thể chất.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Nhận được Cống hiến lệnh bài

Trương Tuấn Phong biết, linh căn cơ bản chia làm 5 loại, vi ngũ hành, kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành tương sinh tương khắc, cũng chưa phân ra người nào cực mạnh.

Thế nhưng cư điển tịch ghi chép, còn có biến dị linh căn, vi lôi linh căn, yêu linh căn, khí linh căn chờ một chút, cơ hồ là ùn ùn, mà biến dị linh căn, càng hi hữu, là đông đảo vô cùng... Thu đồ đệ chỉ hướng tới.

Sở Diệp vì tam linh căn thuộc tính, bản thân đã thuộc về tạp linh căn hàng, dĩ nhiên sẽ có mạnh mẽ như vậy sức chiến đấu, lực một người tàn sát mấy trăm Hàn Lang, để cho Trương Tuấn Phong đối Sở Diệp thân phận sinh ra hoài nghi.

Đưa qua Sở Diệp cung, hần suy nghĩ vài cái, xác định chỉ là một bả hết sức bình thường vũ khí, chính xác ra chỉ là một bả chuẩn Hạ phẩm pháp khí, không hề uy lực nói.

“Thế nhưng hay cái chuỗi này cung, lại có thể ở trong tay của người bán ra kỳ quái linh lực mũi tên, người... Rốt cuộc là người phương nào...” Trương Tuấn Phong cau mày, lúc này hần đối Sở Diệp phát lên lòng kiêng kỵ.

Xem sư huynh sắc mặt bất thiện, Cốc Phong đi tới ngồi ở Sở Diệp bên người, nói rằng: “Sư huynh, Sở Diệp huynh đệ để cứu chúng ta một người chống lại mấy trăm Hàn Lang, người lẽ nào còn chưa tin hần a, không phải người suy nghĩ một chút, tựu chỉ cần bằng vào mấy trăm đầu lang, ba người chúng ta người nào đều không sống nổi...”

Cốc Phong giọng nói trầm thấp, hiển nhiên đối với mình sư huynh không tin nhiệm Sở Diệp cảm thấy một chút phần nộ.

Hần thấy, Sở Diệp để cứu bọn họ nỗ lực nhiều như vậy, thì là nói giả thân phận, vậy cũng không thể như thế không tin nhiệm hần.

Xem Trương Tuấn Phong hơi biến sắc mặt, Văn Lâm vừa cười vừa nói: “Hai vị sư huynh, các người chớ ồn ào, Sở Diệp huynh đệ hần không có ác ý, chúng ta hay là chờ hần tỉnh rồi hãy nói!”

“Như vậy cũng tốt!” Trương Tuấn Phong đem vật cầm trong tay cung trả về, dựa vào cây cối rơi vào trầm tư.

Trong cơ thể giống như sinh ra một đoàn liệt hỏa, ở lồng ngực của mình kịch liệt thiêu đốt, Sở Diệp cảm giác toàn thân đau nhức không ngớt, lác đầu muốn mờ mắt.

“Kí chủ vì khăn cấp suy yếu trạng thái, thừa lại khôi phục thời gian là hai canh giờ.”

Bên tai nhắc nhở để cho nhắm mắt lại Sở Diệp không gãy dựa nữa, tiếp thu sự phát hiện này thực, phong bế ý thức của mình, mỹ mỹ ngủ một giấc.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, hần bị bên tai tiếng nghị luận đánh thức, mở mắt, đứng dịp thấy đối diện Văn Lâm ba người, cười lên tiếng chào hỏi.

“Người đã tỉnh, Sở Diệp, người thật là để cho ta Cốc Phong bội phục ngũ thể đầu địa a, mấy trăm chỉ Hàn Lang, ba người chúng ta coi như là liều mạng tính mệnh nhiều lần cũng chính là đánh chết một trăm đầu, người dĩ nhiên một người toàn bộ giết đi!”

Sở Diệp đầu có chút ảm đạm, nghĩ đến ngày hôm qua điên cuồng, hắn không khỏi cười khổ, nghĩ đến tối hậu chính đã rồi hôn mê, hắn liền biết là Cốc Phong buồn bực cứu mình.

“Đa tạ các người cứu ta!”

Ôm nắm tay nói một tiếng, Sở Diệp chậm rãi đứng lên, hướng về Hàn Lang chi huyết nhìn lại.

“Của người khôi phục năng lực để cho ta kinh ngạc! Thế nhưng người sẽ không muốn phải đi về đi?”

Trương Tuấn Phong trường kiếm đã thu hồi, trong ánh mắt của hắn mang theo nghi hoặc, nhìn Sở Diệp.

Văn Lâm cùng Cốc Phong cũng là vẻ mặt cầu xin đi tới, nói rằng: “Này, người sẽ không thực sự phải đi về đi?”

Gật đầu, Sở Diệp hàn băng Thử Cốt phù chú cần Hàn Lang nội đan, tuy rằng trong túi đeo lưng mặt hơn bốn mươi đã cũng đủ, thế nhưng hắn chỉ hy vọng càng nhiều càng tốt.

Sở dĩ hắn nói rằng: “Ta nghĩ phải đi về nữa...”

“Cái này là đi? Biết người, sở dĩ đã sớm chuẩn bị cho người được rồi.” Trương Tuấn Phong cắt đứt Sở Diệp, ném cho hắn một cái túi.

Sở Diệp mở vừa nhìn, bên trong rậm rạp toàn bộ đều là Hàn Lang nội đan.

Nhìn Sở Diệp hơi kinh ngạc, hắn nói rằng: “Không cần như vậy, trước người nói qua, để càng nhiều hơn Hàn Lang nội đan, ta ngày hôm qua tự thay người thu a.”

“Nga được rồi, cái này cho người.”

“Đây là cái gì?” Sở Diệp tiếp nhận Trương Tuấn Phong đưa tới ngọc bài, đã thấy trong đó thuộc tính, nhưng vẫn giả bộ hỏi.

Cổng hiến ngọc bài: Thử ngọc bài vì kỳ lân ngọn núi cổng hiến ngọc bài, đại biểu nhất định thân phận, có thể sử dụng bên trong cổng hiến giá trị ở ngọn núi nội đối cần vật phẩm

Theo Sở Diệp nhìn xong tin tức,

Trương Tuấn Phong cũng giải thích hoàn tất, cùng hắn thấy giống nhau như đúc.

“Ngọc này bài chúng ta đã cho người đã thượng ấn ký, ta trở lại cấp sư tôn nói một chút, điểm cổng hiến của người sẽ ghi lại, một Hàn Lang rốt cuộc tam điểm cổng hiến giá trị, Sở Diệp huynh đệ tổng cộng đánh chết hơn bốn trăm đầu, cũng chính là một nghìn ba trăm điểm, đây chính là một khoản kẻ khác đồ mất tài phú a!” Cốc Phong nói rằng.

Sở Diệp mỉm cười, thu hồi ngọc bài.

“Sở Diệp huynh đệ, hôm nay chúng ta cũng nên cáo từ, người bây giờ năng lực hoàn toàn có thể thêm vào chúng ta kỳ lân ngọn núi, người xem với người có muốn hay không cùng chúng ta cùng đi?”

“Không được, trong nhà còn có một ít chuyện, ta cần phải đi xử lý.” Sở Diệp uyển ngôn cự tuyệt, hôm nay cảnh giới của hắn thấp, hắn còn cần kế tục đề thăng thực lực, nếu là thêm vào kỳ lân ngọn núi, nơi chốn hạn chế, đôi khó tu luyện. Hướng hồ Phù Chú học viện còn có rất nhiều sự cần hắn xử lý, hắn cũng không có khả năng buông Diệp Lan cùng Dương Hạo chính một người đi tu tiên, sở dĩ nói xin lỗi: “Trương đại ca, nếu như không có chuyện gì, ta tự đi trước, sau này còn gặp lại.”

Tuy rằng ba người tận lực giữ lại, thế nhưng Sở Diệp tâm ý đã quyết, bọn họ cũng không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là cùng nhau nói: “Sở Diệp huynh đệ, sau đó người nếu tới kỳ lân ngọn núi, ba người chúng ta định cho người tới một người miễn hán toàn tịch, hoan nghênh người.”

Sở Diệp cũng là vừa cười vừa nói: “Ha ha, tốt, nếu là có cơ hội, ta tất nhiên sẽ đi kỳ lân ngọn núi.”

Bốn người một đường đi trước, đến Băng Hàn Phong ngoại vi, lúc này mỗi người đi một ngã, các chạy đồ đạc.

...

Phù chú thành, Diệp Lan gia

“Diệp Lan đi, người không cần lo lắng, Sở Diệp tiểu tử kia từ thông minh sau, trở nên lợi hại đây, chắc chắn sẽ không có sự!” Dương Hạo lại một lần nữa cấp Diệp Lan giải thích.

Sở Diệp ly khai đã ba ngày, ngày đầu tiên Diệp Lan hoàn hảo ta, thế nhưng ngày thứ hai tự trở nên tâm thần không yên, tổng cảm giác có chuyện gì phát sinh.

Dương Hạo ba ngày nay vẫn đứng ở Diệp Lan trong nhà, mỗi ngày đối mặt đó là Diệp Lan điệp điệp bất hưu lo lắng hỏi, hắn đều cảm giác được như

đầu.

Tuy rằng mỗi một lần hấn đồ hội thuyết Sở Diệp không có việc gì, nhưng trong lòng không lo lắng đó là không khả năng, dù sao Sở Diệp thể nhưng hấn huynh đệ tốt nhất.

“Tiểu tử này, cũng không biết hấn huynh đệ cùng mẹ nó hội lo lắng? Thật là, mỗi lần cũng chỉ là nói một tiếng liền chạy.” Dương Hạo trong lòng tả oán nói.

Ban đêm, phù chủ thành nam môn, Sở Diệp thân ảnh của bỗng nhiên xuất hiện, trong ánh mắt mang theo một tia mừng rỡ.

Sáng sớm ra Băng Hàn Phong sau, Sở Diệp vẫn chưa sót ruột chạy về, mà là đang bên ngoài chuyển động thật lâu, mới phản hồi phù chủ thành.

Hấn chậm rãi đi tới, trong ánh mắt mang theo một tia lãnh ý, ở phía sau hấn, Nại Phi Hồ quý quý túy túy theo.

Lúc đầu đang tiếp thụ Dã Hồng mệnh lệnh sau, Nại Phi Hồ liền đi tới nơi này nam thành, bắt đầu hỏi thăm Sở Diệp hạ lạc, ở Sở gia hỏi thăm một phen sau, phát hiện Sở Diệp cánh cùng Sở gia đã đoạn tuyệt quan hệ, hấn cũng là từng sót hỏi lâu.

Sau đó hấn mới biết được, Sở Diệp cùng Diệp Lan mang ra a Sở gia, chính mua phòng.

Nói thật đi, đương Nại Phi Hồ thấy Sở Diệp mua phòng ở là lúc, trong mắt có chậm rãi ước ao, nghĩ đến Sở Diệp phù chủ kiếm được thật lớn lợi nhuận, hấn tự muốn giết Sở Diệp.

Ba ngày qua, Nại Phi Hồ thập phần phiền muộn, hấn vẫn nằm vùng ở Sở Diệp gia, sau đó Sở gia cũng nằm vùng cơ sở ngầm, thế nhưng chính là không có thấy Sở Diệp bất luận cái gì thân ảnh, hấn đều có chút hoài nghi Sở Diệp có đúng hay không chạy trốn.

Thế nhưng ngay hôm nay, hấn cũng chợt phát hiện Sở Diệp từ cửa nam tiến đến, hưng phấn không thôi trong vội vã đi theo.

Nếu là có thể hoàn Thành đại nhân nhiệm vụ, hấn liền phải nhận được vô số vinh hoa phú quý, cuộc sống sau này liền tốt a.

Sở Diệp cố ý thả chậm cước bộ, khoe miệng cười nhạt treo khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thu được Thành Tựu lần thứ nhất lấy máu

“Người này đúng là lúc đầu ở Phù Triện Các nói xấu ta Chỉ Huyết phù người, xem ra hấn người sau lưng còn chưa phải biết hồi cái, quyết tâm muốn đối phó với ta, bây giờ ta, đối phó cái này Nại Phi Hồ sẽ không có vấn đề gì, thế nhưng hấn người sau lưng, lại là không thể đơn giản trừu chọc.”

Sở Diệp cánh giới đề thăng sau, Nại Phi Hồ thực lực nhất thời liền bị hấn nhìn ra, cũng chính là Luyện Khí trung kỳ mà thôi, chống lại hấn, căn bản là thiếu xem, thế nhưng Nại Phi Hồ người sau lưng, sợ là không đơn giản, hấn vẫn không thể nhanh như vậy hành động thiếu suy nghĩ.

Sở Diệp cước bộ từ từ nhanh hơn, tại đây phổ lớn ngõ nhỏ vu hồi đứng lên, không lâu sau mà, liền đem Nại Phi Hồ chuyển đầu óc choáng váng, nam thành cũng không như bắc thành, bắc thành địa đồ hấn biết đến nhất thanh nhị sở, thế nhưng nam thành, cũng gì cũng không biết.

Đây là một cái ngõ, đương Nại Phi Hồ phát hiện mình đi lúc tiến vào, sắc mặt nhất thời đại biến, bật người muốn quay đầu lại, thế nhưng đã chậm, trong lúc đó lồi vào, Sở Diệp thân ảnh của chậm rãi xuất hiện.

“Chào ngươi, chúng ta lại gặp mặt?”

“Ngươi, ngươi là ai, ta không biết ngươi!” Nại Phi Hồ làm bộ nói.

“Ngà? Ngươi không biết ta là ai a? Vậy thì thật là đúng dịp, ta thế nào nhớ kỹ hình như nhận thức còn ngươi?”

Nại Phi Hồ có chút hoảng trương, nói rằng: “Ngươi, làm sao có thể nhận thức ta a? Ta lại không thấy quá ngươi!”

Sở Diệp nhìn Nại Phi Hồ một trận không nói gì, ba ngày hai người còn mặt đối mặt giằng co túi bụi, hiện tại lại nói không biết, cái này Nại Phi Hồ đầu có đúng hay không có chuyện, coi như là kiểm có, cũng không cần như vậy lung tung tìm đi?

Sau đó hắn ngẫm lại, cái này Nại Phi Hồ đầu đích xác có chuyện, lần trước mang theo giả Chi Huyết phù muốn bại hoại thanh danh của hắn, kết quả điều tra cũng không điều tra sẽ, còn tuyên bố thuyết sử dụng ba trăm lượng bạc mua.

Sở Diệp lười cùng hắn nhiều khẩu thiệt, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: “Chớ giả bộ, ngươi theo ta ngươi lâu như vậy, trả lại cho ta trang, ở Phù Triện Các ngươi sẽ cảm giả Chi Huyết phù nói xấu chúng ta, bây giờ còn muốn làm gì?”

“Còn có, ta điều không phải cho ngươi đường sống, cho ngươi cấp lão đại các ngươi thuyết, sau đó không nên sẽ tìm phiền toái của ta, không phải ta cho các ngươi chịu không nổi, ngươi không có nghe thấy là sao?”

Đều bị nhân nói đến đây phân, Nại Phi Hồ cũng không giấu diếm nữa.

“Sở Diệp, ngươi đã đều biết a, ta cũng tự đi thẳng vào vấn đề thuyết, chúng ta đã đại nhân nói, chỉ cần ngươi có thể buông tha nam thành, buông tha cùng Phù Triện Các hợp tác, thêm vào Phù Chú phủ, đã đại nhân sẽ gặp cho ngươi hưởng bất tận vinh hoa phú quý, tuyệt đối so với ngươi sống ở đó cái gì Phù Triện Các khác!”

Sở Diệp nghe vậy sững sờ, trong lòng mang theo cười nhạt, cảm tình cái này Phù Chú phủ là muốn mời chào chính.

“Các ngươi Phù Chú phủ cho ta cái gì ưu thế a? Để cho ta suy nghĩ một chút?”

“Ưu thế? Không phải là chỗ tốt sao? Chỗ tốt này rất nhiều a, chúng ta Phù Chú phủ là bắc thành lớn nhất mại phủ chú địa phương, hơn nữa ta sao Phù Chú phủ thực lực cường đại, Phù Triện Các cùng chúng ta vô pháp so sánh với, chủ yếu nhất là, ngươi nếu như thêm vào chúng ta, bạc thế nhưng càng không ngừng phòng a!”

“Ta đây nếu là không đồng ý đây?” Sở Diệp lông mày nhướn lên, nói rằng.

“Không đồng ý, lão Đại ta theo như lời, không đồng ý để ta giết ngươi.”

“Vậy lại a ba!” Sở Diệp thực sự lười cùng như vậy kẻ ngu si tính toán, trực tiếp nói.

“Ngươi đây là không để cho ta mặt mũi!” Xem Sở Diệp xoay người liền đi, Nại Phi Hồ xa xa hô.

“Này, ngươi không nề tình, ta tự xuất thủ?”

“Này, không còn thị ta!”

Nại Phi Hồ rút cục động, hắn khẽ quát một tiếng, hai tay sờ, nhất thời một bả ngắn nhỏ chủy thủ xuất hiện, theo một tiếng đi, chủy thủ cánh hóa thành một đạo lưu quang hướng về Sở Diệp hậu tâm đâm vào.

Nại Phi Hồ sức chiến đấu thật sự là thấp thương cảm, Sở Diệp đầu cũng không có quay về, nạt nhỏ: “Thỏ Tường.”

Oanh! Kèm theo một tiếng ầm ầm, to lớn Thỏ Tường xuất hiện ở chủy thủ phía trước, chủy thủ trát ở phía trên, phát sinh bịch một tiếng, lắc lư vài cái, bị Nại Phi Hồ thu hồi.

“Ngươi, ngươi đã như vậy, đừng trách ta không khách khí, ta cho ngươi biết, ta thế nhưng dẫn theo cao thủ lai.” Nại Phi Hồ cá giận nói, lập tức không biết xuất ra cái gì,

Châm.

Sở Diệp nhướn mày, cước bộ cho ăn, ngừng lại.

Có vài nói Luyện Khí sơ kỳ khí tức đang ở hướng bên này di động, xem ra hay Nại Phi Hồ nói cao thủ.

Nếu là trước, Sở Diệp còn có thể sợ hãi, thế nhưng hiện tại, những... Này nếu nói cao thủ, hắn tùy tiện tiện có thể bóp chết.

Sở Diệp cước bộ liên tục, chậm rãi ly khai, hoàn toàn không thấy Nại Phi Hồ tồn tại.

Nại Phi Hồ kiến Sở Diệp hoàn toàn tương kì không nhìn, ánh mắt lóe lên, nhất thời lửa giận thiêu đốt, quát dẹp đường: “Hảo ngươi tiểu tử này, thực sự là không coi ai ra gì, đã như vậy, ta cũng sẽ không sẽ cùng ngươi dong dài, quay về với chính nghĩa đã đại nhân nói quá, vậy ngươi nếu là không phối hợp, đã đem ngươi giết.”

Nói, hắn xuất ra lúc trước vật phẩm, đánh ra một đạo ấn ký, sau đó dán tại trên người mình.

Sưu sưu sưu...

Vài đạo thân ảnh giống như quỷ mị thông thường xuất hiện ở tiểu hồ đồng trong vòng, đem Sở Diệp ngăn cản.

Sở Diệp nhìn quét liếc mắt, đối diện tổng cộng có mười mấy người, ăn mặc thông thường ma quần áo vải, bình khí trong tay hết sức bình thường, chỉ là

một ít phạm Binh.

Những thứ này đều là Luyện Khí tu sĩ, không có pháp khí cũng rất bình thường, Sở Diệp mình cũng còn không dùng được pháp khí đây!

Hắn bắt động thanh sắc rút lui vài bước, sau đó tựa ở bên tường, ánh mắt nhìn chăm chăm Nại Phi Hổ, nói: “Các người đã đại nhân thực sự nghĩ như vậy mời chào ta?”

Nại Phi Hổ nghe vậy cho rằng Sở Diệp dối tính, nhất thời nhếch miệng cười, nói: “Sở Diệp, chúng ta Dã Hồng đại nhân là nổi lên lòng yêu tài, muốn mời chào người, sở dĩ người chỉ cần đồng ý lời nói của ta, như vậy nhất định cho người hưởng không xong vinh hoa phú quý!”

Sở Diệp cúi đầu, khoe môi nhếch lên cười nhạt, tâm niệm vừa động, trường cung cũng đã xuất hiện ở trong tay.

Đối diện vài tâm thần người căng thẳng, vội vã nhìn chăm chăm Sở Diệp, mỗi người làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

Chú ý mấy người kia động tác, Sở Diệp không khỏi cười nhạt, chỉ bằng mấy người các người Luyện Khí sơ kỳ Tiểu Tu Sĩ, ta Sở Diệp muốn giết các người đơn giản là dễ như trở bàn tay.

“Mấy người này là Dã Hồng phái người người, Dã Hồng nếu có thể mấy lần tìm Phù Triện Các phiền phức, như vậy đối với ta khẳng định cũng là hận thấu xương, lại thì là ta thêm vào bọn họ, cũng hoàn toàn là đang lợi dụng ta, một ngày kia ta nếu là không có giới trị lợi dụng, sợ là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Dừng một chút, Sở Diệp trong lòng lại nói: “Tuy nói Phù Triện Các chỉ sợ cũng lợi dụng ta, thế nhưng ở chỗ này, ta tối thiểu có mình chủ quyền!”

Nhìn đối diện mấy người, Sở Diệp khoe miệng treo khỏi một tia tà cười, thầm nghĩ, sở dĩ, lúc này đây các người đều phải chết.

Đối diện ngoại trừ Nại Phi Hổ là một kẻ ngu si ở ngoài, những người còn lại không khỏi có người khôn khéo, kiến Sở Diệp bỗng nhiên nụ cười giả tạo một khắc kia, nhất thời quát đẹp đường: “Đại gia cẩn thận!”

Thế nhưng đã chậm, Sở Diệp tả vung tay lên, trường cung nơi tay, tay phải bạch quang ngưng tụ, về phía trước duỗi một cái, giương cung, bắn tên, ba đạo lóe ra bạch mang mũi tên trong sát na bắn ra.

Thờ phỉ phò hưu...

Kèm theo phá không truyền đến, một người nhất thời mắt trừng lớn, kỳ cái trán một lớn bằng ngón cái động búng máu tươi chảy nhỏ giọt chảy ra, trong nháy mắt ngã xuống đất.

“Thảo, Sở Diệp, người đây là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.” Nại Phi Hổ nộ quát một tiếng, vung tay lên, nói: “Giết hắn cho ta, không tiếc tất cả.”

Sở Diệp quý cười một tiếng, “Mời rượu? Phạt rượu? Ha ha, hai người này so sánh với ta Sở Diệp càng thích phạt rượu, bởi vì càng thêm đủ vị!”

Theo cái này hét lớn một tiếng, Sở Diệp đã tới gần một người, một Tiểu Hỏa Cầu phát sinh.

“Bực này pháp thuật, cũng dám mắt mặt xấu hổ!”

Người nọ nộ quát một tiếng, đó là hai tay ngưng ấn, nhất thời vô số phong nhận bay về phía Sở Diệp.

Đúng lúc này, Sở Diệp bên người đã gắn kết nhiều người hơn, đủ 5 sáu.

“Cái này Tiểu Hỏa Cầu tự nhiên vô pháp vào khỏi người sao pháp nhãn, thế nhưng cái này hỏa cầu lớn đây?” Sở Diệp nhếch miệng, vung tay lên, Địa Ngục Hỏa trong nháy mắt thả ra.

Sở Diệp chu vi, bỗng nhiên hỏa linh lực điên cuồng tụ tập, ngay sau đó đó là Liệt Diễm quán, bên cạnh hắn vài tên Luyện Khí tu sĩ nhất thời bị cháy, phát sinh kịch liệt kêu thảm thiết.

Này không có xông lên tu sĩ sắc mặt đại biến, kinh hãi trong bật người dừng bước lại, ánh mắt hoảng sợ nhìn trong ngọn lửa Sở Diệp.

“Cái này cao đẳng pháp thuật, hẳn là thế nào tập được? Cái này, điều đó không có khả năng!”

“Hắn, hắn dĩ nhiên thân ở trong ngọn lửa lại lông tóc không tổn hao gì, lẽ nào, hẳn là hỏa diễm thánh thể?”

“Cái này, cái này hẳn điều không phải Luyện Khí tu sĩ, hẳn là Trúc Cơ, hẳn là Trúc Cơ cường giả...”

Bỗng nhiên có người hô một tiếng, kèm theo kêu một tiếng này gọi, không có người bị giết đều sắc mặt kịch biến, chột bắt đầu chậm rãi lui về phía sau, muốn chạy trốn.

Thế nhưng Sở Diệp tại sao có thể để cho bọn họ chạy trốn đây? Tuy nói đây là lần đầu tiên sát nhân, thế nhưng trăm thảo trừ căn đạo lý này vẫn hiểu!

Huống hồ, bên tai nhắc nhở, hấn thực sự còn muốn nghe nữa một lần.

“Đinh, đánh chết Phù Chú phủ số lượng địch nhân năm, thu được kinh nghiệm giá trị 500 điểm, thu được Bỏ Huyết Đan 5 khóa, thu được Bỏ Linh Đan 5 khóa, thu được Phù Chú phủ cừu hận giá trị 10 điểm.”

“Đinh, lần đầu tiên sát nhân, thu được Thành Tựu giọt máu đầu tiên, khen thưởng kinh nghiệm giá trị 100.”

Không nghĩ tới sát nhân dĩ nhiên tốt như vậy, trách không được này lão quái đều thích sát nhân đây? Sở Diệp trong lòng nghĩ đến, lúc này đây đó là nhiều như vậy khen thưởng, kinh nghiệm giá trị cũng là một lần đó là 600 điểm, cái này nếu như giết nhiều chọn người, thắng cấp điều không phải rất nhanh?

Sở Diệp theo nghĩ như vậy, thế nhưng hấn điều không phải cái loại này phát rồ người, đề thăng thực lực cố nhiên là tốt, nhưng là tuyệt đối sẽ không đi dựa vào sát nhân đề thăng, như vậy phỏng chừng muốn không bao lâu sẽ gặp bị tâm ma chiếm

Hấn cũng không muốn biến thành tang thi tồn tại hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ngũ lôi Chú Bảo Mệnh

Địch nhân và nhân tuy rằng đều mang có một người tự, nhưng là lại phải không cùng loại loại, nếu là địch nhân, Sở Diệp liền không có tương kì quy kết thái độ làm người, địch nhân, bị giết đương nhiên.

Sở dĩ, đối với Phù Chú phủ những người này, hấn là phải giết không thể nghi ngờ!

Sở Diệp ánh mắt đã chuyển hướng Nại Phi Hồ mấy người, con người trong Thị Huyết, để cho mấy người không khỏi toàn thân run lên, trong ánh mắt cánh không tự chủ mang cho một tia e ngại.

Bọn họ lúc này toàn bộ đều hỏi hận, hỏi hận đến đây chấp hành thử nhiệm vụ, đồng bạn trong nháy mắt bị diệt một khác kia, bọn họ chỉ biết, Sở Diệp căn bản không phải trái hồng mềm, mà là một loạt đinh thép!

“Sở Diệp, ta thực sự không nghĩ tới người dĩ nhiên hội mạnh như vậy, thế nhưng ta Nại Phi Hồ cũng không sợ người, ta có đã đại nhân cho phù chú, có thể đem thực lực của ta trong nháy mắt đề thăng tới Luyện Khí trung kỳ, thế nào, người sợ rồi sao? Sợ tự trái lại theo ta đi!”

Cái này Nại Phi Hồ quả nhiên là đầu có chuyện, giờ này khắc này, lại vẫn nói ra như vậy vô tri ngôn ngữ, không chỉ có là Sở Diệp, ngay cả những người khác cũng là vẻ mặt hắc tuyến nhìn Nại Phi Hồ.

Theo người này đến đây chấp hành nhiệm vụ, thật sự là không may đinh đầu, tám đời môi vận đều ngã vào đời này.

“Sở Diệp, ta hỏi người một lần nữa, người là phủ suy nghĩ kỹ? Không phải cũng đừng trách ta không khách khí!”

Nại Phi Hồ trong lúc nói chuyện, đã đem trong tay phù chú sử dụng, bạng bạc linh lực ngưng tụ, cảnh giới của hấn đột phá đến Luyện Khí trung kỳ.

“Nại Phi Hồ, kỳ thực ta thực sự rất muốn nói cho người biết một chút việc, kỳ thực, người loại hành vi này ở chúng ta lão gia có một câu hình dung thích hợp nhất bất quá!”

“Nói cái gì?” Nại Phi Hồ nhíu.

Sở Diệp nhìn hấn, ánh mắt lười biếng nói: “Kẻ ngu si nói vĩnh viễn đều là sôa trong ngu đàn!”

“Người mạ ta là người ngu?” Nại Phi Hồ cả giận nói.

“Ha ha, kẻ ngu si còn dùng mạ?” Sở Diệp khoe miệng nhất phiết, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh, cái này Nại Phi Hồ lần trước tha cho hấn một lần, hôm nay lại vẫn cảm đến đây, xem ra thật là sống được có chút nị oai.

Sở Diệp đang khi nói chuyện, cả người đã có động tác, hấn bước ra một bước, theo cước bộ đạp trên mặt đất phát ra thanh âm, hấn tả hữu có động tác, giương cung, bắn tên, hành văn liền mạch lưu loát, Đa Trọng Tiễn giống như Lưu Tinh thông thường bắn ra.

Sở Diệp Đa Trọng Tiễn tốc độ cực nhanh, đối diện Luyện Khí người chỉ là một ít đệ tử bình thường, ngay cả pháp thuật điều tu luyện không được đầy đủ, làm sao có thể tránh thoát đi, nhất thời bị bắn thành cái sàng.

Trải qua xuống tới, Sở Diệp cơ bản không có phế nhiều công phu, liền đem đối diện người đều đánh chết.

“Phù Chú phủ, lần này là triệt để chọc tới, bất quá ta phía sau còn có Phù Chú học viện với Phù Triện Các, tạm thời cũng không cần lo lắng cái gì, duy nhất một điểm chính là ta thân nhân!”

Sở Diệp nghe bên tai nhắc nhở, trong lòng hơi có suy nghĩ, đang giết chết những... Nay Phù Chú phủ người của là lúc, hấn liền minh bạch, Phù Chú phủ lượng tử rốt cuộc kết lên a.

Bất quá đây cũng là không thể tránh khỏi sự tình, Sở Diệp tổng không thể buông tha cùng Phù Triện Các hợp tác, đi thêm vào Phù Chú phủ, cái này không thể nghĩ ngờ càng thêm lệch lạc, bằng chọc tới hai người thể lực lớn.

Sở Diệp về đến nhà ba ngày a, ba ngày qua, hấn đóng cửa không ra, mỗi lần ăn cũng đều là Diệp Lan tổng tới cửa, bất quá mỗi một lần cũng không có nhân ăn.

Ba ngày nay, Sở Diệp đem Băng Hàn Phong oạt tới Băng Tinh Cốt Tùy toàn bộ luyện hóa, cánh thu được kinh nghiệm hơn hai ngàn điểm, nhưng thật ra để cho hấn nho nhỏ mừng rỡ một phen, ngoại trừ những... Nay, lấy được Lễ Bao cũng bị hấn mở.

Lễ Bao nội dung bao hàm nội dung coi như là dày, bao quát kỹ năng điểm 5 điểm, Thần Châu 500, ngân lượng 1000, cùng với Bỏ Huyết Đan Bỏ Linh Đan đều tự 5 khóa, tối hậu nhất kiện liền là một loại chú thuật, tên là Ngũ Lôi chú!

Ngũ Lôi chú: Phóng xuất ra năm đạo thần lôi tập trung mục tiêu, tạo thành thương tổn cực đại.

Ở trên địa cầu ngoạn trò chơi thời gian, Sở Diệp liền đối với lôi hệ pháp thuật đặc biệt cảm thấy hứng thú, coi như là phù chú thuật, cũng chỉ là lưu lại lôi hệ tối đa, lúc đó đánh bại bách cấp boss ma long là lúc, bọn họ trong đội ngũ kiên trì không lâu sau sau liền từ vong bốn người chỉ để lại chính hấn.

Ngay tất cả mọi người cho rằng nhiệm vụ thất bại thời gian, Sở Diệp dám bằng vào nhất ba lô Ngũ Lôi chú đem bách cấp boss cấp sinh sôi oanh tặc,

Từ đó, Sở Diệp liền bị phong làm lôi điện sứ giả.

Đương nhiên những thứ này đều là chuyện của kiếp trước tình, hiện tại tự nhiên không có khả năng để cho hấn trang một trăm túi Ngũ Lôi chú đi giết ma long, nhưng nhìn đến Ngũ Lôi chú một khắc kia, hấn vẫn là hết sức kích động.

“Ngũ Lôi chú, rốt cuộc ta một bảo mệnh trọng yếu bí mật, tất không thể tùy ý sử dụng.”

“Tuy nói ta bây giờ là Phù Chú Sư phó chức nghiệp, thế nhưng Ngũ Lôi chú thuộc về Hạ phẩm cao cấp phù chú, ta xa xa không có tiếp xúc được, sở dĩ thuộc về vật hi hữu phẩm.”

Sở Diệp đang khi nói chuyện, có chút cười khỏ, không nghĩ tới đã từng thân là lôi điện sứ giả hấn, dĩ nhiên biết dùng không dậy nổi Ngũ Lôi chú.

Tính danh: Sở Diệp

Xung hào: Hiếu Tử, tặng người khác hữu hảo độ 10.

Cảnh giới: Luyện Khí trung kỳ (tiếp theo cấp vì Luyện Khí hậu kỳ.)

Kỹ năng điểm: 5

Kỹ năng: Tiểu Hỏa Cầu 2 cấp

Ma Pháp Tiễn: 2 cấp

Đa Trọng Tiễn: 1 cấp

Sương Chi Tân Tinh: Trong nháy mắt yếu bớt địch nhân hành động tốc độ 35%, duy trì liên tục thời gian 10 giây.

Kháng Cự Hóa Hoàn: Đem địch nhân bên người bị xua tan, phạm vi căn cứ địch nhân đẳng cấp quyết định. Hiện nay đẳng cấp 1.

Địa Ngục Hóa: Ngũ hành thuộc hỏa, ngưng tụ hỏa linh lực, từ mặt đất mọc lên tới từ địa ngục hỏa diễm, thương tổn cao. Hiện nay đẳng cấp 1.

Thổ Tường: Phóng xuất ra một mặt Thổ Tường chống đối địch nhân, hiện nay đẳng cấp 1.

Linh Thạch: 55

Hồn Châu: 1100

Ngân lượng: 1700

Kinh nghiệm giá trị: 2848 (12800)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư

Mở tin tức nhìn thoáng qua, bất tri bất giác, cảnh giới dĩ nhiên đã đề thăng tới Luyện Khí trung kỳ, Sở Diệp cũng là cảm giác được bất khả tư nghị, nhưng nhìn đến hơn một vạn kinh nghiệm giá trị, hắn cũng là không khỏi một trận nhức đầu.

Sở Diệp nhớ kỹ, khi hắn là Luyện Khí sơ kỳ là lúc, giết chết một con ngang nhau cấp Hàn Lang, chỉ là 20 chút kinh nghiệm giá trị, sau lại tự biến thành ít hơn, nhìn như vậy lại, muốn khao khát quái thăng cấp, cơ hồ là muốn mạng của hắn.

Đăng cấp cao linh thú giết không nổi, yêu thú mỗi lần cấp hơn mười chút kinh nghiệm giá trị, coi như là liều mạng tính mệnh giết một trăm đầu, cũng mới hơn hai ngàn kinh nghiệm.

“Xem ra, trước ta giống như là Tân Thủ kỳ, thăng cấp hoàn toàn là bay nhanh, sau đó liền không có dễ dàng như vậy, mà bây giờ, ta đã trêu chọc rất nhiều phiền toái!”

Vô luận là Phù Chú phủ, cùng với Phù Chú học viện nội bộ một ít người, cũng làm cho Sở Diệp đau đầu.

“Quên đi, ký lai chi, tác an chi, ta cũng không tin, ta Sở Diệp người mang Hệ Thống, còn có thể thế giới này đã chết phải không!”

Chi...

Sở Diệp mở cửa đi tới, xem tới cửa cơm nước, không khỏi lắc đầu cười cười, sau đó bụng đi ra ngoài.

Không thể không nói, cái này Diệp Lan còn thật là một hảo mẫu thân, Sở Diệp lúc trở lại liền nói cho Diệp Lan, mấy ngày nay hắn muốn bế quan, không cần bất kỳ quái rầy nào, đưa cơm cũng không cần, không nghĩ tới Diệp Lan vẫn kiên trì mỗi ngày đưa cơm.

Nhìn còn nhiệt hồ hồ cơm nước, Sở Diệp trong lòng ấm áp.

Ghé vào trên bàn, đem cơm nước ăn xong, đứng dậy thấy Diệp Lan mua thức ăn trở về, chỉ bất quá thần sắc có chút hoảng hốt.

Diệp Lan thông thông mà đem vật trong tay buông, vội vã đi tới phòng trong, thấy Sở Diệp đầu tiên là sững sờ, nhất thời bước nhanh đi tới.

“Diệp Tử, ngươi có thể toán đi ra, đi ra ngoài như vậy vài ngày, vừa trở về tự trốn ở trong phòng không được, rốt cuộc đang làm gì a?”

Nhìn ra được Diệp Lan đích thật là lo lắng cho mình, Sở Diệp cười cười nói: “Nương, ta thế nhưng đang luyện tập công khóa đây, ta ngày mai sẽ phải quay về Phù Chú học viện, ngày hôm nay làm quen một chút.”

“Nga, như vậy a, thế nhưng vậy ngươi cũng cần ăn, mấy ngày nay không ăn không uống sao được a!”

Biết Diệp Lan là ở lo lắng cho mình, Sở Diệp cười nói: “Nương, ta ở Phù Chú học viện học gì đó có thể khá, nói cho ngươi biết, ta có một loại phù chú dán sau có thể vài ngày không ăn cơm!”

Sở Diệp hoàn toàn là ở bày một đại lừa dối hình dạng lừa dối nhân, thế nhưng Diệp Lan chỉ là con người, tự nhiên không biết Sở Diệp ở hồ ngôn loạn ngữ, chỉ là nghe nói phù chú thập phần thần kỳ, liền tin là thật.

“Được rồi, Diệp Tử, ngày mai ngươi phải trở về học viện, ngày hôm nay ta thấy nhất kiện chuyện kỳ quái!” Diệp Lan bỗng nhiên khăn trương lời kéo Sở Diệp.

Sở Diệp vì lãng, nói: “Nương, thấy chuyện kỳ quái gì? Trách không được ta xem ngươi như thế hoảng hoảng trương trương trở về!”

“Là như vậy...”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Lời Thỉnh Cầu Của Diệp Lan

Diệp Lan giải thích nhất liên, Sở Diệp đại khái coi như là minh bạch, hay ngày hôm nay có người đi Sở gia a, hơn nữa tựa hồ hùng hổ, không biết là nguyên nhân gì, sau lại nhóm người kia đi rồi, Sở gia truyền tới bùm bùm suất đồ đặc thanh, như là có người tức giận phi thường.

Bất quá Sở gia chỉ người đã đem hấn và Diệp Lan đuổi ra ngoài, hấn lười đi quản, nói rằng: “Nương, việc này, mặc kệ chuyện của chúng ta, tự không cần lo.”

Diệp Lan chau mày, sắc mặt mang theo khuôn mặt u sầu, nói: “Diệp Nhi, nương, nương hy vọng người có thể quản thượng quan tâm a!”

“Hấn, hấn dù sao cũng là của người phụ thân... Nương tự cầu van người!” Nói, Diệp Lan lại muốn quỳ xuống.

Sở Diệp nghe vậy, nhất thời có chút tức giận, nhưng có đúng hay không đối Diệp Lan, mà là đối Sở Trung Thiên.

Hừ lạnh một tiếng, Sở Diệp vươn tay đem Diệp Lan kéo, nói: “Nương, ta nói rồi, Sở gia bắt đầu từ ngày đó, dễ dàng cho ta không hề liên quan, bọn họ chê ta cho bọn hấn mất mặt, đem chúng ta trục xuất Gia Tộc, đây đã là vô cùng nhục nhã, nếu để cho chúng ta chủ động đi vào giúp hấn, đây không phải là để cho người khác xem ta chê cười?”

Sở Diệp ngôn ngữ tuy rằng nghiêm khắc, nổi giận, thế nhưng chỉ cần thông minh một chút nhân đều biết hấn đây đã là phục nhuyển, nếu là trước, Sở Diệp thế nào cũng không chịu sẽ cùng Sở gia giao tế, nhưng là mới vừa câu nói kia cũng trong lời nói có chuyện!

Sở Diệp theo như lời, nếu để cho bọn họ chủ động đi giúp hấn, đây cũng là để cho người khác xem chuyện cười của hấn, điều này cũng làm cho thuyết, muốn cho ta giúp bọn hấn, trừ phi bọn họ tự mình xin lỗi, tự mình đến thỉnh, nhưng lại được có thành ý!

Diệp Lan nhìn quyết nhiên Sở Diệp, trong đầu lo lắng, cũng không có nghe ra Sở Diệp ý tứ, nhất thời mắt đỏ lên, liền không nhịn được khóc lên.

“Diệp Nhi, người, người không nên như vậy a, mặc kệ nói như thế nào, hấn đều là người phụ thân a, hơn nữa...”

Diệp Lan nói tới chỗ này, nhất thời loan hạ thân tử, nước nở thanh âm của truyền ra.

Sở Diệp có chút phiền táo, thế nhưng không đành lòng xem Diệp Lan như vậy, hấn tương ki ôm vai, nói rằng: “Nương, đều là ta bất hảo, ta nghe lời người, ta nghe lời người, chỉ cần bọn họ có chuyện gì, ta nhất định giúp mang!”

Diệp Lan nghe vậy, nhất thời đình chỉ khóc, “Diệp Nhi, người không có phiền vì nương?”

Sở Diệp lắc đầu, cười khổ nói: “Nương, người đều vì bọn họ làm được phân thượng này a, ta thế nào vẫn có thể lừa người!”

...

Từ trước đến nay Diệp Lan cho tới nửa đêm, Sở Diệp mới ở Diệp Lan ngủ sau thở dài một hơi.

Đã chừng mấy ngày không có thật tốt ngủ một giấc, hấn cũng không muốn quá mức mệt nhọc, ở Diệp Lan ngủ sau, liền về đến phòng, nằm ở trên giường ngã đầu liền ngủ.

Ngủ trước Sở Diệp còn không quên nhìn thoáng qua tin tức của mình, lại phát hiện cái này thăng cấp sau, Hệ Thống tuy rằng mãi không có gì nhắc nhở, nhưng là lại có chút biến hóa.

Trước mặt biên rất là giản đơn, liếc mắt liền có thể xem minh bạch, thế nhưng hiện tại, trở nên tương đối phức tạp, nhưng là lại càng thêm tinh tế.

Chủ yếu nhất là kỹ năng, dĩ nhiên phân ra kim mộc thủy hỏa thổ 5 loại thuộc tính kỹ năng, trừ lần đó ra, còn có ngũ hành ra kỹ năng.

“Hệ Thống ra về thăng cấp, trở nên càng cường đại hơn, cứ như vậy, ta đề thăng cảnh giới liền càng thêm đơn giản.”

...

Ngày kế, khí trời hơi mông mông, hạ nổi lên Tiểu Vũ.

Sở Diệp cấp Diệp Lan lưu lại tám vé Chi Huyết phù, còn có Thổ Độn phù, dạy cho nàng phương pháp sử dụng, sau đó rời đi, đi vào a Phù Chủ học viện.

Cự ly Phong Nguyên sư tôn đã tới đã là nửa tháng sau, Sở Diệp nhìn thấy Phong Nguyên là lúc, vốn tưởng rằng Phong Nguyên sư tôn là giận dữ không ngớt, lại không nghĩ rằng cũng không phải là như vậy.

Phong Nguyên trong lòng đối Sở Diệp thân thể hết sức kiêng kỵ, lúc trước Sở Diệp luyện hóa Chi Huyết phù là lúc liền cho là hấn là một kết đan tu sĩ, thế nhưng trải qua điều tra, phát hiện Sở Diệp đích xác rất Phổ Thông, thế nhưng rồi lại thập phần mê hoặc, Sở Diệp làm sao sẽ cùng Khúc Tuấn Mạo xưng huynh gọi đệ.

Vô luận nói như thế nào, lúc này bọn họ thăm nghĩ cùng Sở Diệp làm tốt quan hệ, hay nhất có thể làm cho Sở Diệp giúp bọn hắn truyền thụ một chút Chỉ Huyết phù họa pháp, cứ như vậy, liền có thể có thể dùng Phù Chú học viện chính thể tài nghệ bay lên, nói không chừng còn sẽ trở thành tiếng tăm lừng lẫy học phù.

"Sở trưởng lão, ngươi có thể tính ra a,

Ta có thể là vì ngươi chuyên đi nhà ngươi nhiều lần đây!"

Đã sớm nghe nói Sở Diệp ngày hôm nay quay về học viện, Phong Nguyên cũng là hết sức kích động, mang người ở chỗ này nghênh tiếp, Sở Diệp đảo là có chút vô cùng kinh ngạc.

"Sur tôn, ngươi làm cái gì vậy?"

"Không có việc gì, hay ngươi nếu thân cho chúng ta Phù Chú học viện khách khanh trưởng lão rồi, như vậy thì có thể cao quý nhất kính ý tới đón tiếp người!"

Phong Nguyên nói, nét mặt già nua ửng đỏ, khả năng ngay cả chính hắn đều cảm giác nói trái lương tâm đi!

Sở Diệp cười ha ha, nói: "Được rồi, sur tôn, không nên bán quan tử, lúc này đây trở về, nói đi, đến tốt cùng là chuyện gì?"

Phong Nguyên râu mép tóc trắng bóng, lửa mấy tuổi phỏng chừng cũng phải một vài thập niên có lẽ hơn một trăm tuổi a, có thể nói là đa mưu túc trí, Sở Diệp có thể không tin, gió này nguyên lần lượt đi tìm hắn, là vì để cho hắn trở về học viện đến trường!

"Ha ha, quả nhiên Sở trưởng lão là khôn khéo hơn người a, trên thực tế lão hủ ta đích xác có một yêu cầu quá đáng!"

Gió êm dịu nguyên vào phòng, hàn huyên cả buổi, cuối cùng cũng biết Phong Nguyên muốn nói gì, quả nhiên không ra hắn sở liệu, Phong Nguyên quả nhiên là vì để cho Sở Diệp dạy hắn Chỉ Huyết phù họa pháp.

Xem Sở Diệp vẻ mặt cau mày hình dạng, Phong Nguyên bắt đầu dĩ nói: "Sở trưởng lão, ta biết mỗi người đều có bí mật của mình, của ngươi Chỉ Huyết phù cái này toàn bộ phù chú thành không ai có thể vẽ cho ra, sở dĩ là độc nhất vô nhị, đương nhiên cũng là thập phần trân quý, mà ta không có kỳ ý hắn..."

"Ta chỉ là muốn trong khi học tập kinh nghiệm, do đó thăng cấp ta Phù Chú Sur đẳng cấp, đến lúc đó, chúng ta Phù Chú học viện liền không cần bị áp bách trừ a."

Phong Nguyên đã dừng lại ở cao cấp Phù Chú Sur rất nhiều năm, vẫn không có tăng, hắn sinh thời, đó là hy vọng có thể vẽ ra nhất trương trung phẩm cấp thấp phù chú đi ra

Sở dĩ, hắn hiện tại chỉ muốn tăng lên mình Phù Chú Sur đẳng cấp, cho dù là không tiếc bất cứ giá nào!

Cái này Chỉ Huyết phù là thuộc về cái loại này đề giai tu sĩ sở dụng, tu vi chỉ cần cao thâm một điểm, liền không có chút nào tác dụng.

Thí dụ như hai người Trúc Cơ chân nhân đấu pháp, từng chiêu từng thức cũng có thể có thể trực tiếp đem đối phương hủy diệt, ai còn sẽ ở trên người của người họa xuất một vết thương, sau đó chậm rãi từ vong đây!

Sở Diệp cũng là chau mày, hắn cũng không phải người nhỏ mọn, Chỉ Huyết phù hắn không phải là không muốn giao ra đây, chỉ bất quá thật sự là vô pháp dạy người, thế giới này về bữa nguyên rửa cùng hắn phù chú khác nhau rất lớn.

Thế giới này phù chú yêu cầu ký hiệu quan tâm về ra thời gian phải giữ vững một đường thông suốt, UU đọc sách như vậy mới có thể để cho linh lực thuận lợi nối liền đứng lên, phù chú mới có thể thành công.

Sở Diệp tắc là hoàn toàn không phù hợp lẽ thường, bởi vì Hệ Thống tồn tại, hắn mỗi một bữa nguyên rửa đều có chứa gậy ký hiệu, cũng chính là mỗi một lần đều cần trên đường đình chỉ chuyển vận linh lực, sau đó rồi lại có thể sử dụng ký hiệu tương hỗ liên quan, cái này ở thế giới này đơn giản là chuyện không thể nào.

Sở Diệp thực sự nghĩ không ra làm sao giáo Phong Nguyên, không thể làm gì khác hơn là lắc đầu thôi, nói rằng: "Sur tôn, điều không phải ta không giáo ngươi, mà là ta thực sự không biết làm sao đi giáo ngươi, mỗi một lần ta vẽ ra phù chú, hoàn toàn là bằng vào bản năng, hơn nữa tựa hồ trong cơ thể ta có một loại hết sức đặc thù lực lượng, theo ta lớn, biết đến phù chú cũng càng ngày càng nhiều, hơn nữa ta chỉ cần biết rằng một loại phù chú, liền có thể tùy ý vẽ ra."

Phong Nguyên nghe vậy, ánh mắt có chút tối đậm, tựa hồ là ở tiếc hận, Sở Diệp nói vô cùng kì diệu, hắn sống lâu như vậy, tự nhiên biết này tin này không tin, thế nhưng nhân gia không muốn giáo, cũng cũng không thể mệnh thường!

Lắc đầu, thờ dài một tiếng, Phong Nguyên nói: "Sở trưởng lão, ngươi ngày hôm nay vừa tới, sẽ theo liền đi đạo, quen thuộc quen thuộc hoàn cảnh đi! Có nhiều chỗ ngươi khả năng một đi qua, đó là bởi vì ngươi quyền hạn thiếu, hiện tại ngươi có thể tùy ý đi bất kỳ địa phương nào..."

Sở Diệp khoe miệng khê nhúc nhích, cũng không nói ra cái gì, mắt nhìn trứ Phong Nguyên sur tôn ly khai, lúc này mới nghe vẫn đi theo Phong Nguyên phía sau đệ tử nói: "Hanh, không muốn giáo sẽ không giáo, còn nói được như vậy đường hoàng, thực sự là chê cười..."

Sở Diệp khẽ nhếch miệng, khinh thường hừ một tiếng, cái này Chi Huyết phù là lão tử, lão tử muốn dạy cho người nào sẽ dạy cho ai, không giáo người còn mạp ta, người nhưng thật ra còn lý luận.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Thượng Tôn các

Converter By TRUYENCVT

Đối với Phong Nguyên cái kia đồ đệ, Sở Diệp mặc dù không có gặp qua, thế nhưng nghe nói cũng là học viện Phong Vân bảng người của, còn giống như đỉnh lợi hại, chủ yếu là vợ tương đối cường đại, cần gì liền sẽ có người đưa tới, sở dĩ một thân tu vi không kém, đã đạt được Luyện Khí hậu kỳ.

Sở Diệp đối với hắn không hiểu rất rõ, bất quá hai người trong lúc đó cũng không có cái gì cùng xuất hiện, liền vì một câu nói, Sở Diệp cũng không có khả năng tự đi giết người.

Đứng ở cửa, Sở Diệp nhìn trong sân trường hoa hoa thảo thảo, cùng với không ngừng hành tẩu chư vị học đồ, không khỏi sinh lòng cảm khái, nhất thán trước hắn vẫn một mọi người cười nhạo kẻ ngu si, tới chỗ nào đều nhận người ghét bỏ, hiện tại cũng hi lý hồ đồ thành Phù Chú học viện trưởng lão, chính hắn đều nghĩ kỳ quái.

Hôm nay Phong Nguyên đến đây hỏi Chi Huyết phù chuyện tình, Sở Diệp cũng dần dần để ý xuất đầu tự, hơn nữa lúc đầu ba vị sáng lập ánh mắt của người, luôn luôn mang theo một tia tham lam, nhất là huyền tử ngang, để cho hắn càng cảm giác được trong lòng bất an.

Đang trầm tư trong lúc đó, cách đó không xa học đồ nhìn thấy Sở Diệp, đều bắt đầu chào hỏi.

“Gặp qua Sở trưởng lão...”

“Sở trưởng lão hảo...”

Đương nhiên cũng có một chút nhân không có để cho Sở Diệp trưởng lão, mà là tuyển trạch gọi sư huynh, Sở Diệp cũng đều hòa khí ứng đối.

“Không biết ba vị người sáng lập đã đi chưa, nếu là bọn họ còn ở lại Phù Chú học viện, ta cuối cùng cảm giác sẽ phát sinh chuyện gì.”

...

“Điều sư huynh, Sở Diệp làm sao sẽ thành khách khanh trưởng lão, hắn có gì tốt? Dĩ nhiên để cho Viện Trưởng cùng sư tôn đều thiên vị hắn, ta thực sự là không rõ...”

“Đúng vậy, Điều sư huynh, ta cũng vậy rất kỳ quái, người nói ba người chúng ta tối thiểu cũng là bảng xếp hạng trước mười người, chúng ta cũng không có bị Viện Trưởng nhìn trúng, Sở Diệp nhưng thật ra gặp vận may, chân không biết có phải hay không ăn cửrt chó a. Dĩ nhiên sẽ bị Viện Trưởng chọn làm khách khanh trưởng lão, cái này, đây rõ ràng là không hợp với lẽ thường...”

Được xưng là Điều sư huynh người dừng bước lại, nói: “Sở Diệp tự thân hay một nhuyển dân, có thể trở thành khách khanh trưởng lão, cũng hẳn dùng cái gì hạ tam lam thủ đoạn cùng Phù Triện Các quá giang quan hệ, các người cũng không phải không biết, cùng Phù Triện Các cài đặt quan hệ chẳng khác nào cùng Phù Triện môn có dính dáng, chúng ta Viện Trưởng chỉ sợ cũng hành động bất đắc dĩ...”

Hai người khác nghe vậy, cũng là thờ dài một tiếng, đều vì mình tổn thương bởi bất công.

Một người trong đó bất đắc dĩ nói: “Ta hiện tại đã là Luyện Khí trung kỳ, mặc dù không có tiến Phong Vân bảng trước 5, thế nhưng tối thiểu cũng là tên thứ tám, học viện sư tôn xem cũng không nhìn ta liếc mắt, lại đem Sở Diệp phong làm khách khanh trưởng lão, thực sự là ghê tởm!”

“Trương sư đệ, người vậy coi như cái gì, người nhìn ta một chút, ta lý hắc thế nào cũng là tên thứ sáu, lúc đó chẳng phải giống như người hạ tràng, ai, chỉ có thể trách Sở Diệp thật sự là vận cửrt chó phù xuống.”

Hai người cho nhau thờ dài một tiếng, nhất thời đám nhìn về phía Điều sư huynh, nói: “Còn là Điều sư huynh hảo, hôm nay đã là Luyện Khí hậu kỳ, tu vi cao thâm, thân ở bảng xếp hạng đệ ngũ danh, chủ yếu nhất là chiếm được ba vị người sáng lập một trong số đó huyền tử mình thường thức, nghe nói muốn thu Điều sư huynh làm đồ đệ đây!”

Điều Viễn Hưng nghe vậy, trên mặt lộ ra mỉm cười, ở Sở Diệp bị đóng cửa vì trường lão sau, hắn vẫn lòng có bất công, muốn cùng Sở Diệp để làm một quyết đấu, sau đó đem Sở Diệp hung hăng dẫm nát dưới chân.

Vì sao kẻ ngu si đều có thể Thành trường lão? Trong lòng hắn đối Sở Diệp cũng là thập phần căm hận.

Đúng lúc này, bọn họ bên tai truyền đến các loại vấn an thanh âm của, ba người nhướng mày, nghi hoặc không thôi.

“Chẳng lẽ là sư tôn tới?” Điều Viễn Hưng trong lòng vui vẻ, tỉ mỉ vừa nghe, sắc mặt nhất thời hăng giọng.

Cái gì sư tôn tới, rõ ràng là họ Sở tặc tử, đi mục nội nó, vừa trở thành trường lão, ở nơi này trong điều vô dương oai, thực sự là làm giận đến cực điểm.

“Sư huynh, là họ Sở hỗn đản!”

“Ta biết!” Điều Viễn Hưng giận không kềm được, cách tiểu rừng trúc nhìn đối diện Sở Diệp, trên mặt đầy mây đen.

“Điều sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ? Nếu không quá khứ tẩu tiểu tử kia cho ăn?” Trương Duyệt nói rằng.

Điều Viễn Hưng nghe vậy, vẫn chưa trả lời, hắn tuy rằng cũng muốn làm như vậy, thế nhưng hiện tại thế nhưng ở bên trong học viện,

Hơn nữa còn là ở Thượng Tôn các, nơi này là học viện nhân vật trọng yếu chỗ ở, ở chỗ này đánh người, điều không phải muốn chết tự là người ngu...”

Hắn nhìn chằm chằm Sở Diệp, trong ánh mắt lóe lên âm ngoan, nói: “Hai người các ngươi để cho mấy người tiểu đệ nhìn hắn, một ngày hắn đi ra cái này Thượng Tôn các, chúng ta liền cho hắn một thật to kinh hi!”

“Là, sư huynh, lúc này đây, chúng ta khẳng định để cho hắn hảo hảo ném thù cái gì gọi là đau nhức...”

Sở Diệp tự nhiên là không biết cách tiểu rừng trúc, đang có tam ánh mắt chính chặt chẽ theo dõi hắn. Sở Diệp hiện tại chỉ cảm thấy tâm thần không yên, hơn nữa càng nghĩ càng lo lắng.

“Tổng cảm giác có chuyện gì muốn phát sinh, quên đi, muốn cũng nghĩ không ra, hay là đang cái này Phù Chú học viện nội đi dạo đi.”

Phù Chú học viện diện tích thật lớn, trước kia Sở Diệp là một kẻ ngu si, đầu đều không đi, thậm chí ngay cả đệ tử viện chưa từng đi qua, sở dĩ Sở Diệp trong đầu cũng không có về cái này Phù Chú học viện quá nhiều ký ức.

“Không nghĩ tới tới nơi này lâu như vậy, thậm chí vẫn không biết Phù Chú học viện đều có chỗ nào, cái này Sở Diệp cũng thực sự là đủ bi kịch.”

Sở Diệp thay thì ra là chính bị ai, hắn tự mình một người ở Thượng Tôn các chuyển động đứng lên.

Thượng Tôn các, chính là Phù Chú học viện nhân vật chủ yếu chỗ ở, nói trắng ra là, cũng chính là trên địa cầu trường học kia trong, phòng học chỗ ở.

Thế nhưng so với việc Địa Cầu trường học mà nói, Thượng Tôn các trong vòng cũng hoa cỏ mọc thành bụi, vài miếng rừng trúc, trung tạp dòng suối nhỏ, suối nước thanh mà Bích Lục, dưới đáy trên hòn đá thạch ban đều có thể thấy rõ.

Ở bờ nước vòng vo một hồi, Sở Diệp theo suối nước hướng về phía trước, phát hiện càng ngày càng hẹp, tới hậu dĩ nhiên đi tới viện trường sân, suối nước vòng quanh sân sát biên giới, tới hậu Tiểu Thất ở phía sau viện thạch động trong.

“Di, kỳ quái, trước ta tại sao không có gặp qua nơi này có một thạch động?”

Sở Diệp nhìn thạch động, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc.

Dòng suối nhỏ này liền tiếp thạch động, ở nơi cửa động kia liền biến mất, thạch động thoát nhìn đảo coi như là bình thường, như là có người đã tọa tu tập nơi.

“Nơi này, là Viện Trưởng ở, chẳng lẽ là Viện Trưởng tu luyện tĩnh tọa địa phương?”

Sở Diệp cũng không có tùy tiện đi vào, Viện Trưởng Bạch Thanh Phong tuy rằng thoát nhìn thập phần hòa ái, thế nhưng hắn cũng là một tảo bạo lão đầu, Sở Diệp cũng không có nhìn thấu tu vi của hắn, thế nhưng khẳng định điều không phải theo như đồn đãi yếu như vậy.

Nếu là huyết động trong vòng thật là Bạch Thanh Phong chỗ tu luyện, hắn tùy tiện đi vào, bị Bạch Thanh Phong hiểu lầm sẽ không tốt, nghĩ đến đây, lý trí Sở Diệp xoay người liền đi.

“Sở Diệp, ngươi đã đến rồi, liền tiến đến nhất tự đi, không nên gặp như vậy ly khai!”

Bạch Thanh Phong thanh âm của cũng vào lúc này bỗng nhiên truyền ra, tự huyết động kia trong vòng, giọng nói bình thản.

đọc truyện tại [//truyencuatui.net/](http://truyencuatui.net/)

“Viện Trưởng đại nhân là ở bề quan tu luyện sao? Nếu là Sở Diệp quấy rầy, ta đây tự rời đi!” Sở Diệp nhún chỉ chốc lát, cũng không có lập tức đi vào.

“Vô phương, ta chỉ là ở tĩnh tu mà thôi, nhiều ngày không thấy, sở thực lực của trưởng lão lần thứ hai tăng cường, để cho ta không thể không bội phục a!”

“Nga, ha ha, hơi có chút kỳ ngộ mà thôi.”

“Ha ha, sở Diệp tiểu hữu khiêm nhường, đừng gọi ta Viện Trưởng đại nhân, thực sự đỉnh không được tự nhiên, nếu không phải ghét bỏ, gọi lão Bạch liền có thể.”

Trong lúc nói chuyện, cái động khẩu chỗ xuất hiện nhất đạo thân ảnh, mang theo nụ cười thân nhiên nhìn Sở Diệp, chính thị Bạch Thanh Phong.

Chỉ bất quá tại nơi Bạch Thanh Phong phía sau, vẫn còn theo một người, Sở Diệp nhìn lại, trong lòng căng thẳng, người nọ đúng là huyền tử ngang.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Huyền Tử Ngang

Converter By TRUYENCVT

Huyền Tử Ngang chậm rãi đi ra, trong ánh mắt mang theo mỉm cười, nhìn Sở Diệp, vẻ mặt không nói ra được vị đạo.

Cái loại này nhân thần, để cho Sở Diệp toàn thân căng thẳng, tựa hồ là bị độc xà để mắt tới thông thường khó chịu, nếu là có thể, hẳn muốn bắt người ly khai nơi này, Huyền Tử Ngang thật sự là để cho hắn cảm giác được đáng sợ.

Cái này chẳng lẽ hay Trúc Cơ chân nhân cường đại sao? Quả nhiên là không thể địch nổi!

Sở Diệp xuất mồ hôi lạnh cả người, hơi khom người, “Gặp qua...”

Sở Diệp lời còn chưa dứt, lại đỉnh chỉ không nói, thật sự là nghĩ không ra làm sao đi xưng hô Huyền Tử Ngang. Nhìn đối diện Huyền Tử Ngang biểu tình tự tiểu phi tiểu, hẳn hơi có chút xấu hổ.

“Ha ha, tiểu hữu không cần đa lễ, ta chính là cái này Phù Chú học viện người sáng lập một trong, Huyền Tử Ngang, ngươi nếu không phải ghét bỏ, gọi huyền huynh liền có thể!”

Huyền Tử Ngang trong lúc nói chuyện, dưới chân bước ra một, thế nhưng hay bước này, hoàn toàn phác tróc không được vết tích, Sở Diệp chỉ thấy khóe miệng hắn khẽ nhúc nhích, cũng đã xuất hiện ở trước mặt mình.

“Huyền... Huynh, không biết có thể có chuyện gì? Nếu như không có gì sự, ta tự không quấy rầy các ngươi.”

Cái này Huyền Tử Ngang cười như vậy âm trầm, tuyệt đối là nham hiểm cấp bậc, Sở Diệp cũng không như bị một tiểu lí tàng đao người của ngầm thống một đao.

Người nào đó lúc này cúi đầu, là cấp thiết còn muốn chạy, nhưng là lại có người không hy vọng hắn đi, Huyền Tử Ngang đối với Sở Diệp phù chú thể nhưng hết sức tò mò, đã sớm muốn cùng Sở Diệp tham thảo một phen, thế nhưng nhưng vẫn không có cơ hội, hôm nay thật vất vả nhìn thấy Sở Diệp, làm sao có thể để cho hắn đơn giản ly khai!

Huyền Tử Ngang trường bào gia tăng thân, vung tay áo một cái, mặt mũi hiền lành nói: “Sở tiểu tử hữu, không cần khẩn trương, chúng ta chỉ là tham thảo một sự tình mà thôi, vừa lúc cùng ngươi có liên quan, không bằng cùng đi tham thảo hai câu, khó có được hôm nay vừa thấy!”

Tiểu lí tàng đao, đáng vẻ lưu manh, phân minh hay lưu manh một, còn tham thảo, không vẫn là vì lão tử phù chú đi? Con bà nó, quả nhiên, thế giới khác người của đều thích chiếm tiện nghi...

Sở Diệp trong lòng bất đắc dĩ, nhưng là vừa không tiện cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng.

Theo hai người tiến nhập thạch động, Sở Diệp quét nhìn một vòng, trong ánh mắt mang theo một chút khiếp sợ.

Động này nội dĩ nhiên bố trí tụ linh trận, bốn phía trên vách tường chiếu lấp lánh hòn đá, chính thị Linh Thạch. Sở Diệp ở tiến đến chỉ chốc lát, kinh nghiệm giá trị ngay từng điểm từng điểm bay lên, mà Hệ Thống nhắc nhở hần tiến nhập tụ linh trận trong vòng.

“Quả nhiên biết hưởng thụ, trách không được lĩnh đạo đều ăn tai to mặt lớn, cái này tu tiên thế giới lĩnh đạo cũng là tu vi cao thâm.”

Sở Diệp bấu môi, làm bộ như không có chuyện gì xảy ra ngồi xuống, sau đó tò mò nhìn bốn phía.

Sở Diệp biểu tình rơi vào lượng trong mắt người, vẻ mặt như thế bọn họ đã gặp rất nhiều lần, mỗi một lần có người lần đầu tiên tiến nhập huyết động này, đô hội là vẻ mặt như thế, đương nhiên điều này cũng làm cho bọn họ thập phần hưởng thụ.

“Ha ha, Sở tiểu tử hữu, không biết ngươi có cảm giác gì?”

Huyền Tử Ngang nâng chung trà lên, nhẹ nhàng mà ở bên mép nhấp một chút, sau đó hơi mỉm cười hỏi.

“Nga, ta chính là cảm giác phương diện này linh khí rất là nồng nặc, nếu có thể ở chỗ này tu luyện, đây chính là làm ít công to a!”

Huyền Tử Ngang nhăn tình sáng lên, đặt chén trà xuống, nói rằng: “Sở tiểu tử hữu có thể cảm thụ được linh khí biến hóa?”

Sở Diệp sững sốt, hỏi: “Cái này có vấn đề gì không? Huyền huynh, điều không phải ta nói, ta từ nhỏ tựu đối các loại các dạng khí thể rất là có nghiên cứu, cái gì khí nén, khinh khí, hợi khí, dưỡng khí, chờ một chút, ta đều có nghiên cứu.”

“Khí nén? Khinh khí? Đó là đồ chơi gì? Còn có cái loại này lực lượng tồn tại sao?” Huyền Tử Ngang nhin không được phát sinh kinh dị một tiếng, ánh mắt lộ ra kinh hi, tựa hồ phát hiện đại sự tình gì.

Nhìn Huyền Tử Ngang cùng Bạch Thanh Phong ánh mắt của hai người, Sở Diệp nhất thời không nói gì, con bà nó, xuy ngu quá..., hóa học đều đem ra hết, cái này dị giới làm sao sẽ biết như thế nào khinh khí khí nén? Cho bọn hần thuyết điều không phải bằng đàn gảy tai trâu sao?

Sở Diệp ngừng lại một chút, giải thích: “Này khí thể đây, không là một loại lực lượng, tựu là một loại khí thể mà thôi, giống như là chúng ta hô hấp khí, bên trong bao hàm linh khí, đương nhiên còn dư lại chính là ta nói này khí thể.”

”

Huyền Tử Ngang đôi hưng phấn, nói: “Đó chính là thuyết, cái này giữa thiên địa tồn tại không chỉ là linh khí, còn có những thứ khác khí thể?”

Con bà nó, còn hỏi thượng ần, Sở Diệp bấu môi, nói: “Đúng vậy.”

Huyền Tử Ngang còn muốn hỏi lại, Sở Diệp ngay cả vội vàng cắt đứt, “Huyền huynh, những khí thể này không có gì dùng, không cần hỏi, chỉ do lãng phí thời gian, không biết huyền huynh hoán ta lại thương thảo cái gì?”

Huyền Tử Ngang kiến Sở Diệp không muốn nhiều lời, cũng nghiêm chỉnh hỏi lại, không thể làm gì khác hơn là đem ngôn ngữ liên lụy đến chính đề thượng.

Ánh mắt của hần trở nên ngưng trọng, hô hấp mang theo một tia gấp, nhìn Sở Diệp, gần từng chữ: “Sở tiểu tử hữu, ta nghĩ hỏi ngươi, của ngươi Chi Huyết phù đến tột cùng là nơi nào học được? Bực này phù chú họa pháp ta tu luyện đến nay, thật sự là văn sở vị văn.”

Huyền Tử Ngang trong lòng thập phần cấp bách, hần tự học nói tới nay, đến nay đã vượt qua một trăm tám mươi tám năm đầu, thiên phú cực kém hần, tại đây một trăm tám mươi bát năm trong vòng, hần vẫn khắc khổ tu luyện, đến nay mới thôi mới là Trúc Cơ hậu kỳ, cả đời vô pháp bước vào kết đan cảnh giới.

Nếu không thể đang tu luyện một đường có đột phá, Huyền Tử Ngang liền đem tâm tư đặt ở a sửa võ trên, sửa võ người ít lại càng ít, sở dĩ cũng là cực kỳ trắc trở, tu luyện đến nay, hần chính mình cũng không biết mình rốt cuộc tu luyện tới trình độ gì.

Con người thọ nguyên hữu hạn, bách tuổi cũng đã là trường thọ, đạt được Trúc cơ kỳ, sẽ gặp tăng một trăm năm thọ nguyên, thế nhưng hần đã sống hơn một trăm tám mươi tuổi, định đa cũng chính là vài chục năm, sẽ gặp hóa thành hoàng thổ, hần không cam lòng.

Sở dĩ qua nhiều năm như vậy, Huyền Tử Ngang trên thực tế một mực tìm kiếm tăng thọ nguyên phương pháp, thẳng đến thấy Sở Diệp chưa bao giờ nghe Chi Huyết phù, trong lòng mới có tính toán.

Lão gia hỏa này ánh mắt như vậy, khẳng định không yên lòng, ta phải cẩn thận phòng bị mới là.

Sở Diệp thoáng suy tư, liền nhủ nói rằng: “Cái này Phù Chú thuật pháp, nói thật ra thật là thần kỳ không gì sánh được, hơn nữa cũng đích thật là ta từ người khác chỗ học tập mà đến, bất quá người nọ chỉ là dạy cho ta phương pháp chế luyện, sau đó căn dặn ta rất học tập, sau liền biến mất a, đến bây giờ ta đều chưa thấy qua...”

“Vậy ngươi cũng biết vóc người cái dạng gì?”

“Ta nào biết đâu rằng, người nọ mặc che mặt hắc trang phục, ngày đó ban đêm, ta đang tắm... Cứ như vậy, hần tựu cho ta Phù Chú thuật, sau đó để cho ta học tập.

Nhìn nhủ trầm tư hai người, Sở Diệp trong lòng âm hiểm cười, nói làm bầm, muốn ta Sở Diệp ở địa cầu là lúc coi như là một khẩu tài đại vương, không lừa dối lừa dối các ngươi, thật đúng là xin lỗi mệnh của ta ba!

Huyền Từ Ngang cùng Bạch Thanh Phong liếc nhau, không biết đang suy nghĩ gì. Một lúc lâu mới cười khổ một tiếng, nói: “Sở tiểu tử hữu, không biết ngươi là cái gì linh căn?”

“Hỏi thế nào cái này?” Sở Diệp nghi hoặc.

Sở Diệp minh linh căn chính là ngũ hành linh căn, ngũ hành thánh thể, dựa theo đạo lý mà nói, là trên cái thể giới này kém nhất linh căn, thể nhưng đối với hần mà nói cũng tốt nhất, linh căn đủ đa, hần học tập kỹ năng đó là càng nhiều.

Chỉ là hần có chút kỳ quái, vì sao Huyền Từ Ngang hội bỗng nhiên nói sang chuyện khác hỏi cái này.

Tuy rằng trong lòng hết sức kỳ quái, Sở Diệp còn là thành thật trả lời, nói: “Ta là ngũ hành linh căn, chắc là kém nhất linh căn, có vấn đề gì không?”

“Ngũ hành linh căn? Ngươi là ngũ hành linh căn! Người tu tiên kém nhất linh căn!” Huyền Từ Ngang cùng Bạch Thanh Phong hai người đều có chút không thể tin nói.

“Đúng vậy.” Sở Diệp rất là bất đắc dĩ thờ dài một hơi, làm bộ vô tội nói: “Ngũ hành linh căn, suốt đời khó có thể đột phá Trúc Cơ cảnh giới, cả đời dừng lại với Luyện Khí, thể nhưng nhận được lên trời quan tâm, ta chiếm được thần kỳ Phù Chú thuật, vậy cũng là là ứng chúng ta lão gia câu nói kia đi!”

“Nói cái gì?” Huyền Từ Ngang cảm giác được trong lòng tựa hồ có vật gì vậy muốn bắn ra, một bên đồng tình nhìn Sở Diệp, vừa nói.

“Chúng ta lão gia thuyết, thượng đế đóng cửa của ngươi một cánh cửa, tất nhiên sẽ cho ngươi mở mặt khác một cánh cửa sổ!”

Sở Diệp ngưỡng vọng bầu trời, ánh mắt trầm trọng, toàn thân ẩn chứa không nói ra được bi thương, tựa hồ thật là chuyện như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Huynh đệ không cần lễ nghi

Converter By TRUYENCVT

Lượng người đã bị Sở Diệp triệt để lừa dối, trong ánh mắt đều là mang theo một chút sao, nhìn Sở Diệp.

“Thượng đế đóng cửa của ngươi một cánh cửa, tất nhiên sẽ cho ngươi mở mặt khác một cánh cửa sổ! Sở tiểu tử hữu, những lời này thật sự là thật tốt quá, dĩ nhiên để cho ta nhiều năm bình cảnh có một tia vỡ tan, thật sự là vô cùng cảm kích, chỉ bất quá, thượng đế là ai a?”

Nhìn hai người nhất phó nghi hoặc thần tình, Sở Diệp thầm mắng một tiếng, tự tìm khổ ăn, cho bọn hần nói lên để để làm chi?

Sở Diệp tự nhiên không có khả năng cho bọn hần giải thích như thế nào thượng đế, tùy tiện tìm một cái lý có lập liêm cho qua, sau đó cùng Huyền Từ Ngang xưng huynh gọi đệ nói ban ngày, lúc này mới lưu luyến không rời mà ở Bạch Thanh Phong trông mắt đều nhanh muốn trừng ra ngoài trong thần sắc hoảng du du ly khai.

Sở Diệp chân trước mới vừa đi, cười ha ha Huyền Từ Ngang ánh mắt đột nhiên trở nên khôn khéo, khéo môi nhếch lên mỉm cười.

“Thú vị, thú vị, Tiểu Bạch, tiểu gia hỏa này là địa phương nào người của? Lời của hần thật là thú vị a!”

“Chủ Viện Trưởng, Sở Diệp chính là chúng ta Phù Chú thành Sở gia người, ngài cũng biết, trước một đoạn thời gian Sở gia cùng hần xích mích chuyện tình, hiện tại hần cùng mẹ nó dọn ra ngoài a.”

“Ừ, tiểu gia hỏa kia thật là không tệ, Sở gia cùng hần quyết liệt, thực sự là ngu xuẩn. Bất quá hần nhân việc, tất có người khác nhân quả, chúng ta liền không nên nhúng tay. Thế nhưng tiểu gia hỏa kia một câu nói cánh để cho ta bình cảnh có điều buông lỏng, thật sự là không đơn giản a!”

Bạch Thanh Phong nghe vậy gật đầu, nói: “Sở Diệp chính là lời nói thật có lớn như vậy hiệu quả?”

“Ừ, cảnh giới của ngươi quá thấp, không - cảm giác, sau đó ngươi sẽ rõ.”

“Chủ Viện Trưởng, ngươi nói Sở Diệp, rốt cuộc là có phải hay không Kết Đan tu sĩ giấu diếm tu vi? Còn là thuyết hần có một cường đại sư tôn?” Bạch Thanh Phong nhíu, thuyết ra bản thân đã lâu nghi vấn.

Từ Sở Diệp xuất ra Chỉ Huyết phù sau, hần liền vẫn lo lắng chuyện này, thế nhưng vẫn không dám xác định. Huyền Từ Ngang cảnh giới tiếp cận Kết Đan, mới có thể cảm giác được, vì vậy hần mới hỏi.

“Cảnh giới của hần cùng ngươi so sánh với còn muốn thiếu chút nữa, không thể nào là Kết Đan cường giả, không phải chỉ là khí tức, sẽ gặp đề cho chúng ta không thể động đây!”

Huyền Từ Ngang trong lúc nói chuyện, tựa hồ nghĩ đến cái gì, thần sắc run lên, vội vã nói sang chuyện khác: “Sở Diệp tuy rằng điều không phải Kết Đan cường giả, bất quá hần phù chú nhưng cũng không phải là đơn giản liền có thể tập được, kỳ phía sau sợ là thật có một tiền bối cao nhân.”

Bạch Thanh Phong gật đầu, kỳ thực hần cũng cho là như vậy, không phải với Sở Diệp tư chất, làm sao có thể tập được thần bí kia phù chú.

...

Sở Diệp đi ra ngoài ngay, không biết Huyền Từ Ngang cùng Bạch Thanh Phong ở bên trong kể tục đàm luận cái gì, thế nhưng hần tổng cảm giác không có chuyện gì tốt, nhất là Huyền Từ Ngang, lần này càng là bị hần một loại tiểu lý tàng đao cảm giác.

Đi trên đường, hần vùng xung quanh lông mày liền vẫn nhíu, thế cho nên bên người có người cho hần chào hỏi đều không có nghe được.

Dương Hạo nhìn trầm tư Sở Diệp, Dương Hạo ánh mắt mang theo một tia trầm trọng, ở Sở Diệp trên người, hần cảm giác được một tia trầm trọng, tựa hồ là phát sinh cái gì chuyện không tốt, thế cho nên hần hồ vãi tiếng Sở Diệp đều không có nghe được.

“Này, rốt cuộc làm sao vậy? Không yên lòng.”

Dương Hạo rốt cục nhìn không được nên cho hần một chút, để cho Sở Diệp tỉnh táo lại.

“Là ngươi a!” Sở Diệp hít sâu một hơi.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ngươi thế nào từ Thượng Tôn các đi ra, lẽ nào những lão gia hỏa kia làm khó dễ ngươi?”

Sở Diệp nghe vậy lắc đầu, chuyện này là hần chuyện của mình, hần không muốn đem Dương Hạo khiên kéo vào, dù sao bị một Trúc Cơ cường giả đề mắt tới không có thể như vậy nhất kiện tốt sự tình.

“Được rồi, ngươi không muốn nói coi như, vừa ta từ nhà ngươi nhiều, Diệp Lan a đi cho ngươi tới về ăn, hắc hắc, dĩ nhiên, còn có ta cũng bị mời.”

Sở Diệp cười cười, nói: “Tốt, tiểu tử ngươi, ta xem ngươi tự nhớ ăn đi?”

“Hắc hắc, nào có, đây không phải là ta vừa vận vượt qua sao? Đi nhanh đi, hiện tại chúng ta trở về đi, đừng cho mẹ ngươi sốt ruột, nàng một người ở trong phòng khăng định rất tịch mịch, ngươi hần là đa bồi bồi của nàng.”

Dương Hạo trắng Sở Diệp liếc mắt,

Nói rằng

Nghe xong Dương Hạo nói, Sở Diệp có chút trầm mặc, đi tới thế giới này cũng mau tiếp cận hai tháng, tưởng tượng hai tháng này, hần bồi Diệp Lan ngày dĩ nhiên không vượt lên trước năm ngày.

“Ai, nhìn như vậy đứng lên, ta và trước Sở Diệp tịnh không có gì lưỡng dạng, chỉ là trở nên không ngốc a mà thôi, đều bỏ quên một điểm rất trọng yếu.” Trong lòng trầm xuống, “Yên tâm đi nương, sau đó ta sẽ mỗi ngày theo ngươi.”

Hít sâu một hơi, Sở Diệp nói rằng: “Đi thôi, vừa lúc hiện tại ta cũng không có chuyện gì, không bằng sớm làm trở lại, ta cũng nhiều bồi bồi nương ta!”

Dương Hạo có chút kinh ngạc nói: “Ai hét, không sai, có giác ngộ, xem ra bị ta đề tỉnh ha ha!”

“Cút a! Cẩn thận ta quát ngươi a!” Sở Diệp bất đắc dĩ cười nắc nẻ.

“Tiểu tử, thế nào, cái này thành trưởng lão mà bắt đầu đùa giỡn uy phong ngay cả đại ca của ngươi cũng không nhận a? Chân thương tâm!”

“Tiểu tử ngươi, thực sự hoa trêu phải không?” Sở Diệp một Tiểu Hòa Cầu liền đập đi ra ngoài.

...

“Điều sư huynh, ngươi xem, bọn họ hiện tại vừa lúc ly khai học viện đây chính là một cơ hội tốt.” Trương Duyệt nhìn rồi đi hai người, vội vã cùng Diêu Viễn Hưng đưa tin.

Lý hắc ánh mắt lóe lên, khoe môi nhếch lên cười nhạt, nói: “Điều sư huynh, cái này Sở Diệp ngông cuồng như thế, đích thật là khiến người chán ghét ác, hơn nữa hiện tại ly khai a Phù Chú học viện, đây tuyệt đối là một cơ hội tốt, không bằng chúng ta hào hào giáo huấn một chút hửn?”

Đối với Sở Diệp, Điều Viễn Hưng tự nhiên thập phần chán ghét, bất quá không có biểu hiện ra ngoài, lúc này trong lòng cũng là đập bịch bịch, đối với Chi Huyết phù hửn tự nhiên cũng là thêm nhỏ dãi không ngọt, thế nhưng thật sự là bán quá đắt, hửn từng nguyệt mới bốn trăm lượng bạc, còn chưa đủ mải tằm vé Chi Huyết phù.

Lúc này đây không những được giáo huấn hửn, còn có thể đánh cướp hơn mười trương Chi Huyết phù, đến lúc đó bán đi, bạc thế nhưng ào ào lai!

Tam trong lòng người hầu như tất cả đều là ý tưởng như vậy, Điều Viễn Hưng lúc này cũng là lộ ra bản tính, hưng phấn mà liếm miệng một cái sừng, nói: “Đi.”

Đi trên đường, Sở Diệp cùng Dương Hạo tương hỗ trò chuyện với nhau.

“Ngươi bây giờ đạt được cảnh giới gì?”

“Luyện Khí sơ kỳ, bất quá gần nhất phỏng chừng cũng sắp đột phá, thật sự là chúng ta Phù Chú học viện không có gì tài nguyên có thể cung chúng ta sử dụng, nếu là ở tu tiên môn phái, chúng ta mấy tuổi, đều đã có Trúc Cơ chân nhân tồn tại, đó cũng đều là Yêu Nghiệt.”

Dương Hạo mang theo ước ao nói rằng.

Sở Diệp cười cười, “Đây chính là, nhân gia là tu tiên môn phái, rời xa trần thế, là chân chánh tu tiên đại bài, mà chúng ta chỉ là con người trong lúc đó học viện, có thể tu luyện cũng không tệ a.”

“Thế nhưng vậy cũng thật sự là phế vật a, thậm chí ngay cả một điểm cao cấp pháp thuật cũng không có, ta nghe nói tự chúng ta Viện Trưởng cũng chỉ là tu luyện một mộc hệ pháp thuật, rốt cuộc tương đối cường đại, vũ khí của hửn hình như chỉ là nhất kiện Hạ phẩm pháp khí.” Dương Hạo nhìn chung quanh, khoảng chừng thấy không nhân, lúc này mới cẩn cẩn dục dục nói rằng.

Sở Diệp mỉm cười, trong lòng có chút cảm khái, quả nhiên, nhân gian tu luyện môn chỉ trích vậy nghèo, đường đường Phù Chú học viện Viện Trưởng, dĩ nhiên mới chỉ là Luyện Khí hậu kỳ, pháp bảo nhưng chỉ là nhất kiện Hạ phẩm pháp khí, thuộc về cấp thấp nhất pháp khí. Về phần bảo khí, Linh Khí, nhân gian muốn gặp đến một đều là việc khó, lại càng không muốn nói chính mình.

Quay đầu liếc mắt một cái Dương Hạo, người huynh đệ này, là Sở Diệp đến nay mới thôi, người quen biết trung, thích hợp nhất huynh đệ xưng hô một.

Đúng lúc này, Dương Hạo bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, từ trong lòng xuất ra một cái túi nhỏ, sau đó len lén kín đáo đưa cho Sở Diệp.

“Hắc hắc, hảo huynh đệ, đây chính là ta thật vất vả lấy được, tổng cộng mới như thế điểm, cho hết ngươi.”

Dương Hạo cười hi hi nói.

“Đây là cái gì?” Sở Diệp suy nghĩ trứ, trầm diện diện, bên trong tản mát ra nhàn nhạt linh khí.

“Bạc?”

“Điều không phải.”

“Đó là cái gì?”

“Chính mở nhìn, chẳng lẽ còn để cho ta mở a?” Dương Hạo lần thứ hai trắng Sở Diệp liếc mắt, trong ánh mắt mang theo hèn mọn.

“Được rồi.” Sở Diệp sờ sờ mũi, sau đó tiểu tâm dục dục mở túi ra, ở mở túi ra trong nháy mắt, Sở Diệp nhất thời sừng sốt.

“Đinh, thu được Hạ phẩm Linh Thạch tam khối.”

Dĩ nhiên là Hạ phẩm Linh Thạch, hơn nữa chỉ có tam khối. Sở Diệp trong túi đeo lưng mặt còn có mấy trăm khối, tự nhiên đối cái này tam khối Linh Thạch không quá cảm thấy hứng thú, thế nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng của hửn cũng khó chịu không gì sánh được.

“Hắc hắc, hảo huynh đệ, đây chính là ta thật vất vả lấy được, tổng cộng mới như thế điểm, cho hết ngươi.”

Nhìn Dương Hạo, nghĩ đến hửn nói một câu kia nói, Sở Diệp mũi càng toan muốn chết.

Nuốt nước miếng một cái, Sở Diệp nói: “Những linh thạch này ngươi đâu lấy được?”

“Ta a, đương nhiên là dùng ta nửa năm tồn tiền đổi a? Ngươi nghĩ rằng ta làm sao làm được a? Ngươi rốt cuộc muốn không nên, ta chính là nhìn ngươi tu vi vẫn không thể đi lên, lúc này mới cất nửa năm đổi.” Dương Hạo bĩ môi.

Sở Diệp nghe vậy, càng ánh mắt lóe lên, trong đầu càng chưa xót khổ sở.

Nửa năm tiền tiêu vật mới đổi lấy cái này tam khối Linh Thạch, hơn nữa không chút do dự nào toàn bộ cho mình, cái này...

Sở Diệp nhìn trong tay tam khối Linh Thạch, rốt cuộc biết cái gì gọi là lễ khinh tình ý nặng ý tứ.

“Đương Hạo, ta Sở Diệp phát thệ, sau đó chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta, nếu ai đối với ngươi bất kính, đó là đối với ta Sở Diệp miệt thị, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là ta vĩnh viễn huynh đệ.”

Sự tình mặc dù nhỏ, nhưng là lại đủ để thấy rõ một người tâm.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đánh cướp

Converter By TRUYENCVT

Nhẹ nhàng mà đem vật cầm trong tay Linh Thạch túi đưa cho Đương Hạo, khi hắn ngạc nhiên trong thần sắc, Sở Diệp nói: “Ngươi người này, cất nửa năm liền vì cái này tam khối Linh Thạch, cũng thật có của ngươi!”

“Này, tại sao lại cho ta? Ta thật vất vả mới lấy được, nửa năm a, ngươi biết ta nửa năm một tiền tiêu vật là tư vị gì sao?” Đương Hạo bĩu môi, tựa hồ thập phần không thích Sở Diệp cử động.

“Ta đương nhiên biết, bất quá, ta phỏng chừng chưa dùng tới linh thạch này a, ha ha, ngươi còn là chính dùng đi!” Sở Diệp cười cười, len lén ở bên tai của hắn thuyết: “Ta hiện tại thể nhưng Luyện Khí trung kỳ...”

“Cái gì!!” Đương Hạo tròn to hai mắt.

“Cho nên vẫn là chính ngươi dùng đi!” Sở Diệp bĩu môi.

“Tốt, tiểu tử ngươi, ngươi rốt cuộc lúc nào đột phá? Trách không được ta đột nhiên không - cảm giác khí tức của ngươi a, nguyên lai là cao hơn ta.” Đương Hạo có chút khổ sáp.

Sở Diệp cười cười, hắn đề thăng tu vi có thể tổ nhiệm vụ, có thể giết quái, bất quá cái này cũng không tốt giải thích, nhìn Đương Hạo khổ sở biểu tình, Sở Diệp chuẩn bị bang trợ hắn một bà.

Nếu Linh Thạch có thể đề thăng tu vi, mà Linh Thạch đối với Sở Diệp mà nói, kinh nghiệm hầu như không có, hắn liền chuẩn bị đi Linh Thạch toàn bộ cấp Đương Hạo sử dụng, quay về với chính nghĩa hiện tại hắn cũng chưa dùng tới.

Từ trong lòng sờ soạng vài cái, Sở Diệp xuất ra một túi, thả năm mươi khóa Hạ phẩm Linh Thạch, hắn không có xuất ra nhiều như vậy, bởi vì bất hảo ăn nói.

Đem túi cấp Đương Hạo, Sở Diệp nói: “Ta tăng lên mau, là bởi vì ta có cái này, cái này nhất túi là cho ngươi lưu!”

“Nga, mau cho ta, để cho ta xem một chút rốt cuộc là cái gì có thể đủ để cho tiểu tử ngươi đề thăng nhanh như vậy.”

Đương Hạo tiến lên đem túi đoạt lấy lại, tuyệt không khách khí, sau đó mở vừa nhìn.

Tề...

Hắn dừng bước lại, rút lui vài bước, cảm đều phải rơi ra lại.

“Cái này... Ta đi mụ nội nó, nhiều linh thạch như vậy...” Đương Hạo cũng là nhìn không được bạo thô tục, liền vội vàng đem túi ném cho Sở Diệp, “Linh thạch của ta đều dùng bán năm mới tam khối, ngươi cái này tối thiểu năm mươi mau, tiểu tử ngươi, phỏng chừng cất không ít năm...”

“Ngươi cảm, linh khí mà thôi, ta phù chú ngươi cũng không phải không biết, ta để cho Khúc Tuấn Mại đại ca đi Tu Tiên Phường Thị mại, kiếm Linh Thạch rất nhanh.” Sở Diệp giải thích.

Dương Hạo vẫn còn có chút không tin, linh khí có tốt như vậy kiếm? Phù chú cứ như vậy đáng giá, hẳn nhìn Sở Diệp không có đi nhận.

“Ai, ta nói ngươi đem ta làm huynh đệ a sao? Cầm, linh khí ta không thiếu.” Sở Diệp ném cho hắn, sau đó từ trong túi sờ soạng vài cái, nhất thời hơn mười khối lông lánh tia sáng hờn đỏ bị hắn xuất ra.

“Ta... Ngày chó, thật có nhiều như vậy.” Giá hạ từ Dương Hạo cũng là tin, trực tiếp cầm túi như là bảo bối phóng vào trong ngực, rất sợ Sở Diệp cướp đi tự đắc.

Sở Diệp thu hồi trong tay Linh Thạch, hơi khẽ mỉm cười một cái, huynh đệ trong lúc đó, không có nhiều như vậy khiêm nhượng, đây mới là hắn mong muốn.

“Ta kháo, Diêu sư huynh, linh... Linh Thạch...” Trương Duyệt từ đầu tới đuôi nhìn một màn này, trông mắt đều phải trừng ra ngoài.

“Ta, ta biết, ta con mẹ nó thấy được.” Diêu Viễn Hưng lúc này hưng phấn mà thẳng liếm đầu lưỡi, đồng thời đối với mình quyết định của ngày hôm nay hưng phấn không thôi, thầm nghĩ hoàn hảo chính trụ đi ra, không phải nhiều linh thạch như vậy liền muốn không công bị chạy mất.

“Cái này, nhiều linh thạch như vậy, đủ mấy người chúng ta mỗi nhất kiện Hạ phẩm pháp bảo a.” Ba người đều là hưng phấn không thôi, ở nhân gian, bọn họ nơi nào thấy qua nhiều linh thạch như vậy, bình thường cũng chính là nã một bạc khoe khoang một chút.

Thế nhưng một mình ngươi người tu tiên cầm phẩm nhân bạc khoe khoang toán cái gì? Cái này giống như là ngươi rõ ràng là một người sống, lại không nên cầm người chết mình tiền đi mua đồ, đây không phải là ngu ngốc là cái gì?

Đối với cái loại này cầm bạc lại mua không được cần đồ ngày, ba người thực sự quá được rồi, lúc này bọn họ giống như là một mau phải chết đói người nhìn thấy một đồng mỹ thực, trong mắt lục quang ứa ra.

Sở Diệp cùng Dương Hạo tương hồ nói giỡn, mắt thấy liền muốn về đến nhà, chợt cảm giác bên người tam đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện, ánh mắt nhất ngưng, nhất thời đảo lùi lại mấy bước.

“Là các ngươi!” Nhìn người tới,

Dương Hạo quả dấm của nắm chặt chia ra, hắn tiến lên một, đem Sở Diệp ngăn ở phía sau, hoàn toàn quên mất tự cảnh giới của mình còn không bằng Sở Diệp.

“Ba người này là ai?”

Sở Diệp cảm giác được có chút quen thuộc, chắc là ở Phù Chú học viện gặp qua, hơn nữa ba người thực lực không kém, hắn liếc nhìn lại, dĩ nhiên một người đã đạt được Luyện Khí hậu kỳ.

Nếu là Luyện Khí trung kỳ, hắn còn có thể đối phó, thế nhưng Luyện Khí hậu kỳ, so với việc Luyện Khí trung kỳ, mặc dù chỉ là một tiểu giai đoạn, nhưng là lại thập phần khó đối phó.

Không chờ Dương Hạo giải thích, Diêu Viễn Hưng liền cười lạnh nói: “Sở trưởng lão quả nhiên là đại nhân vật, chúng ta chỉ là trên bảng xếp hạng tiểu nhân vật mà thôi, tự nhiên nhập không được của ngươi pháp nhãn.”

“Ba người này chính là bảng xếp hạng đệ ngũ, thứ sáu, cùng với thứ tám người của, cái kia người nói chuyện gọi Diêu Viễn Hưng, thực lực là Luyện Khí hậu kỳ, còn lại hai người theo thứ tự là Luyện Khí sơ kỳ cùng Luyện Khí trung kỳ. Một hồi ta tha trụ bọn họ, ngươi đi nhanh lên!”

Lúc này Dương Hạo giải thích.

“Các ngươi ai cũng đi đứng tới, Sở Diệp, ngươi nói ngươi kẻ ngu này, làm sao sẽ bị Viện Trưởng phong làm trưởng lão, thực sự là thảo, ba người chúng ta nói như thế nào cũng là bảng xếp hạng người của, thế nào tự sẽ chọn ngươi? Ngày hôm nay chúng ta hay không phục, hướng ngươi tới khiêu chiến.” Trương Duyệt đi tới, cao giọng quát đẹp đường.

Lý Hắc cười đi tới, trong tay cầm nhất thanh trường kiếm, nói rằng: “Đương nhiên, ngươi nếu là đem ngươi Linh Thạch cho chúng ta, chúng ta liền có thể tha cho ngươi một cái mạng, thế nào?”

Sở Diệp cười nhạt, đây rõ ràng là ở thường đồ đạc, lại vẫn nói như vậy đường hoàng.

Từ Dương Hạo phía sau đi ra, Sở Diệp ánh mắt đột nhiên trở nên âm lãnh, nói: “Các ngươi là bảng xếp hạng người của, cũng chính là Phù Chú học viện học sinh, nhìn thấy trưởng lão không được lễ còn muốn cướp đoạt đồ của ta, thật đúng là to gan lớn mật.”

Lý Hắc cùng Trương Duyệt thần sắc biến đổi, há hốc mồm không nói ra nói.

Diêu Viễn Hưng nhìn chăm chăm Sở Diệp, ánh mắt kia như là một con độc xà ánh mắt của, âm trầm nói: “Quả nhiên là cuồng ngạo, UU đọc sách ngươi tiểu tử này, chỉ sợ ngươi tiên tử còn không có đột phá Luyện Khí đi? Thực sự là chê cười, lại vẫn dám can rõ như thế, hôm nay ngươi nếu là giao ra Linh Thạch cũng thì thôi, bằng không, ngươi liền chuẩn bị đem mệnh giao ra đây đi!”

Vốn có hắn là không chuẩn bị sát nhân, thế nhưng Sở Diệp thân phận trưởng lão để cho hắn cực kỳ kiêng kỵ, nếu là để cho chạy Sở Diệp, như vậy Phù

Chủ học viện khẳng định không ở nổi nữa, sở dĩ chỉ có thể sát nhân diệt khẩu.

Vô luận Sở Diệp giao không giao ra Linh Thạch, lúc này đây hẳn đều không chuẩn bị phóng Sở Diệp đi, bởi vì bọn họ không có đường lui.

Dương Hạo mặt lộ vẻ lo âu, tiến lên một, lạnh lùng nói: “Mấy người các ngươi, cùng là sư huynh đệ, dĩ nhiên để chính là Linh Thạch liền sát nhân, các ngươi tự không sợ bị phát hiện sao?”

“Nói lắm bầm, bị phát hiện, sẽ không, bởi vì chỉ cần các ngươi đã chết, hết thấy đều hội mai táng.”

Diêu Viễn Hưng tiến lên một, trong mắt mang theo Thị Huyết quang mang, nếu là mấy khối Linh Thạch ngược lại cũng là quên đi, thế nhưng đây chính là hơn mười khối, hẳn chưa từng có gặp qua nhiều như vậy.

Sở Diệp nhìn đối diện ba người, trong lòng hèn mọn, mới Luyện Khí hậu kỳ, đã nghĩ học nhân gia sát nhân đoạt bảo, cái này không chiếu soi gương, trước không nói chính lớn lên thế nào, ngay cả một ít pháp thuật cũng không có lại vẫn muốn đoạt bảo, lão tử hôm nay không đối tử các ngươi ta thì không phải là Sở Diệp.

“Này, mấy người các ngươi, ma ma tức tức làm gì? Còn đánh nữa thôi đã? Đừng chậm trễ ta về nhà ăn!”

Sở Diệp một câu nói nói ra, nhất thời ba người hầu như muốn thổ huyết, Dương Hạo càng há to mồm nhìn Sở Diệp, trong lòng hô to, lão đại, ngươi sẽ không lại thấy ngu chưa, đối diện thế nhưng một Luyện Khí hậu kỳ a!

Diêu Viễn Hưng liên tục cười lạnh, tiến lên bước ra một, xuất ra một cái chiết phiến, không giận phân tiếu nói: “Hảo, đã như vậy, các ngươi phải đi chết đi!”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sở Linh gửi thư

Converter By TRUYENCVT

Vùng chiết phiến, hư không nhất thời linh khí ngưng tụ, vô số Whirlwind xoay tròn hướng Sở Diệp cùng Dương Hạo oanh lai, Whirlwind nhìn như bình thường, trên thực tế bên trong mang theo phong nhận, nếu là bị chém thương, thịt da hội bị tước mất.

Ở phong nhận sau, Lý Hắc xuất ra trường kiếm trong tay, vùng dưới, kèm theo linh lực ngưng tụ, cũng là vài đạo linh khí mũi kiếm bay tới.

Đối mặt với những... Này công kích, Dương Hạo như lâm đại địch, trên đầu đều xuất hiện một tầng giọt mồ hôi, nạt nhỏ: “Sở Diệp ngươi đi mau, ta đi đối phó!”

“Ha ha, chê cười, chúng ta pháp thuật tốt cuộc công kích tương đối cường đại, các ngươi cũng muốn đối kháng, đơn giản là không biết tự lượng sức mình!”

Đối với mình pháp thuật, Diêu Viễn Hưng vẫn là hết sức tự tin, hẳn liền là dựa vào cái này Whirlwind đạt được bảng xếp hạng đệ thất, sau đó lại dùng một người khác thuật pháp đạt được bảng xếp hạng đệ ngũ.

“Ta Whirlwind coi như là vậy Luyện Khí trung kỳ đều tránh không thoát, huống là các ngươi!” Diêu Viễn Hưng cười nhạt.

“Chớ bắt ngươi pháp thuật làm bảo bối a, mắc cớ chết người...”

Sở Diệp xuy cười một tiếng, đối mặt với bay tới Whirlwind, không chỉ có không đi né tránh, chợt tiến lên một, hai tay về phía trước đẩy dõn đi.

“Hanh, không thể nghi ngờ là muốn chết!” Nhìn Sở Diệp cử động, đối diện ba người đều cho rằng Sở Diệp kế tiếp hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhất định sẽ bị Whirlwind thất cổ, biến thành một đồng thịt bọt.

Thế nhưng, Sở Diệp ngay cả mấy trăm chỉ Hàn Lang đều một người toàn bộ đánh chết, huống là cái này gà mờ pháp thuật, hẳn ánh mắt âm trầm, than nhẹ một tiếng, Thổ Tượng!

Oanh! Kèm theo oanh oanh thanh âm ừng ừng, đại địa trên, bỗng nhiên vô số búng ngưng tụ, ở Sở Diệp trước mặt như là có sống mệnh như nhau, ngưng

tự thành một mặt to lớn Thổ Tường, đem tất cả công kích đáng ở bên ngoài.

Rầm rầm oanh! Ba đạo công kích giả ở Thổ Tường trên, kèm theo răng rắc có tiếng, Thổ Tường xuất hiện từng đạo vết rạn, nghiền nát ra.

Lúc này theo Thổ Tường vỡ vụn, đối diện ba người rung động biểu tình cũng xuất hiện ở Sở Diệp trước mặt hai người.

“Cái này, đây là thổ hệ pháp thuật, bức này pháp thuật, chúng ta Phù Chú học viện căn bản không tồn tại, nguoi, nguoi rồi cuộc lai lịch gì?” Điều Viễn Hưng bỗng nhiên cảm giác được một tia sợ hãi.

Phù Chú học viện ở nhân gian là tương đối cường đại, thế nhưng chỉ có nội bộ người biết, Phù Chú học viện cũng chính là một cấp thấp học tập phù chú địa phương mà thôi, Phù Chú thuật pháp coi như là đồ, thế nhưng luận tu tiên, cũng gà mờ, ngay cả một ít pháp thuật cũng không có.

Như Sở Diệp như vậy cao cấp pháp thuật, toàn bộ Phù Chú học viện cũng không vượt lên trước tam bản, hôm nay bị Sở Diệp thi triển ra, hần đột nhiên cảm giác được chính tựa hồ là chọc tới người không nên trêu.

“Ta lai lịch gì? Nguoi đây môn cũng không cần đã biết, quay về với chính nghĩa các nguoi sẽ cùng thế giới này thuyết cúi chào a.”

Sở Diệp hừ lạnh một tiếng, ở mấy người ánh mắt kinh hãi trung vùng thủ, một cây trường cung trong sát na xuất hiện.

Ở trường cung xuất hiện một khắc kia, Điều Viễn Hưng liền biết mình là đá phải thiết bản, có thể trong nháy mắt thay đổi ra nhất kiện đồ đặc, trên người khẳng định mang theo không gian loại pháp bảo, mà có thể dùng khỏi không gian loại pháp bảo, tuyệt đối là tu tiên môn phái đệ tử.

Nghĩ tới đây, Điều Viễn Hưng liền muốn muốn chạy trốn.

Thế nhưng đã chậm, Sở Diệp làm sao có thể để cho hần đào tẩu.

“Đa Trọng Tiến!”

Kèm theo quát khê một tiếng, Sở Diệp tả tay nắm chắc cung tiễn, tay phải hư không mai mối, ông! Một tiếng rung động, ba đạo mũi tên xoay tròn bay ra.

Suru suru suru! Ba đạo tiếng xé gió vang lên, đồng thời vang lên còn có ba đạo kêu thảm thiết.

“Đinh, đánh chết ba vị địch nhân, thu được kinh nghiệm giá trị 300, thu được Linh Thạch 20.”

“Không biết tự lượng sức mình!” Sở Diệp nhìn trên mặt đất tam cổ thi thể, lạnh lùng hừ một tiếng.

Ở Sở Diệp phóng xuất Thổ Tường một khắc kia, Phù Chú học viện nội bộ, Phù Triện Các trong vòng, mấy đạo ánh mắt bỗng nhiên mờ, trong ánh mắt đều mang theo khiếp sợ.

“Cường đại thổ hệ pháp thuật, rồi cuộc là nguoi nào?”

Trong nháy mắt, mấy người bay ra sở tại, hướng phía Sở Diệp địa phương mà đến.

“Ba nguoi này là học viện chúng ta! Bọn họ trước khi chết ánh mắt kinh khủng, chắc là thấy cái gì chuyện đáng sợ, hơn nữa một kích bị mất mạng!”

"Đến tốt cùng là nguoi nào,

Muốn hòa chúng ta Phù Chú học viện không qua được, còn phải ra như vậy cao thủ cường đại!"

Huyền tử lĩnh cùng huyền tử minh hai người ánh mắt âm trầm, nhìn thi thể trên mặt đất, chau mày.

Sở Diệp không biết mình chuyện giết nguoi đã bị nguoi điểm ký thượng, hần lúc này đã mang theo khiếp sợ Dương Hạo về đến nhà, cùng Diệp Lan cùng nhau, ăn đây bàn cơm nước.

Dương Hạo vừa ăn cơm, một bên len lén nhìn Sở Diệp, khuôn mặt khiếp sợ và nghi hoặc.

Trước phát sinh nha một màn thật sâu khắc ở trong óc của hần, một lần một lần thả về, chuyện đã xảy ra hôm nay, đã hoàn toàn vượt qua trong lòng của hần suy nghĩ.

Cái này giống như là một kẻ ngu si, bỗng nhiên trở nên hết thảy đều biết, còn lại còn cường đại đáng sợ, để cho hần cảm giác được cái này hoàn toàn là bất khả tư nghị, để cho hần hoàn toàn không thể tin được.

Trong lúc nhất thời, trên bàn cơm bầu không khí có chút quỷ dị, Sở Diệp nhìn thoáng qua Dương Hạo, nhẹ nhàng tăng hăng một cái, sau đó liếc hần một cái.

Diệp Lan nhìn trước mặt hai nguoi, hết sức kỳ quái hỏi: “Tiểu hạo, Diệp Nhi, hai nguoi các nguoi làm sao vậy? Thế nào không nói tiếng nào?”

“Nga, nương, không có việc gì, chỉ là chúng ta lão gia nổi danh người ta nói quá, ăn không nói tằm không nói, không lại chính là đối với người khác không lễ phép, chúng ta đây là đang lễ phép ăn!” Sở Diệp vội vã giải thích.

Diệp Lan “Nga” a một tiếng, sau đó kỳ quái nói: “Diệp Nhi, cái này danh nhân là ai a? Nói rất có đạo lý, vì nương tại sao không có nghe qua?”

Sở Diệp xấu hổ, sắc mặt ửng đỏ, nhìn Dương Hạo trong lòng sáng khoái vô cùng, thầm nghĩ gọi người còn biên, cái này nhìn người giải thích thế nào.

Sở Diệp là ai? Đây chính là có tri thức hiểu lễ nghĩa, tuy rằng thư đều là cái gì, cái gì Kim Bình Mai, thế nhưng cũng là thư a! Hấn vội vã giải thích: “Người này đây là Không Tử, chúng ta cũng gọi hấn Không lão sư, là một phi thường nổi danh nhân, nói rất nhiều nói đều rất có đạo lý!”

Diệp Lan nghe vậy, cười mắng: “Không Tử? Diệp Nhi, người lại đang phiền vì mẹ, ta tại sao không có nghe nói qua Không Tử? Hơn nữa nào có tên của người như vậy kỳ quái? Còn Không Tử đây!”

Dương Hạo vội vã nói tiếp: “Hay hay, Diệp Lan a đi, nào có cái gì Không Tử a, ta đều chưa nghe nói qua.”

Sở Diệp lười cùng bọn họ giải thích, cúi đầu tiếp tục ăn, trong óc cũng nghĩ hôm nay giết chết ba người kia, ba người kia rõ ràng cho thấy bởi vì đồ kị mình mới tới tìm hấn phiền phức, sau đó đứng dậy thấy hấn cấp Dương Hạo Linh Thạch, lúc này mới nổi lên sát ý.

Bởi vậy, khẳng định học viện còn có những người khác không phục hấn Sở Diệp, khẳng định còn có thể có như Điều Viễn Hưng người như vậy đi ra.

Sở Diệp thập phần bất đắc dĩ, cái này quả nhiên là nhân sợ nổi danh heo sợ trắng, vừa nổi danh, phiền phức sẽ không đoạn.

Ăn cơm xong, Sở Diệp cùng Diệp Lan, Dương Hạo ba người ở trong sân hàn huyên một hồi, sau đó Dương Hạo liền rời đi.

“Diệp Nhi, ngày hôm nay trong người đến.” Dương Hạo vừa đi, Diệp Lan liền trực tiếp nói.

Sở Diệp biết Diệp Lan trong đầu đối Sở gia nhớ mãi không quên, bất đắc dĩ gật đầu, nói: “Hấn tới?”

“Điều không phải!” Diệp Lan lắc đầu, sau đó nói: “Là Sở Mộng nha đầu kia cùng Sở Không cùng đi.”

Sở Diệp nghe vậy sững sốt, không rõ Sở gia đây là ý gì, nếu là Sở Trung Thiên tự mình đến, nói là cầu tình coi như là nói xong quá khứ, thế nhưng Sở Mộng cùng Sở Không lại đây là ý gì? Để cho hai người bọn họ đi cầu tình?

Sở Diệp bỗng nhiên không tự chủ được phẫn nộ, nói rằng: “Bọn họ tới làm gì?”

Diệp Lan biết Sở Diệp tức giận, càng sinh Sở Trung Thiên khí, lập tức đứng lên ngồi vào Sở Diệp bên người, nắm tay hấn, nói: “Diệp Nhi, đừng nóng giận, người nghĩ được không sai, hai người bọn họ lại đích thật là cầu tình, phụ thân người hấn bây giờ không có kiểm tới trước mặt.”

“Ha ha, không có mặt, đương sơ bọn họ nhưng thật ra có kiểm!” Sở Diệp đối với chuyện ngày đó còn là canh cánh trong lòng.

Diệp Lan bất đắc dĩ nói: “Ai, Diệp Nhi, người cũng không cần vô cùng tức giận, chuyện này thì là người tức giận, cũng chỉ là chuyện của người lớn tình, Sở Mộng còn nhỏ, nàng là vô tội.”

Sở Diệp thở dài một hơi, tuy rằng rất hận Sở Trung Thiên cùng với này đối trá đại nhân, thế nhưng đối với Sở Mộng, hấn vẫn rất thích, lập tức nói rằng: “Nương, tiểu nha đầu kia nói cái gì a?”

Diệp Lan lắc đầu, nói: “Nàng bảo là cũng không nói gì, chỉ là để cho ta đưa cái này cho người!”

Nói Diệp Lan cầm lấy nhất trương Chi Huyết phù đưa cho Sở Diệp, chính thị đương sơ đưa cho Sở Mộng nhất trương.

Sở Diệp chậm rãi mở, mặt trên nữ nữ khúc khúc viết vài, “Sở Diệp ca ca, Tiểu Mộng nhớ người tất cả mọi người rất nhớ người, mấy ngày nay có người xấu luôn luôn lại nhà của chúng ta, bọn họ rất xấu, đã cha đã ca...”

Sở Diệp ánh mắt lóe lên, trong tay linh khí bỗng nhiên bạo động, Chi Huyết phù trong nháy mắt bị tạo thành mảnh vỡ.

Sở gia, gặp nạn!

Chương 41: Lửa giận

Converter By TRUYENCVT

Sở gia đích thật là gặp nạn, Sở Diệp sau khi trở về, giết chết Nại Phi Hồ sau, bắt thành Phù Chú phủ liền điều tra ra a Sở Diệp Gia Tộc, sau đó phái người vẫn giám thị.

Bất quá Phù Chú phủ cũng biết Sở Diệp cùng Gia Tộc quyết liệt tin tức, nhưng là bọn hắn không tin Sở Diệp tự thực sự sẽ không quản Sở gia a, nếu Sở Diệp không đồng ý cùng Phù Chú phủ hợp tác, ngượng ngùng như vậy, bọn họ chỉ có thể dùng một điểm đặc thù thủ đoạn.

Bất được Sở Mộng tờ giấy sau, Sở Diệp trước tiên liền đứng lên, chạy tới Sở gia.

“Diệp Nhi, ngươi đi làm gì?” Diệp Lan ở sau người hô.

“Nương, ngươi ở nhà chờ ta là tốt rồi, ta có chút sự nhu phải ly khai một chút.” Sở Diệp xa xa trở về một tiếng.

Sở Diệp rời khỏi nhà, không chút do dự nào liền hướng Sở gia chạy đi, dọc theo đường đi toàn thân hắn đầy khí băng hàn, ánh mắt âm trầm, trong đầu lộ vẻ tờ giấy kia thượng oai oai nữ nữ tự thế.

Tái lần nữa nhị không có luôn mãi, thế nhưng Phù Chú phủ đã là xúc động Sở Diệp kiên ky, liên tục ba lần ghim hắn, đã chọc giận Sở Diệp.

“Nương, lão tử không phải là không có con tức, ta dễ dàng tha thứ hai ngươi thứ, lúc này đây ngươi nếu là dám thực sự đối Sở Mộng xuất thủ, ta cho ngươi Phù Chú phủ diệt môn.” Không biết vì sao, đối với Sở Mộng, hắn rất là quan tâm.

Sở Diệp nhà mới cùng Sở gia cự ly rất xa, cũng không phải nhất thì bán hội có thể chạy đến, ngay Sở Diệp người đi đường đồng thời, tại nơi Phù Chú phủ trong vòng, trên đại điện, Dã Hồng trong ánh mắt mang theo lãnh lạnh cười nhạt.

“Sở Diệp, ngươi không phải là không nguyện ý cùng ta Phù Chú phủ hợp tác sao? Đã như vậy, ta tự cho các ngươi Sở gia chịu nhiều đau khổ!”

Lại nói tiếp cái này Dã Hồng cũng thật là phát rồ, mục đích của hắn là Sở Diệp phủ chủ, nhân gia không muốn cùng ngươi hợp tác, ngươi chạy đi hại nhân mọi nhà nhân, đây không phải là không có việc gì hoa trêu sao?

Thế nhưng Dã Hồng còn chính là như vậy, nếu hắn không được, coi như là dùng hết thủ đoạn cũng phải lấy được, nếu là tái không chiếm được, hắn liền muốn hủy diệt.

Từ lúc Sở Diệp điều tra ra Sở Diệp giết Nại Phi Hồ sau, hắn cũng đã phái người đem Sở gia giám thị đứng lên, đồng thời thường thường quá đi quấy rối vài cái, giết chết hai người.

Sở Diệp, ngươi không đồng ý đúng không? Ta tự ép ngươi đồng ý.

Sở gia nơi cửa chính, Sở Diệp đứng ở cửa, nhìn đại môn kia sinh lòng cảm khái. Trước kia hắn, mỗi lần tiến nhập cái đại môn này đều sẽ phải chịu nhục nhã, có đôi khi còn sẽ gặp phải ngăn cản, để cho hắn cần xuất Sở gia, thuyết hắn không xứng làm Sở gia người.

Mà bây giờ, hắn có thực lực, ngược lại thì bị người xin quay về Sở gia, thực sự là thế sự vô thường.

Hắn bước vào môn, trong nhà một mảnh hoang vắng, thị vệ ít đến thấy thương, chỉ còn lại rất ít mấy người. Nhìn thấy Sở Diệp, nhất thời sắc mặt đại ra, lập tức mừng rỡ không thôi, kêu to hướng vào phía trong môn chạy đi.

“Lão gia, lão gia, lai... Tôi...”

Một gia đình kêu to chạy ào nội đường.

Sở Trung Thiên ngồi ở đại đường ghế trên, thần sắc lo nghĩ, ánh mắt âm trầm, nửa tháng này thứ nhất, quả thực hay Sở gia ác mộng!

Từ nhóm người kia sau khi đến, Sở gia là được địa ngục như nhau, mỗi một ngày đều sẽ chết nhân, mỗi một ngày đều sẽ có người thụ thương, ngay ngày hôm qua, chính hắn thiếu chút nữa bị người đánh thành trọng thương.

Mỗi một lần hắn đều muốn muốn đi tìm Sở Diệp hỗ trợ, thế nhưng mỗi một lần nghĩ đến đương sơ chính chính mồm theo như lời nói, liền cảm giác không có mặt đi đối mặt, thế nhưng cường liệt địa tinh thần áp vội và thực sự để cho hắn chịu đựng không nổi, hắn muốn nếu là ngày mai những người đó còn, hắn coi như là cấp Sở Diệp quỹ xuống, cũng muốn để cho Sở Diệp trở về.

Chính tinh thần buồn bực Sở Trung Thiên chợt nghe bên tai hô to, ngăn ra, ngừng đầu, “Tới? Bọn họ lại nữa rồi? Thảo, đây là ép ta cùng bọn họ liều mạng! Bọn họ không phải nói cách mỗi hai ngày mới có thể tới một lần sao?”

Sở Trung Thiên nổi giận, đứng lên rống to hơn.

Gia đình kia bị Sở Trung Thiên rống to một tiếng, sợ đến si si sách sách, nói: “Không, điều không phải, là sở, Sở thiếu gia tới!”

“Sở thiếu gia?” Sở Trung Thiên sững sốt, “Chẳng lẽ là lão đại đã trở về?”

Hắn vẫn là chưa tin Sở Diệp trở về Sở gia, sở dĩ cho rằng là tại triều đình trong chức vị Sở Phong đã trở về, thế nhưng Sở Phong xa ở ngoài trăm dặm triều đình,

Làm sao sẽ đột nhiên trở về đây?

Nhìn Sở Trung Thiên thủy chung không rõ chính nói tới ai, gia đình cũng là sốt ruột a, hô: “Điều không phải, điều không phải, điều không phải Sở Phong đại thiếu gia, cũng không phải Sở Không thiếu gia, mà là Sở Diệp thiếu gia, là Sở Diệp thiếu gia!”

Lúc này đây Sở Trung Thiên có thể rõ cuộc nghe rõ ràng, hắn ánh mắt mang theo không thể tin tưởng, “Ngươi, ngươi nói cái gì? Diệp Nhi?”

“Đúng vậy, lão gia, là Sở Diệp thiếu gia đã trở về. Hắn, hắn bây giờ đang ở bên ngoài.”

Gia đình trong ánh mắt cũng là mang theo vẻ kích động, bọn họ làm sao sẽ không kích động, nửa tháng này bọn họ đơn giản là sống mơ mơ màng màng, mỗi ngày muốn chết không sống bị một đám thần bí nhân hành hạ!

Sở Trung Thiên lúc này kích động không được, thoáng cái từ trên ghế bính xuống tới, nói rằng: “Mau, mau mời hắn vào.”

Nói dừng một chút, tựa hồ giác không được khá, vội vàng nói: “Chớ, ta tự mình đi, ta tự mình đi.”

Ngay hai người xoay người chuẩn bị đi nghênh đón Sở Diệp thời gian, Sở Diệp đã đi tới nội viện đại đường, nhìn tóc hầu như trắng một nửa Sở Trung Thiên, trong lòng không hiểu đau xót.

Đi mục nội nó, hắn cũng không phải ta thân sinh lão tử, ta khó chịu một cái gì kinh?

Sở Diệp trong lòng thầm nhủ một tiếng, hé mồm nói: “Không cần, ta đã tới.”

Sở Trung Thiên nhìn thấy thực sự là Sở Diệp, kích động nói năng lộn xộn, vừa bưng trà vừa rót nước, Sở Diệp vốn có im lặng không lên tiếng nhìn, thế nhưng chậm rãi cũng hiểu được có chút không đành lòng.

Thời khắc này Sở Trung Thiên tóc hầu như trắng phân nửa, sắc mặt biến thành màu đen, hốc mắt hãm sâu, xem ra bởi vì mình, nửa tháng này hắn bị không ít ủy khuất.

Ai, Phù Chú phủ, thực sự là nghiệp chương!

Sở Diệp tiến lên ngăn cản Sở Trung Thiên, khi hắn kinh ngạc trong thần sắc nói: “Đừng như vậy, ngồi xuống nói đi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!”

Sở Trung Thiên thần sắc kích động, nhưng không có ngồi xuống, mà là trực tiếp cấp Sở Diệp quỳ xuống, một đại nam nhân dĩ nhiên trực tiếp rơi lệ.

“Sở Diệp, đều là của ta thác, ta Sở Trung Thiên sai rồi, ngươi không tiếp thu ta có thể, thế nhưng cầu ngươi cứu cứu chúng ta.”

“Đúng vậy, thiếu gia, cầu ngươi cứu cứu chúng ta!” Đây người làm cũng là trong lúc nhất thời quỳ rạp xuống đất.

Sở Diệp thở dài một tiếng, đem Sở Trung Thiên đỡ dậy, ngồi ở ghế trên, sau đó mình ngồi ở một bên, ánh mắt âm trầm mà hỏi thăm: “Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Cùng ta nói thuyết.”

Sở Trung Thiên nghe vậy,) ánh mắt lóng lánh mấy hạt lệ hoa, trầm trọng nói: “Là như vậy, nửa tháng trước, một đám người bỗng nhiên lại đến nhà.”

“Nhóm người này thực lực rất mạnh, toàn bộ đều là cao thủ, Sở Không thuyết bọn họ đều là Luyện Khí cảnh giới. Bọn họ thứ nhất, liền trực tiếp đã thương chúng ta vài một gia đình, sau đó hắn còn giết tiểu cầu tử.”

Tiểu cầu tử là trong gia tộc mặt nhỏ yếu nhất một gia đình, thái độ làm người thành thật, đối Sở Diệp cùng Diệp Lan cũng không có cái gì ý xấu tư, Sở Trung Thiên nhìn hắn thực sự thương cảm, liền đưa hắn lưu tại Sở gia.

Sở Diệp hồi ức.

Sở Trung Thiên trầm mặc một hồi, nói tiếp: “Bọn họ rất nhiều người, cách mỗi hai ngày đô hội tới một lần, có người tánh khí nóng nảy, bắt đầu tạt sạt nhân, còn có người cầm tâm về phù chú, sau đó dán tại trên người chúng ta, sau đó mấy ngày nữa chỉ cần bị dán phù chú, toàn bộ đô hội rất kỳ quái chết đi, có trực tiếp vỡ vụn, có bỗng nhiên tắt thở...”

“Sau lại, bọn họ cũng không tạt sạt nhân chỉ là càng không ngừng dần vật chúng ta, ta vì để cho người làm mạng sống, tự để cho bọn họ ly khai, đại bộ phận cũng đều nghe lời đi, cái này còn dư lại đều là không muốn rời đi.”

“Ngay ngày hôm qua, bọn họ lần thứ hai tới, hơn nữa lúc này đây bọn họ xuất thủ càng âm ngoan, ta bị bọn họ có thụ thương, Sở Không đổi là vì bảo hộ Tiểu Mộng, bị đánh hiện tại đều không tỉnh lại nữa...”

Sở Diệp trong lòng cả kinh, lo âu hỏi: “Sở Mộng đây? Nàng đây?”

Sở Trung Thiên mặt lộ vẻ khổ sáp, nói rằng: “Tiểu Mộng, Tiểu Mộng bị bọn họ bắt đi.”

“Ta Thảo bọn họ toàn gia, cmd...” Sở Diệp lừa giận bỗng nhiên từ trong đầu thiêu đốt, xông thẳng tới chân trời.

Cái này Phù Chú phủ, lúc này đây lão tử không tiêu diệt ngươi, lão tử không họ Sở! Sở Diệp trong lòng rống to hơn!

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Nhiệm vụ

Converter By TRUYENCVT

Sở Diệp lần này là thực sự nổi giận, toàn bộ Sở gia muốn nói hấn quan tâm nhất người nào, không phải là Diệp Lan cùng Sở Mộng, hôm nay Sở Mộng lại bị bắt đi, đã chạm đến đến ranh giới cuối cùng của hấn.

Đúng lúc này, bên tai cũng là có mới nhắc nhở.

“Đinh, nhiệm vụ xuất hiện, Sở gia nguy cơ, bang trợ Sở gia giải quyết nguy cơ, khen thưởng kinh nghiệm 1000, khen thưởng Hạ phẩm Linh Thạch 100, khen thưởng ngân lượng 1 vạn, có tiếp nhận hay không?”

“Đinh, nhiệm vụ xuất hiện, Sở Diệp lừa giận, đánh chết Phù Chú phủ mọi người, nhiệm vụ khen thưởng kinh nghiệm 3000, khen thưởng Hạ phẩm Linh Thạch 300, khen thưởng Hoàng Kim 30 lượng, khen thưởng Hồn Châu 100, có tiếp nhận hay không?”

Sở Diệp đang ở nổi nóng, đối với lúc này đây xuất hiện tự chủ tuyển trạch nhiệm vụ chỉ là hơi kinh ngạc một phen, liền không chút do dự tuyển trạch tiếp thu, Phù Chú phủ, coi như là không có cái này hai nhiệm vụ, hấn cũng tuyệt đối sẽ không buông tha.

Đi mụ nội nó, dám treu đến hấn Sở Diệp trên đầu, cái này chẳng khác nào ở trên đầu con cạp nhỏ lông, nhưng lại rút ba lần.

“Phù Chú phủ, thực sự là hảo dạng, Sở Không đây?” Sở Diệp hỏi.

Sở Trung Thiên khổ sáp, nói: “Sở Không trung a bọn họ thần bí phù chú, hiện tại toàn thân huyết quản bành trướng, hơn nữa sắc mặt đỏ lên, phỏng chừng vô pháp chống nổi ngày hôm nay.”

Sở Diệp trong lòng khê động, ánh mắt càng thêm âm lãnh, nói rằng: “Người đâu?”

“Ồ, ở cách đang lúc.” Sở Trung Thiên nói rằng, nhưng trong lòng thì thờ dài một tiếng, sau đó xoay người hướng bên trong đi đến.

Cách đang lúc nội, Sở Không nằm ở trên giường, nhị thái thái ánh mắt lông lạnh nước mắt lưng tròng, cầm lấy Sở Không tay của, một mực khóc.

“Không Nhi, ngươi, ngươi không thể có việc a, ngươi nếu như xảy ra chuyện, nương làm sao bây giờ a!”

Sở Không Sở Không nhắm mắt lại, cũng không biết hấn nghe không nghe được, thế nhưng Sở Diệp lại là có thể thấy hấn khóe mắt chảy ra nước mắt, xem ra tiểu tử này bình thường kiêu ngạo bốn ba, nhưng là vẫn một Hiếu Tử.

“Tránh ra, tránh ra!”

Sở Trung Thiên cả tiếng ồn ào, để cho vây bắt Sở Không mấy người tránh ra, Sở Trung Thiên trong lòng minh bạch, bây giờ có thể đủ cứu Sở Không chỉ có Sở Diệp.

Nhị thái thái chờ người nghe được quát lớn, quay đầu lại đúng dịp thấy Sở Diệp toàn bộ đều là sừng sốt, lập tức yên lặng đứng ở một bên. Nhị thái thái vẫn cắn hàm răng, đột nhiên lao tới quỳ trên mặt đất.

“Sở Diệp ta sai rồi, ta sai rồi, ta không nên luôn luôn ghim ngươi môn nương nương, thế nhưng cái đó và Không Nhi không quan hệ, van cầu ngươi mau cứu hấn!”

Sở Diệp con mắt sắc mặt âm trầm, đối với nhị thái thái nói thật đi hẳn thực sự lười phản ứng, mượn bình thường bọn họ đối Sở Diệp cùng Diệp Lan chuyện làm, hẳn liền hoàn toàn có lý do không đi cứu Sở Không.

Hắn hừ lạnh một tiếng, “Muốn cho Sở Không mạng sống tự mau để cho khai!”

Nhị thái thái nghe vậy, liền vội vàng đứng lên lui qua một bên, sau đó cảm kích nhìn Sở Diệp.

Đi tới Sở Không bên người, Sở Diệp nhìn quét liếc mắt, bên tai liền truyền đến hệ thống nhắc nhở.

Sở Diệp, Luyện Khí sơ kỳ, trạng thái: Trờ chú.

Nhìn Sở Không trạng thái, hẳn coi như là minh bạch, Sở Không chắc là trung a Phù Chú phù trở chú phù chú, như vậy phù chú nếu là người của thế giới này thật đúng là rất khó coi ra, trừ phi là chân chính mở cửa chính phái tu tiên chân nhân mới có thể coi ra.

Thế nhưng những... Đây đối Sở Diệp mà nói quả thực chút lòng thành, hẳn mở ra kỹ năng lan, tốn hao một kỹ năng học tập một kỹ năng.

Tĩnh Hóa: Thủy nguyên tố kỹ năng, có thể giải trừ thông thường trờ chú. Làm lạnh thời gian vô.

Đi tới Sở Không bên người, Sở Diệp cau mày phóng ra Tĩnh Hóa, theo Tĩnh Hóa kỹ năng thả ra, Sở Diệp chung quanh thân thể bật người xuất hiện một tầng thủy lam sắc quang hoa, nhìn mọi người kinh ngạc không thôi.

Nhị thái thái trong lòng kích động, trong đầu đối với mình trước kia hành vi hối hận không thôi, đối Sở Diệp càng thập phần cảm kích, đồng thời cũng quyết định, sau đó tuyệt đối sẽ không tái nhăm vào Sở Diệp.

“Đinh, Tĩnh Hóa thành công.”

Theo bên tai nhắc nhở, Sở Không bành trướng huyết quản nhất thời buông lỏng xuống tới, biến thành bình thường nhan sắc, lập tức toàn thân của hắn nhan sắc cũng thay đổi trở về, chậm rãi cựa ra mắt, thấy đúng lúc là về mặt âm trầm Sở Diệp.

Sở Không không cần nghĩ cũng biết là Sở Diệp cứu hắn, nghĩ đến trước tất cả,

Nhăm vào Sở Diệp từng món một sự tình, hẳn xấu hổ xấu hổ vô cùng, cũng nói không ra lời, chỉ là cảm kích điểm phía dưới, sau đó đứng ở một bên.

“Sở Mộng, lúc nào bị nắm đi?”

Sở Diệp nhìn quét toàn trường, cuối ánh mắt rơi vào Sở Không trên người.

Sở Không khổ sở nói: “Ngay hôm nay, ta và muội muội từ người nơi nào lúc trở lại, bọn họ đột nhiên lao tới, không nói hai lời liền trực tiếp đấu võ, ta để cho muội muội đi trước, ta đã bị bọn họ dán trở chú phù chú.”

“Trở chú phù chú là cao cấp phù chú, thuộc về trung phẩm Phù Chú Sư mới có thể luyện chế ra lai, phỏng chừng người của đối phương không đơn giản, chỉ là không biết chúng ta bao nhiêu chọc tới cao nhân như thế.”

Sở Không nói đến đây, rất là tức giận một quyền đá ở trên giường, phát sinh bịch một tiếng, thế nhưng nhưng không ai phản bác, bởi vì đúng là như thế.

Sở Diệp trong lòng hơi có xấu hổ, nói thật đi chuyện này hay là bởi vì hắn dựng lên, bắt quá hắn kỳ quái vì sao Phù Chú phù không có nói ra, mà là một mực dẫn vật Sở gia người, lẽ nào chính là vì dẫn chính đi ra?

Sở Trung Thiên lúc này nói: “Mặc kệ là chuyện gì xảy ra, chúng ta dù sao cũng phải làm rõ ràng, thế nhưng những người này thật sự là khinh người quá đáng, nửa tháng này lại một mực dẫn vật chúng ta, hơn nữa hay không nói vì sao!”

“Có đôi khi thực sự rất hận chính không có thực lực, không phải ta cần phải làm thịt bọn họ!”

Sở Diệp trầm mặc chỉ chốc lát, hỏi: “Bọn họ tiếp theo tới là từ lúc nào?”

“Ngày hôm qua bọn họ đã tới, bọn họ đều là lượng ngày tới một lần, như quả không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, tối mai trước, khẳng định trở về!” Sở Không nói.

Sở Diệp gật đầu, cứ như vậy, liền có đầy đủ thời gian chuẩn bị.

Dù sao dựa theo mấy người nói, những người đó thực lực lớn ước đều là ở Luyện Khí sơ kỳ, thậm chí còn có Luyện Khí trung kỳ tồn tại, đương nhiên những... Đây đối với Sở Diệp mà nói cũng không đủ vi cư, bắt quá chủ yếu là bọn họ là Phù Chú phù người của, Sở Diệp đối với Phù Chú phù thực lực còn không rõ lắm, cũng không dám đơn giản ứng đối.

Đêm nay vừa lúc tổ điểm chuẩn bị.

“Sở Mãnh, người đi triệu tập mọi người, ở chỗ này hội họp, chúng ta thương lượng một chút đối sách!” Sở Diệp suy nghĩ một chút, đối Sở Không bên người một người nói.

Sở Mãnh gạt đầu, xoay người ly khai.

Không lâu sau mà, Sở Mãnh mang theo mấy người đến đây, Sở Diệp nhìn quét một vòng, chợt thấy một người, ánh mắt mang theo kinh dị.

Điền Nhị: Luyện Khí sơ kỳ. Hữu hảo độ: 30.

“Người này hữu hảo độ dĩ nhiên chỉ có ba mươi? Người này tất nhiên không là hiền lành gì, rất có thể là kẻ phản bội các loại.” Sở Diệp trong lòng thì thảo.

Hắn cũng một tận lực nhìn Điền Nhị, mà là mỗi người nhìn quét một lần, phát hiện ngoại trừ Điền Nhị ở ngoài, những người còn lại hữu hảo độ đều là sáu mươi đã ngoài, thấp nhất gia đình cũng là sáu mươi chín giờ.

“Xem ra cái này Điền Nhị, nhất định là gian tế a.”

Sở Diệp cười nhạt, cái này Phù Chú phủ đảo cũng là có năng lực, dĩ nhiên an trí nội gian.

Bị Sở Diệp đảo qua, Điền Nhị trong lòng cũng là chấn động, vội vã làm bộ sợ cúi đầu, đợi một hồi mới phát hiện Sở Diệp cũng không có phát hiện hắn, lúc này mới thở dài một hơi, đồng thời đối Sở Diệp càng thêm hèn mọn.

Cái gì phá Sở Diệp? Còn tưởng rằng thật lợi hại, Điền Nhị trong đầu hừ lạnh, đối Sở Diệp thật sâu hèn mọn.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tùy tiện vẽ

Converter By TRUYENCVT

Sở Diệp không có vạch trần Điền Nhị, tự nhiên có mục đích của hắn cùng tìm cách, lúc này hắn đang cùng Sở Không ở một cách đang lúc vẽ phù chú, vì ngày mai tổ chuẩn bị.

“Những người đó khoảng chừng mười bảy một, luyện khí lúc đầu khoảng chừng mười người, còn lại toàn bộ đều là Luyện Khí trung kỳ.” Sở Không cau mày suy tư, sau đó nói ra ban ngày nhìn thấy.

Sở Diệp nhíu, nói rằng: “Nhiều cao thủ như vậy, bọn họ sử dụng cái gì pháp khí một?”

Sở Không nghe vậy bất đắc dĩ cười khô, nói: “Những người đó chỉ là phù chú cũng đã để cho chúng ta khổ không thể tả, nếu là có nữa pháp khí, chúng ta đây tự không đường có thể trốn.”

Sở Diệp trong lòng hừ lạnh, quả nhiên là câu không đối được ăn thì, Sở Không còn là một bộ như cũ, bất nạt kẻ yếu.

Nhưng ở nơi này lúc này, Sở Không lại tiếp tục nói: “Mấy người Luyện Khí sơ kỳ không có pháp khí, cảm đều là phù chú, mà mấy người Luyện Khí trung kỳ cũng lợi hại, đều tự cảm một bả Hạ phẩm pháp khí, hơn nữa chỉ là một nhân liền đem ta thiếu chút nữa đánh chết.”

“Ta ngày hôm nay trung trở chú phù chú cũng là người kia đối với ta sử dụng!”

Sở Diệp nghe vậy, đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: “Vậy người hôm nay là tại sao trở về? Theo đạo lý mà nói, người lúc đó tuyệt đối vô pháp trở về.”

Nếu Sở Không theo như lời, là bị mười bảy người vây công, như vậy hắn và Sở Mộng khẳng định cũng chưa về, trên cơ bản hắn phải chết không thể nghi ngờ, mà kết quả cuối cùng là Sở Mộng bị nắm, hắn lại trở về, tuy rằng trúng nguyên rủa, thể nhưng cũng có chút không hợp với lẽ thường.

Sở Không nghe vậy, cũng là kỳ quái nói: “Ừ, ta cũng vậy rất kỳ quái, bất quá ta là bị Điền Nhị cứu trở về, hắn nói nhiều, để cho hắn tìm ta, sau đó xem ta hôn mê ở nhai đạo, đã đem ta tổng đã trở về.”

“Bất quá ta rất kỳ quái, vì sao bọn họ không có bắt người giết ta.”

Sở Diệp không có chăm chú nghe Sở Không câu nói kế tiếp, hắn lúc này toàn bộ tâm tư đều đặt ở Điền Nhị trên người, không rõ vì sao Điền Nhị lại đột

nhien bien thanh noi gian a? Hưu hảo độ thấp thương cảm.

Sở Diệp không nói gì thêm, hần vội vã xuất ra lang mi, bắt đầu rồi về bùa nguyên rửa.

“Đây là lang mi, đây chính là trung phẩm Phù Bút...” Sở Không không ngừng hâm mộ.

Sở Diệp một phản ứng hần, ở Sở Không thần sắc kinh hãi trung, với trăm phần trăm xác xuất thành công vẽ ra 20 trương Thổ Độn phù cùng với 20 trương Chi Huyết phù, cái này mới dừng lại, sau đó tựa hồ nghĩ không quá đủ, mở ra phù chú kỹ năng, lại học tập một mới phù chú.

Lạc Lôi chú: Mỹ kim làm phù chú, lõi chủ kim mộc, triệu hồi ra một đạo thiên lôi mục tiêu công kích. Phù chú đẳng cấp: 1. Chế tác xác xuất thành công trăm phần trăm.

Học tập xong tất, không nói hai lời, Sở Diệp cầm lấy Phù Bút, bắt đầu rồi chế tác Lạc Lôi chú.

Mỹ kim làm khẽ động, kèm theo một chút lam sắc thiểm điện xuất hiện, một hồi đó là nhất trương Lạc Lôi chú vẽ ra.

“Cái này, đây là lõi hệ pháp chú...” Sở Không nhìn trong nháy mắt bị vẽ ra phù chú, ánh mắt đại ra, đây là hần lần đầu tiên nhìn thấy Sở Diệp về bùa nguyên rửa, cho tới giờ khắc này, hần mới hiểu được, Sở Diệp đến tột cùng là đáng sợ dường nào.

Lạc Lôi chú đã thuộc về cao cấp pháp chú hàng, coi như là Phong Nguyên sư tôn đều không thể vẽ ra, hôm nay Sở Diệp cũng như ăn như nhau giản đơn, hần đã kinh hãi mà nói không ra lời.

Đúng lúc này, Sở Diệp đã đem tam trương Lạc Lôi chú cho hần, sau đó khi hần mục trừng khẩu ngốc trung nói rằng: “Của ngươi linh mục cấp quá thấp, về đi ra ngoài phù chú cũng sẽ giảm bớt nhiều, sở dĩ ta tựa qua loa vẽ ra tầm vẽ, trước dùng.”

“Qua loa vẽ ra tầm vẽ...”

Sở Không cảm giác được đầu của mình thiếu dùng, nhìn khéo tay phù chú, đây đều là hần qua loa vẽ ra? Bọn họ tân tân khổ khổ một chết đều vẽ không ra được phù chú, Sở Diệp tùy tiện tiện tiện vẽ ra a? Hơn nữa nhất trương thất bại cũng không có.

Sở Không trong lòng thầm nghĩ hô to, không công bình, không công bình, đây tuyệt đối không công bình. Nhưng khi nhìn Sở Diệp huy vũ cực nhanh cánh tay, hần bắt đắc dĩ cười khô, trong lòng lâm lâm nói: "Xem ra thua ở hần, ta không có gì không phục, thật sự là mấy năm nay ta đều sống đến cầu trên người a.

Sở Diệp nhanh chóng vẽ ra 20 trương Lạc Lôi chú, sau đó thu hồi lang mi, nói: "Đi thôi, những... Đây phù chú, một người ba loại, một loại nhất trương, ngày mai để cho đám kia quy tôn nhìn,

Lão tử để cho bọn họ biết, cái gì gọi là đánh nhau ấu đả. Chúng ta ấu tử bọn họ."

Sở Không phản ứng kịp, nhìn đầy tay phù chú, Lạc Lôi chú càng lóng lánh đậm ánh sáng màu lam, trong lòng kích động không thôi, nói rằng: “Được rồi!”

Đem mọi người toàn bộ kêu lên, 20 nhân, phân phát hoàn tất, Sở Diệp ánh mắt đảo qua đại gia, hỏi: “Mỗi người đều có a đi? Cái này tam trương phù chú theo thứ tự là Chi Huyết phù, Thổ Độn phù, còn có Lạc Lôi chú.”

Đem ba loại phù chú công hiệu cùng với phương pháp sử dụng nói cho mọi người sau, Sở Diệp liền vào bên trong phòng, kế tục vẽ ra tầm vẽ Lạc Lôi chú, nhét vào trong túi đeo lưng của mình mặt, để phòng bất cứ tình huống nào.

Lần thứ hai đi ra, người đã phân tán, ai cũng bận rộn, hần nhìn một vòng, cũng không có phát hiện Điền Nhị, trong lòng không khỏi cười nhạt.

“Quả nhiên cái này tặc tử đã đi mật báo, xem ta như thế nào giết chết ngươi!”

Sở Diệp trong lòng cười nhạt, nhưng cũng là nổi trận lôi đình, Điền Nhị Sở gia nuôi hần vài chục năm, từ nhỏ đến lớn đều ở đây Sở gia, nếu không phải Sở gia, Điền Nhị làm sao sẽ sống đến hôm nay? Dĩ nhiên vong ân phụ nghĩa, bị Phù Chú phù người của thu mua.

“Thảo, thật coi Sở gia gia hơn mười tuổi tiểu hài tử, không coi ngươi một lần gia gia, tựa không biết mình là tôn tử!”

Sở Diệp nói thầm một tiếng, sau đó cấp còn dư lại mấy người ăn nói một phen, sau đó hỏi một chút Điền Nhị hướng đi của.

Mấy người lác đầu, dĩ nhiên không có người nào chú ý, nhưng thật ra Sở Mãnh suy nghĩ một chút, nói rằng: “Hần hình như nói là về phía sau môn nhìn, sau đó liền đi.”

Sở Trung Thiên nhướng mày, nói: “Về phía sau môn nhìn cái gì? Những người đó cũng sẽ không từ sau môn tiến đến.”

Sở Trung Thiên xem ra cũng là có ta nghi ngờ, đám người kia tuy rằng luôn luôn dẫn vật bọn họ, nhưng là lại là quang minh chánh đại, cũng không lén lút, Điền Nhị luôn luôn sau này môn chạy để làm chi?

Sở Mãnh cũng là có chút kỳ quái, Điền Nhị từ bán tháng trước sau khi trở về liền như là thay đổi một người, thật là kỳ quái, hơn nữa luôn luôn tìm cơ hội

đi tuần tra.

Ngay từ đầu hẳn cũng một chú ý, hiện tại vừa nghĩ, còn thật là tương đối kỳ quái.

“Các người không cần suy nghĩ, Điền Nhị, đã không phải là Điền Nhị a.” Sở Diệp thỉnh linh nói một câu, lập tức không để ý mọi người nghi hoặc thần sắc, UU đọc sách xoay người ly khai.

Ra đại đường, Sở Diệp cũng không có đa lắc lư, Điền Nhị bắt được phù chú sau liền khẩn cấp ly khai, không cần suy nghĩ cũng là đi mật báo a.

Chỉ Huyết phù đã bị Phù Chú phủ biết được, Thổ Độn phù cùng Lạc Lôi chú có thể là mới vừa ra lò tân phù chú, là Sở gia bảo mệnh gì đó, cũng không thể để cho Phù Chú phủ người biết.

Sở Diệp một đường đi tới hậu môn, quả nhiên không có nhìn thấy Điền Nhị, hẳn đi ra hậu môn, đi tới một chỗ tiểu hồ đồng, sau đó liền trực tiếp đuổi theo.

Điền Nhị phòng chừng trong đầu đang ở hèn mọn Sở Diệp, lúc này trong tay cầm tam trưng phù chú, tạp đi tạp đi chửi, nói thầm nói: “Cái gì Sở Diệp, cái gì trường lão, thực sự là rác rưởi, ngay cả ta là Phù Chú phủ người của đều nhìn không ra.”

Quơ quơ trong tay phù chú, Điền Nhị cười nói: “Phù này nguyên rủa còn thật là không sai a, Lạc Lôi chú, chúng ta Phù Chú phủ cũng không có lỗi hệ phù chú, lúc này đây ta thể nhưng lập công lớn, mà Sở Diệp, phòng chừng hiện tại còn không biết, tiểu xảo của hắn lập tức cũng sẽ bị chúng ta đại người biết đi! Ha ha.”

Đắc ý Điền Nhị một bên chửi bới Sở Diệp, một bên ca bài hát, lao đảo mà đi về phía trước, hẳn khẳng định không biết, một đạo hắc ảnh chính ở phía sau hắn chậm rãi theo hắn.

Sở Diệp len lén theo Điền Nhị, khoe môi nhếch lên cười nhạt, cái này Điền Nhị còn thật là bỗn có thể, đều Luyện Khí sơ kỳ a, ngay cả phía sau cùng người này cũng không cảm giác được.

Phía trước là một lối rẽ, một bên hướng tả một bên hướng bên phải, Sở Diệp dõi con đường này rất là rõ ràng, hướng tả cùng hướng bên phải cũng sẽ ở tới hậu đi thông một con đường thượng, chỉ bất quá hướng tả một con đường dùng thời gian muốn trường.

Nhìn Điền Nhị đi vào hướng tả lộ, hẳn không nói hai lời, vội vã lách mình tiến nhập hướng bên phải lộ khẩu.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Lừa dối Dĩ Minh

Converter By TRUYENCVT

Sở Diệp tốc độ rất nhanh, đi tới sau cùng chủ đạo là lúc, Điền Nhị còn chưa tăng lộ diện, hẳn xuất ra cung, sau đó nhảy lên một cái, đến rồi nóc nhà.

Không lâu sau mà, Điền Nhị hừ tiểu khúc đi tới, trong tay nắm bắt Sở Diệp vẽ ra tam trưng phù chú, gương mặt vẻ đắc ý.

Hắn đi tới đại lộ trên, bốn phía nhìn một chút, như là nổi lên cái quỷ gì tâm tư, cầm lấy phù chú, nói thầm nói: “Cái này Lạc Lôi chú coi như là chúng ta Phù Chú phủ cũng không có người có thể thành công vẽ ra, thập phần hi hữu, ta nếu là nộ lên nhiều lần cũng chính là đạt được vài câu tướng thường nói, chẳng chính thu, nói không chừng vẫn có thể mại không ít tiền.”

Nói, Điền Nhị dĩ nhiên đem Lạc Lôi chú đặt ở trong lòng, sau đó nhìn trong tay hai tờ phù chú, nói thầm nửa ngày, lúc này mới bắt đầu kể tục chạy đi.

Sở Diệp không khỏi buồn cười, cái này Phù Chú phủ người của thật đúng là đúng là kỳ ba, đầu tiên là ra một sỏa lạp bẹp Nại Phi Hồ, hiện tại lại ra một Điền Nhị nếu là Phù Chú phủ toàn bộ đều là như vậy nhân, hẳn cũng tựu không cần lãng phí nhiều như vậy lòng của cơ, trực tiếp đi tới tận diệt là được.

Một đường theo, Sở Diệp đứng ở nóc nhà, nhìn Điền Nhị đi về phía trước không xa, tiến nhập một chỗ nhà cửa, hẳn vội vã đi theo, phát hiện Điền Nhị đang cùng người nào đó giao nói chuyện gì.

“Lão đại, ta đã trở về.”

“Ừ, làm không tệ, Sở Diệp tới sao?” Bên trong đi ra một người, ánh mắt âm trầm mà hỏi thăm.

“Lão đại, Sở Diệp quả nhiên tới, chúng ta bắt tiểu nha đầu kia, hẳn rất là tức giận, hôm nay ở Sở gia về không ít phù chú, nói là ngày mai phải chúng ta đã trở tay không kịp đây!” Điền Nhị nịnh nọt nói.

“Hanh, Sở Diệp, hay một nho nhỏ tặc tử trùng, dĩ nhiên để cho phủ chủ như vậy quan tâm, nếu không phải phủ chủ có mệnh không thể giết hấn, ta đã sớm chặt hấn lạp.”

Đi mục nội nó, dám mắng lão tử là tặc tử trùng, xem lão tử thế nào thu thập ngươi! Sở Diệp trốn ở nóc nhà, sinh lòng lửa giận.

Lúc này, phòng trong lần thứ hai đi ra ba người, nhìn Điền Nhị liếc mắt, nói rằng: “Tặc tử trùng về hạng phù chú?”

Điền Nhị bị nhìn thần sắc hoảng hốt, vội vã xuất ra Chi Huyết phù cùng Thổ Động phù, nói rằng: “Hay cái này lưỡng chủng, nhất trương là Chi Huyết phù, nhất trương là Thổ Động phù.”

Người nọ thấy thế, cười nói: “Cái này Chi Huyết phù cũng chính là Chi Huyết sử dụng, Thổ Động phù chạy trốn sử dụng, tẩn nhiên còn tuyên bố đem chúng ta có trở tay không kịp, thực sự là chê cười.”

Ngừng lại một chút, người nọ dẫu tay hướng trong lòng, sau đó lấy ra nhất viên thuốc, nói rằng: “Ngươi trở lại, đưa cái này vỡ vụn, sau đó ngã vào tỉnh lý, ngày mai ta muốn để cho bọn họ xin ta cho bọn hấn giải được.”

Nói xong, ánh mắt của hấn quét về phía chu vi, quét về phía Sở Diệp, sau đó trở về chỗ cũ.

Bị ánh mắt kia quét trúng, Sở Diệp trong lòng khẽ động, ngay vừa trong nháy mắt, hấn lại có loại bị phát hiện cảm giác.

đọc truyện tại [//truyencuatui.net/](http://truyencuatui.net/)

Nhìn nữa Điền Nhị, cảm giải được sau, ánh mắt lóe lên vài hạ, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, sau một lát, hấn mới gạt đầu, chấp tay nói: “Đại nhân, như vậy ta liền đi xuống.” Nói, hấn chậm rãi đi ra ngoài phòng, đi tới trên đường, ánh mắt du động bất định.

“Cái này Điền Nhị, thế nào như là thay đổi cá nhân tự đắc?” Sở Diệp nhíu nhìn Điền Nhị, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, kêu to một người bắt hảo, toàn ký cả người nhảy lên một cái, hướng về mặt khác nóc nhà nhảy ra.

Mà ở Sở Diệp vừa nhảy ra sau, hấn thì ra là nóc nhà đó là vang lên một tiếng bạo tạc, nhất thời mái ngói vẩy ra, Điền Nhị chính về mặt điền cuồng mà nhìn Sở Diệp.

Đi mục nội nó, nguyên lai lão tử sớm đã bị phát hiện.

Sở Diệp trong lòng gầm lên, từ nóc nhà nhảy xuống, sau đó rơi xuống trong viện, ở bên người của hấn, đã vây quanh đủ mười bảy người, Phù Chú phủ dĩ nhiên toàn bộ trình diện.

Nhìn được xưng là lão đại người, Sở Diệp trong lòng tương kì mắng một lần, cái này Phù Chú phủ rốt cục ra một không ngốc người của a, bắt quá ra về có chút quá thông minh, lần này rốt cuộc âm Sở Diệp một lần.

“Hoan nghênh Sở Diệp đại trưởng lão, tại hạ Dã Minh, chính là ca ca Dã Hồng đệ đệ, vì Phù Chú phủ phó phủ chủ, lễ độ!”

Sở Diệp nhìn một vòng, vẫn chưa phát hiện Điền Nhị, khả năng đã đi trở về, thâm nghĩ trong lòng chờ ta trở lại tái giáo huấn ngươi.

Sau đó mới cười ha hả nói: “Nga, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu, nguyên lai là Dã Minh tiên nhân, thật sự là cửu ngưỡng đại danh a, ta đã sớm nghe nói Dã Minh tiên nhân đại danh, đây chính là để cho ta rất bội phục a!”

Vô luận là Phù Triệu Các còn là Phù Chú học viện còn là Phù Chú phủ, bọn họ cũng chỉ là nhân gian thế lực nhỏ, tự nhiên không gọi được tiên nhân, nhưng là lại thích tự xưng tiên nhân, càng thích bị vượt mong ngựa, Sở Diệp phen này xuống tới, để cho Dã Minh nhất thời đại hỉ.

“Ha ha, Sở trưởng lão, khách khí, khách khí, ta Dã Minh chỉ là một nho nhỏ Luyện Khí hậu kỳ Tiểu Tu Sĩ, đâu là cái gì tiên nhân.” Nói, Dã Minh cười ha ha một tiếng, “Bắt quá ta tu vi lập tức Trúc Cơ, Trúc Cơ sau đó cũng liền là tiên nhân chân chính, sớm như thế tự xưng cũng không sao!”

Sở Diệp trong lòng ác tâm muốn chết, thế nhưng nhân gia hiện tại nhiều người, hấn cười cười nói: “Đó là tự nhiên, cái này tiên nhân là Trúc Cơ mới có thể tự xưng, đã đại ca thực lực còn chưa tới, thế nhưng không cũng sắp sao? Tại hạ sư tôn cũng là mới Trúc Cơ hậu kỳ, lúc đó chẳng phải xưng là già đàn đại tu a sao?”

Vốn có bị Sở Diệp xưng là nhất tiếng đại ca, Dã Minh nhưng thật ra đỉnh hưng phấn, thế nhưng theo Sở Diệp câu nói kế tiếp vừa ra, Dã Hồng trong lòng liền là có chút một ít chán chờ, tiếng cười đình chỉ, hỏi: “Sở lão đệ, ngươi lại có sư tôn a? Còn là Trúc Cơ chân nhân?”

“Đó cũng không, không đối gạt đại ca, nhất thảng trước tiểu đệ còn là vừa vào đồ, hiện nay cũng đã là Luyện Khí trung kỳ, cái này đều phải khảo sư tôn đến đỡ a!” Sở Diệp làm bộ thập phần sùng kính, quay bầu trời làm ra một tiêu chuẩn hai tay tạo thành chữ thập động tác, về phần A di đà Phật tự nhiên chưa nói, vạn nhất nhân gia thế giới này cũng có Hòa Thượng điều không phải lộ hãm.

Sở Diệp nói những câu phát ra từ phế phủ, biểu tình đúng chỗ, động tác đúng chỗ, Dã Minh cũng là nhủ không nói, bên cạnh hần người tiến lên một, hỏi: “Sở Diệp, ngươi nói có sư tôn, không biết sư tôn họ quả mức danh người nào?”

“Nga... Cái này a! Gia sư nói, tính danh chỉ là một xưng hô mà thôi, bất quá Gia sư thích tự xưng Thương lão sư!”

“Thương lão sư! Chẳng lẽ chính là ba mươi dặm có hơn tiên phường trong vòng Bách Trùng các nội Thương lão sư?” Sở hữu người ở tại tràng đều là khiếp sợ vạn phần.

Sở Diệp nhất thời đầu đầy hắc tuyến, cái này tìm không được nhân, nã mồ nước tăng lớn bên trong Thương lão sư sung cho đủ số cũng có thể gặp phải cùng tên?

Được rồi, Sở Diệp nhân cũng thật sự là bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là gật đầu nói: “Quả thật như vậy, nhà của ta sư thích vô câu vô thúc, thích chim bay cá nhảy, không chỗ nào không thương, tăng để cho hàng vạn hàng nghìn hùng tráng vật miệng sùi bọt mép, thật sự là thần thông quảng đại a. Ta không cầu ta có thể cao bao nhiêu Thành Tự, chỉ hy vọng có thể sư tôn như nhau, vạn nhân kính ngưỡng là được.”

Sở Diệp xuy ba hoa chích choè, nếu là địa cầu nhân thấy, khẳng định lại đang miên man suy nghĩ a, cái gì hàng vạn hàng nghìn hùng tráng vật miệng sùi bọt mép, thực sự thô tục bất kham!

Thế nhưng cái này dị giới người không biết a, xem Sở Diệp nói đạo lý rõ ràng, nhất thời cũng trầm mặc, tiểu tử này nói như vậy, chẳng lẽ Bách Trùng các Các Chủ thật là người này sư tôn? Nếu là như vậy, thật đúng là không thể đơn giản trên chọc.

Dừng một chút, Dã Minh cười khò nói: “Sở Diệp huynh đệ thực sự là hảo phúc khí a, lại có thể trở thành Bách Trùng các Các Chủ đồ đệ, như mấy người chúng ta như vậy tán tu, tu luyện vài thập niên mới đạt tới hôm nay cảnh giới, ai, thực sự là...”

Sở Diệp làm bộ bệnh thương hàn, nói rằng: “Không có thể như vậy, nhân sinh trên đời nhiều ít không như ý, chỉ là đáng tiếc, nhân sinh khổ ngắn, khó có thể đối rượu đương ca a!”

Tất cả mọi người bị Sở Diệp chính là lời nói bị nhiễm, đám sắc mặt mang theo phiền muộn, Dã Minh càng lời kéo Sở Diệp vào phòng, một đám người dĩ nhiên vây bắt bàn bắt đầu hát từ đứng lên.

Một phen rượu thịt qua đi, Dã Minh lời kéo Sở Diệp tay của nói: “Sở Diệp huynh đệ, thật sự là xin lỗi, nửa tháng này lại, ta cũng vậy bị ép, đều là ca ca mệnh lệnh, ta lại không thể không bằng lần đi tổ.”

Dừng một chút, Dã Minh nói: “Không đối gạt Sở Diệp huynh đệ, ta ca ca thái độ làm người thủ đoạn độc ác, để tranh đoạt phủ chủ vị trí, thân thủ giết chết lão phủ chủ, hơn nữa đối ta cũng vậy lúc nào cũng đề phòng, ta thật sự là khổ không thể tả a”

Sở Diệp cười thầm, cái này Dã Minh thật đúng là bị chính cấp hốt du, thậm chí ngay cả trong nhà việc đều nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chim nhỏ nát

Converter By TRUYENCVT

Trúc Cơ cảnh giới cùng Luyện Khí cảnh giới không có thể như vậy một cấp bậc, Dã Minh tuy rằng uống rượu, nhưng là lại vẫn chưa say rượu, lập tức nói rằng: “Sở Diệp huynh đệ, lúc này đây quả thật là hiểu lầm, hiểu lầm, hôm nay bữa cơm này khi ta bồi tội cho ngươi, tiểu nha đầu kia ta đợi hạ tự đưa tới cho ngươi!”

Sở Diệp đại hỉ, nói rằng: “Như vậy rất tốt! Ta nghĩ đây nhất định là hiểu lầm.”

Có thể không uống người nào mà đem Sở Mộng cứu trở về lại, đây chính là Sở Diệp hy vọng.

Theo hai người ở tương hồ thổi phòng, thế nhưng cũng có người mệnh mất, khuyên nhủ: “Lão đại, chúng ta nhiệm vụ của lần này điều không phải cái này...”

“Ngươi cầm miệng, ta và Sở huynh đệ nói, ngươi xen mồm để làm chi?” Dã Minh không vui nói.

Người nọ bị Dã Minh quát lớn, giận mà không dám nói gì mà trông Sở Diệp liếc mắt, ngoan ngoãn đứng ở một bên.

Sau đó hai người cùng một chỗ lại nói chuyện nửa ngày, Sở Diệp đem Bách Trùng các chân nhân nói là một ba hoa chích choè, sau đó mới muốn ly khai.

Đem Sở Mộng phóng xuất, nhìn Sở Diệp mang theo hấn ly khai, đoàn người đều là trầm mặc xuống.

Lúc trước người tiến lên một, nói rằng: “Lão đại, vì sao thả bọn họ đi, lúc này đây chính là ta môn nắm tiêu tử kia cơ hội tốt a!”

Dã Minh khổ sáp một chút, nói: “Ai, ngươi là không biết tu tiên thế giới cỡ nào tàn khốc, diệt môn diệt phái sự tình mỗi ngày đều đang phát sinh, giống chúng ta như vậy phạm giới thế lực nhỏ, dựa vào mấy người phù chú thuận gió, nhân gia tu tiên môn phái giết chúng ta căn bản là động động ngón tay chuyện tình, như Bách Trùng các Các Chủ, diệt chúng ta Phù Chú phù giống như là bóp chết một người con kiến như nhau giản đơn.”

Tất cả mọi người đều có ta trầm mặc, Dã Minh nói không sai, ở con người xem ra, bọn họ đích xác là rất cường đại, thế nhưng ở chân chính người tu tiên trước mặt, một luyện khí trung kỳ người của đều có thể giết bọn họ một đám, không có biện pháp, bởi vì người ta là tu tiên môn phái, pháp thuật đa, pháp bảo cũng nhiều.

Thủ hạ kia thở dài một hơi, cả giận nói: “Cái này tu tiên tu tiên, sửa thực sự là uất ức.”

Dã Minh nói rằng: “Tu tiên, cũng không phải là uất ức, mà là tán tu uất ức, huống hồ nếu không phải lão Các Chủ là một bị tu tiên môn phái thất lạc đệ tử, mang về cái này tu luyện thuật, chúng ta còn là một người phạm tục, lúc này bất định ở nơi nào lo lắng sinh lão bệnh tử đây.”

Người nọ bất đắc dĩ không gì sánh được, nói: “Lúc này đây làm sao bây giờ, đã chuyện của người lớn tình chưa hoàn thành, lúc này đây trở lại tuyệt đối lại sẽ bị trách phạt.”

Dã Minh nghe vậy, cũng có khác tìm cách, nói rằng: “Các người đều tại ta ca ca trong tay làm việc, hấn thái độ làm người làm sao? Ăn ngay nói thật, ta và ca ca quan hệ bất hòa, các người cũng biết.”

Dã Minh cùng Dã Hồng trong lúc đó không cùng, những thủ hạ kia đều biết, người ở chỗ này có khi là Dã Hồng người của, có khi là Dã Minh, lúc này đều là hơi có chút trầm mặc.

Đợi một hồi, mới bắt đầu có người nói chuyện, đợi được mọi người nói xong, phần lớn đều là không thích Dã Hồng, cho rằng Dã Hồng thật sự là quá mức bá đạo, hơn nữa lòng ghen tỵ cường, quay về với chính nghĩa hay lòng tiểu nhân.

Dã Minh cũng không tức giận, đứng lên nói rằng: “Đã như vậy, như vậy ai muốn ý theo ta, phù định Dã Hồng, để cho ta ngồi trên phù chủ?”

Dã Minh rốt cục nói ra dã tâm của mình, người ở tại tràng cũng đều biết, vẫn chưa kinh dị, chỉ là một một gạt đầu nói phải, thế nhưng Dã Minh cũng nhìn quét một vòng, tiến lên vài bước, liền giết chết ba người.

Nhìn những người khác kinh hãi thần sắc, hấn nói: “Ba người này là ta ca người của, để không cho kế hoạch của chúng ta bại lộ, chỉ có như vậy!”

Mọi người gạt đầu, lớn tiếng nói: “Duy đại nhân thề sống chết không thay đổi!”

Dã Minh cười ha ha, trong ánh mắt lóng lánh tinh quang.

“Đại nhân, ta có một chuyện không rõ, Sở Diệp nói tựa hồ cũng không như thực sự, bách trùng chân nhân ta mặc dù chưa thấy qua, thế nhưng đảo cũng đã nghe nói qua, tựa hồ vẫn chưa như hấn nói.”

Dã Minh nghe vậy, lắc đầu nói: “Tiểu tử kia ngươi chớ nhìn hấn tuổi còn nhỏ, thế nhưng mạnh miệng lại nói tiếp mắt cũng không trát, ta phỏng chừng hấn nhất định là nói mạnh miệng gạt chúng ta, thế nhưng cũng không có thể đơn giản đã đi xuống phán đoán, vạn nhất hấn nói là sự thật, bách trùng chân nhân tìm tới môn, một chờ chúng ta phù định Dã Hồng, cũng đã bị tàn sát giết sạch.”

“Ừ, đại nhân nói cực phải,

Ta nhưng thật ra có cái biện pháp, Điền Nhị ở Sở gia cũng đã nhiều ngày, khẳng định biết Sở Diệp có hay không sư tôn, chúng ta hỏi một chút hấn là được, bất quá Điền Nhị đã trở lại, phỏng chừng buổi tối mới có thể trở ra.”

Dã Minh nói: “Ừ, Sở Diệp người dối trá, trong lời nói có chuyện cũng là có thật có giả, ta lúc này đây ổn định hấn chính là vì tranh thủ thời gian xem hấn có hay không nói là thật, nếu là có giả, liền muốn hấn đẹp!”

...

Đêm trường từ từ, trắng sáng sao thưa.

Ánh trăng chiếu diệu ở đại địa trên, chiếu vào thanh trên thạch đài, tàn mất ra nhàn nhạt thanh quang, tại đây trong màn đêm, có vẻ có chút quỷ dị.

Sở gia trong viện, tại đây ánh trăng trong, phát sinh chỉ nha một tiếng, cũng tiếng cửa mở, một đạo hắc ảnh quỷ quỷ túy túy đi tới, lăm bằm một câu, hướng về đi cửa sau đi.

Bóng đen kia chân trước mới vừa đi, phía liền truyền đến đất đất thanh âm, lập tức lần thứ hai đi ra một đạo hắc ảnh, trong ánh mắt của hắn hiện lên một tia tinh quang, khoe miệng treo khời một tia cười nhạt, chính thị Sở Diệp.

Mà thứ một đạo hắc ảnh, còn lại là Điền Nhị, hắn bị gọi đến, buổi tối đi ước định nơi.

Điền Nhị tâm tình tốt, Sở Diệp hôm nay bị lão đại nắm, phòng chừng mệnh không lâu sau vậy, đã như vậy, dựa theo ước định, hắn lập tức liền có thể đạt được một số lớn tài phú, vô cùng có khả năng toàn bộ Sở gia cũng sẽ là tài sản của hắn, sở dĩ dọc theo đường đi hắn lần thứ hai hừ lên quen thuộc tiểu khúc.

“Sở Diệp Sở Diệp, có chút họa thể nhưng chính chọc cho, trách không được người khác, phòng chừng người bây giờ đã ở đâu thai trên đường đi?” Điền Nhị khoe môi nhếch lên cười nhạt.

“Đúng vậy, có chút họa là từ ở miệng mà ra.” Bỗng nhiên, một giọng nói từ âm thầm truyền đến.

“Người nào!” Trong đêm đen, Điền Nhị chợt dừng bước lại, cấp tốc quay đầu lại, theo thanh âm nhìn lại.

“Là người!” Điền Nhị sửng sốt, trong lòng hoảng hốt, thầm nghĩ xem ra vừa lời của hắn đều bị Sở Diệp nghe được, lập tức cũng không làm tiếp tác, cau mày nói: “Chuyện gì xảy ra? Người tại sao không có từ?”

Cái này Điền Nhị rất là kỳ quái, lão đại thực lực mạnh như vậy, còn có hơn mười người cao thủ, Sở Diệp làm sao sẽ bình yên vô sự trở về?

Trong đêm đen, ánh trăng chớp động, soi sáng ở Sở Diệp một thân thanh y trên, hắn đứng chấp tay, giống như trích tiên đến trái đất.

“Thế nào? Điền Nhị, thấy ta rất giật mình sao?” Sở Diệp đứng trong đêm đen, khoe môi nhếch lên cười nhạt, thanh âm sâu kín bay ra ngoài.

“Nga, ha ha, giật mình cũng không phải tất, nhưng người là đang đợi ta sao?” Điền Nhị vỗ bên hông, nhất trương đậm lam sắc phù chú xuất hiện, sau đó hắn lại cầm lấy một cây chùy thủ, tản ra bạch quang.

“Người đã tránh được một kiếp, nên lão lão thật thật, không nghĩ tới còn dám ra đây, xem ra là thực sự muốn chết.”

Điền Nhị tuy rằng không biết Sở Diệp là như thế nào chạy ra, thế nhưng Sở Diệp đã biết hắn ở phía sau màn, là Phù Chú phủ người của, tự nhiên không thể để cho Sở Diệp sống ly khai.

“Ta thế nào lại là đi tìm cái chết đây? Ai nha, muốn là chịu chết, ta cũng sẽ không ở chỗ này một người chờ người a.” Gió đêm vũ động, gọi lên trứ Sở Diệp tóc.

Hắn từ Dã Minh nơi nào đi ra, mục đích chủ yếu chính là vì giết chết Điền Nhị, Điền Nhị là ở Sở gia gây người thật lâu người hầu, nếu để cho Điền Nhị nhìn thấy Dã Minh, hắn đối Dã Minh sát đối cũng sẽ bị vạch trần.

“Chê cười, Sở Diệp đừng tưởng rằng người học được mấy người phá phù chú tự lợi hại, hôm nay ta Điền Nhị tự muốn giết người, sau đó có thể đạt được tam vạn lượng bạc trắng, sau đó còn có mười khối Linh Thạch, ha ha!” Điền Nhị huy động chùy thủ, tay trái nắm thật chắc Lạc Lô chú.

Hắn bỗng nhiên bước ra một, Luyện Khí sơ kỳ khí tức hướng về Sở Diệp bức bách đi ra ngoài, toàn ký quơ chùy thủ, hướng về Sở Diệp phóng đi.

Sở Diệp đứng chấp tay, sắc mặt đạm nhiên, tại đây trong màn đêm đứng thẳng bất động, tựa hồ hoàn toàn dung nhập trong đó, nhìn xông tới Điền Nhị, khoe môi nhếch lên tiểu ý.

Trong tay khẽ động, UU đọc sách kèm theo quang hoa lóe lên, trường cung trong nháy mắt xuất hiện, lập tức hắn bỗng nhiên lui về phía sau, hí ngược mà phát sinh tiếng cười, giương cung phát sinh Ma Pháp Tiên.

Suu...

Kèm theo một trận phá không, một đạo tên đột nhiên phát sinh, ở trong đêm tối này, như là một đạo đoạt mệnh tay, hướng về Điền Nhị ngực phóng đi.

“Thiết, chút tài mọn.” Điền Nhị vung lên chùy thủ, cà cà cà mấy cái, tại nơi trong hư không, thỉnh linh xuất hiện một đạo linh lá chắn, cánh chặn Sở Diệp tên.

Lúc này, Điền Nhị đã xông lên, sau đó chùy thủ vung lên, dĩ nhiên phát sinh mấy đạo linh quang, hướng về Sở Diệp mặt phác lại, Điền Nhị ở linh quang sau, chùy thủ bị hắn vũ động cực nhanh, nhắm ngay Sở Diệp mặt đâm vào.

“Động tác đỉnh hoa, diễn tạp kỹ không sai, thế nhưng sát nhân, liền có chút nỏ!”

Sở Diệp cố nén trực tiếp phát động đại chiêu đánh giết người này xung động, Thổ Tường thuận phát ra.

Oanh! Một tiếng vang thật lớn, một mặt to lớn Thổ Tường bỗng nhiên từ Điền Nhị trong quần dài ra, trực tiếp đưa hắn dính trên không trung. Lúc này Điền Nhị cười ở Thổ Tường trên, cầm chùy thủ tay của đều ở đây run run, tay trái bùa tức thì bị hắn bóp muốn hé, cả người trông mất cuộn cuộn, trong miệng ới ra một chút bọt mép.

Chỉ có một cảm giác, đau nhức! Trong quần tử tôn cây đau muốn hé, hần vành mắt dục nứt ra nhìn Sở Diệp, nghe răng toét miệng nói: “Ngươi, đề tiện...”

Sở Diệp sắp cười ngao, cái này Điền Nhị thực sự là không may cực độ, trực tiếp bị Thổ Tường tới một bạo chim nhỏ, cái này được rồi, sáng.

Hắn bắt đắc dĩ bữu môi, cười nói: “Ài, bắt đắc dĩ a, để ta giải quyết của ngươi thống khổ đi!”

Nói, gương cung, quát khê: “Đa Trọng Tiễn!”

Suru suru suru...

Ba đạo tên lóc lên tức thệ.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Nguy cơ giải trừ

Converter BY TRUYENCVT

Dạ Sắc mông lung, Sở Diệp từ sau môn về đến nhà, tâm tình khoái trá.

Giết Điền Nhị, cho một trăm kinh nghiệm giá trị, trả lại cho một viên Bồ Linh Đan, rốt cuộc vận khí không tệ, hơn nữa Sở Diệp còn phải đến cái này.

Tu tiên chi sơ cấp chùy thủ: Hạ phẩm pháp khí, mang vào kỹ năng, có thể sử dụng công kích hóa thành tám chắn phòng ngự công kích.

Tính danh: Sở Diệp

Xưng hào: Hiếu Tử, tặng người khác hữu hảo độ 10.

Cảnh giới: Luyện Khí trung kỳ (tiếp theo cấp vi Luyện Khí hậu kỳ.)

Kỹ năng điểm: 3

Kỹ năng: Tiểu Hỏa Cầu: Phát sinh Tiểu Hỏa Cầu một con. Hiện nay đẳng cấp: 2 cấp

Ma Pháp Tiễn: Ma pháp lực lượng ngưng tụ một mũi tên thi công kích địch nhân. Hiện nay đẳng cấp: 2 cấp

Đa Trọng Tiễn: Phóng xuất ra tam mũi tên thi liên tục công kích địch nhân, uy lực cường đại. Hiện nay đẳng cấp: 1 cấp

Sương Chi Tân Tinh: Trong nháy mắt yếu bớt địch nhân hành động tốc độ 35%, duy trì liên tục thời gian 10 giây.

Kháng Cự Hỏa Hoàn: Đem địch nhân bên người bị xua tan, phạm vi căn cứ địch nhân đẳng cấp quyết định. Hiện nay đẳng cấp 1.

Địa Ngục Hỏa: Ngũ hành thuộc hỏa, ngưng tụ hỏa linh lực, từ mặt đất mọc lên tới từ địa ngục hỏa điểm, thương tổn cao. Hiện nay đẳng cấp 1.

Thổ Tường: Phóng xuất ra một mặt Thổ Tường chống đối địch nhân, hiện nay đẳng cấp 1.

Tĩnh Hóa: Thủy nguyên tố kỹ năng, có thể giải trừ thông thường trớ chú. Làm lạnh thời gian vô.

Linh Thạch: 460

Hồn Châu: 1100

Ngân lượng: 1700

Kinh nghiệm giá trị: 3655 (12800)

Phó chức nghiệp: Phù Chú Sư Chi Huyết phù, Thổ Độn phù, Lạc Lôi chú

Nhìn thoáng qua tin tức, Sở Diệp điều đầu hoảng não nhắc tới: “Điền Nhị Điền Nhị, đầu chân nhị, Điền Nhị Điền Nhị, chim nhò cũng nhị...”

Điền Nhị đã chết, thi thể cũng không kiến, Sở gia chỉ không một người hỏi, nguyên nhân có hấn, từ lúc Sở Diệp chuẩn bị giết chết Điền Nhị trước, cũng đã cùng Sở Trung Thiên chờ người nói qua Sở Diệp là nội gian việc.

Mà quan phủ tắc càng không biết, thì là biết phỏng chừng cũng sẽ không quản, bọn họ chỉ để ý con người chuyện giữa, người tu tiên chuyện giữa tự nhiên có người khác quản.

Sở Diệp bên này ở vội vàng, mà Dã Minh bên kia cũng là bắt đầu mang hoạt, Sở Diệp đánh chết Điền Nhị chuyện tình chi là một ngày đêm cũng đã bị đã biết rõ.

“Đại nhân, tiểu tử kia quả nhiên là giết Điền Nhị diệt khẩu, xem ra hấn nói đều là giả.”

Dã Minh cười nhạt, Sở Diệp, quả nhiên người đang gạt ta, ta nói một mình người nhỏ nhỏ tắc từ làm sao sẽ đạt được bách trùng chân nhân thưởng thức.

“Đại nhân, hiện tại đã chứng thực Sở Diệp là đang dối gạt chúng ta, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? Có muốn hay không trực tiếp giết bọn họ toàn bộ?” Có người nói.

“Không, hiện tại không nên cử động bọn họ, chúng ta bây giờ chủ yếu là vì cái gì? Mục tiêu chủ yếu là đánh chết đại ca của ta Dã Hồng, đại ca của ta thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta muốn đánh chết hấn hiện tại là không được, phải nghĩ một hoàn toàn chi sách.” Dã Minh nheo mắt lại, nói rằng.

“Nga?” Thủ hạ kinh ngạc, “Đại nhân chuẩn bị làm như thế nào?”

Dã Minh nghe vậy cười nói: “Nổi danh, người theo ta cũng có mười năm a, như vậy người có nghe hay không ta nhắc qua một loại luyện hồn thuật?”

Nổi danh nhú mày, hồi ức chuyện lúc trước, trong mắt lóe lên, nói: “Đại nhân nói là một quyển sách cổ?”

Nhớ kỹ ba năm trước, hấn và Dã Minh cùng đi phần đất bên ngoài, lại trong lúc vô ý phát hiện một quyển sách cổ, mặt trên tự thể bảo tồn không quá hoàn chỉnh, nhưng là lại ghi lại một thuật pháp, cũng không thuộc về Đông Phương, đoán chừng là man tộc thuật pháp, tên là luyện hồn thuật.

Lúc đó, Dã Minh đạt được sau, liền thu vào, không còn có đề cập qua, sau đó nổi danh cũng liền quên mất.

“Đại nhân, thuật pháp đến tốt cùng là có ích lợi gì? Chẳng lẽ có thể làm cho chúng ta đối phó phù chủ?” Nổi danh do dự một chút, hỏi.

Dã Minh cười vỗ vỗ nổi tiếng vai, nói rằng: “Tiểu tử người, hai người chúng ta đều như thế giao tình, ta cũng không có đem người đương thủ hạ xem, sau đó lúc không có người người đã bảo ta đã đại ca có thể.”

Nổi danh thụ sủng nhược kinh, nói: “Đa tạ đã đại ca.”

Dã Minh gật đầu, cái này luyện hồn thuật được lai sau hấn cũng không biết nói đến tốt cùng là vật gì,

Lúc ban đầu là lúc, vô luận hấn tu luyện thể nào, đều là không được chính giải, hơn nữa thiếu chút nữa liền muốn tẩu hỏa nhập ma, thật sự là kinh khủng, thẳng cang về sau, hấn vô ý đem thư nhìn ngược, thể mới biết chính vẫn là nhìn lầm rồi.

Vì vậy, Dã Minh liền dựa theo trong sách tu luyện, cái này nhất tu luyện, liền đã biết luyện hồn thuật tinh túy, cánh là một loại tà ác công pháp, chuyên môn cướp đoạt người khác tu vi sáng chế.

Thế nhưng luyện hồn thuật cũng có khuyết điểm, đó chính là cướp đoạt người tu vi phải thấp hơn bản thân, hơn nữa luyện hóa một người sau, trong vòng một năm cũng không có thể tái luyện hóa người thứ hai.

Thế nhưng ngay cả như vậy, cũng là để cho Dã Minh đại hi, trong vòng ba năm, dám đem cảnh giới từ Luyện Khí sơ kỳ đề thăng tới Luyện Khí hậu kỳ, sâu Dã Hồng coi trọng.

Cười đem luyện hồn thuật công hiệu nói xong, nhìn nổi danh biểu tình khiếp sợ, Dã Minh nói: “Ha ha, cái này man tộc thuật pháp hay tốt! Có như thế thuật pháp, ta chỉ muốn tìm một cơ hội hấp thu Sở Diệp, như vậy ta liền sẽ tăng lên đến Trúc Cơ lúc đầu, kể từ đó, đối phó anh ta đó là dễ như trở bàn tay!”

Nổi danh đáng sợ luyện hồn thuật, trong lòng run rẩy nói: “Chúc mừng đại nhân, như vậy chúng ta có muốn hay không bắt người phải đi...”

“Không...” Dã Minh xua tay, nói rằng: “Bây giờ còn không phải lúc, Sở Diệp hiện tại chắc là Luyện Khí trung kỳ, bắt quá Luyện Khí trung kỳ đối với ta mà nói quá mức nhỏ yếu, ta hấp thu sau phỏng chừng vô pháp phá tan Trúc Cơ, tạm thời chờ một chút, đợi được hấn Luyện Khí hậu kỳ, đến lúc đó định có thể để cho ta đột phá đến Luyện Khí hậu kỳ...”

“Đã đại ca anh minh, bắt quá ta vẫn tương đối lo lắng, phỏng chừng đại ca cũng biết, tiểu tử kia là nhất người xảo quyết, nếu là giữ lại hấn, đêm dài nhiều mộng làm sao bây giờ...”

“Ha ha, nổi danh, cái này người tự không cần lo lắng, đại ca người trong tay ta thế nhưng có một việc thượng phẩm pháp khí, nhiều là Phổ Thông Trúc

cơ kỳ, đến lúc đó ta cũng có thể đánh một trận, chứ nói hấn Luyện Khí hậu kỳ...”

“Đại nhân quả nhiên là cơ trí hơn người...”

Sở Diệp mình cũng biết Dã Minh điều không phải tình du địch đáng, tự nhiên cũng biết phòng chừng mình giết Điền Nhị sau, lời nói dối cũng sẽ bị vạch trần, hơn nữa thì là không có bị vạch trần, giết một Điền Nhị cũng không dùng được, biết người của hấn sinh ra, cũng không thể đem những người đó đều giết.

Sở Diệp mặc dù có một xấp dây kỹ năng, thế nhưng đối phó Luyện Khí trung kỳ liền có chút tiểu trắc trở, nếu là đối phương tái có cái gì pháp khí, vậy thì càng gia tăng không dễ lắm, huống Dã Minh còn là Luyện Khí hậu kỳ.

Chỉ dựa vào bây giờ đẳng cấp khẳng định không được, Sở Diệp còn là quyết định nỗ lực tu luyện, hoàn thành nhiệm vụ.

Lúc này đã có ba nhiệm vụ, đều chưa hoàn thành, theo thứ tự là Sở gia nguy cơ, Sở Diệp lừa gạt, cùng với Sở Diệp ý chí.

Mở nhiệm vụ vừa nhìn, bên tai nhất thời nhắc nhở đứng lên.

“Đinh, hoàn thành Sở gia nguy cơ, thu được kinh nghiệm 1000, Hạ phẩm Linh Thạch 100, ngân lượng 10000.”

Sở Diệp vì lãng, toàn ký thoảng suy tư cũng liền minh bạch, cái này Sở gia nguy cơ chỉ là để cho hấn giải trừ, hiện tại Dã Minh không hề nhằm vào Sở gia a, liền bằng giải trừ.

Thế nhưng đúng lúc này, Sở Diệp cũng nghe được một nhiệm vụ mới.

“Đinh, cường chế tính nhiệm vụ, hoàn thành thành chủ nhiệm vụ, đạt được Hỏa Hổ Thú thú đan, khen thưởng kinh nghiệm giá trị 300, khen thưởng Dừng Sĩ xưng hào, khen thưởng ngân lượng 10000, khen thưởng thành chủ súng kinh, nhận nhiệm vụ phương pháp, chủ động tiến nhập phủ thành chủ.”

“Hệ Thống nhắc nhở, nhiệm vụ lần này hoàn thành, hội thu được Sở Diệp ý chí hoàn thành quyền, Hệ Thống sẽ tiến nhập đại thăng cấp, hy vọng kí chủ chuẩn bị sẵn sàng.

Sở Diệp trợn to hai mắt, đây coi là cái gì?

Ở Sở gia ngày người hai ngày, Sở Diệp lần này là thực sự cảm thụ được Sở gia người nhiệt tình, hai ngày qua này, Sở Diệp thỉnh thoảng chỉ giáo một chút mấy người phủ chủ, sau đó cho bọn hấn lưu lại Lạc Lôi chủ, Chi Huyết phủ cùng với Thổ Độn phủ các mườì trưởng sau liền rời đi.

Sở Mộng tự nhiên là luyến tiếc Sở Diệp, thế nhưng Sở Diệp còn phải đi về, cũng không thể vẫn đứng ở Sở gia, hơn nữa hấn còn có nhiệm vụ, Vì vậy liền cùng Sở Mộng ước định hảo, nhất định sẽ trở về, tối hậu mới thành công ly khai.

Ở Sở gia nơi cửa chính, Sở Trung Thiên về mặt phức tạp nhìn Sở Diệp, nói: “Diệp Nhi, ta biết ta không xứng phụ thân tiếng xưng hô này, thế nhưng ta không cầu ngươi có thể tha thứ ta, thế nhưng chỉ cầu ngươi có thể thường trở lại thăm một chút là tốt rồi.”

Sở Diệp nhìn hấn một cái, không nói gì, hồi lâu mới nói: “Chiếu cố tốt Sở Mộng, nói không chừng, ta còn hội về nhà...”

Nhìn Sở Diệp rời đi bóng lưng, mọi người phiền muộn, duy chỉ có Sở Mộng cười rất vui vẻ.

“Mộng nhi, ngươi thế nào vui vẻ như vậy? Có đúng hay không sở Diệp ca ca nói cho ngươi cái gì nha?” Đại thái thái nhìn Sở Mộng, hỏi.

Sở Mộng vừa cười vừa nói: “Ta đương nhiên vui vẻ, bởi vì đại ca ca thuyết, hấn hội về nhà...”

“Cái này có cái gì vui vẻ, cũng không phải... Chờ một chút, hấn nói cái gì?” Đại thái thái kinh ngạc nói.

“Đại ca ca thuyết hội về nhà, trước đây đại ca ca chỉ nói là hội trở về...” Sở Mộng nói rằng.

Mọi người nhất thời trầm mặc, Sở Trung Thiên càng chảy ra nước mắt vui sướng, “Nếu là Diệp Nhi có thể trở về, ta đã đem gia chủ vị truyền cho hấn, các ngươi người nào khác thường nghị?”

Mọi người trầm mặc, bật người lắc đầu, lúc này, bọn họ đối Sở Diệp chỉ có cảm kích, ai còn dám dị nghị...

Chương 47: Ly khai

Converter By TRUYENCVT

Thời gian cực nhanh, tại đây dị giới kỳ quái khí trời trung, nửa tháng trôi qua rất nhanh.

Nửa tháng này lại, Sở Diệp mỗi ngày đều ở vắng phủ thành chủ chạy, thế nhưng mỗi một lần cũng không có thành công lĩnh đến nhận chức vụ, nguyên nhân chủ yếu là nhiều lần hỏi, lại không người cần Hỏa Hồ Thú nội đan, tựa hồ Hệ Thống nói chỉ là giả tạo.

Sở Diệp tự nhiên không có khả năng tin tưởng Hệ Thống nói là giả, Hệ Thống không phải người, mà là từ Địa Cầu mang đến, tự nhiên sẽ không dối với hắn nói láo.

Thời khắc này khí trời cực nhiệt, ánh dương quang giống như độc ác đao kiếm, từ trên trời hạ xuống lâm, nhai đạo bạch dương cây Diệp Từ dưới ánh mặt trời có vẻ uể oải không ngớt, đỉnh mái ngói cũng là bị chiếu sáng loáng lạng.

Mà chính là như vậy khí trời trung, ở trong đại viện, cũng có một đạo thân ảnh dưới ánh mặt trời bạo phơi nắng, đón ánh dương quang, khoanh chân ngồi ở chỗ kia cũng không nhúc nhích.

“Tiểu hạo, người nói Diệp Nhi nhưng thật ra là thế nào? Trời nóng bức này coi như là mèo con cầu mà cũng biết tìm một cỏ thủy có cây râm mát mà, cái này Diệp Nhi thế nào tại đây đại thái dương hạ ngồi, cái này ngồi xuống còn hay vài canh giờ, có đứng hay không trung a thời tiết nóng a?” Diệp Lan bụng thủy từ trong nhà đi ra, lo lắng nhìn Sở Diệp hỏi.

Sở Diệp đã ngồi ở chỗ kia tam canh giờ, cũng chính là 6 mấy giờ, điều này thực để cho nàng rất là lo lắng.

Dương Hạo nhìn Sở Diệp liếc mắt, giải thích: “Lan di, người không cần lo lắng, tiểu tử kia là đang tu luyện, thì là thái dương đem vừa... Vừa heo nướng chín, hắn cũng không có chuyện gì, hơn nữa da hắn thế nhưng so với da heo còn dày hơn đây!”

Diệp Lan nở nụ cười, nói rằng: “Tiểu hạo, chớ để nói như thế, cái này Diệp Nhi tình, lại được tấu người...”

“Thiệt, Lan di, tiểu tử kia nếu là tình, tuyệt đối điều không phải hắn tấu ta, mà là ta tấu hắn!” Dương Hạo bủm môi nói.

Diệp Lan nhất thời lần thứ hai cười, đối với cái này Dương Hạo thật là thích, đồng thời cũng là cảm kích Dương Hạo, vô luận ở Sở Diệp lúc nào đều không ly khai! Chỉ bất quá mười người nam nhi thân, nếu là nữ hài, đào là có thể tổ con cháu.

Dương Hạo không biết Diệp Lan suy nghĩ, không phải phi độn phải tường không thể, lúc này hắn đi tới Sở Diệp bên người, nhìn chỉ chốc lát, liền cùng Diệp Lan đi phòng trong.

Tuy rằng thái dương độc ác, phỏng chừng có 40 nhiếp thị độ, thế nhưng Sở Diệp quanh thân linh lực vận chuyển, thì là tái phơi nắng trước mặt một ngày một đêm, cũng sẽ không có bất cứ chuyện gì.

Sở Diệp đánh như vậy tọa, ngày kế cũng có hơn mười chút kinh nghiệm giá trị, hắn liễu mạng như vậy thật sự là bất đắc dĩ, hiện tại nhiệm vụ chủ yếu hay nhận đến thành chủ tuyên bố nhiệm vụ, như vậy mới có thể nhanh chóng nhất đề thăng thực lực, hơn nữa trong lòng hắn vẫn còn có một cái Phù Chú phù kết không có coi ra.

Từ bán tháng trước từ biệt, Dã Minh tựa hồ là mai danh ẩn tích thông thường, thế nào cũng không xuất hiện nữa, thế nhưng Sở Diệp cũng thập phần lo lắng, cũng không có vì vậy thư giãn, trái lại càng thêm cẩn thận, một ngày một đêm tu luyện.

Buổi trưa, Sở Diệp chậm rãi mở mắt, nhìn thoáng qua tin tức, kinh nghiệm giá trị đã phòng đến hơn năm ngàn, cự ly thăng cấp còn cần hơn bảy ngàn.

Sở Diệp cười khổ, như vậy đã tọa hấp thu linh lực tu luyện đơn giản là Tinh Vệ lấp biển, không biết lúc nào mới có thể thăng cấp, thế nhưng nếu là xuất ngoại giết quái, phụ cận đây trong vòng, ngoại trừ Băng Hàn Phong, còn thật không có tái cao cấp thú loại.

Sở Diệp cũng tăng nghi hoặc, nếu là thật tiếp nhận rồi thành chủ nhiệm vụ, như vậy nên đi nơi nào tìm kiếm Hỏa Hồ Thú, Phù Chú thành phụ cận ngọn núi hắn hầu như toàn bộ xem qua, thế nhưng vẫn chưa phát hiện có cao cấp dã thú nơi.

Buổi trưa, Sở Diệp cùng Diệp Lan Dương Hạo cùng nhau ăn cơm.

Dương Hạo nói: “Sở Diệp, tiểu tử người mỗi ngày đều vắng phủ thành chủ chạy, đến tốt cùng là muốn a?”

Nửa tháng này, hắn mỗi ngày đều thấy Sở Diệp hướng về phủ thành chủ chạy, thế nhưng mỗi một lần buổi tối lại hội ừ rừ trở về, trong lòng rất là nghi hoặc.

Diệp Lan cũng là mê hoặc không thôi, Sở Diệp cũng không nói, nàng cũng không có hỏi, thế nhưng trong lòng còn là muốn biết, thì là giúp không được gì, thế nhưng ra nghĩ kế còn là tốt vô cùng.

Sở Diệp kỳ thực không muốn nói cho bọn hắn biết, chủ yếu đây là về Hệ Thống phương diện sự tình, hơn nữa nhiệm vụ của lần này quan hệ đến Hệ Thống thăng cấp, hơn nữa cũng quan hệ đến Hạ phẩm Linh Khí, phỏng chừng không có đơn giản như vậy.

Nhiệm vụ không có phân đẳng cấp, thế nhưng Sở Diệp minh bạch,

Nhiệm vụ này rất khó.

Hắn uống một ngụm điềm thang, nhấp khẩu cực kỳ băng thoải mái, cúi đầu vừa nhìn, đúng là bỏ thêm khối băng, cười nói: “Nurong, cái này khối băng đâu khiến cho? Thời tiết như vậy hát thật đúng là băng thoải mái độc thuộc lòng a!”

Dương Hạo cười nói: “Sở Diệp, cái này khối băng thế nhưng cha ta phụ thân tham gia thành chủ mời sở lấy được, rất nặng, hơn nữa rất trân quý.”

Sở Diệp nở nụ cười, chỉ là băng mà thôi, ở trên địa cầu Đại Hạ ngày từ lạnh có nhiều là, bất quá cái này dị giới có thể không giống với, nhất là con người, muốn ở Đại Hạ ngày cho tới khối băng, ít khả năng.

“Chỉ cần ta nghĩ ta có thể đem một ao thủy biến thành băng!” Sở Diệp trầm nghĩ.

Uống vài hớp ướp lạnh thang, Sở Diệp ánh mắt bỗng nhiên lóe lên, nghĩ đến vừa Dương Hạo nói, hỏi: “Hạo tử, ngươi vừa nói ngươi Dương thúc bị thành chủ mời tham gia đại hội?”

Dương Hạo nhướng mày, Bất Danh minh bạch Sở Diệp làm sao sẽ đột nhiên hỏi cái này, thế nhưng cha hắn đích xác bị mời, hơn nữa ngay ngày gần đây, còn có thể có một lần đại hội mời cha hắn.

Dương Hạo phụ thân Dương Lực Thiên chính là Phù Chủ thành một rất lớn thương phẩm cung ứng nơi, rốt cuộc một đại siêu thị, tụ tập 5 loại đồ đặc, như có chút người nghèo địa phương không có chỗ đi mại, liền cũng có thể đưa qua đi đại mại, nhưng là lại muốn thu Phí.

Dương Lực Thiên kỳ thực cũng là nhân tài, như vậy phát triển lại đang Phù Chủ phủ phát triển một nho nhỏ cửa hàng, kiếm tiền tuy rằng không nhiều lắm, thế nhưng mạng giao thiệp đỉnh quang, lúc này đây bị thành chủ mời, là Dương Lực Thiên cũng không có nghĩ tới sự tình.

Dương Hạo đem phụ thân bị mời việc cùng Sở Diệp nói, sau đó lại thuyết chiều nay, phụ thân của hắn còn có thể tham gia thành chủ đại nhân lần thứ hai đại hội, điều này làm cho Sở Diệp trong lòng khẽ động, liền có tìm cách.

Nếu nhiều lần đi phù thành chủ cũng không có nhìn thấy thành chủ, nhận không được nhiệm vụ, như vậy đi tham gia thành chủ cử hành đại hội, phỏng chừng có thể nhìn thấy thành chủ, đến lúc đó nhiệm vụ hắn là có thể nhận.

Vì vậy, Sở Diệp liền cùng Dương Hạo thương lượng một chút, sau đó ăn cơm xong liền muốn xuất môn.

“Diệp Nhi, ngươi lại muốn đi ra ngoài? Lúc này đây đi làm cái gì?”

“Nurong, ta và hạo tử có chút việc, phỏng chừng ngày mai mới hội trở về, ngài sẽ thấy gia tăng hảo hảo nghỉ ngơi.”

Dương Hạo ở vừa nói: “Đúng vậy, Lan di, tiểu tử này thật vất vả làm cho ngươi tới ngày lành, ngươi nên hảo hảo hưởng thụ một phen.”

Sở Diệp cười nói: “Yên tâm đi nurong, hiện tại chỉ là ngày lành, chờ ta sau đó cường đại rồi, để cho ngươi biết cái gì gọi là cực kỳ ngày lành!”

Diệp Lan cười nắc nẻ: “Lúc này mới bao lâu, lại xuy lên, cuộc sống này bất biến trở về thì được rồi, ngày lành, ngươi còn muốn thật tốt?”

Sở Diệp nghe vậy, bỗng nhiên trầm mặc, biến trở về đi ba chữ này như là mấy người tảng đá lớn tạt ở trong lòng của hắn, lập tức trong lòng hắn trầm xuống, nghĩ tới Phù Chủ phủ, Phù Chủ phủ đối uy hiếp của hắn, giống như là nhất con rắn độc, thời thời khắc khắc ép sát trứ hắn, về phía trước, bởi vì bất định bao thuở, nói không chừng Dã Hồng liền sẽ ra tới cản hắn một cái.

Hít sâu một hơi, Sở Diệp đi tới Diệp Lan bên người, sau đó lấy ra tấm vé Lạc Lôi chú cùng với Thổ Độn phù, ở phía trên dùng linh lực đã thượng sư dùng biểu thị, cho Diệp Lan.

Hắn lúc này đây đi ra ngoài không chừng phải bao lâu, rất là lo lắng Diệp Lan, sở dĩ cấp Diệp Lan một ít phù chú phòng thân, này phù chú mỗi một đạo đều bị hắn đánh linh lực biểu thị, nếu là sử dụng, hắn liền sẽ biết.

Đem phù chú phương pháp sử dụng nói cho Diệp Lan, Sở Diệp tới hậu trước khi đi còn nói: “Nurong, nếu là ngài nghĩ muốn được hoàng, tìm lượng tên nha hoàn hầu hạ, chúng ta không thiếu tiền.”

Sở Diệp nói, nghĩ có chút không thích hợp, tiến lên lại cho Diệp Lan 500 lượng bạc, lúc này mới ở Diệp Lan kinh ngạc trong ánh mắt cùng Dương Hạo ly khai.

Nhìn đại môn, Diệp Lan bắt đầu đi thở dài, “Cái này Diệp Tử, quả nhiên là lớn, hải tử lớn, cũng liền bận rộn, được, ta cũng nghe Diệp Nhi, tìm hai người đẹp nha hoàn đi, tiết kiệm muộn.”

Nói, Diệp Lan cũng đi ra môn.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Dương Lực Thiên

Converter By TRUYENCVT

Phù Chú thành, thuộc về con người địa giới, con người chiếm đa số, coi như là có một chút tu sĩ, trên cơ bản cũng sẽ không đi làm dự con người việc vật. Tu sĩ vô luận là tu tiên môn phái, hoặc là tán tu, cùng với nhân gian một ít tiểu sửa, đều là như vậy.

Tại tu chân giới, sớm đã có vô cùng... Lập được quy củ, phạm là có tu vi người, không thể tổ cùng người phạm chuyện giữa, nếu bị phát hiện, đó là hồn phi phách tán.

Phù Chú thành trong vòng, cũng liền có tam thế lực lớn, chia ra làm Phù Chú học viện, Phù Chú phủ, cùng với Phù Triện môn, đương nhiên Phù Triện môn ở trong thành chỉ là phân bộ, trừ lần đó ra, đó là con người trong lúc đó giao dịch.

Con người trong lúc đó, có 5 thế lực lớn, Dương Hạo Gia Tộc vốn có địa vị thấp, nhưng ở sau lại phát triển không ngừng, hoàn toàn dựa vào phụ trách bán trao tay việc, kết bạn không ít người tài ba, vì vậy đã bị thành chủ coi trọng, ở Phù Chú thành coi như là có nhất định địa vị.

Dương Lực Thiên là Dương gia tổng gia chủ, vốn là con người, thế nhưng ở Dương Hạo chỉ đạo dưới, ngược lại cũng thoáng cảm ứng một điểm linh lực, thân thể khác hẳn với thường nhân, bất quá thiên phú cực kém, cũng đã thành nhất giới vũ phu.

Hơn nữa Dương Lực Thiên ý nghĩ khôn khéo, ở Phù Chú thành con người thế lực bên trong nói cũng từ từ dính vào một điểm phân lượng, tự ngày hôm trước bị thành chủ mời sau, rồi lại bị mời tham gia ngày mai hội nghị.

Dương Lực Thiên lúc này ngồi ngay ngắn ở phòng trong, chau mày, tựa hồ hơi có khuôn mặt u sầu.

Sở Diệp cùng Dương Hạo đến Dương gia, ngẩng đầu nhìn lên, Sở Diệp cũng là hơi có kinh ngạc.

“Hạo Tử, không sai, nhiều năm như vậy, các ngươi gia tộc coi như là hữu mô hữu dạng, chúng ta Sở gia cũng lạc phách.”

Cái này phạm nhân 5 thế lực lớn, Sở gia vốn có cũng là chiếm thứ nhất, hôm nay cũng thành bộ dáng như vậy.

Dương Hạo trầm ngâm chỉ chốc lát, bắt đầu nói: “Thật sự là Sở bá bá làm quá không nên, dĩ nhiên đem người... Nếu không có như vậy, Sở gia có người ở đây, tuyệt đối là lập tức sẽ vượt lên trước chúng ta Dương gia.”

Sở Diệp Vi Tiểu, không thể đưa phủ.

Đến rồi Dương gia, ở Dương Hạo dưới sự hướng dẫn rất nhanh tiến vào bên trong bộ, không lâu sau mà, liền đã tới nội viện.

Cùng nhau đi tới, nhân kiến tất lễ, bởi vậy có thể thấy được, Dương Hạo thân phận địa vị, Sở Diệp cũng là thoáng ước ao, cái này Dương Hạo phụ thân chung tình chuyên nhất, đến nay mới cưới nhất nữ tử, mà Dương Hạo càng con trai độc nhất, thâm thụ Dương Lực Thiên coi trọng.

Cảm khái một tiếng, Sở Diệp phát hiện đã đến đại đường.

“Phụ thân, ta đã trở về, cái này là bằng hữu của ta, Sở Diệp.”

Dương Hạo tiến lên một, hơi khom mình hành lễ.

Địa giới khác thường giới lễ nghi, tuy rằng Sở Diệp không thích như vậy, nhưng là vẫn muốn như vậy đi làm, hắn cũng là tiến lên một, học Dương Hạo, được rồi một lễ.

Dương Lực Thiên chính đang suy tư trong lòng việc, kiến Sở Diệp đến đây, vội vã đứng lên, nâng dậy Sở Diệp, cười nói: “Đây là sở Diệp hiền chất đi, quả nhiên là tuân thủ lịch sự, khí vũ bất phạm a, có thể so với chúng ta gia con thỏ nhỏ chết bầm này khá, ha ha ha.”

Dương Hạo hơi giận, nói: “Phụ thân, có như người vậy tổn hại ta sao?”

Dương Lực Thiên liếc hắn một cái, nói: “Người con thỏ nhỏ chết bầm này, cái này vừa ra đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ là hơn mười ngày

không trở lại, thực sự là tức chết ta.”

“Vậy ngươi không cũng giống như vậy, mỗi một lần đi ra ngoài, đều là hơn nửa tháng.” Dương Hạo bĩu môi.

“Ngươi con thỏ nhỏ chết bầm này...” Dương Lực Thiên bắt đầu dĩ cười cười, xoay người nhìn Sở Diệp nói: “Cho ngươi chê cười.”

Sở Diệp nín cười, nói: “Vô phương, Dương thúc thúc, vừa ta tiến đến là lúc, tựa hồ thấy ngươi trán trán chặt, có hay không gặp phải cái gì không giải thích được việc?”

Vào cửa là lúc, Sở Diệp ánh mắt chuyên môn ở Dương Lực Thiên trên mặt đảo qua, phát hiện hắc chau mày, lúc này mới hỏi.

Dương Lực Thiên nghe vậy than nhẹ một tiếng, bắt đầu dĩ nói: “Gần nhất đích xác có thật nhiều phiền lòng sự a, ài!”

“Dương thúc thúc không ngại nói một chút, chúng ta có thể vẫn có thể giúp đỡ gấp cái gì đây! Dù sao ta và Dương Hạo đều là ở Phù Chú học viện học tập, chỉ ít còn biết một chút bản lĩnh.”

Sở Diệp nhìn Dương Lực Thiên, liên tưởng trước Dương Hạo nói, như vậy Dương Lực Thiên phiền lòng việc sợ sẽ là phù thành chủ hội nghị, như vậy đến tốt cùng là cái gì hội nghị có thể làm cho Dương Lực Thiên phiền lòng đây?

Sở Diệp hôm nay đến đây,

Đó là muốn Dương Lực Thiên dẫn hắc đi gặp thành chủ, nếu là trực tiếp mở miệng, sợ là không thích hợp, như vậy giúp hắc một chút, cũng tốt để cho hắc khiêm Sở Diệp một cái nhân tình, như vậy cũng tốt hành sự.

Dương Hạo biết Sở Diệp tâm tư, ở một bên nói giúp vào: “Phụ thân, Sở Diệp bản lĩnh rất lớn, phỏng chừng có thể giúp ngươi một tay, ngươi hãy nói một chút đi!”

Dương Lực Thiên sắc mặt phức tạp nhìn hai người liếc mắt, nói rằng: “Chuyện này, thật sự là để cho ta bắt đầu dĩ đến cực điểm a!”

"Hôm qua ta đi kiến thành chủ, nhân gian 5 thế lực lớn toàn bộ đều đi, thành chủ ngay từ đầu vẫn chưa nói cái gì, chỉ là nâng cốc nói vui mừng, ngược lại cũng thông khoái, thế nhưng sau lại, thành chủ nói rõ nhất còn có một thứ hội nghị, thế nhưng hội nghị nội dung cũng chưa nói.

Thế nhưng cho dù hắc không nói, chúng ta cũng đều biết, thành chủ đại nhân có nhất thê tử, tên là xướng ngữ, vốn là một gã xinh đẹp như hoa chi nữ, sâu thành chủ thương yêu, hơn nữa cả ngày triền miên, không phải liên sinh hạ một con trai.

Thế nhưng ngày vui ngắn chẳng tày gang a, ngay xướng ngữ sinh hạ nhi tử một tháng sau, thành chủ đại nhân nhi tử dĩ nhiên mắc phải quái bệnh, hơn nữa xướng ngữ cũng là như vậy, toàn bộ đều là toàn thân băng lãnh, thậm chí uống nước cảm chén lên, đều có thể đủ đem thủy kết băng."

Sở Diệp cùng Dương Hạo nghe kinh ngạc, Sở Diệp càng chau mày, trầm nghĩ chẳng lẽ là trung a phù chú? Thế nhưng có gì phù chú có thể có công hiệu như vậy đây?

Hắc mở phù chú lan, về kim mộc thủy hỏa thổ sở hữu lan phù chú toàn bộ xem qua, cũng không có như công hiệu này phù chú. Đã như vậy, như vậy thế giới này tuyệt đối không có.

Sở Diệp trong lòng nghĩ kỳ hoặc, nếu không có phù chú, đảo là tình huống gì?

Lúc này, Dương Lực Thiên lại là tiếp tục nói.

“Xướng ngữ đích tình huống để cho thành chủ thật là bi thống, cả ngày bóng bẩy không vui, nhưng là buổi tối nhưng không cách nào tiếp cận xướng ngữ đây cũng là để cho hắc cấp bách không gì sánh được, Vì vậy liền âm thầm cầu được người tài ba muốn tìm xin giúp đỡ, bất quá những người đó đều là tiên nhân, làm sao sẽ quản để ý con người việc, đều cự tuyệt.”

Sở Diệp nghi hoặc, cái này không nên a, vô luận là Phù Chú phủ còn là Phù Chú học viện cùng với Phù Triện Các đều là cực kỳ thiếu bạc, làm sao sẽ không đi đây?

“Chuyện này, vì sao thành chủ đại nhân không tiếp bổ cáo đi ra a?” Sở Diệp càng thêm nghi hoặc.

“Đây cũng là chúng ta kỳ quái địa phương, bất quá ta nghe nói nhất kiện chuyện kỳ quái, ở phù thành chủ trong vòng, bình thường có người thất tung, mà bên trong thành tam đại tu tiên thế lực đi vào kiểm tra, cũng không nhất trả.”

Sở Diệp khiếp sợ, hắc hình như phát hiện một đại bí mật, hơn nữa còn là một kinh thiên đại bí mật, hắc không dám suy nghĩ nhiều, mà là tiếp tục hỏi: “Dương thúc thúc, như vậy ngày mai các ngươi được vội tập quá khứ, đoán chừng là cùng xướng ngữ bệnh hữu quan. UU đọc sách như vậy ta kỳ quái là, vì sao thành chủ đại nhân không đi triệu tập bên trong thành tam đại tu tiên thế lực đây?”

“Không phải là không nguyện chiêu, mà là nhân gia không phản ứng hắc, cũng không muốn đi a! Thành chủ chỉ là một người phạm tục, nhân gia tam thế lực lớn chủ nhân mới không thiếu hắc bạc.” Dương Lực Thiên biểu tình khổ sở sắp lại không có nại.

Sở Diệp gật đầu, rốt cuộc minh bạch, thành chủ mặc dù là cả tòa thành chủ nhân, nhưng là lại cũng là nhất giai con người, mà Phù Triện Các Phù Chú

phủ, cùng với Phù Chú học viện chủ nhân, tu vi của bọn họ đều không cần bạc, chỉ cần Linh Thạch, hơn nữa trước phạm là có người đi phủ thành chủ đề từ toàn bộ từ vong, cho nên mới mặc kệ việc này.

Thế nhưng tỉ mỉ muốn một chút, Sở Diệp lại cảm thấy không thể nào nói nổi, luôn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp.

“Như vậy Dương thúc thúc, người biết ngày mai thành chủ tuyên nhận các người quá khứ là vì cái gì a?” Sở Diệp hỏi.

Dương Lực Thiên trầm tư chỉ chốc lát, nói rằng: “Ta cũng không rõ ràng lắm, thế nhưng ta đoán, rất có thể là muốn lợi dụng người của chúng ta mạch quan hệ.”

Sở Diệp gật đầu, những người này mặc dù là con người, thế nhưng biết vẫn có một ít kỳ nhân dị sĩ, thành chủ đoán chừng là muốn ra thù lao, để cho bọn họ khuếch tán tin tức.

Thế nhưng Sở Diệp mê hoặc, đây hết thảy tựa hồ cũng không có Hòa Hổ Thú nhiệm vụ liên quan!

“Chẳng lẽ...” Sở Diệp tròn to hai mắt, “Chẳng lẽ ngày mai hội tuyên bố nhiệm vụ, đạt được Hòa Hổ Thú nội đan?”

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thành chủ

Converter By TRUYENCVT

Sáng sớm, gió nhẹ phơ phất, gọi lên trừ cảnh liễu trên không trung phiến phiến khởi vũ, rõ ràng dương Diệp Tử theo gió mà chậm rãi quay về, tối hậu rơi trên mặt đất, rơi vào nóc nhà.

Hôm nay khí trời, cũng không phải là nóng bức, quả thật mát mẻ, nhưng lại nổi lên một tầng mây đen, trải rộng phía chân trời, thoạt nhìn tựa hồ là một trận mưa lớn sắp xảy ra.

Lúc này, ở Dương gia đại viện nội, đứng thẳng ba người, đầu lĩnh người niệm quá năm mươi, cũng tuổi già sức yếu, sắc mặt hồng nhuận, giống như ba mươi xuất đầu. Phía hai người tóc dài ràng buộc, mặc thanh y, tựa hồ vì mười sáu mười bảy tuổi, một người mi thanh mục tú, mặt mỉm cười. Một người vẻ mặt lạnh lùng nghiêm nghị, nhíu mày, tựa đang suy tư.

Ba người này chính thị Dương Lực Thiên, Dương Hạo, cùng với Sở Diệp.

Hôm nay, đó là muốn tham gia thành thị đại hội, mấy ngày trước đây đi vào, ngay cả nhìn thấy thành chủ cơ hội chưa từng, hôm nay tuy nói nhất định có thể nhìn thấy, thế nhưng nhiệm vụ đến tột cùng làm sao nhận còn là một vấn đề, dù sao lúc trước suy đoán hôm nay hội tuyên bố nhiệm vụ, cũng chỉ là hần suy đoán mà thôi.

Lúc này, Dương Lực Thiên xoay người, nhắc nhở: “Hôm nay đi gặp nghị, hai người các người tận lực không cần nói, hành sự tùy theo hoàn cảnh, dù sao thành chủ mặc dù là Phạm Nhân, thế nhưng nếu là chọc tới, cũng không có tốt như vậy thụ.”

Sở Diệp cùng Dương Hạo gật đầu, nói không sai, thành chủ mặc dù là Phạm Nhân, nhưng là có thể ngồi trên thành chủ, làm sao sẽ không có một chút thực lực đây?

Đi ra đại môn, đội một hồi, đất đất đất, tiếng vó ngựa tiến dần, một chiếc xe ngựa từ đằng xa chậm rãi lái tới, trên mặt đất nhấc lên một trận bụi bặm tung bay.

Xe ngựa tới gần, người chẵn ngựa cung kính hành lễ, sau đó vén rèm xe lên, nói rằng: “Ba vị mời đến.”

Dương Lực Thiên gật đầu, cùng Sở Diệp Dương Hạo cùng nhau tiến nhập xe ngựa, theo một tiếng giá thanh hô lên, xe ngựa hướng về phủ thành chủ phương hướng thẳng đến đi.

Thành chủ nơi cửa chính, xe ngựa đất đất thanh dần dần truyền đến, Sở Diệp cười xe ngựa chậm rãi lái đi.

“Đứng lại, nơi đây chính là phủ thành chủ, người rảnh rồi miễn tiến!”

Dương Lực Thiên vén rèm xe lên, lấy ra một tờ lệnh bài, nói rằng: “Ta là Dương gia đứng đầu Dương Lực Thiên, thụ thành chủ đại nhân mời, đến đây nghị sự.”

Lúc nào chỉ cần có quyền lực, sẽ gặp được người tôn kính, thị vệ kiến lệnh bài, hơi biến sắc mặt, cười khom người nói: “Nguyên lai là Dương đại nhân, mời đến mời đến, thành chủ đại nhân đã chờ lâu ngày.”

Đóng cửa màn xe, xe ngựa đất đất đi trước, vào phủ thành chủ.

Xuống xe ngựa, Sở Diệp liếc nhìn lại, trong lòng kinh ngạc, mặc dù chỉ là Phàm Nhân thành trì, nhưng là lại cũng là xanh vàng rực rỡ, ngôi lưu ly, bạch ngọc tường, ngược lại cũng là thập phần hưởng thụ.

Thế nhưng cuối cùng là Phàm Nhân nơi, Sở Diệp thoáng cảm thụ một phen, linh khí bạc nhược, không thích hợp tu luyện.

Vào thành chủ nội các, hai hàng chỗ ngồi đã ngồi đầy nhân viên, phóng nhãn nhìn lại, tuy rằng rất ít mấy người, cũng tục khí triền thân, quả nhiên là Phàm Nhân.

Nhìn thấy Dương Lực Thiên đã tới, thành chủ vung tay lên, cười nói: “Dương tiên sinh, mời ngồi vào.”

Dương Lực Thiên gật đầu, đối Sở Diệp cùng Dương Hạo khiến cho ánh mắt, sau đó tiến lên tùy tiện tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

Sở Diệp cùng Dương Hạo còn lại là ngồi ở Dương Lực Thiên bên người, ở bọn họ hai bên trái phải, là hai người tuổi còn trẻ tiểu bối, Sở Diệp nhìn liếc mắt, một người dĩ nhiên đã là Luyện Khí trung kỳ, một người mới là Nhập Đồ hậu kỳ.

Sở Diệp nhìn quét một vòng, tổng cộng hai hàng chỗ ngồi, hàng thứ nhất là Dương Lực Thiên người như vậy ngồi, hàng thứ hai còn lại là mỗi người mang tùy tùng, đối diện trên đài cao còn lại là thành chủ.

Sở Diệp lúc này mới bắt đầu quan sát thành chủ, thân thể mập mạp, sắc mặt tái nhợt, tóc đã bạc trắng a phần nửa, nhấn thần khàn khàn, giờ tay nhấc chân trong lúc đó, đều mang một đôi bại.

Sở Diệp trong lòng cả kinh, nhìn bên người người, lại phát hiện tình vị có người phát giác việc này, chỉ là một một mặt mang kiêu căng vẻ.

Sở Diệp lắc đầu, quả nhiên đều là tuổi còn trẻ khí thịnh, hần ti mĩ ngưng tụ linh lực ở trước mắt quang trên, nhìn về phía thành chủ, nhất thời tin tức hiển lộ ra, cái này vừa nhìn, Sở Diệp cũng lấy làm kinh hãi.

Triệu Hưng Đức: Phủ Chủ thành thành chủ, Phàm Nhân. Trạng thái: Tinh khí thần xói mòn 50%, đương khí ăn mòn nghiêm trọng.

Nhìn sắc mặt tái nhợt thành chủ, Sở Diệp nhíu mày,

Nhưng trong lòng thì có mới suy đoán, thành này chủ đoán chừng là miệt mài quá độ, đương nhiên cũng có thể là những nguyên nhân khác, lúc này, Sở Diệp đột nhiên đôi xương gờ cảm thấy hứng thú.

“Xương gờ, nếu là không có đoán sai, tuyệt đối điều không phải cô gái bình thường!” Sở Diệp khoe miệng hơi nhất phiết, trong lòng cười nhạt.

Lúc này, thành chủ cũng giờ ly rượu lên, sau đó cười nói: “Chư vị đến đây, Triệu mỗ vô cùng cảm kích, mấy ngày trước đây hội nghị, Triệu mỗ vẫn chưa nói ra muốn nói việc, hôm nay triệu tập đại gia đến đây, thật sự là có chuyện quan trọng muốn nhờ!”

Hắn đứng dậy, lại là có chút bất ổn, trên mặt mang lên khổ sấp, hần giờ tay lên, quay mọi người cúi người chào thật sâu, sau đó mới lên tiếng: “Triệu mỗ triệu tập đại gia đến đây, là vì đề cho đại gia hỗ trợ, giúp ta đi Vu Hô Lâm tìm kiếm một loại yêu thú, tên là... Hô Hô Thú, đồng thời đạt được bên trong đan, giao cho ta!”

“Cái gì!”

Mọi người toàn bộ mang theo vẻ không thể tin đứng lên, ngoại trừ Sở Diệp, hắn đã sớm biết việc này, sở dĩ lúc này chỉ là ngồi ở chỗ kia tại chỗ bất động, ánh mắt lóe lên.

Dương Lực Thiên thường xuyên cùng bất đồng người giao tiếp, tự nhiên biết thú loại đẳng cấp.

Hắn biết được trong, cái này thú loại, vậy đều là dã thú, sau đó liền yêu thú, tái sau đó liền linh thú. Mỗi một loại lại chia làm cửu cấp, cái này Hô Hô Thú đã thuộc về cửu cấp yêu thú, chính là Luyện Khí cảnh giới đại viên mãn, hơn nữa yêu thú thân phòng ngự cường, cùng với đối địch, quả thật muốn chết.

Chớ nói bọn họ Phàm Nhân, coi như là người tu tiên sợ rằng đều khó có thể đối phó, thành chủ cánh đề cho bọn họ tìm kiếm Hô Hô Thú, đây hết thảy đơn giản là người si nói mộng.

Lập tức Dương Lực Thiên đứng lên, nói: “Thành chủ đại nhân, cái này Hô Hô Thú, thực lực mạnh mẽ không gì sánh được, một thân túi da coi như là búa đều không thể tương kì khảm thương, hơn nữa thử hổ vi yêu hổ, hội phun hỏa, toàn thân đều có kịch liệt nhiệt độ, hơn nữa rất khó tìm, thì là tìm được, chúng ta cũng vô pháp tương kì phác sát a!”

Lúc này, lại có nhân đứng lên, nói rằng: “Thành chủ đại nhân, cái này Hỏa Hồ Thú thật sự là tiên hành vì man rợ liệt a, chúng ta những người phạm tục, căn bản không phải kỳ đòi thù a!”

Phù Chú thành binh khí điểm đích mưu gia Triệu Thô Cuồng đứng lên, thao trừ thanh âm điếc tai nhức óc, lớn tiếng nói: “Chuyện này, đích xác không phải chúng ta có thể làm được, thành chủ đại nhân, điều không phải ta đây lão Triệu nói nguoi, thật sự là cái này Hỏa Hồ Thú ta cũng đã nghe nói qua, hình như rất lợi hại, thông thường con cộp một trăm chỉ đều không phải là đối thủ của nó đây!”

“Hơn nữa vừa Lão Trương cũng nói, hội phun hỏa, chúng ta đi không phải là bị hấn khảo tử a, ta có thể không muốn trở thành khảo nhân!”

Trong lúc nhất thời, giữa sân phản đối có tiếng nổi lên bốn phía.

Triệu Hưng Đức nhủ mảy, hiển nhiên phản ứng của mọi người để cho hắn hết sức khó xử, bất quá cái này Hỏa Hồ Thú nội đan hắn cũng phải đến, xướng ngữ nói, không có lửa hổ thú nội đan, năng hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Cái này Triệu Hưng Đức cũng là một bạo tính tình, bên tai nghe mọi người thái độ, liền có ta lửa giận, lập tức liền muốn quát lớn, nhưng vào lúc này, một đạo cực kỳ không hài hòa, cũng để cho Triệu Hưng Đức vui vẻ không thôi thanh âm của truyền đến.

“Không phải là Hỏa Hồ Thú sao? Ta vạn mãnh giúp nguoi đánh chết, thiết, một đám nguoi nhát gan, một nho nhỏ Hỏa Hồ Thú tự đem bọn nguoi hù dọa ở các nguoi phạm trong mắt nguoi Hỏa Hồ Thú là tiên thú, thế nhưng ở chúng ta trong mắt, cũng chính là vẫn tiểu lão hổ mà thôi.”

Người nói chuyện nhìn lớn ước cũng chính là chừng bốn mươi tuổi, cảnh giới đã là Luyện Khí trung kỳ, gương mặt kiêu căng vẻ. Sở Diệp nhìn hắn ngồi ở đó binh khí điểm Triệu Thô Cuồng phía sau, đoán chừng là Triệu Thô Cuồng người của.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Nha hoàn Tiểu Ngọc

Converter By TRUYENCVT

Theo Vạn Mãnh nói, cũng có người cùng phong đứng lên, tuyên bố chặn đánh khoảnh khắc Hỏa Hồ Thú, bang trợ thành chủ đoạt được Hỏa Hồ Thú nội đan, hoàn toàn nhất phó phó thang đạo hóa đáng đáp.

Triệu Thô Cuồng đứng lên, nhìn Vạn Mãnh, nói: “Vạn lão đệ, nguoi có nắm chắc đánh chết Hỏa Hồ Thú sao? Đây chính là Luyện Khí cảnh giới đại viên mãn, ta nghe nguoi nói các nguoi tu luyện kém một tầng đều là sai lệch quá nhiều đây?”

Vạn Mãnh thoát nhìn phải cùng Triệu Thô Cuồng quan hệ rất là không sai, lúc này cười nói: “Triệu đại ca nguoi tự không cần lo lắng, ta Vạn Mãnh thế nhưng ở Phù Chú phủ tu luyện, trong tay phù chú một xấp đây, một Hỏa Điều chú liền có thể đánh chết Hỏa Hồ Thú.”

Triệu Thô Cuồng nghe vậy, đầu tiên là sững sờ, nhất thời cười ha ha.

Một người xuất đầu, vạn nhân cùng phong, những người còn lại cũng đều bắt đầu tuyên bố, sau đó nói khoác chính cường đại đường nào, hiện trường chỉ có Dương Lực Thiên cùng Sở Diệp cùng với Dương Hạo ba người thờ ơ.

Bọn họ không có đứng lên, là bởi vì hắn môn biết được Hỏa Hồ Thú đặc điểm, biết Hỏa Hồ Thú cường đại, chớ nói nguoi là Luyện Khí trung kỳ, thì là nguoi là Luyện Khí đại viên mãn, nguoi đều không nhất định có nắm chắc tương kì đánh chết.

Dương Lực Thiên quay đầu lại, khóe môi nhếch lên một tia cười nhạt, trong lòng mắng một tiếng một quyền đầu heo, sau đó nhìn về phía Sở Diệp cùng Dương Hạo, nói: “Chúng ta trở lại, chuyện này, chúng ta không tham dự.”

Triệu Hưng Đức hít mắt nhìn này cả tiếng tìm từ nguoi, nói: “Chư vị, người nào nếu là có thể cho ta lấy Hỏa Hồ Thú nội đan, như vậy liền sẽ trở thành ta Triệu Hưng Đức huynh đệ, Phó thành chủ vị trí liền là của hắn!”

“Cái gì!”

Giá hạ tử, đến phiên mọi người chấn kinh rồi, Phó thành chủ, cũng liền ý nghĩa dưới một người trên vạn người, nhất thời mọi người lần thứ hai nhấc lên dậy sóng.

Lúc này, Dương Lực Thiên cũng là có ta khiếp sợ, hẳn điều không phải Sở Diệp, hẳn chỉ là Phạm Nhân, trong lòng tự nhiên quay cái này toàn lực khát vọng, ánh mắt lóe lên trong lúc đó, cũng thờ dãi một hơi, chuẩn bị buông tha nhiệm vụ của lần này, nhưng vào lúc này, Sở Diệp cũng lên tiếng.

“Nhiệm vụ, ta cũng tiếp thu!”

Theo nói thế nói ra, Sở Diệp bên tai cũng là truyền đến nhiệm vụ tiếp thu thành công nhắc nhở, ánh mắt của hắn đậm nhiên, nhìn Triệu Hưng Đức, khoe miệng cũng vẫn lộ vẻ cười nhạt.

Hắn thấy, tại nơi Triệu Hưng Đức phía sau, đứng yên hai người, tuy rằng toàn thân không hề linh lực ba động, thế nhưng Sở Diệp lại là có thể nhìn ra được, hai người kia không đơn giản, ít nhất là Luyện Khí trung kỳ.

Mà ở phía xa lâu các trên, Sở Diệp cũng phát hiện đôi, cái này đôi chỉ là xuất hiện một cái chớp mắt, thế nhưng ngay trong nháy mắt đó, Sở Diệp cũng cảm thụ được một sát ý lạnh như băng, cái này sát ý, là nhắm vào không có tiếp thu nhiệm vụ người.

“Sở Diệp, nhiệm vụ này thập phần nguy hiểm, ngươi phải biết rằng, sống thế nhưng so cái gì đều trọng yếu a!” Dương Lực Thiên kiến Sở Diệp tiếp thu nhiệm vụ, lập tức khuyên giải nói.

“Dương thúc thúc, ngươi không cần phải lo lắng, nhiệm vụ này, ta có nắm chắc.” Dừng một chút, hắn nói rằng: “Nhiệm vụ, Hạo Tử cũng không cần tiếp nhận rồi, ta đại biểu Dương gia tiếp thu là được, nếu là hoàn thành, Phó thành chủ đó là Dương thúc thúc lại tọa.”

Dương Lực Thiên nhất thời kinh hãi, nói: “Sở Diệp hiền chất, nói giỡn, ngươi nếu là hoàn thành, cái này Phó thành chủ liền là của ngươi, thì là ngươi không làm, cũng là ngươi Sở gia nhân tiếp nhận, ta trăm triệu không thể!”

Sở Diệp mỉm cười, đang muốn nói, Dương Hạo cũng đi tới Sở Diệp bên người, nói: “Diệp Tử, ngươi điên rồi, nhiệm vụ này ngươi cũng nhận, ngươi cũng không phải không biết, sư tôn cũng đã có nói, Hỏa Hồ Thú thế nhưng có thể so với Trúc Cơ cảnh giới a!”

Dương Hạo quả thực muốn hoài nghi Sở Diệp có đúng hay không choáng váng, nhiệm vụ này nguy hiểm như vậy, dĩ nhiên cũng nhận.

Sở Diệp cười cười, đối với hắn gật đầu, chớp vài cái mắt.

Dương Hạo cái hiểu cái không gật đầu, không nói gì, đứng ở một bên. Sở Diệp ánh mắt thượng dãi, nhìn phía cách lâu, phát hiện mắt đã Tiêu Thất, lúc này mới thờ dãi một hơi.

Nếu là trước Sở Diệp cho rằng đây chỉ là một đạt được Hỏa Hồ Thú nội đan Phổ Thông nhiệm vụ, cũng quả thật nhân chi thường tình, thế nhưng lúc này, hắn cũng không cho là như vậy.

Bị khí âm tà ăn mòn Triệu Hưng Đức, bị Truyền Thuyết đóng băng người xướng ngữ cùng với kỳ tử, còn có đôi mắt kia, càng làm cho Sở Diệp minh bạch,

Đây hết thảy cũng không phải là đơn giản như vậy, mà Hệ Thống ban bố nhiệm vụ này, khen thưởng như vậy dày, cũng cũng không trong tưởng tượng như vậy.

Ở phủ thành chủ ngay người nửa canh giờ, vừa uống rượu, một bên đàm tiếu trong quá khứ, tối hậu Sở Diệp mới cùng Dương Lực Thiên cùng với Dương Hạo tọa lên xe ngựa, chạy về Dương gia, chuẩn bị ngày mai buổi sáng, ở cửa thành bắc miệng tập hợp, đi trước Vụ Hỏa Lâm.

Xe ngựa trên, Sở Diệp hai mắt khép kín, khoanh chân ngồi ở chỗ kia, vẫn không nhúc nhích.

Dương Hạo ánh mắt lóe lên, nhìn Sở Diệp, vẫn không hiểu Sở Diệp vì sao đi đón thủ nguy hiểm vô cùng nhiệm vụ, do dự một chút, nhịn không được hỏi: “Sở Diệp, ngươi, vì sao tiếp thu cái kia nhiệm vụ?”

Sở Diệp ánh mắt đột nhiên mở, nhìn Dương Hạo, nhân nhật đem lâu các đôi mắt kia giải thích một lần, nói xong không để ý hai người về khiếp sợ, lần thứ hai nhắm mắt lại, rơi vào trầm tư.

Dương Hạo ánh mắt lóe lên không ngừng, thấp giọng trầm ngâm nói: “Không nghĩ tới lão nhân kia phía sau lại có cao thủ như thế, như vậy hẳn vì sao còn muốn chúng ta tìm kiếm Hỏa Hồ Thú nội đan, phía sau hẳn người nọ khứ thủ điều không phải càng phương tiện?”

Dương Hạo thực sự không rõ, nếu thành chủ phía sau có cường đại như vậy người, vì sao còn muốn cho bọn họ đi, cái này hoàn toàn để cho hắn không nghĩ ra, tựa hồ chuyện này làm điều thừa.

Dương Lực Thiên trầm ngâm hồi lâu, nói rằng: “Tuy rằng ta không rõ giữa các người cảnh giới phân chia, thế nhưng ta nhân tề quan hệ cũng rất rộng, nhưng thật ra biết một ít, các người theo như lời người nọ, sợ rằng thực lực so với các người mạnh hơn nhiều đi?”

Sở Diệp gật đầu, mở mắt ra nói: “Đúng vậy, người kia xác thực rất mạnh, tối thiểu ta nếu là gặp gỡ hắn, phỏng chừng đánh không lại.”

Sở Diệp nói cũng không phải là giả tạo, chỉ là một nhân thân, liền có thể để cho Sở Diệp cảm giác được toàn thân băng lãnh, người như vậy chỉ ít cũng là luyện khí đại viên mãn, có lẽ, Trúc Cơ!

Trúc Cơ chân nhân, liền có thể hoàn toàn điều khiển pháp khí lực lượng, hơn nữa Trúc Cơ sau, thực lực hội gấp bội đề thăng, Luyện Khí cảnh giới giằng

co, hầu như hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tu tiên, Nhập Đồ gần nói rõ người có tu luyện thiên phú, mà Luyện Khí, nói rõ người tiếp xúc được tu tiên sơ bộ, mà Trúc Cơ, mới coi như người chân chính đi vào hưu nhân hàng, sở dĩ, Trúc Cơ sau đó, liền là chân thật người tu tiên.

Đương nhiên, Trúc Cơ, cũng không phải là dễ dàng như vậy, những... Đây Sở Diệp ở phía sau mới biết được.

Về đến nhà, Diệp Lan đã làm tốt phận, mặt khác còn nhiều hơn a nhất người nữ, người rất thanh tú, vóc người vẫn chưa phát dục hoàn toàn, khoảng chừng cũng chính là hơn mười tuổi mà thôi.

Sở Diệp sùng sốt một chút, đi vào, hỏi: “Nương, nàng là?”

Diệp Lan ha hả cười nói: “Nàng a, là Tiểu Ngọc, là ta ở phố xá gặp phải, lúc đó nàng rất suy yếu, bước đi đều lung lay lắc lư, ta liền dẫn nàng a đã trở về.”

“Ai biết Tiểu Ngọc thuyết nàng từ phần đất bên ngoài tới rồi, không cha không mẹ, không người dựa vào, ta để nàng ở ở nhà a.”

Nói, Diệp Lan hướng phía Sở Diệp chớp chớp mắt, ý tứ là thế nào dạng? Cô bé này đẹp đi?

Sở Diệp đi tới Tiểu Ngọc trước mặt, kiến kỳ cúi đầu, không khỏi hỏi: “Người tên là Tiểu Ngọc?”

Tiểu Ngọc tựa hồ thập phần khản trương, hai tay cho nhau xoa xoa, đội lên bụng, muối vậy thanh âm vang lên: “Ừ.”

“Vậy người đến từ nơi nào? Điều không phải cái này Phù Chú thành người?” Sở Diệp lần thứ hai đặt câu hỏi.

Tiểu Ngọc thoáng kinh hoảng, nói: “Ta, ta điều không phải cái này trong thành nhân, ta từ phần đất bên ngoài lai, van cầu người thu lưu ta, ta không cha không mẹ, thậm nghĩ muốn tìm một có thể ăn cơm no địa phương là được.”

Tiểu Ngọc hiển nhiên nhìn ra, cái nhà này Sở Diệp là giữ lời nói người, hơn nữa ở Sở Diệp trên người, một thập phần cường đại khí tức, để cho hẳn hầu như thờ không nổi.

Nàng thập phần kinh khủng, ở cổ hơi thờ này dưới, Tiểu Ngọc cánh trực tiếp bị dọa đến quỳ xuống, đối Sở Diệp dập đầu đứng lên.

“Diệp Nhi, người đây là để làm chi? Đừng dọa đến nàng!” Diệp Lan thấy thế, vội vã quát lớn một câu, sau đó tiến lên kéo Tiểu Ngọc, thế nhưng vô luận như thế nào kéo Tiểu Ngọc đều không đứng dậy.

Diệp Lan bất đắc dĩ, lúc này mới nhìn về phía Sở Diệp, nói: “Diệp Nhi, Tiểu Ngọc còn cười, người đừng như vậy làm sợ nàng.”

Sở Diệp nhìn Tiểu Ngọc, trong lòng quanh quẩn một đoàn sương mù dày đặc, người này hẳn dĩ nhiên nhìn không thấu tin tức, hết thảy đều là dấu chấm hỏi! Tình huống như vậy ở trong trò chơi cũng từng xuất hiện qua.

Kiếp trước, Sở Diệp mỗi lần đối chiến cao cấp dã thú, cùng với đẳng cấp quá cao người, đó là xuất hiện dấu chấm hỏi, tất cả tin tức đều không thể biểu hiện, còn có Nại Phi Hồ, trên người cũng là dấu chấm hỏi, thế nhưng hẳn lại không phát hiện trên người có thứ tốt gì, lúc đó suy đoán đoán chừng là một ít đặc thù bản lĩnh.

Thế nhưng Tiểu Ngọc, nhưng phi như vậy, thân thể trên vẫn chưa có linh lực lưu chuyển, như thế tình huống, không là cao thủ đó là có đặc thù vật phẩm thủ hộ.

Như nhìn Tiểu Ngọc, Sở Diệp vẫn chưa nói cái gì, gật đầu tương kì nâng dậy, thấp giọng nói: “Tiểu Ngọc, vô luận người là ai? Thế nhưng phải nhớ được, xin không cần chọc ta, bằng không...”

Tiểu Ngọc sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng gật đầu đứng ở một bên.

Bạn đang đọc truyện *Toàn Năng Ngũ Hành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.